वासवदत्ता ।

करबदरसदृशमखिलं भुवनतलं यत्प्रसादतः कवयः ।
पश्यन्ति सूक्ष्ममतयः सा जयति सरस्वती देवी ॥

खिन्नोऽसि मुञ्च शैलं बिभृमो वयमिति वदत्सु शिथिलभुजः ।
भरभुग्नविततबाहुषु गोपेषु हसन् हरिर्जयति ॥

कठिनतरदामवेष्टनलेखासन्देहदायिनो यस्य ।
राजन्ति वलिविभङ्गाः स पातु दामोदरो भवतः ॥

स जयतिहिमकरलेखा चकास्ति यस्योमयोत्सु कान्निहिता ।
नयनप्रदीपकज्जलजिघृक्षया रजतशुक्तिरिव ॥

भवति सुभगत्वमधिकं विस्तारितपरगुणस्य सुजनस्य ।
वहति विकासितकुमुदोद्विगुणरुचिं हिमकरोद्योतः ॥

विषधरतोऽप्यतिविषमः खल इति न मृषा वदन्ति विद्वांसः ।
यदयं न कुलद्वेषी सकुलद्वेषी पुनः पिशुनः ॥

अतिमलिने कर्तव्ये भवति खलानामतीव निपुणा धीः ।
तिमिरे हि कौशिकानां रूपं प्रतिपद्यते चक्षुः ॥

विध्वस्तपरगुणानां भवति खलानामतीव मलिनत्वम् ।
अन्तरितशशिरुचामपि सलिलमुचां मलिनिमाभ्यधिकः ॥

हस्त इव भूतिमलिनो यथा यथा लङ्घयति खलः सुजनम्।
दर्पणमिव तुं कुरुते तथा तथा निर्मलच्छायम्॥

सा रसवत्ता विहता नवका विलसन्ति चरति नो कं कः।
सरसीव कीर्तिशेषं गतवति भुवि विक्रमादित्ये॥

अविदितगुणापि सत्कविभणितिः कर्णेषु वमति मधधाराम्।
अनधिगतपरिमलापि हि हरति दृशं मालतीमाला॥

गुणिनामपि निजरूपप्रतिपत्तिः परत एव सम्भवति।
स्वमहिमदर्शनमक्ष्णोर्मकुरतले जायते यस्मात्॥

सरस्वतीदत्तवरप्रसादश्चक्रे सुबन्धुः सुजनैकबन्धुः।
प्रत्यक्षरश्लेषमयप्रबन्धविन्यासवैदग्ध्यनिधिर्निबन्धम्॥

टी० प्रारीप्सितस्य निरन्तराय परिसमाप्तये कृतं मङ्गलं शिष्यशिक्षार्थं निबध्नाति। करबदरेति। यत्प्रसादतः सूक्ष्ममतयः कवयोऽखिलं समस्तं भुवनतलं भुवनस्वरूपं करे बदरं बदरीफलम्। फले लुगिति लुक्। तत्सदृशं पश्यन्ति। सा सरस्वती देवी वागधिदेवता जयति सर्वोत्कर्षेण वर्त्तते। स्वरूपानूर्ध्वयोस्तलमिति रुद्रः। अधःस्वरूपयोरस्त्रीतलमित्यमरः। आर्य्यावृत्तम्। लक्ष्मैतत् सप्तगणा गोपेता भवति नेह विषमे जः। षष्ठोऽयं नलधू वा प्रथमेऽर्धे नियतमार्य्यायाः। षष्ठे द्वितीयलात् परके नले मुखलाच्च सयतिपदनियमः। चरमेऽर्धे पञ्चमके तस्मादिह भवति षष्ठो लः इति लक्षणात्। खिन्नोऽसीति। हे कृष्ण खिन्नोऽसि। गोवर्द्धनधारणादिति भावः। शैलं गोवर्द्धनं मुञ्च वयं बिभृम इति गोपेषु वदत्सु शिथिलभुजः श्लथबाहुः। भरेण गिरिभरेण भुग्नाः कुटिला बाहवो येषां तादृशेषु सत्सु हसन् हरिः कृष्णो जयति। भुजो** कौटिल्ये। ओदितश्चेति निष्ठानत्वम्। यस्य च भावेन भावलक्षणमिति गोपेष्वित्यत्र सप्तमी। एकेन त्वयेदं घृतं किमस्माभिर्न धार्य्यत इति

सगर्वतया वयमिति बहुवचनाभिधानमुद्दीपनविभावः। तथा च भरतः। विपरीतालङ्कारैर्विकृताचाराभिधानवेशैश्च इति। भुजकौटिल्यमनुभावः। तथा च भरतः। विकृताकारैर्वाक्यैरङ्गविकारैश्च विकृतवेषैश्च इति। विकासितकपोलान्तमुत्फुल्लाननलोचनम्। किञ्चिल्लक्षितदन्ताग्रं हसितं तद्विदो विदुः। इति भरतः। कृष्णविषयकरतिरूपभावस्य हास्यरसोऽङ्गमिति रसवदलङ्कारोऽत्र। कठिनेति। कठिनतरं यद्दामवेष्टनं तेन लेखा रेखास्तासां सन्देहदायिनो यस्य वलिविभङ्गास्त्रिवलिपङ्क्तयो राजन्ति। स दामोदरो भूतपूर्वगत्या दामोदरता। भवतो युष्मान् पातु। वलिस्त्रिवलिदैत्ययोरिति विश्वः। दामोदरविषयरतिरूपभावस्य पराङ्गत्वात् प्रेयोऽलङ्कारोऽत्र। स इति। उमयोत्सु कादौत्कण्ठ्यात्। नयनं भालनेत्रं तदेव प्रदीपो दीपस्तस्य कज्जलजिघृक्षया तदीयकज्जलग्रहणेच्छया रजतशुक्तिरिव रौप्यशुक्तिरिव। कजरवटा इति भाषायाम्। निहिता स्थापिता। यस्य हिमकरलेखा चन्द्ररेखा चकास्ति स शिवो जयति। विशेषणद्वारा विशेष्यप्रतिपत्तिरिति हरो लभ्यते। अत्र सुधर्म्मिता गुणः। यश्च विशेषणद्वारा विशेष्यलाभः सा सुधर्मितेत्यलङ्कारेश्वरः। उत्सुकशब्दोऽत्र भावप्रधानः। यद्वा। अन्तति बध्नातीत्यन्। उत्सुकस्यानुत्सुकान् उत्कण्ठितबन्धनकर्त्री। अत्युत्कण्ठोत्पादिकेति यावत्। अति अदि बन्धने। क्विप्। हिमकरलेखाविशेषणम्। ग्रह उपादाने। सन्। अप्रत्ययादित्यकारप्रत्ययः। अ साम्प्रतिक इति तु जगद्धरस्य प्रमाद एव। औत्सुक्यमत्र शृङ्गाररसस्य व्यभिचारिभावः। उन्मुखा निहितेति क्वचित् पाठः। परोपकृतये सर्वथा यतनीयमिति खलान् प्रत्याह। भवतीति। विस्तारिता अनेकेषां श्रुतिपथं नीताः परेषां स्वातिरिक्तानां गुणाः सरस्वतीलक्ष्मीक्षमादिजनिता येन तस्य सुजनस्य सुभगत्वं सौभाग्यमधिकं भवति। अनुपकृत्यवस्थापेक्षयेत्यर्थः। विकाशितानि कुमुदानि येन तादृशः। शरत्कालिक इत्यर्थः। हिमकरोद्योतश्चन्द्रातपो द्विगुणरुचिं वर्षाकालिकापेक्ष्याधिकां कान्तिं वहति। अर्थान्तरन्यासोऽलङ्कारः। उक्तिरर्थान्तरन्यासः स्यात् सामान्यविशेषयोः। प्रकाशो द्योत आतप इत्यमरः। विषधरत इति। विषधरतोऽपि सर्पादपि खलो दुर्ज्जनोऽतिविषमोऽतिक्रूर इति विद्वांसः पण्डिता मृषा मिथ्या नु वदन्ति अपितु तथ्यमेव। यद्यतोऽयं सर्पः न कुलं द्वेष्टुं शीलमस्य तादृक्। यश्चास्यापराधी तमेव दशति न तु तत्कुलद्वेष्टेत्यर्थः। पिशुनो दुर्जनः पुनः सकुलद्वेषी। योऽस्य द्वेषविषयस्तेस्य सकुलस्यायं द्वेष्टेत्यर्थः। पक्षे नकुलो द्वेषी द्वेष्टा शत्रुर्यस्य। स प्रसिद्धः पिशुनः कुलद्वेषी स्वकुलद्वेष्टा। पिशुनो दुर्जनः खलः। आशीविषो विषधर इति द्वयोरमरः। सभङ्गश्लेषार्थान्तरन्यासयोः सङ्करः। सामान्यं वा विशेषो वा तदन्येन समर्थ्यते। यत्र

सोऽर्थान्तरन्यासः। अविश्रान्तिजुषामात्मन्यङ्गाङ्गित्वे तु सङ्करः॥ अतिमलिन इति। खलानां पिशुनानां धीर्बुद्धिरितिमलिने सतामनुपादेये कर्त्तव्ये कार्य्येऽतीवात्यन्तं निपुणा स्वविषयग्रहणपटुर्भवति। हि यतस्तिमिरेऽन्धकारे कौशिकानामुलूकानां चक्षूरूऽपं स्वविषयं प्रतिपद्यते गृह्णाति। यद्वा। रूपं विषयग्राहकत्वरूपं स्वभावं प्रतिपद्यते प्राप्नोति। रूपं स्वभावे सौन्दर्ये शुक्लादिपशुभेदयोः इति विश्वः। अतीवेत्यव्ययसमुदायोऽतिशये। महेन्द्रगुग्गुलूलूकव्यालग्राहिषु कौशिक इत्यमरः। काव्यलिङ्गमलङ्कारः। समर्थनीयस्यार्थस्य काव्यलिङ्गं समर्थनम्। विध्वस्तेति। विध्वस्तपुरे गुणानां खलानामतीव मलिनत्वं भवति। अव्ययानामनेकार्थत्वादपि हेतौ। अपि यतोऽन्तरितशशिरुचां छादितचन्द्रकान्तीनां सलिलमुचाम्। हेतुगर्भम्। वर्षाकालिकमेघानां मलिनिमा। इमनिजन्तः। मालिन्यमधिकं भवति। परिकरालङ्कारः। अलङ्कारः परिकरः साभिप्राये विशेषणे। दुर्जनोऽन्यान् स्वोत्कर्षार्थं निन्दति तस्याभिनिवेशो व्यर्थ एवेति प्रदर्शयन्नाह। हस्त इवेति। खलो भूतिमलिनो हस्त इव यथा यथा सुजनं लङ्घयत्युल्लङ्घयति। पक्षे। घर्षयति। तं सुजनं दर्पणमिव तथा तथा निर्मलच्छायमुज्ज्वलकान्तिं कुरुते। भूतिर्भस्मनि सम्पदि। दर्पणे मुकुरादर्शौ। छाया सूर्य्यप्रिया कान्तिरिति त्रिष्वमरः। पूर्णोपमा। साधर्म्यमुपमाभेदे। वर्तमानकालिकान् नृपतीन् स्वस्तवनायोग्यान् ध्वनयन् विक्रमादित्ये स्तौति। सारसेति। विक्रमादित्ये राजनि सरसीव सरोवर इव कीर्त्तिशेषं गतवति विराम प्राप्ते सति भुवि पृथिव्यां सा पुरुषान्तरेऽनुपलभ्यमाना वीर्य्यवत्ता विहता नष्टा। नवकाः कुत्सित इति कन्। कुत्सितनवराजा विलसन्ति विलासं कुर्वन्ति। अतः कः सबलः कं निर्बलं नो चरति न भक्षति। अत्यर्थं पीडयतीति यावत्। अराजन्वत्त्वादिति भावः। यद्वा। नवका अज्ञात इति कन्। अज्ञातनामगोत्रगुणा राजानो विलसन्ति। अतः को जनः कं व्यवहारं नो चरति न करोति। हेतुस्तूक्त एव। यद्वा। सा रसवत्ता श्रृङ्गारादिरसवत्ता गुणवत्ता वा ध्वनौ साभिलाषता वा विहता। अतो नवका अनुकम्पायां कन्। अनुकम्पितनवीनकवयो विलसन्ति। गुणसहीत्रभावेनास्मदादीनां प्रचारराहित्येनेति भावः। अतः कस्तादृक् पण्डितम्मन्यः कं मूर्द्धानं नो चरति न गच्छति नारोहति। अपित्वारोहत्येव। पक्षे। सा रसवत्ता जलवत्ता विहता। अत एव वकाः कह्वा भाषायां बकुला इति ख्याता न विलसन्ति। कङ्को लोहपृष्ठः ककहड इति ख्यातो नो चरति। यद्वा। सारसः पक्षिविशेषस्वद्वत्ता। कमलवत्ता वा। श्रृङ्गारादौ विषे वीर्ये गुणे रागे द्रवे रसः। अथ वकः कह्वः पुष्कराह्वस्तु सारसः। लोहपृष्ठस्तु करैः स्यात्। कासारः सरसी सरः। कं शिरोऽम्बुनोः। सारसं

सरसीरुहम् इति षट्स्वमरः। चर गतिभक्षणयोः। सभङ्गाभङ्गश्लेषयोः संसृष्टिः। सेष्टा संसृष्टिरेतेषां भेदेन यदिह स्थितिः। अविदितेति। अविज्ञाता गुणा ओजः प्रसादमाधुर्य्यरूपा यस्यास्तादृश्यपि सत्कविभणितिः कर्णेषु मधुधारां क्षौद्रधारां वमत्युद्गिरति। यथा क्षौद्रधारासङ्गाद्रसनासुखमेव सत्कविभणितिश्रवणान् कर्णयोः सुखमित्यर्थः। हि यतोऽनधिगतपरिमलापि मालतीमालादृशमनुवातस्थितस्य दृष्टिं हरति। गुणिनामिति। गुणिनामपि निजरूपप्रतिपत्तिः स्वरूपज्ञानं परत एव परस्मादेव सम्भवति। तेन निर्गुणानां स्वरूपज्ञानं परस्मादत्र किमाश्चर्य्यम्। यस्या द्यतोऽक्ष्णोः स्वमहिमदर्शनं स्वविस्तारदर्शनं मुकुरतले जायते। सर्वदर्शनक्षमयोर्नेत्रयोः स्वमहत्त्वदर्शनं दर्पणाधीनमेवेत्यर्थः। सरस्वतीदत्तेति। प्रगतः सादोऽस्येति प्रसादः। सरस्वतीदत्तेन वरेणाभीष्टेन प्रसादो विगतकार्श्यः स्वीयाद्भुतोक्तिविभावनानन्दतुन्दिलत्वादित्यर्थः। यद्वा। सरस्वतीदत्तवरेण प्रसादः प्रसन्नता यस्य सः। सर्वोत्कृष्टा मत् कृतिरिति प्रसन्नताविशिष्टत्वम्। अमुमेवार्थमभिसन्धाय बाणेनाप्यभाणि। कवीनामगलद्दर्पो नूनं वासवदत्तया। शक्त्येव पाण्डुपुत्राणां गतया कर्णगोचरम्। इति। प्रसादस्तु प्रसन्नतेत्यमरः। वरोऽभीष्टो देवतादेर्वरो जामातृषिड्गयोः। श्रेष्ठेऽन्यवत् परिवृतौ। प्रसादोऽनुग्रहे काव्यप्राणस्वास्थ्यप्रसक्तिषु इति द्वयोर्विश्वप्रकाशः। सुजनैकबन्धुः सज्जनानामद्वितीयो भ्राता। प्रत्यक्षरश्लेषमयो यः प्रबन्धस्तस्य विन्यासे रचनायां वैदग्धा नैपुण्यं तस्य निधिः सुबन्धुस्तन्नामकः कविर्निबन्धं चक्रे। व्यापारान्तराविष्टमनसो ममास्य निर्माणे प्रवृत्तिर्न त्वन्यवन्मनःप्रणिधानपूर्वकमेवेति सुकरता ध्वनयितुं लिटः प्रयोगः। उपजातिवृत्तम्। अनन्तरोदीरितलक्ष्मभाजौ पादौ यदीयावुपजातयस्ताः इति लक्षणात्॥

मू०(१) अभूदभूतपूर्व्वा सर्वोर्वीपतिचक्रचारुचूडामणिश्रेणीशाणकोणकषणनिर्मलीकृतचरणनखमणिर्नृसिंह इव दर्शितहिरण्यकशिपुक्षेत्रदानविस्मयः कृष्ण इव कृतवसुदेवतर्पणो नारायण इव सौकर्यसमासादितधरणिमण्डलः कंसारातिरिव जनितयशोदानन्दसमृद्धिरानकदुन्दुभिरिव कृतकाव्यादरः॥

टी० अनुप्रासेनाह। अभूदित्यादि। चिन्तामणिर्नाम राजाभूदित्यन्वयः। पूर्वं भूतो भूतपूर्वः सुप्सुपेति समासः। भूतपूर्वे चरडिति निर्देशाद्भूतशब्दस्य पूर्वनिपातः। पश्चान्नञ्समासः। अभूतपूर्वः। तादृक् पूर्वं कोऽपि नाभूदित्यर्थः। सर्वेषामुर्वीपतीनां चक्रं समूहस्तस्य चारुचूडामणिश्रेणी पङ्क्तिः सैव शाणो निकषस्तस्य कोणोऽग्र तस्मिम् कषणेन निर्मलीकृतश्चरणनखो मणिरिवेत्युपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोग इति समासो व्याघ्रादेराकृतिगणत्वात्। स यस्य सः। जनावने समूहे च दम्भे भेदरथाङ्गयोः। शस्त्रभेदे च सेनायां चक्रं चापि विहङ्गके इति रन्तिदेवः। चूडामणिः शिरोरत्नम्। वीथ्यालिरावलिः पङ्क्तिः श्रेणी। निकषः कष इति त्रिष्वमरः। श्रेणिरिति ह्रस्वपठेतु अग्रभागे च पङ्क्तौ च श्रेणिरुक्ता मनीषिभिः इति विश्वः। छेकानुप्रासः। स्यात् पादपदवर्णानामावृत्तिः सयुतायुता। अतत्पदः स्याच्छेकानाम् इति। ओजो गुणः। ओजः समासभूयस्त्वमिति। वैदर्भी रीतिः। एका भूयः समासा स्यादिति त्रिषु वाग्भटालङ्कारः। काव्यप्रकाशरीत्या वृत्त्यनुप्रासः। एकस्याप्यसकृत् पर इति। काव्यादर्शरीत्या वक्ष्यमाणाः समानोपमाः। सरूपशब्दवाच्यत्वात् तत्समानोपमा मता। बालेवोद्यानमलेयं सालकाननशोभिनी इति। अलङ्कारशेखररीत्या श्लेषोपमेयम्। पदश्लेषनिबन्धनं साम्यं श्लेषोपमा। उक्तमेवोदाहरणं मतान्तरे। श्लेषोपमासङ्करेणाह। नृसिंह इव दर्शितो हिरण्यकशिपोर्दैत्यस्य क्षेत्रदानेन शरीरखण्डनेन विस्मयो येन सः। दोऽवखण्डने। पक्षे हिरण्यं सुवर्णं कशिपुर्भोजनाच्छादने क्षेत्रं केदारस्तेषां दानेन वितरणेन शेषं प्राग्वत्। एवमग्रेऽपि। कशिपुस्वन्नमाच्छादनं द्वयमित्यमरः। अन्नवस्त्रदक्षिणाप्रद इति भावः। क्षेत्रं शरीरे केदारे सिद्धस्थानकलत्रयोः इति विश्वप्रकाशः। वाच्यभेदेन भिन्ना यद्युगपद्भाषणस्पृशः। श्लिष्यन्ति शब्दा श्लेषोऽसावक्षरादिभिरष्टधा॥ कृष्ण इव कृतं वसुदेवस्य तर्पणं तृप्ती रक्षणं वा येन वरुणाद् वा कंसाद् वा धातूनामनेकार्थत्वाद् रक्षणार्थस्तृपिः। तर्पणं प्रीणनावनमित्यमरः। पक्षे कृतं वसुभिर्द्रव्यैर्देवानां तर्पणं प्रीणनं येन। यद्वा कृतं वसूनां ध्रुवादीनां देवानां तर्पणं येन। ध्रुवो धरश्च सोमश्च आपश्चैवानिलोऽनलः। प्रत्यूषश्च प्रभावश्च इत्यष्टौ वसवः स्मृताः। नारायण इव सौकर्येण सूकरभावेन समासादितमुद्धृतं धरणिमण्डलं येन। ब्राह्मणादित्वाद्भावे ष्यञ्। तालव्या अपि दन्त्याः स्युः शम्बसूकरपांसवः इति शकारभेदः। पक्षे सौकर्येणानायासेन समासादितमाक्रान्तम्। सौकर्य्यं स्यादनायासे क्रियायां सूकरस्येति विश्वप्रकाशः। कंसारातिरिव जनिता यशोदानन्दयोः समृद्धिः ऋद्धेराधिक्यं येन। यशोदाया आनन्दसमृद्धिर्वा येन। पक्षे आनन्दकारिणी समृद्धिः शाकपार्थिवादिः। जनिता यशोदा कीर्त्तिप्रदानन्दसमृद्धिर्येन। षष्ठांशातिरिक्ते निर्लोभ इति ध्वनिः।

आनकदुन्दुभिरिव कृतः काव्यायाः पूतनायाः दरस्त्रासो येन। यद्वा। कृतकाः तत्पुत्रौ तयोरादरो यस्येति गुरुचरणाः। वसुदेवोऽस्य जनकः स एवानकदुन्दुभिः इति विष्णुप्रकरणेऽमरः। दरस्त्रासो भीतिर्भीरिति च। काव्यं यमे पुमान् शुक्रे काव्याख्या पूतना मता इति विश्वः। पक्षे कृतः काव्ये लोकोत्तरवर्णनरूपे कर्मण्यादरो येन। यद्वा कृतकाव्यानां कवीनामादरो यस्मात्। यथासौ मर्माभिज्ञतया। कवीन् मानयति तथा नान्य इति भावः॥

मू०(२) सागरशायीवानन्तभोगिचूडामणि मरीचिरञ्जितपादपद्मो वरुण इवाशान्तरक्षणोऽगस्त्व इव दक्षिणाशाप्रसाधको जलनिधिरिव वाहिनीशतनायकः समकरप्रचारश्च हर इव महासेनानुगतो निवर्तितमारश्च मेरुरिव विबुधालयो विश्वकर्माश्रयश्च रविरिव क्षणदानप्रियच्छायासन्तापहरश्च कुसुमकेतुरिव जनितानिरुद्धसम्पद्रतिसुखप्रदश्च विद्याधरोऽपि सुमना धृतराष्ट्रोऽपि गुणप्रियः क्षमानुगतोऽपि सुधर्माश्रितो वृहन्नलानुभावोऽप्यन्तःसरलो महिषीसम्भवोऽपि वृषोत्पाद्यतरलोऽपि महानायको राजा चिन्तामणिर्नाम॥

टी० सागरशायीव। नारायण इव। अनन्तभोगी शेषस्तस्य चूऽडामणिमरीचिभी रञ्जितपादपद्मः। शेषोऽनन्तः इत्यमरः। पक्षेऽनन्ता अनेके भोगिनो विलासिनः। न केवलं स्वभृत्यैः सेव्योऽपितु समृद्धैः पौरैरपीति भावः। वरुण इव। आशा पश्चिमदिक् तदन्ते रक्षणं यस्य। दिशस्तु ककुभः काष्ठा आशाश्चेत्यमरः। पक्षेऽशान्तमविरतं रक्षणं प्रजापालनं यस्य। अगस्त्य इव दक्षिणाशा दक्षिणदिक् तस्याः प्रसाधकोऽलङ्कर्ता। पक्षे दक्षिणाया आशा तृणा। आशा तृणादिशोः प्रोक्तेति विश्वप्रकाशः। यद्वा दक्षिणानां कुशलानां परच्छन्दानुवर्तिनां वाशाप्रसाधकः। दक्षिणः सरलेऽवामे परच्छन्दानुवर्तिनि। वाच्यवद्दक्षिणावाची यज्ञदानप्रतिष्ठयोः इति विश्वप्रकाशः। जलनिधिरिव। वाहिनीशतस्य नदीशतस्य नायकः। मकराणां जलजन्तुविशेषाणां प्रचारेण सहितस्तादृक्। अथ यादांसि जलजन्तवः। तद्भेदाः शिशुमारोद्रशङ्कवो मकरादयः। इत्यमरः। पक्षे वाहिनीशतस्य सेनाशतस्य नायकः प्रभुः समोहिताहितसाधारणः करस्य राजग्राह्यभागस्य प्रचारो यस्य। यद्वा समः सलक्ष्मीकः करस्य हस्तस्य प्रचारो यस्य। तरङ्गिण्यां च सेनायां वाहिनी परिकीर्त्तिता इति विश्वः। वलिहस्तांशवः करा इत्यमरः। हर इव महासेनेन कार्त्तिकेयेनानुगतः। निवर्त्तितो मारः कामो येन। कार्तिकेयो महासेनः। मदनो मन्मथो मार इत्युभयत्रामरः। पक्षे महत्या सेनयानुगतः।

निवर्तितो मारयतीति मारो विघ्नो येन। मृङ् प्राणत्यागे णिजन्तादच्। मेरुरिव विबुधानां देवानामालयः। विश्वकर्मा सूर्यो देवशिल्पी वा तदाश्रयः। विश्वकर्मा देवशिल्पी विश्वकर्मा दिवाकरः इति विश्वः। पक्षे विबुधानां पण्डितानामालयः। विश्वेषां जनानां कर्म शिल्पादि तदाश्रयः। रविरिव क्षणदा रात्रिर्न प्रियेष्टा यस्य। छायाया निजस्त्रियाः सन्तापहरश्च। न प्रियेत्यत्र नैकधेत्यादिवन्निषेधार्थको न शब्दः। पक्षे क्षणेषूत्सवेषु दानं प्रियं यस्य। छायया स्वकान्त्या सन्तापहरः एतल्लावण्यस्याह्लादजनकत्वादितिभावः। अथ क्षण उद्धर्षो मह उद्धव उत्सवः। छाया सूर्यप्रिया कान्तिः प्रतिबिम्बमना तपः इति द्वयोरमरः। कुसुमकेतुरिव काम इव जनितानिरुद्धस्योषापतेः सम्पद्येन। रतेः प्रियायाः सुखप्रदश्च। कन्दर्पः पुष्पकेतनः। अस्यैव प्रकरणे रतिं प्रिया सुतोऽनिरुद्ध ऋष्यङ्क उषेश इति त्रिषु हैमः। पक्षे जनितानिरुद्धानिवारिता सम्पत्तिर्येन। रतौ सुरतेऽनेककामतन्त्रकलाभिज्ञतया सुखप्रदः। विरोधाभासेनाह। विद्याधरोऽपि देवयोनिविशेषोऽपि सुमना देव इति विरोधः। विद्याधरोऽप्सरोयक्षरक्षोगन्धर्व्वकिन्नराः। पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतोऽमी देवयोनयः॥ सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिदिवेशा दिवौकसः इति द्वयोरमरः। विद्याधरोऽष्टादशविद्यानिधिः। सुमनास्त्रिविधमानसपापरहित इति परिहारः। तानि चोक्तानि मनुना। परद्रव्येष्वभिध्यानं मनसानिष्टचिन्तनम्। वितथाभिनिवेशश्च विविधं मानसं स्मृतम्। इति। आभासत्वे विरोधस्य विरोधाभास इष्यते। काव्यप्रकाशे त्वयमेव विरोध इति व्यवहृतः। विरोधः सोऽविरोधऽपि विरुद्धत्वे न यद्वचः इति एवमग्रेऽपि। अपि रापततो विरोधस्य द्योतकः। पक्षान्तरेऽनेकार्थत्वात् समुच्चयस्य। धृतराष्ट्रोऽपि पाण्डोरग्रजोऽपि गुणप्रियः। भीमप्रिय इति विरोधः। गुणोऽप्रधाने शुक्लादौ गुणः सूदे वृकोदरे इति विश्वः। धृतराष्ट्रो धृतराज्यः। गुणप्रियः सन्धिविग्रहादिषड्गुणप्रिय इत्यविरोधः। सन्धिर्ना विग्रहो यानमासनं द्वैधमाश्रयः। षट्गुणा इत्यमरः। क्षमानुगतोऽपि पृथिव्यनुगतोऽपि सुधर्माश्रितो देवसभाश्रित इति विरोधः। क्षमा शान्तिः क्षमा धरेति विश्वः। स्यात् सुधर्मा देवसभेत्यमरः। क्षमानुगतः शान्तियुक्तः सुधर्माश्रितः शोभनधर्माश्रित इत्यविरोधः। वृहन्महान् यो नडस्तृणभेदस्तस्येवानुभावो यस्य। यथा यत्नानपेक्षः सोऽभिवर्धते तथायमपीत्यर्थः। तादृशोऽप्यन्तर्मध्ये सरलो ग्रन्थिरहित इति विरोधः। वृहन्नडानुभावोऽर्जुनानुभावोऽन्तःसरल इति परिहारः। बृहन्नडो गुडाकेशो नले कौशिकनन्दने इति विधः। महिष्याः सम्भवो यस्य तादृशो महिषो वृषोत्पादी वृषभजनक इति महोत्पात इति विरोधः। महिष्याः कृताभिषेकायाः सम्भवो यस्य वृषोत्पादौ धर्मजनक इति परिहारः। कृताभिषिका महिषी

भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रियः। पुण्यश्रेयसी सुकृतं वृष इत्युभयत्रामरः। अतरलोऽपि हारमध्यमणिभिन्नोऽपि महानायको हारमध्यमणिरिति विरोधः। तरलो हारमध्यग इत्यमरः। नायको नेतरि श्रेष्ठे हारमध्यमणावपि इति विश्वः। अतरलो धीरो महान् नायको नेता महानायक इति परिहारः॥

मू०(३) यत्र च शासति धरणिमण्डलं छलनिग्रहप्रयोगो वादेषु नास्तिकता चार्वाकेषु कण्टकयोगो नियोगेषु परीवादो वीणासु खलसंयोगः शालिषु द्विजिह्वसङ्गृहीतिराहितुण्डिकेषु करच्छेदः क्लृप्तकरग्रहणेषु नेत्रोत्पाटनं मुनीनां द्विजराजविरुद्धता पङ्कजानां सार्वभौमयोगो दिग्गजस्याग्नितुलाशुद्धिः सुवर्णानां सूचीभेदो मणीनां शूलभङ्गो युवतिप्रसवे दुःशासनदर्शनं भारते करपत्रदारणं जलजानाम्॥

टी० परिसंख्ययाह। काव्यादर्शे नियमश्लेषोऽयम्। यत्र चिन्तामणौ। छलो वाक्छलो निग्रहः प्रतिज्ञाहान्यादिस्त्वेषां प्रयोगो वादेषु। पक्षे च्छलं कपटः। निग्रहो बन्धनम्। तादृगन्यव्यपोहाय परिसङ्ख्या तु सा स्मृता। नास्तिकता परलोकाभावज्ञानवत्त्वं चार्वाकेषु बौद्धविशेषेषु। भावे तल्। अस्तिनास्ति दिष्टं मतिरिति ठक्। तावानेव हि लोकोऽयं यावानिन्द्रियगोचरः इति तत्सिद्धान्तः। मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकतेत्यमरः। पक्षे नास्तिकता दरिद्रता। कण्टक अनेनेदं भुक्तमिति तत्स्वामिनि कथकस्तस्य योगो नियोगेषु। मोहासिबा इति भाषायाम्। पक्षे। कण्टकः क्षुद्रशत्रुः। कण्टकः क्षुद्रशत्रौ च कर्मस्थानिकदूषणे इति विश्वः। परीवादो वीणावादनवस्तु। पक्षे परीवादोऽपवादः। परीवादोऽपवादे स्याद्वीणावादनवस्तुनि इति मेदिनी। खलं धान्यमर्दनभूमिः। खलं भूस्थानकल्केषु क्रूरे नीचेऽधमे खलः इति विश्वप्रकाशः। पक्षे खलः पिशुनः। पिशुनो दुर्जनः खल इत्यमरः। आहितुण्डिकेषु व्यालग्राहिषु द्विजिह्वसङ्गृहीतिः सर्पसङ्ग्रहः। व्यालग्राह्याहितुण्डिक इत्यमरः। पक्षे द्विजिह्वः खलः। द्विजिह्वः पन्नगे पुंसि खले स्यादन्यलिङ्गकः इति रन्तिः। अहितुण्डे न दीव्यति। तेन दीव्यतीति ठक्। क्लृप्तकरग्रहणेषु राजग्राह्यभागेषु करच्छेदस्तस्यैव न्यूनीकरणम्। पूर्वनिश्चितादपि प्रार्थनादिना न्यूनग्रहणमित्यर्थः। पक्षे करच्छेदो हस्तच्छेदः। वलिहस्तांशवः करा इत्यमरः। विरोधाभासपरिसंख्यासङ्करेणाह। मुनीनां यतीनां नेत्रमक्षि। पक्षे मुनीनां वृक्षविशेषाणां नेत्रोत्पाटनं मूलोत्पाटनम्। तरुमूलाक्षिवस्त्रेषु नेत्रमर्थिगुणे रथे।

मुनिर्यतीङ्गुदीचूतप्रियालागस्त्यकिंशुके। इति द्वयोर्विश्वः। पङ्कजानां कमलानां द्विजराजश्चन्द्रस्तद्विरुद्धता। द्विजराजः शशधर इत्यमरः। पक्षे द्विजा ब्राह्मणाः पक्षिणो वा ते च राजानश्च। दन्तविप्राण्डजा द्विजा इत्यमरः। सार्वभौमो रूढः सार्वभौमथब्दस्तद्योगो दिग्गजस्य। सर्वभूमिपृथिवीभ्यामिति व्युत्पन्नस्य त्वेतद्राजभिन्ने नास्ति प्रयोग इत्यर्थः। उक्तं च। न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादृते। अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्व शब्दे न भासते। इति बहुवचनान्तपाठे तु पक्षेऽर्थपरत्वं राजपक्षे पूर्व्ववच्छब्दपरत्वम्। सार्वभौमस्तु दिङ्नागे सर्वपृथ्वीपतावपि इति विश्वमेदिन्यौ। पुष्पदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः। इत्यमरः। अग्निना तुलया च शुद्धिर्वर्णोन्मानयोर्ज्ञानम्। सुवर्णानाम्। व्यत्तत्यभिप्रयेण बहुवचनम्। तादृशशुद्धियोग्यानामन्येषामभावादिति भावः। सूची लौहं सीवनसाधनं तेन भेदो मणीनाम्। न तु सूची कराद्यभिनयस्तस्य भेदः। सर्वेषां नर्तककीर्तकानां परिनिष्ठितत्वादिति भावः। यद्वा सूची नारीणां करणान्तरं गीताङ्गहारसंवेशक्रिया। तस्या भेद इति भावः। एतेनास्य राज्ये सपत्न्योर्ज्येष्ठाकनिष्ठाव्यवहाराभावो ध्वनितः। करणं साधनं देहे कायकायस्थकर्मसु। गीताङ्गहारसंवेशक्रियाभेदेन्द्रियेषु च। इति विश्वप्रकाशः। सूची कराद्यभिनयइ नारीणां करणान्तरे। सूची सीवनद्रव्य इति च। शूलेनोदरपीडया भङ्ग आमर्दः। भङ्गो आमर्दने। न तु शूलेन दुष्टप्राणिवधोपायेन भङ्गः। तादृशापराधिनोऽभावादिति भावः। यद्वा शूलः केतनं तस्य भङ्गः। मृत्यौ प्रहरणे शूलः केतने योगरोगयोः इति विश्वप्रकाशः। दुःशासानस्य धार्तराष्ट्रस्य दर्शनं ज्ञानम्। न तु दुष्टशासनस्य निरीक्षणम्। करैः सूर्यकिरणैः पत्रदारणं दलानां विकासनं पङ्कजानाम्। न तु करपत्रेण क्रकचेन दारणम्। क्रकचोऽस्त्री करपत्रमित्यमरः। करवत इति भाषायम्॥

मू०(४) महावराहो गोत्रोद्धरणप्रवृत्तोऽपि गोत्रोद्दलनमकरोत्। राघवः परिहरन्नपि जनकभुवं जनकभुवा सह वनं विवेश। भरतो रामे दर्शितभक्तिरपि राज्ये विराममकरोत्। नलस्य दमयन्त्या मिलितस्यापि पुनर्भूपरिग्रहो जातः। पृथुरपि गोत्रसमुत्सारण विस्तारितभूमण्डलः। इत्थं नास्ति वागवसरः पूर्वतरराजेषु॥

टी० विरोधाभासेनाह। महावराहो गोत्रोद्धारणाय पृथिव्युद्धरणाय प्रवृत्तोऽपि गोत्रोद्दलनमकरोत्। यदुद्धरणाय प्रवृत्तस्तस्यैवोद्दलनमनुचितम्। गोत्रः पर्वत इत्यर्थान्तरेण परिहारः। एवमग्रेऽपि।

जनकभूः पितृभूमिः। पक्षे जनकभुवा सीतया। विरामो रामाभावो वैराग्यं च। दयमन्त्या मिलितस्यापि नलस्य पुनर्भूपरिग्रहः पुनरूढापरिग्रहः। पुनरक्षतयोनित्वादुह्यते या यथाविधि। सा पुनर्भूः। पक्षे पुनर्द्वितीयवत्सरं भूपरिग्रहः पृथ्वीपरिग्रहः। गोत्राणां। स्तगोत्रजानां स्ववंशजविरोधिताविरोधः। गोत्राणां पर्वतानामिति परिहारः। इत्थं वर्णितविरोधाभासात् पूर्वेषु महावराहादिषु वागवसरः स्तुतियोग्यत्व नास्ति॥

मू०(५) स पुनरन्य एव देवो न्यक्कृतसर्वोर्वीपतिचरितः। तथाहि ख पवतः कटकसञ्चारिणो गन्धर्वान् दर्शितशृङ्गोन्नतिः सुखयन् न विरराम। स हिमालयो नावश्यायोच्छलितो नो मायाजन्मने हितश्च। स हि मानी गिरि स्थितो वृषध्वजः। असौ सदा गतिरवधूताखिलकान्तारः पावकाग्रेसरो न भोगोत्सुकः सुमनोहरश्च। स रत्नाकरोऽनहिमयः कथमगाधः समर्यादो नोद्रोकोऽप्यस्य विस्मयः सदा हिमकराश्रयोऽमृतमयः सपोतस्तस्याचलो नक्रोधो महानदीनः समुद्रः। स चन्द्र इव क्षणदानन्दकरः कुमुदवनबन्धः सकलकलाकुलगृहं नतारातिबलः। मित्रो दयहेतुः काञ्चनशोभां बिभ्रदचलाधिकलक्ष्मीः सुमेरुरिव॥

टी० चिन्तामणिर्देवो राजा। यदत्र वक्तव्यं तद् दशकुमारभूषणे द्रष्टव्यम्। वर्णितेभ्योऽन्यगुणविशिष्ट एव। अत एव न्यक्कृतसर्वोर्वीपतिचरितः। भेदकातिशयोक्तिरलङ्कारः। भेदकातिशयोक्तिस्तु तस्यैवान्यत्ववर्णनम् इति लक्षणात्। पुनः श्लेषेणाह। पर्वत उत्सववान्। कटकं सैन्यम्। गन्धर्वा अश्वाः। शृङ्गं प्राधान्यम्। पक्षे कटको नितम्बः। गन्धर्वा हाहाहूहूप्रभृतयः। शृङ्गं शिखरम् तप् पर्व्वमरुद्भ्यामिति मत्वर्थीयस्तप्। वाजिवाहार्वगन्धर्व इति। कटकोऽस्त्री नितम्बोऽद्रेरिति। शृङ्गं प्राधान्यसान्वोश्चेति त्रिष्वमरः। सव्यतिरेकं तमाह। स हि मालयो लक्ष्मीगृहम्। अवश्यायो गर्वः। माया कपटम्। जन्मने हितः। हितयोगे चेति चतुर्थी। पक्षे स हिमालयः। अवश्यायो हिमः। उमायाः पार्वत्याः। अवश्यायो हिमे गर्व इति धरणिः। शुद्धश्लेषमाह। स हिमानी हिमसंहतिरूपो गिरिः पर्वतस्तत्र स्थितो वृषध्वजः। पक्षे। स हिमानी चितौन्नत्यवान्। गिरि वचने। वृषध्वजः धर्मध्वजो। पुण्यश्रेयसी सुकृतं वृष इत्यमरः। सता साधूनामासाकल्येन गतिर्निर्वाहो यस्मात्। येषां क्वापि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः इतिवत्। अवधूता कम्पिता दूरीकृता वा कान्तारा दुर्गमार्या दुर्भिक्षा वा येन। य पावकानां पवित्रकर्त्तृणामग्रेसरः। तथा च मनुः। अग्निचित् कपिला सत्री राजा

भिक्षुर्महोदधिः। दृष्टमात्राः पुनन्त्येते तस्मात् पश्येत नित्यशः। इति। पावकोऽग्नौ सदचार इति विश्वप्रकाशः। नभोगेषु देवेषूत्सुकः। यद्वा। न भोगेषु स्त्र्यादिमुखेषूत्सुकः। उक्तं च। मृगयाक्षास्तथा पानं गर्हितानि महीक्षिताम्। दृष्टास्तेभ्यस्तु विपदः पाण्डु नैषधवृष्णिषु इति। सुमनसः पण्डितान् हरति गुणग्रहणविश्राणनाभ्यां स्ववशीकरोति। पक्षे सदागतिर्वातः। अवधूताखिलकान्तारः कम्पिताखिलकाननः। पावकाग्रेसरो वह्निसहायः। नभोगेषु मेघेषूत्सुक उत्कण्ठितः। तथा च कालिदासः। मरुत्सखस्येव वलाहकस्येति। सुमनसः पुष्पाणि हरति तादृशः। तथा च कालिदासः। वृन्तश्लथं हरति पुष्पमनोकहानामिति सुमनाः पुष्पमालत्योस्त्रिदशे कोविदेऽपि च इति विश्वप्रकाशः। स्त्रियः सुमनसः पुष्पमित्यमरः। कान्तारः कानने चेक्षौ दुर्भिक्षे दुर्गवर्त्मनि इति विश्वः। रत्नानामुत्तमवसूनामाकरः। रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेऽपीत्यमरः। अहिरिवाहिः खलस्तन्मयो न भवतीत्यनहिमयः। कथम्। अगाधः गभीराशयः। यद्वा। लिम्पारहितः। गर्धालिम्पेत्यमरः। समर्याद उचितानतिक्रमणशीलः। उद्गत उत्थितरोकीदीप्तिर्यस्य सः। रुच दीप्तौ। घञ्। इत्यप्यस्य न विस्मयः। अलुब्धत्वादस्य दीप्तेर्न नाश इति भावः। तथा चोक्तम्। देहीति वचनद्वारा देहस्थाः पञ्च देवताः। तत्क्षणादेव नश्यन्ति धीश्रीह्रीकान्तिकीर्त्तयः इति। किञ्च। स पार्थः पार्थिवान् सर्वान भूमिष्ठोऽपि रथस्थितान्। एको निवारयामास लाभः सर्वगुणानिव। इति। यद्वा। अस्योद्र इति न कोऽपि विस्मयः। जलाखेटशीलस्यास्योद्रसङ्ग्राहकत्वादिति भावः। सदा हिमकरवच्चन्द्रतुल्य आश्रयो गृहं यस्य। अमृतमयः। आह्लादकरूपवत्त्वात्। सपोतः सबालकः। पोतपाकोऽर्भको डिम्भः पृथुक शावकः शिशुः। इत्यमरः। तस्य क्रोधोऽचलो न प्रणिपाताद्यनपनेयो न भवतीति भावः। महान् श्रेष्ठः। अदीनः। समुद्रः। मुद्रा राजचिह्नं तत्सुहितः। पक्षेऽगाधस्तलस्पर्शरहितः। मर्यादा सीमा अस्योद्र इति न कोऽपि विस्मयः। उद्रो जलमार्जारः। सदा हि निश्चयेन मकराणां अलजन्तूनामाश्रयः। यद्वा हिमकरश्चन्द्रः। अमृतं सुधा जलं वा। पयः कीलालममृतम्। पीयूष्ममृतं सुधा। इत्युभयत्रामरः। पोतो यानपात्रम्। यानपात्रं तु पोतोऽब्धिभवे त्रिषु समुद्रियम्। इत्यमरः। तस्याधोऽचलो मैनाकः। नक्रः कुम्भीरः। नक्रस्तु कुम्भीर इत्यमरः। स चन्द्रः। चदि आह्लादे। स्फायितञ्चिवञ्चीति रक्। क्षणदानां सुखप्रदानामानन्दकर्त्ता। स्वहिते रतान् सन्तोषयतीत्यर्थः। यद्वा क्षणद उत्सवप्रदश्चासावानन्दकरश्च। मुदावनं मुदवनं कोः पृथिव्या मुदवनं तेन बन्धुरिव बन्धुः। यथा च कालिदासः। तेनार्थवाँल्लोभपराङ्मुखेन तेन घ्नता विघ्नभव क्रियावान्। तेनास लोकः पितृमान् विनेत्रा तेनैव शोकापनुदेन पुत्री॥ ग्राम आगत इतिवत्

कोस्तत्स्थेषूपचारः । कलाश्चतुःषष्टिकलाः । नतमरातिबलं यस्मात् । पक्षे क्षणदा रात्रिः । कुमुदं कैरवम् । कलाः षोडश कलाः । न तारा नक्षत्राण्यतिबला यस्मात् । मित्रं सुहृत् । किञ्च । चकारो वार्थे । कां वा शोभां न बिभ्रत् । अचला स्थिराधिका लक्ष्मीर्यस्य । पक्षे मित्रः सूर्यः । काञ्चनं सुवर्णम् । अचलेभ्यः पर्व्वतेभ्योऽधिका लक्ष्मीर्यत्र । अथ मित्रं सखा सुहृत् । द्युमणिस्तरणिर्मित्र इत्युभयत्रामरः ॥

मू(६) यस्य च रिपुवर्गः सदापार्थोऽपि न महाभारतरणयोग्यः । भीष्मोऽप्यशान्तनवेहितः सानुचरोऽपि न गोत्रभूषितः । अपि च त्रिशङ्कुरिव न क्षत्रपथस्खलितः शङ्करोऽपि न विषादी पावकोऽपि न कृष्णवर्त्माश्रयाशोऽपि न दहनो नान्तक इवाकस्मादपहृतजीवनो न राहुरिव मित्रमण्डलग्रहणविवर्धितरुचिर्न नल इव कलिविघटितो न चक्रीव शृगालबधस्तुतिसमुल्लसितो नन्दगोप इव यशोदयाश्रितो जरासन्ध इव घटितसन्धिविग्रहो भार्गव इव सदानभोगो दशरथ इव सुमित्रोपेतः सुमन्त्राधिष्ठितश्च दिलीप इव सुदक्षिणानुरक्तो रक्षितगुश्च राम इव जनितकुशलवयोरूपोच्छ्रायः ॥

टी० पुनर्विरोधाभासेनाह । पार्थेऽर्जुनस्तस्य महाभारतरणयोग्यतानिषेधोविरोधः । एवमग्रेऽपि । पक्षे यस्य रिपुवर्गो महतो भारस्य तरणे योग्योऽपि न । अत एव सदा सर्वकलिऽपार्थः सर्वकलिऽपार्थः । अपगतोऽर्थः प्रयोजनं यस्य । भीष्मोऽपि शन्तनुपुत्रोऽपि । अशान्तनवे पितृभिन्नाय हितः । पित्रे न हित इति विरोधः । भीष्मो राजगुणैर्भयानकः । तथाच कालिदासः भीमकान्तैर्नृपगुणैः स बभूवोपजीविनाम् । अधृष्यश्चाधिगम्यश्च यादोरत्नैरिवार्णवः । इति । दारुणं भीषणं भीष्मं घोरं भीमं भयानकम् । इत्यमरः । अशान्तमनस्तमितं नवं स्तुत्यमीहितं चेष्टितं यस्य । णू स्तवने । ऋदोरप् । यद्वा । नव नवीनमन्येभ्यो विलक्षणम् । शन्तनुवाचकः शब्दो दीर्घादि शान्तनुरित्यप्यस्ति । तथाच त्रिविक्रमभट्टः । शान्तनुतनयः इति । तव शन्तनोस्तनयः शन्तनुतनयः इत्येकोऽर्थः । पक्षे शान्तो नुतो नयो यस्येति । सानुषु शिखरेषु चरति तादृशोऽपि न गोत्रभूमौ पर्वतभूमावुषितः स्थित इति विरोधः । अनुचरैः सेवकैः सहितः । न गोत्रैर्गोत्रजैर्भूषित इति परिहारः । स्वयमेव तेषां भूषक इत्यर्थः । नञर्थकनशब्देन सुप्सुपेति समासः । त्रिशङ्कुरिव नक्षत्रपथस्तलितः । नक्षत्रपथ आकाशे । पक्षे क्षत्रपथात् क्षत्रधर्मात् । शङ्करः शिवो विषादी विषभक्षको नेति विरोधः । शङ्करः सुखकरः ।

न विषादी न दुःखीति परिहारः। पावकोऽग्निरपि न कृष्णवर्त्मा न दुराचार इति विरोधः। पावकोऽन्येषां पवित्रकर्ता न कृष्णवर्त्मा न दूराचर इति परिहारः। बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा। कृशानुः पावकोऽनल इत्युभयत्रामरः। कृष्णवर्त्मा हुताशे स्याद्दुराचारे विधुन्तुदे इति विश्वप्रकाशः। आश्रयाशोऽपि वह्निरपि न दहनो न वह्निरिति विरोधः आश्रयाणामाशा तृष्णा यस्मिन्नाश्रयाशः। न दहनो नेष्टानां सन्तापक इति परिहारः। आश्रयाशो बृहद्भानुः दहनो हव्यवाहन इत्युभयत्रामरः। नान्तक इव यम इवाकस्मात् सहसापहृतं जीवनं जीवितं येन। पक्षे जीवनं जीविका। करणे ल्युट्। न राहुरिव मित्रमण्डलग्रहणेन सूर्यमणलग्रहणेन विवर्द्धिता रुचिर्दीप्तिर्यस्य सः। पक्षे सुहृद्राज्यग्रहणे विवर्द्धिता रुत्रिरिच्छा येन। न नल इव कलिना युगविशेषेण विघटितो व्याप्तः। पक्षे कलिः कलहः। न चक्रीव कृष्ण इव शृगालस्य राजविशेषस्य वधेन मारणेन स्तुत्या समुल्लसितः। पक्षे शृगालः कातरः। शृगालो जम्बुके भीरुशूरे वै पार्थिवान्तरे इति विश्वः। कोशे दानवान्तर इति पाठस्त्वशुद्ध एतन्मूलक एव जगद्धरभ्रमः। नन्दगोप इव यशोदया तन्नामनिजस्त्रियान्वितः। पक्षे यशसा दयया च। जरासन्ध इव घटितसन्धिर्विग्रहः शरीरं यस्य। घटितौ सन्धिविग्रहौ येन। भार्गव इव शुक्र इव सदा सर्वदा नभोग आकाशगामी पक्षे दानभोगाभ्यां सहितः। दशरथ इव सुमित्रया लक्ष्मणजनन्योपेतो युक्तः। सुमन्त्रसञ्ज्ञकसारथिनाधिष्ठित आश्रितश्च। पक्षे सुमित्रेणोत्तमसुहृदा सुमन्त्रेण शोभनगुप्तवादेन। दिलीप इव सुदक्षिणायां तन्नाम्न्यां स्त्रियामनुरक्त आसक्तः। रक्षिता पालिता गौर्वासिष्ठी येन तादृशश्च। पक्षे सुदक्षिणायां पात्रे दानव्यये रक्षिता गौः पृथ्वी वाणी वा येन। स्वर्गेषुपशुवाग्वज्रदिङ्नेत्रधृणिभूजले। लक्ष्यदृष्ट्यो स्त्रियां पुंसि गौः इत्यमरः। राम इव जनितः कुशलवयोः रूपस्य सौन्दर्यस्योच्छ्राय औन्नत्यं यस्मिन्। पक्षे रामे यथा रूपोच्छायस्तथा जनितकुशलवयोः विभक्त्यन्तश्लेषोऽयम्। नीलोत्पलस्पर्धिनी नेत्रे तनुर्वा हरेरितिवत्। तथा च कालिदासः। रूपं तदोजस्वि तदेव वीर्यं तदेव नैसर्गिकमुन्नतत्वम्। न कारणात् स्वाद्बिदे कुमारः प्रवर्त्तितो दीप इव प्रदीपात् तं इति॥

मू(७) तस्य च पारिजात इवाश्रितनन्दनो हिमालय इव जनितशिवो मन्दर इव भोगिभोगाङ्कितः कैलास इव महेश्वरोपमुक्तकोटिर्मधुरिव नानारामानन्दकरः क्षीरोदमथनोद्यतमन्दर इव मुखरित भुवनो रागरज्जुरिवोल्लासितरतिरीशानभूतिसञ्चय इव सन्ध्योच्छलितः शरन्मेघ इवावदातहरव्यो

विष्णपदावलम्बी च पार्थ इव समरसाहसोचितः कंस इव कुवलयापीडभूषित स्ताक्ष्र्य इव विनतानन्दकरः सुमुखनन्दनश्च।

टी० तस्य पुत्रः कन्दर्पकेतुर्नामेति सम्बन्धः। पारिजातो देववृक्षः। पञ्चैते देवतरवो मन्दारः पारिजातकः इत्यमरः। आश्रितं नन्दनमिन्द्रवनं येन। नन्दनं वनमितीन्द्रप्रकरणेऽमरः। पक्ष आश्रितान्
नन्दयति तादृशः। हिमालयो हिमवान्। जनितोत्पादिता शिवा गौरी येन। शिवा भवानी रुद्राणीत्यमरः। पक्षे शिवं सुखम्। श्वः श्रेयसं शिवं भद्रमित्यमरः। मन्दर इन्द्रकीलः। भोगी सर्पः। भोगः शरीरम्। पक्षे भोगी सुखी। भोगः स्त्र्यादिसङ्ग्रहः। उरगः पन्नगो भोगी। भोगः सुखे स्त्र्यादिभृतावहेश्च फणकाययोः। इतिचतुर्ष्वमरः। कैलासः पर्वतः। महेश्वरः शिवः। कोटिरग्रम्। कोटिरग्रे प्रकर्षे चेति धरणिः। रजताद्रिस्तु कैलासोऽष्टापदः स्फटिकाचलः। इति हैमः। शिवः शूली महेश्वर इत्यमरः। पक्षे महेश्वरैर्महाराजैरुपभुक्ताः कोटयस्तत्संख्याकानि धनानि यस्य। कोटिः स्त्री धनुषोऽग्रे स्यात् संख्याभेदप्रकर्षयोः। इति विश्वः। मधुर्वसन्तः। नानारामा अनेकोपवनानि तेष्वानन्दकर्ता। आरामः स्यादुपवनं कृत्रिमं वनमेव यत् इत्यमरः। अथ पुष्परसे मधु। दैत्ये चैते वसन्ते च मधुरिति विश्वः। पक्षे रामाः स्त्रियः। सुन्दरी रमणी रामेत्यमरः। क्षीरोदः क्षीरसमुद्रः उदकस्योदः सञ्ज्ञायामित्युदकस्योदादेशः। रत्नाकरो जलनिधिर्यादसां पतिरप्पतिः। तस्य प्रभेदाः क्षीरोदो लवणोदस्तथापरे। इत्यमरः। मन्दरो मन्थाचलः। मुखरितं शब्दायमानं भुवनं जलं येन। पयः कीलालममृतं जीवनं भुवनं वनम्। इत्यमरः। इन्द्रकीलस्तुमन्दर इति हेमचन्द्रः। पक्षे भुवनं जगत्। विष्टपं भुवनं जगदित्यमरः। अस्मिन् पक्षे जयशब्दघोषणायेति शेषः। रागरज्जुः कामः। कन्दर्पो दर्पकः कामः शिखिमृत्युर्जऽयावहः। सर्वधर्ममनोहारी रागरज्जुः प्रकीर्त्तितः। इत्युत्पलिनी। रतिः कामस्त्री। पक्षे रतिरनुरागः। ईशानः शिवः। शर्व ईशानः शङ्कर इत्यमरः। भूतिर्भस्म। भूतिर्भअनि सम्पदीत्यमरः। सन्ध्यासूच्छलितः। पक्षे सम्यग्ध्यायतीति सन्ध्याः। आतश्चोपसर्ग इति कः। सन्ध्यः सम्यग्विचारकर्ता। अत एवाच्छलितः केनापि
छलितुमशक्यः। तदस्य सञ्जातमिति छलशब्दादितच्। शरत्कालिकमेध इवावदातहृदयः।

जलसम्बन्धप्रतिभासमाननैल्यरहितान्तःप्रदेशः। विष्णुपदावलम्बी। आकाशावलम्बी। वियद्विष्णुपदं वा तु पुंस्याकाशविहायसी। इत्यमरः। पक्षेऽवदातहृदयः शुद्धान्तःकरणः। हृदयं स्वान्तं हृन्मानसं मन इत्यमरः। दैप् शोधने क्तः। आदेच इत्यात्वम्। विष्णुपदं हरिचरणम्। पार्थोऽर्जुनः समरे संग्रामे साहसं तत्रोचितो योग्यः। पक्षद्वये समोऽर्थः। यद्वा रसोऽनुरागः। आहसः स्मितम्। आङीषदर्थे। समाभ्यां सर्वजनतुल्याभ्यां रसाहसाभ्यामुचितो योग्यः। धर्मराज इव समवर्तीत्यर्थः। अथो हसः। हासो हास्यं चेत्यमरः। कंसस्तन्नामा दैत्यः। कुवलयापीडस्तद्धस्ती। पक्षे कोर्वलय इवापीड इव कुवलयापीडः पृथ्वीमण्डनायमान इति यावत्। तादृशेन भूषितः। यस्याश्चौरश्चिकुरनिकरः कर्णपूरो मयूरो भासो हासः कविकुलगुरुः कालिदासो विलासः। हर्षो हर्षो हृदयवसतिः पञ्चबाणस्तु बाणः केषां नैषा कथय कविताकामिनी कौतुकाय। इति वत्। कटको वलयोऽस्त्रियाम्। शिखास्वापीडशेखरावित्युभयत्रामरः। तार्क्ष्यो गरुडो विनता तन्माता तदानन्दकरः। गरुत्मान् गरुडस्तार्क्ष्यो वैनतेय इत्यमरः। पक्षे विनतानां नम्राणामानन्दकरः सुमुखाः पण्डितास्तेषां हर्षकर्त्ता। पक्षे सुमुखो गरुडपुत्रः स नन्दनः पुत्रो यस्य सः।

(मू)(७.क) विष्णुरिव क्रोडीकृतसुतनुः शान्तनव इव स्ववशस्थापितकालधर्मः कौरवव्यूह इव सुशर्माधिष्ठितः सुबाहुरपि रामानन्दोसमदृष्टिरपि महेश्वरो मुक्तामयोऽप्यतरलमध्यो जलद इव विमलतरुवारिधारात्रसितराजहंसो वंशप्रदीपोऽप्यक्षतदशस्तनयः कन्दर्पकेतुर्नाम।

टी० विष्णुरिव क्रोडीकृता शूकरीकृता शोभना तनुः शरीरं येन। छान्तः क्रोडशब्दः। क्रोडः शूकरमातङ्ग्योरिति विश्वप्रकाशः। स्त्रियां मूर्त्तिस्तनुस्तनूरित्यमरः। पक्षे क्रोडीकृतोत्सङ्गीकृता सुतनुर्येन। आग्नीध्रवत् तात्स्थात् ताच्छब्द्यम्। उत्सङ्गशूकरौ क्रोडाविति च पादश्लोकाधिकारेऽनेकार्थध्वनिमञ्जरी। यद्वा क्रोडीकृतालिङ्गिता सुतनुर्येन। आलिङ्गनं परिष्वङ्गः संश्लेष उपगूहनम्। अङ्कपालिः परीरम्भः क्रोडीकृतिः। इति हैमः। शान्तनवो भीभस्तद्वत् स्ववशे स्थापितः कालधर्मो मृत्युर्येन। स्यात् पञ्चता कालधर्मो दिष्टान्तः प्रलयोऽत्ययः। इत्यमरः। पक्षे कालस्य धर्म्मः। तथाच व्यासः कालो वा कारणं राज्ञो राजा वा कालकारणम्। इति ते संशयो माभूद्राजा कालस्य कारणम्। राजा धर्म्मस्य कारणमिति

स्मृतिः। कौरवव्यूहे सुशर्मा नाम योद्धा। पक्षे सुशर्मणातिसुखेनाधिष्ठितः। शर्म्मशातसुखानि चेत्यमरः। पुनर्विरोधाभासेनाह। सुबाहुस्तन्नामको राक्षसः। रामो दाशरथिः। सुबाहुराक्षसस्य रामानन्दकर्त्तृत्वं विरोधः। अत्रापिनापाततो विरोधः। पक्षान्तरेण परिहारः। सुबाहुः शोभनभुजः। रामाः स्त्रिय आनन्दयति तच्छील इति परिहारः। भुजबाहू प्रविष्टो दोः। सुन्दरी रमणी रमेत्युभयत्रामरः। समदृष्टिः अविषमदृष्टिः। महेश्वरः शिवः। शिवः शूली महेश्वर इत्यमरः। शिवः समदृष्टिरिति विरोधः। पक्षे समदृष्टिं सर्वजनेषु समानदर्शनः महेश्वरो महाराजः। स्वामी त्वीश्वरः पतिरीशितेत्यमरः। मुक्तामयी मौक्तिकप्रचुरः। तत्प्रकृतवचने मयट्। अतरलमध्यः। तरलो हारमध्यमणिस्तद्रहितो मध्यो यस्य। हारस्यातरलमध्यता विरोधः। तरलो हारमध्यग इत्यमरः। अत्र मध्यशब्दप्रयोगस्तु येभ्यो निवापाञ्जलयः पितॄणामित्यादिवद्बोध्यः। वस्तुतस्तु मध्यशब्दरहितः पाठः। मुक्तामयो नीरोगः। अतरलो धीर इति परिहारः। पराङ्गनासु पराङ्मुख इत्यर्थः। रोगव्याधिगदामयाः। चञ्चलं तरलं चैवेत्युभयत्रामरः। जलदो मेघः। विमलतरयातिस्वच्छया वारिधारया वासिता राजहंसा येन। राजहंसास्तु ते चञ्चुचरणैर्लोहितैः सिताः। इत्यमरः। उपलक्षणे तृतीया। पक्षे विमलस्तरवारिः खड्गस्तदीयधारया त्रासिता राजान एव हंसा येन। करवालनिस्त्रिंशकृपाणखड्गास्तरवारिकौक्षेयकमण्डलायाः। इति हैमः। खड्गादीनां च निशितमुखे धारा प्रकीर्त्तिता। इति विश्वः। वंशप्रदीपः। वंशे वेणौ प्रदीपः आकाशदीपः। अक्षतादग्धा दशावर्तिर्यस्य दीपस्यादग्धवर्तिता विरोधः। पक्षे वंशप्रदीपः। कुलदीपः। अज्ञतानष्टा दशावस्था यस्य। दशा वर्तिर्दशा वय इति हारावली। द्वौ वंशौ कुलमस्त्वरौ। दशावस्थानेकविधा इत्युभयत्रामरः।

(मू)(८) येन च चन्द्रेणेव सकलकलाकुलगृहेण शर्वरीतिहारिणा दलितकैरवेण कुमुदवनबन्धुना प्रसाधिताशेन विलोकिता जलंधय इवोल्लसितगोत्राः सुदूरविवर्द्धितजीवनाः प्रसन्नसत्त्वाः सन्तः परां वृद्धिमवापुः। यस्य च जनितानिरुद्धलीलस्य रतिप्रियस्य कुसुमशरासनस्य मकरकेतोरिव दर्शनेन वनिताजनस्य हृदयमुल्ललास।

टी० श्लेषेणाह। येन कन्दर्पकेतुनाचन्द्रेणेव सकलकलाकुलगृहेण पुनरुक्तोऽसौ श्लेषः। शर्वरीतिहारिणा शर्वर्य्या

रात्रेरीतिरिरितिर्दुःखदत्वात् तमस्तद्धारिणा तन्नाशकेन। दलितकैरवेण विकासितकुमुदेन। प्रसाधिता अलङ्कृता आशा दिशो येन तादृशेन विलोकिता दृष्टा जलधय इव समुद्रा इवोल्लसितगोत्रा उल्लसितपर्वताः सुदूरविवर्धितजीवना दूरप्रवृद्धजलाः प्रसन्नसत्त्वा प्रह्यन्नजन्तवः सन्तः परामुत्कृष्टां वृद्धिमवापुः। सत्त्वोऽस्त्रीजन्तुषु क्लीबे व्यवसाये पराक्रमे। इति वैजयन्ती। अथ शर्वरी निशा निशीथिनी रविः। प्रसाधितोऽलङ्कृतश्च। आशाश्च हरितश्च ताः। सिते कुमुदकैरवे। अद्रिगोत्रगिरिग्रावा। जीवनं भुवनं वनम्। कबन्धमुदकं पाथ इति षट्स्वमरः। अर्थान्तरे शर्वस्य शिवस्य रीतिः सम्प्रदायस्तेन हारी मनोहरः। दलितानि नाशितानि कैरवाणि शत्रवो येन। प्रकर्षेण साधिता आशा अर्थिनामभिलाशा येन। साध संसिद्धौ। उल्लसितगोत्राः। प्रसिद्धवंशाः। सुदूरमायतं विशेषेण वर्धितं जीवन्त्यनेनेति जीवनं जीविका येषाम्। प्रसन्नसत्त्वाः प्रसन्नस्वभावाः। सन्तः कोविदाः। कैरवी चन्द्रिका प्रोक्ता कैरवं कुमुदे द्विषि। सत्त्वं गुणे पिशाचादौ बले द्रव्यस्वभावयोः। इत्युभयत्रापि विश्वः। सन् सुधीः कोविदो बुध इत्यमरः। यस्य कन्दर्पकेतोर्जनितोत्पादितानिरुद्धस्योषापतेर्लीला विलासो येन तस्य दर्शनेन वनिताजनस्य हृदयमुल्लासोल्लासं प्राप्तम्। अनिरुद्ध उषापतिः। लीला विलासक्रिययोरित्युभयत्रामरः। पक्षे जनितानिरुद्धलीलस्योत्पादितानिवारितविलासस्य। रतिप्रियस्य अनुरागवल्लभस्य। कुसुमशरं काममस्यति क्षिपति अतिसुन्दरत्वात् तादृशस्य। असु क्षेपणे। स्त्रीणां विलासविब्बोकविभ्रमा ललितं तथा। हेला लीलेत्यमी हावाः क्रियाः शृङ्गारभावजाः। इत्यमरः।

(मू)(९) यस्मै चानुगतदक्षिणसदागतये श्रुतिसुखदकोमलकोकिलरुताय विकासितपल्लवाय कृतकान्तारतरङ्गाय सुरभिसुमनोऽभिरामाय सर्वजनसुलभपद्माय विस्तारितकनकसम्पदेऽतिक्रान्तदमनकाय वसन्तायेव वनलता इवोत्कलिकासहस्रसङ्कुला भ्रमरसङ्गताः प्रबालहारिण्यो विलसद्वयसस्तरुण्यः स्पृहयाञ्चक्रुः।

टी० श्लेषोपमासङ्करेणाह। वसन्तायेव यस्मै तरुण्यः स्पृहयाञ्चक्रुरिति सम्बन्धः। स्पृहेरीप्सित इति सम्प्रदानसञ्ज्ञा। अनुगतो दक्षिणसदागतिर्दक्षिणमारुतो यं तस्मै। श्रुतिमुखदं कोमलं कोकिलरुतं पिकशब्दो यत्र तस्मै। कृतः कान्तारस्य काननस्य तरङ्गः कंपनं येन। विकासिताः पल्लवाः किसलयानि येन। सर्वजनानां सुलभं पद्मं यत्र। विस्तारिता कनकस्य धत्तूरस्य चम्पकस्य

सम्पद्येन। अत एव सुरभयः सुगन्धयः सुमनसः पुष्पाणि ताभिरभिरामः सुन्दरः। अतिक्रान्तं दमनकः पुष्पविशेषो येन। शिशिरजत्वात् तस्यातिक्रम इति भावः। वनलता इवोत्कलिकासहस्रेणोद्गतकोरकसहस्रेण समाकुला व्याप्ताः। भ्रमरैर्मधुपैः सङ्गताः प्रबालेन नवपल्लवेन हारिण्यो मनोहराः। विलसद्वयसो विलसत्पक्षिणः। वायुर्मातरिश्वाः सदागतिः श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रवः। कोकिलः पिक इत्यपि। तिरश्चां वासितं रुतम्। पल्लवोऽस्त्री किसलयम्। वा पुंसि पद्मं नलिनम्। धत्तूरः कनकाह्वयः। सुरभिर्घ्राणतर्पणः। इष्टगन्धः सुगन्धिः स्यात्। स्त्रियः सुमनसः पुष्पम्। कलिका कोरकः पुमान्। षट्पदभ्रमरालयः प्रवालमङ्कुरेऽप्यस्त्री। खगबाल्यादिनोर्वयः। इति चतुर्दशस्वमरः। कान्तारः कानने चेक्षौ। कनकं चम्पके हेम्नि धत्तूरेऽपि निगद्यते। इत्युभयत्र विश्वः। दमनो वीरपुष्पयोरिति धरणिः पक्षेऽनुगतानां दक्षिणानामुदाराणां सदा सर्वदा गतिरागमनं तस्मै। तादर्थ्ये चतुर्थी। यद्वानुगताः सेवका दक्षिणा व्यवहारकुशलाः सन्तश्च तेषामागतिरा साकल्येन गतिर्निर्वाहो यस्मात्। विविधस्यापि जनस्य पालनकर्तेत्यर्थः। श्रुतिसुखदं कोमलं कोकिलवद्रुतं शब्दो यस्य तस्मै। रु शब्दे क्तः। कृतः कान्तानां स्त्रीणां रतरङ्गः सुरतरङ्गो येन। अत एव विकासितः पल्लवः श्रृङ्गारो येन। अत एव सुरभिसुमनोभिः सुगन्धिपुष्पैरभिरामः। यद्वा सुरभयः ख्याताः सुमनसः पण्डितास्तैः। सर्वजनानां सुलभा पद्मा लक्ष्मीर्यस्य। विस्तारिता कनकस्य सुवर्णस्य सम्पद्येन। अतिक्रान्ता दमनका वीरा येन। यद्वा दमयतीति दमनः शत्रुः। उत्कलिका उत्कण्ठास्तासां सहस्रेण सङ्कुलाः। भ्रमरैः कामुकैर्ललाटालकैर्वा सङ्गताः। प्रबालो विद्रुमः। हारो मुक्तावली। तौ स्तो यासां ताः। यद्वा प्रकृष्टा बालाः केशास्तैर्हारिण्यो मनोहराः विलसद्वयो यौवनं यासां ताः। दक्षिणे सरलोदारौ। मैथुनं निधुवनं रतम्। लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा। स्वर्णं सुवर्णं कनकम्। उत्कण्ठोत्कलिके समे। अथ विद्रुमः पुंसि प्रबालः पुंनपुंसकम्। चिकुरः कुन्तलो बालः। हारो मुक्तावली। इत्यष्टस्वमरः। पल्लवः स्यात् किसलये षिङ्गश्रृङ्गारयोरपि। सुरभिः सौरभे ख्याते वसन्ते पण्डितेऽपि च भ्रमरः कामुके भृङ्गललाटालकयोरपि। इति त्रिषु विश्वः। वयो बाल्यादिपक्षौ च यौवनं च क्वचिद्वयः। इति शाश्वतः।

(मू)(१०) यस्य च समरभुवि भुजदण्डेन कोदण्डं कोदण्डेन शराः शरैररिशिरस्तेनापि भूमण्डलं तेन चाननुभूतपूर्वो नायको नायकेन कीर्तिः कीर्त्या च सप्त सागराः सागरैः कृतयुगादिराजचरितस्मरणमनेन च स्थैर्य्यममुना च प्रतिक्षणमाश्चर्यमासादितम्। यस्य च

प्रतापानलदग्धानां रिपुसुन्दरीणां करतलताडनभीतैरिव मुक्ताहारैः पयोधरपरिसरो मुक्तः। यस्य च निशितनाराचजर्ज्जरितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलविगलितमुक्ताफलनिकरदन्तुरितपरिसरे पतत्पत्त्ररथे रक्तवारिसञ्चरदनेकच्छायोत्पलपुण्डरीकवाहिनीशतसमाकुले नृत्यत्कबन्धे सुरसुन्दरीसमागमोत्सुकचारुभटाहङ्कारसम्भारभीषिणे समरसागरे भिन्नपदातिकरितुरगरुधिरार्द्रजयलक्ष्मीपादालक्तकरागरञ्जित इव खड्गो रराज।

टी० मालादीपकेनाह। यस्य कन्दर्पकेतोः समरभुवि रणाङ्गणे भुजदण्डेन कोदण्डं धनुः समासादितम्। अत्र यथायथं लिङ्गव्यत्ययो वचनव्यत्ययश्च। शरासनकोदण्डकार्मुकमित्यमरः। पूर्वं नानुभूतोऽननुभूतपूर्वस्तादृशो नायकः कन्दर्पकेतुः। कृतयुगादिराजानां प्रियव्रतसगरादीनां चरितं स्वेनैव तेजसा लोकप्रकाशनादि ततत्स्मरणं स्मरणेन स्थैर्यं स्थैर्य्येणाश्चर्य्यम्। स्मरणस्याशुविनाशित्वात्। मालादीपकमाद्यं चेद्यथोत्तरगुणावहम्। यस्य कन्दर्पकेतोः प्रतापानलदग्धानां रिपुसुन्दरीणां करतलेन ताडनं पत्युर्मरणोत्तरमुरस्ताडनं तेन भीतैरिव मुक्ताहारैः पयोधरपरिसरो मुक्तः। उत्प्रेक्षालङ्कारः। सम्भावना स्यादुत्प्रेक्षेति लक्षणात्। पर्य्यन्तभूः परिसर इत्यमरः। यस्य कन्दर्पकेतोः समर एव सागरस्तस्मिन् खड्गो रराजेत्यन्वयः। निशितनाराचैस्तीक्ष्णबाणैर्जर्जरितानि शिथिलावयवानि यानि मत्तमातङ्गकुम्भस्थलानि तेभ्यो विगलितैः सत्तैर्मुक्ताफलनिकरैर्दन्तरितो दन्तुरवदाचरितः परिसरो यस्य तस्मिन्। दन्त उन्नत उरच्। उन्नता दन्ता अस्य दन्तुरः। अस्मादाचारे क्विप्। क्तः इट्। यद्वा दन्तुरं विषमान्तरं तद्वदाचरितम्। दन्तुरं वाच्यवद्विद्याद्दन्तुरे विषमान्तरे। इति विश्वप्रकाशः। पतत्पत्त्ररथे पतद्बाणे। रक्तमेव वारि जलं तत्र सञ्चरदनेकच्छायमनेककान्ति उद्गतं पलं मांसं यस्मात् उत्पलं मांसशून्यं तच्च पुण्डरीकं सितच्छत्त्रं च यत्र तादृशं यद्वाहिनीशतं सेनाशतं तेन समाकुले। नृत्यत्कबन्धे नृत्यच्छिन्नमस्तकवीरे। सुरसुन्दरीणामप्सरसां समागमोत्सुकानां चारुभटानां योधानामहङ्कारोऽहमहमित्यस्य सम्भारस्तेन भीषणे। वषट्कार इति निर्देशात् समुदायादपि कारः। यद्वाहङ्कारस्य गर्वस्य सम्भारेण भीषणे। भटा योधाश्च योद्धारः। कबन्धोऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्ध कलेवरम्। इति द्वयोरमरः। तरङ्गिण्यां च सेनायां वाहिनी परिकीर्त्तिता। इति विश्वः। उत्पलं कुष्ठभूरुहे। इन्दीवरे मांसशून्य इति हैमः। पुण्डरीकं सिताम्भोजे सितच्छत्त्रे च भेषजे। इति विश्वप्रकाशः। पत्त्ररथो बाणपक्ष इति धरणिः। पक्षे पत्त्ररथः पक्षी। उत्पलमिन्दीवरम्। पुण्डरीकं

सिताम्भोजम्। कबन्धं जलम्। वाहिनी नदी। कबन्धमुदकं पाथ इत्यमरः। सुरसुन्दरी मत्स्यभेदश्चारुभटोऽपि। छेकानुप्रासार्युपमाश्लेषरूपकोत्प्रेक्षालङ्काराणां यथासम्भवं सङ्करसंसृष्टी। ओजो गुणः। वैदर्भी रीतिः।

(मू)(११) अथ कदाचिदवसन्नायां यामवत्यां दधिधवले कालक्षपणकग्रासपिण्ड इव निशायमुनाफेनपुञ्ज इव मेनकानखमार्जनशिलाशकल इव मधुच्छत्रच्छायमण्डलोदरे पश्चिमाचलोपधानसुखनिलीनशिरसो राजतताटङ्क इव शेषमधुभाजि चषक इव विभावरीबध्वा अपरजलधिपयसि शङ्खकान्तिकामुके मज्जति कुमुदिनीनायके।

टी० अथानन्तरं स इति शेषः। कन्दर्पकेतुः कदाचिदवसन्नायां समाप्तायां रजन्यामष्टादशवर्षदेथीयाम्। इषदसमाप्तौ कल्पदेश्यदेशीयर् इति देशीयः। ईषदसमाप्ताष्टादशवर्षां कन्यां स्वप्नेऽपश्यनित्यन्वयः। अवसन्नायामित्यनेन स्वप्नस्य शीध्रफलदत्वं ध्वनितम्। तदुक्तं गुरुणा। अरुणोदयवेलायां दशाहेन फलं भवेत्। इति। एतादृशे कुमुदिनीनायके चन्द्रेऽपरजलधिपयसि पश्चिमससुद्रजले मज्जति सतीत्यन्वयः। काल एव क्षपणकस्तस्य दधिधवले ग्रासपिण्ड इव। क्षपणकस्य भक्षणार्थं दधिधवलः पिण्डो दीयत इति प्रसिद्धम्। निशा रात्रिः सैव यमुना तस्याः फेनपुञ्ज इव। मेनकानखक्षालनार्थं शिलाशकले झांवां इति भाषायाम्। मधुच्छत्रस्य छाया मधुच्छत्रच्छायम्। विभाषा सेनेति क्लीबत्वम्। तद्वन्मण्डलोदरं मण्डलमध्यो यस्य तस्मिन्। पश्चिमाचलोऽस्ताद्रिः। स एवोपधानं शिरोऽवलम्बनं तत्र सुखेन निलीनं स्थितं शिरो यस्यास्तस्या विभावरीबध्वा
रात्रिस्त्रिया राजतताटङ्क इव रौप्यकर्णभूषणविशेष इव ढेंढी इति भाषायाम्। तस्या एव शेषमधुभाजि पीतशेषमद्यसहिते चषके पानपात्र इव। शङ्खकान्तेः कामुकेऽभिलाषुके तुल्ये इव। चषकोऽस्त्री पानपात्रम्। उपधानं तूपबर्हः। कामुके कमितानुक इत्यमरस्त्रिषु। उत्प्रेक्षालङ्कारः।

(मू)(१२) शिशिरकर्दमितकुमुदधूलिमध्यबद्धचरणेषु षट्चरणेषु कलप्रलापबोधितचकिताभिसारिकासु सारिकासु प्रबुद्धाध्ययनकर्मठेषु मठेषु

विभासरागमुखरकार्पटिकजनोपगीयमानकाव्यकथासु
रथ्यासु,

टी० शिशिरेण तुषारेण कर्दमितः कर्दमवदाचरितः कुमुदधूलिस्तन्मध्ये बद्धाश्चरणा येषां तद्दशेषु षट्चरणेषु भ्रमरेषु। शिशिरः स्यादृतोर्भेदे तुषारे शीतलेऽन्यवत्। इति विश्वप्रकाशः। षट्पदभ्रमरालय इत्यमरः। कलप्रलापोऽव्यक्तमधुरध्वनिस्ते न बोधिता अत एव चकिता अभिसारिका याभिस्तासु सारिकासु कान्तार्थिनी तु या याति सङ्केतं साभिसारिका। इत्यमरः। सारिकाशब्दस्तालव्यादिर्दन्त्यादिश्च। तदुक्तमूष्मभेदे। स्त्रीलिङ्गोऽयं शारिः शकुनिविशेषे तु दन्त्यातालव्यः। इति। प्रबुद्धा अध्ययनकमठा अध्ययनशीला येषु तादृशेषु मठेषु छात्रादिनिलयेषु। कर्मणि घटोऽठजित्यठच्प्रत्ययः। कर्मशीलस्तु कर्मठः मठश्छात्रादिनिलय इति द्वयोरमरः। विभासेन रागविशेषेण मुखरितकार्पटिकजनैर्वस्त्रयाचकभिक्षुभिः कपडिया इति भाषाप्रसिद्धैरुपगीयमाना काव्यकथा यासु तादृशीषु रथ्यासु प्रतोलीषु। गानेऽनतिपाटवं ध्वनयितुं मुखरशब्दप्रयोगः। रथ्या प्रतोली विशिखेत्यमरः। यमकालङ्कारः।

(मू)(१३) सकलनिपीतनिशातिमिरमतितनीयस्तया वोढुमसमर्थेष्विव कज्जलव्याजादुद्वमत्स्विव कामिमिथुननिधुवनलीलादर्शनार्थमिवोद्ग्रीविकाशतदानखिन्नेषु विविधबन्धरतक्रीडासाक्षिषु शरणागतमिवाधोलीनं तिमिरमवत्सु दुर्जनेष्विव दग्धस्नेहतया मन्दिमानमुपगतेष्वतिवृद्धेष्विव दशान्तमुपगतेषु विपन्नसदीश्वरेष्विव पात्रमात्रावशेषेषु दानवेष्विव निशान्तमध्यचारिष्वस्तगिरि शिखरेष्विव पतत्पतङ्गेषु प्रदीपेषु,

टी० प्रदीपेष्वेवं विधेषु सत्स्वित्यन्वयः। अतितनीयस्तयातिकृशत्वेन सकलं निपीतं निशातिमिरं तद्वोढुमसमर्थेष्विव। निधुवनलीला सुरतक्रीडा। मैथुनं निधुवनं रतमित्यमरः उद्ग्रीविका ग्रीवोन्नमनक्रिया तस्याः शतं तद्दानं विधानम्। विविधबन्धो मयूरादिबन्धो यत्र तादृग्रतक्रीडानां साक्षिषु साक्षाद्द्रष्टृषु। शरणागतमिवाधोलीनमधस्ताल्लीनं तिमिरमन्धकारमवत्सु रक्षत्सु। तथाच वराहः। नार्ता न भीता न तृणाननाश्च विमुक्तशस्त्रा विपलायमानाः। क्षीणायुधा वाजिगतावतीर्णा ह्येते न बध्या न च पीडनीयाः। कुलैकतन्तुः शरणागतो वा कृताञ्जलिर्यश्च वदेत् तवास्मि। इति

उत्तरश्लोके वध्या इत्यादौ वचनवपरिणामः शरणं गृहरक्षित्रोः तमिस्रं तिमिरं तम इतिद्वयोरमरः। उत्प्रेक्षालङ्कारः। दुर्जनेष्विव दग्धो हतया नष्टप्रेमत्वेन मन्दिमानं सुहृत्कर्मणि शिथिलताम्। स्नेहोऽनु-

(मू)(१४) अनवरतमकरन्दबिन्दुसन्दोहलुब्धमधुकरनिकुरुम्बझङ्कारमुखरितेषु म्लानिमानमुपगच्छत्सु
वासागारकुसुमोपहारेषु,

टी०

(मू)(१५) विगलत्कुन्दैरलकैः प्रियविरहशोकाद्बाष्पबिन्दूनिवोत्सृजतीषु
प्रियतमगमननिषेधमिव कुर्वतीषु
वाचालतुलाकोटिभिश्चरणपल्लवै
रजनिशेषसुरतभरपरिश्रमविगलितकेशपाशदरदलितमालतीमालापरिमललुब्धमधुकरनिकरपक्षानिल
निपीतनिदाघजलशीकरासूद्वेल्लद्भुजवल्लिकङ्कणझणत्कार- मुखरासु
नवनखपदसंसक्तकेशनिर्मोकवेदनाकृतसीत्कारविनिर्गतदुग्धमुग्धदशनकिरणच्छटाधवलितभोगावासासु पुनर्दर्शनपृच्छाविधुरसखीजनानुक्षणवीक्ष्यमाणप्रियतमासु ॥15 ॥

एतादृशीषु प्रियमास्वित्यन्वयः। विगलत्कुन्दैः पतत्कुन्दकुसुमैरलकैः। करणे तृतीया। प्रियविरहेण भाविप्रियविरहेण शोकस्तस्माद्बाष्पबिन्दूनिवोत्सृजतीषु। अनेन वृष्टिर्ध्वनिता। अत एव प्रियगमननिषेधमिव कुर्वतीषु। तदाह नारदः। अकालजेषु नृपतिर्विद्युतगर्जितवृष्टिषु। उत्पातेषु त्रिविधेषु सप्तरात्रं तु न व्रजेत्।। इति। प्रवत्सातपतिका नायिका प्रवत्स्यति प्रियतमे प्रवत्सातपतिकेष्यते। इति रसत्नहारः। अत्रोत्प्रेक्षयोः सङ्करः। वाचालास्तुलाकोटयो येषु तादृश्चैश्चरणपल्लवैरुपलक्षितासु। उपलक्षणे तृतीया। स्तनितमनेन ध्वनितम्। स्याज्जल्पाकस्तु वाचालः। पादाङ्गन्दं तुलाकोटिर्मञ्जीरो नूपुरोऽस्त्रियाम्। इति द्वयोरमरः। रजनिशेषः पद्मविकासकालस्तत्र सुरतभरस्तेन परिश्रमस्तेन विगलितः केशपाशः केशकलापस्तत्र दरदलितानामीषद्विकसितानां मालतीनां मालास्तासां परिमलो जनमनोहरो

गन्धस्तल्लुब्धमधुकरनिकरपक्षानिलेन निपीताः शोषिता निदाघजकशीकरा अम्बुकणा यासां तासु। पद्मिन्यः स्त्रिय इमाः। यत्तु। 'प्रभाते मैथुनं निद्रा सद्यः प्राणहराणि षट्।'इति तच्चित्रिण्यादिविषयम्। पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात् परे। ईषदर्थे दरोऽव्ययम्। विमर्दोत्थे परिमलो गन्धे जनमनोहरे। स्तोमौघ- निकरव्रात चतुर्ष्वमरः। उद्वेल्लद्भुजवल्लिवाङ्कणस्य झणत्कारः सिञ्जितं तेन मुखरासु। अनेनापि स्तनितं ध्वनितम्। नवनखपदं रात्रिजातं नखक्षतं तत्र संसक्तः केशस्तन्निर्मोको निर्मोचनं तेन वेदना तया कृतः सीत्कारस्तस्माद्विनिर्गताभिर्दुग्धमुग्धदशनकिरणच्छटाभिर्धवलितो धवलीकृतो भोगावासो वासगृहं याभिस्तासु। दशनकिरणच्छटाभिस्तडिद्ध्वनिता। मुग्धौ वर्बरसुन्दराविति विश्वः। योगावासो वासगृहमिति हारावली। प्रियतमाः प्रेयांसः ॥15 ॥

क्षणदागतवैयात्यवचनशतस्मारकगृहशुकचाटुव्याहृतिक्षणजनितमन्दाक्षासु
शरद्वासरलक्ष्मीष्विव नखालङ्कृतपयोधरास्वासन्नमरणास्विवजीवितेशपुराभिमुखीषु
वसन्तवनराजिष्विवोत्कलिकाबहुलासु प्रियैरालिङ्ग्यमानासु कमिनीषु ॥16 ॥

क्षणं कामोत्सवं ददातीति क्षणदा रात्रिस्तद्गतं वैयात्यवचनशतं धृष्टतावचनानि तत्स्मारकगृहशुकस्य चाटुव्याहृतिभिः क्षणं क्षणमात्रं जनितं मन्दाक्षं लज्जा यासां तादृशीषु। तथा च माघः। अन्यदा भूषणं पुंसः क्षमा लज्जेव योषितः। पराक्रमः परिभवे वैयात्यं सुरतेष्विव। इति। चटु चाटुप्रिये वाक्ये। वैयात्यं धृष्टता मतेति हारावली। कलाविशेषोत्सवयोः क्षणः। मन्दाक्षं ह्रीरत्रपा व्रीडा। व्याहार उक्तिर्लपितमिति त्रिष्वमरः। शरच्छरदृतुः। न खेनाकाशेनालङ्कृताः पयोधरा मेघा यासु। मण्डनं मण्डनानामितिवदाकाशभूषणानामाकाशस्यैव भूषणत्ववर्णनम्। यद्वा न खेऽलङ्कृता भूषिताः सजला अतिनीला इति यावत्। तादृशाः पयोधरा मेघा यासु। शरत्काले निर्जलत्वादनलङ्कृतत्वमित्यर्थः। पक्षे। नखेन तत्क्षतं लक्ष्यते तेनालङ्कृताः पयोधराः स्तना यासां तादृशीषु। स्त्रीस्तनाब्दौ पयोधरावित्यमरः। जीवितेशो यमलस्य पुरं संयमनी। पक्षे। जीवितेशः पतिः। तत्पुरं शरीरम्। वल्लभे धर्मराजे च जीवितेशो धनागमे। पुरं पुरि शरीरे च गुग्गुलौ कथितः पुरः। इत्युभयत्र विश्वः। वनराजिर्वनपरम्परा। उत्कलिकोद्गतकोरकः। कलिका कोरकः पुमानित्यमरः। पक्षे। उत्कलिकोत्कण्ठा। उत्कण्ठोत्कलिके समे इत्यमरः ॥16 ॥

आन्दोलितकुसुमकेसरे केशरेणुमुषि रणितमधुरमणीनां रमणीनां विकचकुमुदाकरे मुदाकरे सङ्गभाजि प्रियविरहितासु रहितासु सुखेन मुर्मुरमिव वर्षति समन्तादर्पके दर्पकेषुदहनस्य दूरप्रसारितकोकप्रियतमारुते मारुते वहति ॥17॥

यमकेनाह। एतादृशे वाते वहतीत्यन्वयः। आन्दोलितकुसुमकेसरे कम्पितयुष्प किञ्जल्के। रणितेन मधुरा मणयो यासां तादृशीनां रमणीनां केशरेणुमुषि केशपदेन सत्स्थानि पुष्पाणि लक्ष्यन्ते तद्रजोहारके। विकषानि विकसितानि च तानि कुमुदानि च कैरवाणि तेषामाकरे। एतादृशे सरसि सङ्गभाजि। अत एव मुदाकरे हर्षकारके। मुदेत्यत्र भागुरिमते टाप्। एतेन विशेषणद्वयेन शीतमन्दसुगन्धित्वं ध्वनितम्। प्रियविरीहतासु। अत एव सुखेन रहितासु। समन्तात्। परितो दर्पकेषुदहनस्य कामबाणग्नेरर्पके समर्पके। अत एव मुर्मुरमिव तुषाग्निमिव वर्षति। मुर्मुरस्तु तुषानल इति वैजयन्ती। कोकप्रियतमा चक्रवाकी। केसरे केशरे इत्यत्र स्वभेदयकम्। भोजराजेनोदाहृतं च। "शालंवहन्तीसुरतापनीयंसालं तडिद्भासुरतापनीयम्। रक्षोभरक्षोभरसत्रिकूटा लङ्काकलङ्काकलिकाद्रिकूटे।"इत्यत्र शालं सालमिति स्वभेदयमकमिति वर्णितम्। इदं स्थूलमव्यपेतयमकम्। केशर इति तालव्यमध्यपाठे त्विदमेव यमकप्रमाणम्। अर्थे सत्यर्थभिन्नानां पदानां सा पुनः श्रुतिः। यमकम्। केसरो बकुले सिंहसटायां पुष्पमध्यगे। इति विश्वः। किञ्जल्कः केसरोऽस्त्रियाम्। रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिं। सुत्प्रीतिः प्रमदो हर्षः। व्याकोशविकचस्फुटाः। फुल्लश्चैते विकसिते। सिते कुमुदकैरवे। कन्दर्पो दर्पकोऽनङ्गः। पत्री रोप इषुर्द्वयोः। कोकश्चक्रश्चक्रवाक इत्यष्टस्वमरः ॥17॥

जघनमदनपुरतोरणेन मदननगरमहानिधिकनकप्राकारेण रोमावलीलतालवालेन जघनचन्द्रमण्डलपरिवेषेण त्रिभुवनविजयप्रशस्तिरोमावलीकनकपत्रेण सकलहृदयवन्दिनिवासपरिखावलयेन जगल्लोचनविहङ्गममालालासकशलाकागुणेनेव मेखलादाम्ना परिवृतजघनस्यलीम् ॥18॥

मेखलादाम्ना काञ्चीदाम्नः परिवृतजघनस्थलीमित्यन्वयः। जानपदेति ङीष्। तोरणेन बहिद्वारेण। प्राकारेण वरणेन। आलवालेनावालेन। थाला इति भाषायाम्। परिवेषेण परिधिना। प्रशस्तिः प्रशस्तिवर्णः। सैव रोमावली तस्याः कनकपत्रेण कनकचित्रेण पत्रेण शाकपार्थिवादिः। यद्वा। ताम्रपत्रवत् कनकपत्रम्। सकलानां हृदयान्येव वन्द्यः प्रग्रहास्तेषां निवासः कारा

तत्परिखावलयेन। खाई इति भाषायाम्। सर्वेषां हृदयानि तत्रैव निवसन्तीति भावः। जगल्लोचनानि सर्वजननेत्राणि तान्येव विहङ्गमाः पक्षिणस्तेषां माला पङ्क्तिस्तस्या लासकशलाकागुणः कांपा इति भाषायाम्। सर्वेषां लोचनाकर्षकेणेति भावः। तोरणोऽस्त्री बहिर्द्वारम्। प्राकारो वरणः शालः। स्यादालवालमावालम्। परिवेषस्तु परिधिः। प्रग्रहोपग्रहौ वन्द्यां कारा स्यादबन्धनालये। खेयं तु परिखा। खगे विहङ्गविहगविहङ्गमविहायसः। स्त्रीकट्यां मेखला काञ्चीत्यष्टस्वमरः। गमेः सुपि वाच्य इति खश् विहायसो विह इति वाच्यं खच् च डिद्वा वाच्य इति विहायसो विहादेशे खित्यनव्ययस्येति मुमागमः। खनु अवदारणे। अन्येभ्योऽपि दृश्यन्त इति डः। परितः खाता परिखा ॥18॥

उन्नतपयोधरभारान्तरितमुखचन्द्रदर्शनाप्राप्तिजनितखेदेनेव
गुरुनितम्बबिम्बपयोधरकुम्भपीडाजनितायासेनेव गृहीतगुरुकलत्रानुशयेनेव विधातुरतिपीडयतो
हस्तपाशजनितायासेनेव मम मूर्धजयोरियत्प्रमाणयोः स्तनकलशयोः कथं मय्येव निपातो
भविष्यतीति चिन्तयेव क्षीणतरतामुपगतेन मध्यभागिनालङ्कृताम् ॥19॥

उत्प्रेक्षयाह। मध्यमागेनावलग्नेनालङ्कृतमित्यन्वयः। उन्नतपयोधराभ्यामन्तरितो व्यवहितो यो मुखचन्द्रस्तद्दर्शनाप्राप्त्या जनितखेदेनेव। गुरुर्महान् नितम्बबिम्बो नितम्बमण्डलं पयोधरकुम्भः स्तनकलशस्ताभ्यां पीडया जनितायासेनेव। गृहीतो वृहत्कलत्रस्य पृथुश्रोणिमण्डलस्यानुशयो दीर्घ द्वेषो येन। विधातुर्ब्रह्मणः। मूर्द्धशब्देनोर्ध्वदेशो लक्ष्यते। तत्रोत्पन्नयोः स्तनकलशयोर्मय्येव पातो भविष्यतीति चिन्ता क्षीणताहेतुः। मध्यमं चावलग्नं च मध्योऽस्त्री कलत्रं श्रोणिभार्ययोः। अनुशयो दीर्घद्वेषानुतापयोरिति त्रिष्वमरः। वृहत्कलत्रपदेन युवतीपतेः पौगण्डे वयसि वर्तमानस्य वृत्तान्तोऽपि प्रतीयते। गुरुकलतत्रानुशयेनेति पाठस्त्वयुक्तत्वादुपेक्षितः ॥19॥

अनुरागरत्नमयकनकरुचकाभ्यां चूचुकमुद्रासनाथाभ्यामतिगुरुपरिणाहतया पतनभयात्
कीलिताभ्यामिव चूचुकच्छलेन गिरिसरिण सकलावयवनिषिक्तशेषलावण्यपुञ्जाभ्यामिव
हृदयतडागकमलाभ्यामिव हृच्छयकपोलचातुरिकाविभ्रमाभ्यां रोमावलीलताफलाभ्यां
कन्दर्पदर्पवर्धनवशीकरणचूर्गुपूर्णसमुद्गकाभ्यामशेषजनहृदयपतनसञ्जातगौरवाभ्यां
संसारमहातरुफलाभ्यां यौवनमहापादपप्रसवाभ्यां हारलतामृणाललोभनीयचक्रवाकाभ्यां

हारलतारोमावलीसङ्गमव्याजप्रयागतरुफलाभ्यां त्रिभुवनविजयपरिश्रमखिन्नस्य मकरकेतोर्विजनवागृहाभ्यां पयोधराभ्यामुद्भासमानाम् ॥20॥

पयोधराभ्यामुद्भासमानामित्यन्वयः। अनुराग एव रत्नं तत्प्रचुरौ कनकरुचकौ गुलिकामणि रत्नमये गुलिके यतोऽतश्चूचुवो एव मुद्र जतुमये नामाक्षराङ्किते मुद्रे ताभ्यां सनाथाभ्यां सहिताभ्याम्। रुचको मङ्गलद्रव्ये ग्रीवाभरणदन्तयोः। इति विशप्रकाशः। रुचको गुलिकामणिः। अतिगुरुपरिणाहतया विशालतया पतनभयाद्धेतोश्चूचुकच्छलेन मिषेण गिरिसारेण लोहकीलेन कीलिताभ्यामिव। सकलेष्ववयवेषु निषिक्तस्यातएवावशिष्टस्य लावण्यस्य पुञ्जाभ्यामिव। मुक्ताफलेषु छायायास्तरलत्वमिवान्तरा। प्रतिभाति यदङ्गेषु तल्लावण्यमिहोच्यते।। इति मेदिनी। हृदयतडागकमलाभ्यां कमलकोरकाभ्यामित्यर्थः। हृच्छयः कामः। कपोलचातुरिका गालमसुरिका इति भाषायाम्। रोमावलीलता तत्फलाभ्याम्। कन्दर्पः कामस्तस्य दर्पस्तद्वर्धनं तद्वशीकरणचूर्णं तेन पूर्णसमुद्गकाभ्यां सम्पुटाभ्याम्। स्तनदर्शनादेव कामाविर्भावो यूनामिति भावः। अशेषाणां सर्वेषां जनानां हृदयस्य मनसः पतनं येन सञ्जातगौरवाभ्याम्। यथा कठिनद्रव्यान्तराभिघाताच्छरीरेग्रन्थिसम्भवस्तथैतद्वक्षसि युवमनसां पातात् पयोधरसम्मवः। एतेनैतच्छरीरमार्दवं कुचयोः काठिन्यं च वर्षितम्। संसारमहातरुफलाभ्याम्। संसारस्येदमेवैकं भावः। यौवनं तारुण्यं तदेव पादपो वृक्षस्तत्प्रसवाभ्यां पुषाभ्याम्। तारुण्यं यौवनं समे। विटपी पादपस्तरुरित्युभयत्रामर। पुण्यं प्रसूनं सुमनः प्रसवश्च मणीवकम्। इति हैमः। विभुवनविजयपरिश्रान्तस्येत्यनेन सौधनिवासो ध्वनितोऽतएव विजनवासगृहाभ्यां पटमण्डपाभ्याभित्यर्थः। तदाकारानुकारित्वादिति भावः। जनराहित्यवर्णनात् स्पन्दरहितत्वं ध्वनितम् ॥20॥

मुखचन्द्रसन्निहितसन्ध्यारागेण दन्तमणिरक्षासिदूरमुद्रानुकारिणा निःसरता हृदयानुरागेणेव रञ्जितेन रागसागरविद्रुमनवपल्लवेनेवाधरपल्लवेनोपशोभमानाम् ॥21॥

उत्प्रेक्षया प्रौढोक्त्या चाह। अधरपल्लवेनाधरोष्ठकिसलयेनोपशोभमानामिति सम्बन्धः। पल्लवोऽस्त्री किसलयमित्यमरः। मुखचन्द्रसन्निहितस्तत्समीपवर्तीसश्वारागक्षात्कालि कलौहित्यविशेषः। दन्तमणीनां रक्षा कान्तिविशेषसंरक्षणम्। तदर्थं था सिन्दूरमुद्रा तदनुकारिणा। निःसरता हृदयानुरागेण रञ्जितेनैव। कीर्तौ श्वैत्यवदत्ररागे लौहित्यवर्णनं कविसम्प्रदायः। तथाच

माघः। “क्वादितः कथमपि त्रपयान्तर्यः प्रियं प्रति चिराय रमण्या। वारुणीमदविशङ्कमथाविश्वक्षुषोऽभवदसाविव रामः ॥” इति। रागसागरोऽनुरागसमुद्रस्तत्सम्बन्धिविद्रुमस्य प्रबालतरोर्नवपल्लवेनेव। अत्र प्रौढोक्तिरपि। प्रौढोक्तिरुत्कर्षाहेतौ तद्धेतुत्वप्रकल्पनम्। विद्रुमः पुंसि प्रवालः पुंनपुंसकमित्यमरः ॥21॥

तरुणतरकेतकदलद्राघीयसा पक्ष्मलचटुलालसेन हृदयवासगृहावस्थितहृच्छयविलासिनो गवाक्षशङ्कामुपजनयता सरागेणापि निर्वाणं कुर्वता गतिप्रसररोधकश्रवणकृतकोपेनेवोपात्तलोहितेन धवलयतेव जमदशेषमुत्फुल्लकमलकाननसनाथमिव गगनं कुर्वता दुग्धाम्भोधिसहस्राणीवोद्वमता कुन्दनीलोत्पलमालालक्ष्मीमिवोपहसता नयनयुगलेन भूषितां ॥22॥

नयनयुगलेन भूषितामित्यन्वयः। तरुणतरकेतकदलद्राघीयसा तद्वद्दीर्घेण। ईयसुनि प्रियस्थिरेत्यादिना दीर्घशब्दस्य द्राघ्यादेशः। दलं पर्णं छदः पुमानित्यमरः। पवक्ष्मलं पक्ष्मयुक्तं चटुलं चञ्चलमलसं मन्दं तादृशेन। दृश्यमेव वासगृहं तत्रावस्थितस्य हृच्छयविलासिनः। कामविलासिनो गवाक्षशङ्कां वातायनशङ्कामुपजनयता। वातायनं गवाक्ष इत्यमरः। सगरेण सानुरागेण निर्वाणं मोक्षं कुर्वतेति विरोधः। मुक्तिः कैवल्पनिर्वाणमित्यमरः। परिहारस्तु निर्वाणं निवृत्तिः। एतद्दर्शनाज्जनानां पदार्थान्तरेभ्यश्चेतसो निवृत्तिरिति भावः। निर्वाणोऽवात इति निपातः।। गतिप्रसररोचकश्रवणकृतकोपेनेव। अन्तस्य समीपमुपात्तं प्रान्तदेशस्तत्र लोहितेन रक्तेन। उपात्तमिति विभक्तीत्यादिना सामीप्येऽन्यथीभावः। रोहितो लोहितो रक्त इत्यमरः। दृष्टिसञ्चारजन्यं विशेषं वर्णयन्नाह। धवलयता धवलं कुर्वता जगदशेषम्। उत्फुल्लानि व्याकोशानि कमलानि तेषां काननं तेन सनायं गमनमन्तरिक्षं कुर्वता। प्रफुल्लोतफुल्लसम्फुल्लव्याकोशविकचस्फुटाः। नभोऽन्तरिक्षं गगनमित्युभयत्रामरः। दुग्धाम्भोधिसहस्रमिवोद्दमतोद्गिरता। टुवम उद्गिरणे कुन्दनीलोत्पलमालालक्श्मीमिवोपहसथा। तदधिकशोभनत्वादिति भावः ॥22॥

दशनरत्नतुलादण्डेन नयनसमुद्रसेतुबन्धेन यौवनमन्मथमत्तवारणयोर्वरण्डकेनेव नासा-वंशेन परिष्कृताम् ॥23॥

नासावंशेन परिष्कृतां भूषितासित्यन्वयः। भूषितश्च परिष्कृत इत्यमरः। दशनरत्नानि

दन्तरत्नानि तेषां तुलादण्डेन। नयनसमुद्रस्य सेतुबन्धेन। सेतुरालौ स्त्रियां पुमानित्यमरः। यौवनसन्मथावेव मत्तवारणौ मत्तगजौ तयोर्वरण्डकेन। भित्तेरुभयपार्श्वे द्वौ स्थापयित्वा मतङ्गजौ। योधयन्तीति प्रसिद्धं भित्तिः सा तु वरण्डकम्। अगड इति भाषायां प्रसिद्धम्। कुञ्जरो वारणः करीत्यमरः ॥23 ॥

विलोचनेन्दीवरभ्रमरपङ्क्तिभ्यां मुखमदनमन्दिरतोरणाभ्यां रागसागरवेलाभ्यां
यौवननर्तकलासिकाभ्यां भ्रूलताभ्यां विराजमानां ॥24 ॥

रूपकातिशयोक्त्याह। भूलताभ्यां विराजमानां शोभमानामित्यन्वयः। विलोचनेन्दीवरस्य नैत्रनीलोत्पलस्य भ्रमरपङ्क्तिभ्याम्। इन्दीवरं च नीलेऽस्मिन्निति कुमुदप्रकरणेऽमरः। मुखमदनमन्दिरस्य तोरणाभ्यां बहिर्द्वाराभ्याम्। तोरणोऽस्त्री बहिर्द्वारमित्यमरः। रागसागरोऽनुरागसमुद्रस्तद्वेलाभ्याम्। अब्धाम्बुविकृतौ वेला कालमर्यादयोरपि। इत्यमरः। यौवननर्त्तकलासिकाभ्याम्। नर्तकीलासिके समे इत्यमरः ॥24 ॥

धनसमयाकाशलक्ष्मीमिवोल्लसच्चारुपयोधरां
जयशब्दघोषणापन्नजनसूर्तिमोवोल्लसत्तुलाकोटिप्रतिष्ठितां सुयोधनधृतिमिव कर्णविश्रान्तलोचनां
वामनलीलामिव दर्शितवलिविभङ्गां
वृश्चिकराशिरविस्थितिमिवातिक्रान्तकन्यातुलामुषामिवानिरुद्धदर्शनसुखां शचीमिव नन्दनेक्षणरुचिं
पशुपतिताण्डवलीलामिवोल्लसचक्षुःश्रवसमटवीमिवोत्तुङ्गश्यामलकुचां वानरसेनामिव
सुग्रीवाङ्गदोपशोभितां ॥25 ॥

श्लेषेणाह। घनसमयो वर्षाकालस्तस्य लक्ष्मीः शोभा तामिवोल्लसच्चारुपयोधराम्। स्त्रीस्तनाब्दौ पयोधरावित्यमरः। जयशब्दस्य घोषणामापन्ना प्राप्ता या जनमूर्त्तिस्तामिवोल्लसत्तुलाकोटौ प्रस्फुरमाणतुलाग्रे प्रतिष्ठितां स्थिताम्। परीक्षासमये शुद्धीभवन् सर्वैर्मयजयेत्युच्यतै। उच्चैर्घुष्टं तु घोषणेत्यमरः। पक्षे। उल्लसत्तुलाकोटिना शोभमानपादाङ्गदेन प्रतिष्ठितां प्राप्तप्रतिष्ठाम्। तदस्य सञ्जातमिति तारकादित्वादितच्। पादाङ्गदं तुलाकोटिरित्यमरः। सुयोधनो दुर्योधनस्तस्य धृतिर्धैर्यमिव कर्णविश्रान्तलोचना ताम्। यावत् कर्णं पश्यति तावत् तस्य धृतिरिति भावः। पक्षे। कर्णयोः श्रोत्रयोर्विश्रान्ते लोचने यस्यास्ताम्। कर्णशब्दग्रहौ

श्रोत्रमित्यमरः। वामनलीलामिव वामनावतारविष्णुलीलामिव दर्शितो वलेस्तन्नाम्नो दैत्यस्य विभङ्गो यस्यां ताम्। पक्षे। दर्शितो वलीनां त्रिवलीनां विभङ्गो यस्यां ताम्। वलिः प्राण्यङ्गजे स्त्रियामित्यमुरः। वृश्चिकराशौ रविस्थितिमिवातिक्रान्ते कन्यातुले तन्नामकराशौ यया ताम्। तयोस्तवपूर्वत्वादित्यर्थः। पक्षे। अतिक्रान्ता कन्यानां तुला तुलना यथा ताम्। उमा बाणासुरस्य कन्या तामिवानिरुद्धस्व दर्शनेन सुखं यस्याः। पद्मे। अनिरुद्धमनिवारितं दर्शनसुखं यस्यास्ताम्। शचीमिवेन्द्राणीमिव नन्दनस्येन्द्रवनस्येक्षणे रुचिर्यस्यास्ताम्। पुलोमजा शचीन्द्राणी। नन्दनं वनमितीन्द्रप्रकरणे द्वयोरमरः। पक्षे। नन्दयतीति नन्दना। नन्द्यादित्वात् कर्त्तरि ल्युः। अजादित्वाट्टाप्। तादृशीक्षणरुचिर्नेत्रकान्तिर्यस्यास्ताम्। ईक्षणं चक्षुरक्षिणी इत्यमरः। पशुपतेः शिवस्य ताण्डवलीलामिवोल्लसच्चक्षुःश्रवसमुल्लसत्सर्पाम्। ईशः पशुपतिः शिवः। ताण्डवं नटनं नाट्यम्। चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणीति त्रिष्वमरः। पक्षे। उल्लसच्चक्षुःश्रवस शोभमाननेत्रकर्णाम्। अटवीमिवारण्यमिवोत्तुङ्ग उच्चः श्यामो लकुचो यस्यां ताम्। लकुचो लिकुचो डहुरित्यमरः। बडहर इति भाषायाम्। अटव्यरण्यं विपिनमिति च। पक्षे। उत्तुङ्गौ श्यामलौ कुचौ स्तनौ यस्यास्ताम्। दग्धः पट इतिवदवयवधर्म्मस्य समुदाये समारोपात् कुचयोः श्यामलतावर्णनम्। कालश्यामलमेचका इत्यनरः। वानरसेनामिव सुग्रीवेणाङ्गदेनोपशोभिताम्। पक्षे। शोभना ग्रीवा यस्याः सा चासावङ्गदेन केयूरेणोपशोभिता। केयूरमङ्गदं तुल्ये इत्यमरः ॥25 ॥

भास्वतालङ्कारेण चन्द्रेण वदनमण्डलेन लोहितेजाधरपल्लवेन सौम्येन दर्शनेन गुरुणा
नितम्बबिम्बेन विकचेन नेत्रकमलेन शनैश्चरेण पादेन तमसा केशपाशेन ग्रहमयीमिव ॥26 ॥

रत्नावलीश्लेषाभ्यासाह। ग्रहमयीमिवेत्यन्वयः। भास्वता शोभमानेनालङ्कारेण भूषणेन। पक्षे। भास्वान् सूर्यः। भास्वद्विवस्वत्सप्ताश्वेत्यमरः। चन्द्रेणाह्लादकेन। चदि आह्लादे। स्फायितञ्चीति रक् वदनमण्डलेन। पक्षे। चन्द्रेण चन्द्रमसा। हिमांशुश्चन्द्रमाश्चन्द्र इत्यमरः। लोहितेन रक्तेनाधरपल्लवेन। रोहितो लोहितो रक्त इत्यमरः। पक्षे लोहितेन भौमेन। कुजो भौमो लोहिताङ्गो महीसुत इत्यमरः। सौम्येन मनोहरेण दर्शनेन विलोकनेन। पक्षे। सौम्येन बुधेन। रौहिणेयो बुधः सौम्य इत्यमरः। गुरुणा महता नितम्बबिम्बेन। पक्षे। गुरुणा बृहस्पतिना। गीष्पतिर्धिषणो गरुरित्यमरः। विकचेन विकसितेन विलोचनोत्पलेन नेत्रोत्पलेन। पक्षे। विगतः कचो बृहस्पतिपुत्रो यस्माद्विकचः शुक्रः। शुक्रे केतौ च विकचे उत्फुल्ले च निगद्यते। इति विश्वः।

शनैर्मन्दं चरति गच्छति तादृशेन पादेन। तस्या गजगामितयेति भावः। पक्षे। शनैश्चरः सौरिः। समौ सौरिशनैश्चरावित्यनरः। तम इव तमस्तादृशेन केशपाशेन मार्दवदैर्घ्यश्यामतादिगुणेन। अन्यपदार्थे चक्षुर्गतिप्रतिरोधकत्वादिति भावः। कचः केशः शिरोरुहः। पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात् परे इत्यमरः। पक्षे। तमसा राहुणा। तमस्तु राहुः स्वर्भानुरित्यमरः। सर्वत्रोपलक्षणे तृतीया। राहुकेत्वोरेकत्वात् शुक्रे केतौ च विकच इति विश्वकोशाद्विकचशब्देन वा केतोरपि संग्रह्वः। क्रमिकं प्रकृतार्थानां न्यासं रत्नावलीं विदुः ॥26॥

संसारभित्तिचित्रलेखामिव त्रैलोक्यसौन्दर्यसङ्केतभूमिमिव रसायनसिद्धिमिव यौवनमहायोगिनः सङ्कल्पभित्तिमिव शृङ्गारस्य निधानमिव कौतुकस्य त्रिभुवनविजयपताकामिव मकरध्वजस्याविर्भूतिमिव मनसोऽभिभूतिमिव मदनस्य स्तम्भनचूर्णमिवेन्द्रियाणां मोहनशक्तिमिव मन्मथस्य विहारस्थलीमिव सौन्दर्यस्यैकायतनशालामिव सौभाग्यस्योत्पत्तिस्थानमिव लावण्यस्याकर्षणसिद्धिमिव मनसश्चक्षुर्बन्धमिव मन्मथेन्द्रजालिनस्त्रिभुवनविलोभनसृष्टिमिव प्रजापतेः कन्यकामष्टादशवर्षदेशीयामपश्यत् स्वप्ने ॥27॥

संसारभित्तिचित्रलेखामिव। चित्रलेखेवेयं शोभिकेति भावः। यौवनस्व रसायनसिद्धिमिव। जराव्याधिजित् सद्यश्चमत्कृतिकृत् स्वर्णरौप्यजनको वौषधिविशेषो रसायनम्। शृङ्गारस्य सङ्कल्पभित्तिमिव। सङ्कल्पः कर्म्म मानसमित्यमरः। कौतुकस्य कौतूहलस्य निधीयन्तेऽस्पिन् निधानमाश्रयः। कौतूहलं कौतुकं चेत्यमरः। मकरध्वजस्य कामस्य त्रिभुवनविजयपताकामिव। हनुमत्पताकादिवदिति भावः। पुष्पधन्वा रतिपतिर्मकरध्वज इत्यमरः। मनसआविर्भूतिमिव। मदनस्याभिभूतिमिव। अभिभवकारणमिवेत्यर्थः। इन्द्रियाणां धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाणां स्तम्भनचूर्णमिव। एतद्दर्शनादेव स्तम्भनरुपसात्त्विकभावाविर्भाव इति भावः। मन्मथस्य मोहनशक्तिमिव। मदनो यया जगन्मोहयति सैवेयं मूर्त्तिमतीति भावः। सौन्दर्य्यस्य विहारस्थलीमिव। विहारः क्रीडा तदर्थं स्थली पुरुषेणासंस्कृता भूमिस्तामिव। एतेनेयमलङ्कारादिपुरुषसंस्कारहीनापि रम्येवेति स्वाभाविकसौन्दर्य्यातिशयो ध्वनितः। तथाच कालिदासः।“सरसिजमनुविद्धं शैवलेनापि रम्यं मलिनमपि हिमांशोर्लक्ष्म लक्ष्मीं तनोति। इयमधिकमनोज्ञा वल्कलेनापि तन्वी किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम्।”इति सौभाग्यस्य सुभगताया एका प्रधानायतनशाला चैत्यशाला तामिव। एकोऽन्यार्थे प्रधाने च प्रथमे केवले तथा।

चैत्यमायतनं तुल्ये इत्यमरः। लावण्यस्योत्पत्तिस्थानमिव। मुक्ताफलेषु छायायास्तरलत्वमिवान्तरा। प्रतिभाति यदङ्गेषु तल्लावण्यमिहोच्यते।। इति मेदिनी। मनस आकर्षणसिद्धिमिव। स्वर्णाकर्षणभैरवादिसिद्धिमिवेत्यर्थः। मन्मथेन्द्रजालिन इन्द्रजालविद्यानिपुणस्य चक्षुर्बन्धमिव। प्रजापतेर्ब्रह्मणस्त्रिभुवनविलोभनसृष्टिमिव ॥27॥

अथ तां प्रीतिविस्फारितेन चक्षुषा पिबन्निव जनितेर्ष्ययेव निद्रया चिरसेवितया मुमुचे। विबुद्धस्तु विषसरसीव दुर्जनवचसीव निमग्नमात्मानं धारयितुं न शशाक। तथाहि क्षणमाकाशतलमालिङ्गन् प्रसारितबाहुयुगल एह्येहि प्रियतमे क्व गच्छसीति दिक्षु लिखितामिवोत्कीर्णामिव चक्षुषि निखातामिव हृदये प्रियतमामाजुहाव। ततस्तत्रैव शय्यातले निमीलितनयनो निषिद्धाशेषपरिजनो दत्तकपाटः परिहृतताम्बूलाहारादिराकलोपभोगस्तद्दिनमनयत्। तथैव निशामपि स्वप्नसमागमेच्छाभिरनैषीत् ॥28॥

अथ स्वप्नदर्शनोत्तरं प्रीतिविस्फारितेन विकसितेन चक्षुषा तां पिबन्निव। अत एव चिरसेवितया निद्रया जनितेर्ष्ययेव। मयि विद्यमानायां मत्सम्बन्धात् प्राप्तायामत्यासक्तिरस्येति सेर्ष्यात्वम्। सतां माने म्लाने मरणमथवा दूरगमनमिति। मुमुचे मुक्तः। स इति शेषः। विबुद्धस्तु जागरितस्तु विषसरसीव दुर्जनवचसीव निमग्नमात्मानं धारयितुं सावधानतया व्यवहारे प्रवर्त्तयितुं न शशाक। चक्षुःप्रीतिरित्यादिदशावस्थासु उन्मादावस्थां वर्णयति। क्षणं तावत्कालमाकाशतलमालिङ्गन्। आकाशतलालिङ्गनेन मोहवशात् परितो दृश्यमानायाः प्रियतमाया आलिङ्गनं लक्ष्यते। अतएवाग्रे क्व गच्छसि प्रियतम इत्याद्युक्तम्। प्रसारितबाहुः। एह्येहीति सम्भ्रमे द्वित्वम्। प्रियतमे क्व गच्छसीति दिक्षु लिखितामिव। चक्षुष्युत्कीर्णामिव विक्षिप्तामिव। कॄ विक्षेपे। हृदये निखातामिव प्रियतमामाजुहाव। ततस्तत्रैव शय्यातले निमीलितनयनो निषिद्धाशेषपरिजनो निवारितसकलसेवकवर्गो दत्तकपाटः। परिहृतताम्बूलादिसकलोपभोगः। व्ययत्वादिति भावः। तथा च भारविः। "आतपे धृतिमता सह वध्वा यामिनीविरहिणा विहगेन सेहिरे न किरणा हिमरश्मेर्दुःखिते मनसि सर्वमसह्यम् ॥"इति तद्दिवसमनयत्। कपाटमररं तुल्ये इत्यमरः। तयैव पूर्वोक्तप्रकारेणैव तस्याः स्वप्ने समागमस्तस्येच्छाभिर्निशामप्यनयत् ॥28॥

अथ तस्य प्रियसखो मकरन्दो नाम कथमपि लब्धप्रवेशः कन्दर्पसायकप्रहारपरवशं कन्दर्पकेतुमुवाच। सखे! किमिदमसाम्प्रतमसाधुजनोचितमध्वानमाश्रितोऽसि तवैतच्चरितमालोक्य वितर्कदोलासु निवसन्ति सन्तः खलाः पुनस्तदनिष्टमनुचितमेवावधारयन्त्यनिष्टोद्भावनरसोत्तरं हि खलहृदयं को नामास्य तत्त्वनिरूपणे समर्थः। तथाहि भीमोऽपि न वकद्वेष्याश्रयाशोऽपि मातरिश्वातिकटुरपि महारसः सर्षपस्नेह इव करयुगललालितोऽपि शिरसा धृतोऽपि न कटुत्वं जहाति तालफलरस इवापातमधुरः परिणामविरसस्तिक्तश्च पादपराग इवावधतो मूर्धानं कषाययति विषतरुप्रसव इव यथायथानुभूयते तथा तथा मोहमेव द्रढयति न वारिविरहोऽस्य जायते नीचदेशस्येव ॥29 ॥

अथ तादृगवस्थोत्तरं तस्व कन्दर्पकेतोः प्रियसखो मकरन्दो नाम कथमपि कपाटविघटनादिमदाक्क्लेशाल्लब्धप्रवेशः। कन्दर्पसायकपरवशान्तःकरणं कन्दर्पकेतुमुवाच। प्रियसख इत्यत्र राजाहःसखिभ्यष्टजिति समासान्तष्टच्। सखे! किमिदमसाम्प्रतमनुचितमसाधुजनोचितमध्वानं व्यवहारमाश्रितोऽसि। सन्तस्तव प्रज्ञासत्त्वयोरतिभूमेरेतच्चरितमालोक्य वितर्कदोलासु संशयदोलासु निवसन्ति। संशयिता भवन्तीति भावः। काव्यलिङ्गेनाह। खलाः पुनस्तदनिर्वाच्यमनिष्टमेवावधारयन्ति निश्चिन्वन्ति। अनिष्टोद्भावनेऽनभिमतप्रकाशने यो रसोऽनुरागस्तदुत्तरं प्रधानं यस्य तादृक्। अस्य खलस्य। भीमोऽपि युधिष्ठिरानुजोऽपि वकद्वेषी वकद्वेष्टा नेति विरोधः। भीमो मयानकोऽपि नवकान् स्तुत्यान् द्वेष्टि तादृक्। अपिश्चार्थे। इत्यविरोधः। णू स्तवने। आश्रयाशो वह्निरपि मातरिश्वा वायुरिति विरोधः। श्वसनः स्पर्शनो वायुर्मातरिश्वा सदागतिः। इत्यमरः। आथयमत्ताति तादृशः। यमाश्रयति तस्यैव भक्षक इत्यर्थः। आश्रयाशो हुतवहे भवेदाश्रयनाशके। इति विश्वप्रकाश। मातरि जनन्यां तत्सदृशे पोषके। श्वा कुक्कुरः। अनुचिताचरणत्वात् तत्सदृश इति भावः। इत्यविरोधः। अतिकटुर्महारसः। अतिकटोर्महारसत्वं विरोधः। अतिकटुरतिकटुप्रकृतिर्महांश्चासावरसश्चेति महारसः। सर्षपस्नेह इव करयुगललालितोऽपि शिरसा धृतोऽपि पादप्रणामादिना। पक्षे। अधिकरणस्य करणत्वेन वर्णनम्। शिरसि धृतोऽपि कटुत्वं न जहाति। काटवमिति पाठस्त्वसभ्यमारकत्वादुपेक्ष्य। तालफलरस इवापातमधुरो भोजनप्रारम्भ एव मधुरः परिषामविरसस्तिक्तश्च। पक्षे। पातो दोषस्तमभिव्याप्यापातं मधुरः। हिताभासाचरणेन मधुरः।

परिणामे दोषज्ञानोत्तरं विरस उदासीनः। तिक्तः प्रतिजनं मर्म्मप्रकाशकः। पादपराग इव चरणरेरणुरिवावधतूः क्षिप्तस्तिरक्ततश्च। मूर्धानं शिरः कषाययति धूस रयति पीडयति च। परागः कौसुमे रेणौ स्नानीयादौ रजस्यपि। पादः पदङ्घ्रिश्चरणोऽस्त्रियाम्। मूर्धा ना मस्तकोऽस्त्रियामिति त्रिष्वमरः। विषतरुप्रसव इव यथा यथानुभूयते सेव्यते तथा तथा मोहमेव मूर्च्छां वैचित्यं वा द्रढयति स्थिरीकरोति। नीचदेशह्येव निम्नभूभागस्येव वारिविरहो जलविरहो न जायते। पक्षे। अव्ययानामनेकार्थत्वाद्वाशब्द एवार्थे। न वा नैवास्य खलस्यारिविरहः। शत्रुविरहो जायते। सर्वनाशोद्यतत्वादिति भावः। रिपौ वैरिसपत्नारिद्विषद्द्वेषणदुर्हृदः। इत्यमरः ॥29॥

निदाघदिवस इव बहुमत्सरो वहति तापं सुमनसामन्धकार इव दोषानुबन्धचतुरो विश्वकर्मावलोपनोद्यतश्च विरूपाक्षोऽपि चक्रधरः शक्राश्व इवोच्चैःश्रवा नदेशजप्रशंसी च सरस्येव विभिन्नस्यापि सतः स्नेहं दर्शयतोऽपि तक्राट इव हृदयं विलोडयति यक्षबलिरिवात्मघोषमुखरो मण्डलभ्रमणकथकश्च ॥30॥

निदाघदिवस इव ग्रीष्मर्त्तुदिवस इव अहुमस्तरो बहुमक्षिकः। सुमनसां पुष्पाणां तापं वहति। मक्षिका मत्सरा ज्ञेया भ्रमराली च सा मता। इत्युत्तरतन्त्रम्। मत्सरः कृपणे काये मक्षिकासु च मत्सरः। इति धरणिः। स्त्रियः सुमनसः पुष्पम्। निदाघ उष्णोपगम उण ऊष्मागमस्तपः। इति द्वयोरमरः। पक्षे। बहुमत्सरो वहुमात्सर्य्यवान् क्रोधो वा। सुमनसां शुद्धान्तःकरणानाम्। मस्तरोऽन्यशुभद्वेष इत्यमरः। क्वचित् क्रोधोऽपि मत्सर इति रत्नकोशः। अन्धकार इव दोषा रात्रिस्तस्या अनुबन्धे चतुरः। विश्वकर्मादित्यस्तस्यावलोपनमस्तमनं तत्रोद्यतः। विश्वकर्म्मा देवशिल्पी विश्वकर्म्मा दिवाकरः। इत्युत्तरतन्त्रम्। पक्षे। दोषस्थानुबन्ध आरोपे चतुरः। विश्वेषां कर्म्मक्रिया तस्या अवलोपनं छेदनं तत्रोद्यतः। विरूपाक्षः शिवचक्रधरो विष्णुरिति विरोधः। विरूपाक्षो विषमव्यवहारः। चक्रधरो दम्भमेदधरः। अक्षो ज्ञानार्थशकटव्यवहरे च पाशके। इति मेदिनीकारः। जनावने समूहे च दम्भभेदरथाङ्गयोः। शस्त्रभेदे च सेनायां चक्रं चापि विहङ्गके।। इति रन्तिदेवः। इति परिहारः। शक्राच्च इवेन्द्राश्व इवोज्ञैःश्रवा उच्चैःश्रवःसञ्ज्ञकः। हय उच्चैःश्रवा इतीन्द्रप्रकरणेऽमरः। नदेशात समुद्राज्जातस्तादृशश्चासौ प्रशंसावांस्तथाभूतः। उच्चैःश्रवा बधिरः। परकीयकार्य्यश्रवणे देशजान् प्रशंसितुं शीलमस्य तादृशो न भवति तथाविधः। सरस्येव

दध्यग्रभागस्येव विभिन्नस्यापि सङ्गतस्यापि सतः साधोर्विद्यमानस्य च स्नेहमनुरागं चैक्कण्यं दर्शयतोऽपि तक्राट इव मन्थान इव हृदयं विलोडयति। सरो दध्ययभागः स्यादिति रवकोशः। भिन्नौदारितसङ्गतावित्यमरः। स्नेहोऽनुरागश्चैक्कण्यं तैलेऽपि च निगद्यते। इति धरणिः। वैशाखो दधिचारः स्यात् तक्राटकरघर्षणौ। इति हारावली। यक्षबलिरिवात्मघोषेण काकेन मुखरः काकशब्देन सशब्दः। मण्डलभ्रमणं कुक्कुरभ्रमणं तत्कथकस्तत्सूचकः। ध्वाङ्क्षात्मघोषपरभृद्बलिभुग्वायसा अपि इत्यमरः। कौलेयकः सारमेयो मण्डलः श्वा गतत्रपः। इति व्याडिः। पक्षे। आत्मघोषेणात्मस्तुत्वा मुखरः। मण्डले देशादौ भ्रमणं तत्कथकः ॥30 ॥

मत्तमातङ्ग इव स्ववंशालोलमुखोऽधरीकृतदानश्च वृषभ इव सुरभियानविकलः कामीव गोत्रस्खलनविधुरो वामाध्वानुरक्तश्चाजीर्णविकार इव कलेवरे वचसि मन्दिमानमावहति वञ्चक इव कटपले रक्तो विभावरीरक्तश्च परेत इव बन्धुतापदर्शनः परशुरिव भद्रश्रियमपि खण्डयति ॥31 ॥

मत्तमातङ्ग इव स्ववशायां निजकरिण्यामालोलं मुखं यस्य सः। अधरीकृतदानः। मदजलस्यातिवर्षणादधरीकरणम्। पक्षे। सुष्ठ्ववशमवाच्यवाचित्वादालोलं मुखं यस्य सः। अधरीकृतं दानं वितरणं येन। वृषभ इव सुरभेर्गोर्यानेन गमनेन विकलो विह्वलस्तदनुधावनेन वा विह्वलः। पक्षे सुरभिया देवभयेन न विकलः। भीतिर्भीः साध्वसं भयमित्यमरः। कामीव गोत्रस्खलनं नामस्खलनं तेन विधुरः। वामानां स्त्रीणा मध्वा मार्गस्तत्रानुरक्तः। प्रतीपदर्शिनी वामा वनिता महिला तथा। गोत्रं तु नाम्नि चेत्युभयत्रामरः। पक्षे। गोत्रस्खलनं वंशजस्खलनम्। वामाध्वा विपरीताचरणम्। वामौ वल्गुप्रतीपौ चेत्यमरः। अजीर्णविकार इव कलेवरे शरीरे वचसि वचने मन्दिमनमावहति। अथ कलेवरम्। गात्रं वपुः संहननमित्यमरः। पक्षे। कलेऽव्यक्तमधुरे वरे श्रेष्ठे वचसि वचने मन्दिमानमावहति वाचाट इति भावः। वञ्चक इव श्रृगाल इव श्वेव वा कटपले मृतमांसे रक्तः। विभावर्य्यां रात्रौ रक्तश्च। श्रृगालवञ्चकक्रोष्टु विभावरीतमस्विन्यौ रजनीत्युभयत्रामरः। श्वप्रतारकचौरेषु वञ्चकः परिकीर्त्तितः। इति शाश्वतः। कटः समयबन्धेऽपि तृणेऽपि मृतकेऽपि च। इति विश्वः। पलः प्रतारणेऽ काले शय्यामांसे पलं मतम्। इति धरणिः। पक्षे। कटे समयबन्धे पलः प्रतारणं तस्मिन् रक्तः शपथपूर्वकप्रतारक इति भावः। विभौ

स्वामिन्यरिः शत्रूरक्तो धनलोभादिना। अरी रक्त इत्यत्र रोरीति लोपे ढ्रलोप इति दीर्थः। समयाः शपथाचारकालसिद्धान्तसंविदः। इत्यमरः। परेत इव बन्धुताया बन्धुसमूहस्यापगतं दर्शनं यस्य। ज्ञतेयं बन्धुता तेषां क्रमाद्भावसमूहयोः। इत्यमरः। ग्रामजनबन्धुभ्यस्तलिति तल्प्रत्ययः। पक्षे। बन्धून्। तापयति तादृशं दर्शनं यस्य। परशुरिव भद्रश्रियं चन्दनं खण्डयति। भद्रश्रीश्चन्दनोऽस्त्रियामित्यमरः। पक्षे। भद्रं कल्याणम्। श्रियं लक्ष्मीम्। शिवं भद्रं कल्याणं मङ्गलं शुभमित्यमरः। यद्वा भद्रश्रियं साद्युसम्पदम्। सश्रीके चन्दनेऽपि स्याद्भद्रश्रीः साधुसम्पदि। इति धरणिः ॥31॥

कुद्दाल इव दलितगोत्रः क्षमाभाजः प्राणिनो निकृन्तति रतकील इव जघन्यकर्मलग्नो ह्वेपयति साधून् दुष्टंशूर्पश्रुतिरिव काननरुचिरनुगतमपि यवसं ततं नानुमोदते। अवीजादेव जायन्तेऽकाण्डादेव प्ररोहन्ति खलव्यसनाङ्कुरा दुरुच्छेदा भवन्त्यसतां हि हृदि प्रविष्टो दोषलवः करालायते ॥32॥

कुद्दाल इव दलिता गोत्रा पृथ्वी येन। क्षमां पृथ्वी भजन्ति तादृशान् प्राणिनो वृक्षादीन् निकृन्तति छिनत्ति। वृक्षादीनां प्राणित्वं भक्षेरहिंसार्थस्य नेति वार्तिकं आकरे स्पष्टम्। कुदारीति भाषायाम्। पक्षे। दलितगोत्रो नाशितवंशज्ञः। क्षमाभाजः शान्तियुतान् प्राणिनो मनुष्यान्। क्षितिक्षान्त्योः क्षमेत्यमरः। रतकौल इव कुक्कुर इव जघन्यकर्मलग्नो मार्ग एव सुरतादौ प्रवृत्तः। ह्वेपयति साधून्। कुक्कुरो रात्रिजागरः। रसनालिट् रतपराः कीलशायिव्रणान्दुकाः। इति हेमचन्द्रः। रतपरा रतशब्दात् पराः कीलादयः। तया च रतकीलादयश्चत्वार शब्दा इति कोशार्यः। पक्षे। जघन्यकर्म्म नौचकर्म्म। दृष्टशूर्पश्रुतिरिव दुष्टगज इव कानने वने रुचिर्यस्य। अनुगतम्। ततं विस्रतम्। यवसं तृणम्। नानुमोदते। द्विपायिशूर्पश्रुतिकुम्भिसोमजा। इति हारावली। यवसं तृणमर्जुनमित्यमरः। पक्षे। केषदाननरुचिर्वदनकान्तिर्यस्य। ईषदर्थे चेति कादेशः। लोकानां धिक्काराद्धीनकान्तिरिति भावः। अनुगतमपि यवसं दक्षं तत वीणादिवाद्यं च नानुमोदते। यवसो दक्षघासयोः। ततं वौणादिवाद्येऽपि विस्तारेऽपि ततं मतम्। इत्युभयत्र विश्वः। खलव्यसनाङ्कुरा अवीजादेवाकारणादेव जायन्ते। अकाण्डादेवाप्रस्तावादेव प्ररोहन्ति। अतएव दुरुच्छेदा भवन्ति। यो हि बीजाज्जायते काण्डात् स्कन्धात् प्ररोहति स सूच्छेदो भवति मूर्त्तत्वादिति भावः। हेतुर्ना

कारणं बीजम्। अस्त्री प्रकाण्डः स्कन्धः स्यादित्युभयत्रामरः। असतां हृदि प्रविष्टो दोषलवःकरालायते भयावहो भवति। सतां हृदि तु न विशत्येव। दोषलव इति शेषः पूर्वोत्तरयोरपि। यदि कदाचिद्विशति। पारद इव क्षणमात्रमपि नावतिष्ठते। रसः सूतश्च पारद इत्यमरः। हृदय इति शेषः ॥32॥

सतां तु हृदि न विशत्येव यदि कदाचिद्विशति पारद इव क्षणमात्रमपि नावतिष्ठते साधवो मृगा इव विनोदविन्दोः श्रवणवशगाः सुख जनाः शरत्समया इव भवादृशा मित्रस्य हृदयं हरन्ति न च सचेतना विसदृशमुपदिशन्त्यचेतनानामपि मैत्री समुचितपक्षे निक्षिप्ता। तथाहि

माधुर्य्यशैत्यशुचित्वसन्तापशान्तिभिः पयः

पय इवेति मित्रतामुपगतस्य दुग्धस्य तत्सङ्गमाद्वर्धितस्य क्वाथेन ममैव पुरो युक्तः क्षय इति विचिन्त्येव वारिणापि क्षीयते। तदिदमसाम्प्रतमाचरितं सखे ! गृहाण साधुजनोचितमध्वानं साधवो हि दिङ्मोहात् परमुत्पथप्रवृत्ता भवन्तीत्यादि वदति तस्मिन् कथमपि स्मरशरनिकरप्रहारपरवशः परिमिताक्षरमुवाच कन्दर्पकेतुः ॥33॥

अथ यदि वदति किमर्थमुपदिथसि। असदृशं वा न तमुपदेशमुरीकरोमीति तत्राह। साधवः सन्तो मृगा इव हरिणा इव विनोदविन्दोर्विनोदवेदितुर्मृगरमणपटोः पुंसः श्रवणेनाकर्णनेन वशगा भवन्ति। ज्ञाता तु विदुरो विन्दुरित्यमरः। वीणा श्रूयते मृदङ्गः श्रूयत इत्यादौ तद्ध्वनिवत् पुंसः श्रवणेन तद्गीतश्रवणं लक्ष्यते। तथाच माघः। "अश्रावि भूमिपतिभिः क्षणवीतनिद्रैरश्नन् पुरो हरितकं मुदमादधानः। ग्रीवाग्रन्तोलकलकिङ्किणिकानिनादमिश्रं दधद्दशनबुर्बुरशब्दमश्वः।"इति। पक्षे। विनोदविन्दोर्ज्ञातुः। आख्यातोपयोग डति पञ्चमी। श्रवणेन समुपदेशश्रवणेन वशगास्तदधीनास्तादृशाः शरत्समया इव भवादृशा जनाः सुखं जनयन्ति। पिण्डीमित्यादौ भक्षणादिक्रियाक्षेपवत्। सुखमित्यनेन जननक्रियाक्षेपः। अतएव मित्रस्य हृदयं हरन्ति। पक्षान्तरे। शरत्समयाः सुखञ्जनाः शोभनाः खञ्जना येषु तादृशाः। खञ्जरीटस्तु खञ्जन इत्यमरः। सचेतना मित्रस्येति शेषः। विसदृशमयोग्यं नोपदिशन्ति। अचेतनानामपि मैत्री समुचितपक्षे योग्यपक्षे निक्षिप्ता तर्हि सचेतनमैत्र्याः का कथेति भावः। समानशीलव्यसनेषु सख्यमितीममर्थं द्योतयन्नुभयसाधारणानि विशेषणान्याह। माधुर्य्येत्यादि। माधुर्य्य शैत्य शुचित्व सन्तापशान्तिभिगुणैः पयोजलं पय इव दुग्धमिवेति भिन्नतामुपगतस्य तत्सङ्गाद् दुग्धसङ्गाद्वर्धितस्य

बहुमूल्यतामापन्नस्य पुरः पूर्वं ममैव क्षयो युक्त इति विचार्य्य वारिणा क्षीयते। भावे प्रत्ययः। मीलितालङ्कारोऽत्र। समेतलक्षणा वापि वस्तुना यन्निगूह्यते। निजेनागन्तुना वापि तन्मीलितमिति स्मृतम्।। इति लक्षणात्। तत् तस्मादिदमाचरितमसाम्प्रतमयुक्तम्। सखे साधुजनोचितमध्वानं व्यदहारं गृहाण। साधवो हि दिङ्मोहात् परं केवलमुत्पथप्रवृत्ता सन्मार्गप्रवृत्ता भवन्ति नत्वसद्व्यवहार इत्यर्थः। इत्यादि तस्मिन् मकरन्दे वदति सति।स्मरशरनिकरप्रहारपरवशः कामबाणव्यथाव्याकुलः। कथमपि महाक्लेशन् परिमिताक्षरमुवाच ॥33॥

वयस्य ! दितिरिव शतमन्युसमाकुला भवति मनोवृत्तिः। नायमुपदेशकालः पच्यन्त इवाङ्गानि क्वथ्यन्त इन्द्रियाणि भिद्यन्त इव मर्माणि निःसरन्तीव प्राणा उन्मूल्यन्त इव विवेका नष्टा स्मृतिः। तदधुना यदि त्वं सहपांशुक्रेड्निसमदुःखसुखोऽसि तदा मामनुगच्छेत्युत्त्वा परिजनालक्षितस्तेन सह नगरान्निर्जगाम ॥34॥

वयस्य ! सखे ! चित्तवृत्तिर्दितिरिव दैत्यजननीव शतमन्युनेन्द्रेण समाकुला व्याकुला भवति। पक्षे। शतसंख्याका मन्यवस्तैः समाकुला शाकपार्थिवादिः। दितेर्गर्भनाशाय दितिप्रमादाद्दितिगर्भे प्रविष्टः शक्र एकं गर्भं सप्तधा विभज्य सप्तधा विभक्तं प्रतिव्यक्ति सप्तधा बभञ्जेति। त एवोनपञ्चाशद्वाता बभूवुरिति पुराणे प्रसिद्धम्। शतमन्युर्दिवम्पतिः। मन्युशोकौ तु शुक् स्त्रियाम्। वयस्यः स्निग्धः सवया इति त्रिष्वमरः। स्वस्थे चित्ते बुद्धयः सम्भवन्तीत्याह। नायमुपदेशकालः। कुतः। अङ्गानि पच्यन्त इव शिथिलावयवानीव भवन्तीत्यर्थः। कर्म्मकर्तरि साधुः। एवमग्रेऽपि। इन्द्रियाणि कथ्यन्त इव। क्वाथपाकयोर्भेदान्न पौनरुक्त्यम्। मर्माणि भिद्यन्त एव विदीर्णानि भवन्तीत्यर्थः। प्राणा निःसरन्तीव। विवेका उन्मूल्यन्त इव। उत्पाट्यन्त इव। स्मृतिर्नष्टा। मागधी रीतिरत्र। ततोऽधुना यदि पांशुक्रीडने समदःखसुखः। एतेन बालसखत्वं ध्वनितम्। राजकुमाराणामेतादृक्रीडासम्भवेऽपि लोकप्रवादनुकरणम्। तेन लोकोक्तिरलङ्कारोऽत्र। लोकप्रवादानुकृतिर्लोकोक्तिरिति भण्यते। इति लक्षणात्। तदा मामनुगच्छेत्युत्त्वा परिजनेनालक्षितस्तेन मकरन्देन साह नगरान्निर्जगाम ॥34॥

अनन्तरं कतिपयनल्वशतमध्वानं गत्वागस्त्यवचनसंहतब्रह्माण्डगतशिखरसहस्रः कन्दरान्तराल लतागृहसुखसुप्तविद्याधरमिथुनगीताकर्णनसुखितचमरीशतमारणोत्स कितशबरशतसम्बाधकच्छः

कटककरिकराकृष्टभग्नस्यन्दमानहरिचन्दनामोदवाहि गन्धवाहशिशिरितशिलातलः
सुदूरपतनभग्नतालफलरसार्द्रकरतलास्वादनोत्सुकशाखामृगः
प्रलम्बमाननिर्झरोपविष्टजीवञ्जीवमिथुनलेलिह्यमानविविधफलरसामोदसुरभितपरिसरः
सरभसकेसरिसहस्रखरनखरधाराविदारितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलविगलितमुक्ताफलशबलितशिखरतया
शिरोलग्नं तारागणमिवोद्वहन् ॥35 ॥

अनन्तरं नगराद्बहिर्गमनोत्तरं कतिपयनल्वशतं तावत्परिमितमध्वानं मार्गं गत्वा ताभ्यामिति शेषः। विन्ध्यो नाम गिरिरदृश्यतेति सम्बन्धः। किष्कुर्हस्ते वितस्तौ च। नल्वः किष्कुचतुःशतम्। इत्युभयत्रामर। अगस्त्यवचनेन संहृतं ब्रह्माण्डगतं शिखरसहस्रं येन सः। कूटोऽस्त्री शिखरं प्रश्रमित्यमरः। अनुप्रासेनाह। कन्दरा दरी तदन्तराले लतागृहं तत्र सुखेन सुप्तानि विद्याधरमिथुनानि तेषां गीतं गानं तदाकर्सनेन सुखितं चमरीणां मृगभेदस्त्रीणां शतं तन्त्वरणोत्सुकितं शबरशतं तेन सम्बाधः सङ्कटः कच्छस्तटो यस्य सः। दरी तु कन्दरो वास्त्री। निषादश्वपचावन्तेवासिचाण्डालपुक्कसाः। भेदाः किरातशवरपुलिन्दा म्लेच्छजातयः ॥ गोकर्णपृषतैण्र्ष्यरोहिताश्चमरो मृगाः। सङ्कटं ना तु सम्बाधः कलिलं महनं समे। इति पञ्चस्वमरः।। कूलं प्रतापः कच्छरोधसो। तटं तीरं प्रवीरं चेति हैमः। कच्छालिरिति भाषायाम्। कटकेऽद्रिनितम्बे करिकरैः हस्तिशुण्डाभिराकृष्टान्यतएव भग्नान्यतएव स्यन्दमानानि प्रस्रवमाणानि हरिचन्दनानि तेभ्य आमोदोऽतिनिर्हारिगन्धस्तहाही गन्धवाहो वायुस्तेन शिशिरितं शिथिरवदाचरितं शिलातलं यत्र सः। कटकोऽस्त्री नितम्बोऽद्रेः आमोदः सोऽतिनिर्हारी। गन्धवाहानिलाशुगाः। सुषीमः शिशिरो जडः। तुषारः शीतलः शीतः। पञ्चैते देवतरवो मन्दारः पातिजातकः। सन्तानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचन्दनम् ॥ इति पञ्चस्वमरः। हस्तिनासा करः शुण्ड हस्त इति हैमः। स्यन्द प्रस्रवणे। सुदूरपतनेन भग्नानि तालफलानि तेषां रसेनार्द्रयोः करतलयोरास्वादनेन लेहनेनोत्सुकाः शाखामृगा वानरा यत्र सः। तृणराजाह्वयस्तालः। शाखामृगवलीमुखाः मर्कटो वानरः कीश इत्युभयत्रामरः। प्रलम्बमानान्यतएव निर्झरेषूपविष्टानि यानि जीवञ्जीवमिथुनानि चकोरमिथुनानि तैर्लेलिह्यमानानि पुनः पुनरास्वाद्यमानानि तादृशानि च तानि विविधफलानि तेषां रसामोदेन सुरभितः परिसरः प्रान्तदेशो यस्य। लेलिह्यमानेति यङ्लुगन्तात् कर्मणि शानच्। जीवञ्जीवश्चकोरकः। पर्यन्तभूः परिसर इत्युभयत्रामरः। सरभसं सवेगं केसरिसहस्रस्य सिंहसहस्रस्य खरनखरधारया विदारितानि मत्तमातङ्गकुम्भस्यलानि तेभ्यो विगलितानि मुक्ताफलानि तैः शबलितशिखरतया शिरोगतं

तारागणमिव नक्षत्रसमूहमिवोद्वहन्। हर्य्यक्षः केसरौ हरिः। नखोऽस्त्री नखरोऽस्त्रियाम्। नक्षत्रमृक्षं भं तारेति त्रिष्वमरः ॥35 ॥

सुग्रीव इव ऋक्षगवयशरभकेसरिकुमुदसेव्यमानपादच्छायः पशुपतिरिव नागनिःश्वाससमुत्क्षिप्तभूतिर्जनार्दन इव विचित्रवनमालः सहस्रकिरण इव सप्तपत्रस्यन्दनोपेतो विरूपाक्ष इव सन्निहितगुहः शिवानुगतश्च कामीव कान्तारोषरसानुगतः समदनश्च श्रीपर्वत इव सन्निहितमल्लिकार्जुनो ॥36 ॥

पुनः श्लेषेणाह सुदीप इव। ऋचो जाम्बवान् गवयः शरभः केसरी कुमुद एतत्सञ्ज्ञकैर्वानरैः सेव्यमानपादच्छायः। ते च रामायणे। गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः। इति। पक्षे। ऋक्षो भल्लूकः। गवयो वनगवः। शरभः कुञ्जरद्विट्। केसरी सिंहः। कुमुदं कैरवं दिग्गजो वा। तैः सेव्यमाना पादानां प्रत्यन्तपर्वतानां छाया यस्य सः। ऋक्षाच्छभल्लभशूकाः। पादाः प्रत्यन्तपर्वताः। इत्युभयत्रामरः। गवयः स्याद्वनगवो गोसदृक्षोऽश्ववारणः। शरभः कुञ्जराराातिरुत्पादकोऽष्टपादपि। इत्युभयत्र हैमः। कपीन्द्रः कुमुदः कोऽपि कुमुदः दिग्गजः। इति शाश्वतः। पशुपतिरिव शिव इव नागनिःश्वासेन सर्पनिःश्वासेन समुत्क्षिप्ता भूतिर्भस्म यस्य सः। पक्षे। नागनिःश्वासेन गजनिःश्वासेन समुत्क्षिप्ता भूतिः सम्पत्तिर्यस्य सः। यद्वा। नागानां निधिस्थानस्थितसर्पाणां निश्वासेनेत्यादि। जनार्दन द्रव विष्णुरिव विचित्रा वनमाला यस्य सः। आपादपद्मं या माला वनमालेति सा स्मृता। इति शाश्वतः। पक्षे। विचित्रा वनमाला वनपरम्परा यस्व सः सहस्रकिरण इव सूर्य्य इव सप्त पत्राणि वाहनानि यस्मिन् तादृशो रथो यस्य। पत्रं वाहनपक्षयोरित्यमरः। पक्षे। सप्तपत्रो विषमच्छदः। स्यन्दनस्तिनिशः। सप्तपर्णो विशालत्वक्। तिनिशे स्यन्दनो नेमिरित्युभयत्रामरः। विरूपाक्ष इव शिव इव सन्निहितो गुहः कार्त्तिकयो यस्य सः। शिवया पार्वत्यानुगतश्च। पक्षे। सन्निहिता गुहा गह्वरं यस्य सः। शिवाभिर्धात्रीभिः क्रोष्ट्रीभिरनुगतश्च। शिवा गौरी शिवा क्रोष्ट्री भवेदामलकी शिवा। इति शाश्वतः। देवखातविले गुहा। गह्वरम्। शिवा गौरी फेरवयोरित्युभयत्रामरः। श्रीपर्वत इव सन्निहितो मल्लिकार्जुनो यस्य। मल्लिकार्जुनो नाम हरः। पक्षे। सन्निहितौ मल्लिकार्जुनौ यस्य। तृणशून्यं मल्लिकायां त्विषु स्यात् केतकीफले। इति विश्वमेदिन्यौ। नदीसर्जो वीरतरुरिन्द्रद्रुः ककुभोऽर्जुनः। इत्यमरः। कामीव कामुक इव कान्तानां रोषरसाभ्यामनुगतः। समदनश्च। पक्षे।

कान्तारमूषरस्ताभ्यामनुगतः। समदनः सधत्तूरः। धत्तूरः कनकाह्वयः। मातुलो मदनश्च। कान्तारं वर्त्म दुर्गमम्। ऊषवानूषरौ द्वावप्यन्यलिङ्गाविति त्रिष्वमरः ॥36॥

नरवाहनदत्त इव प्रियङ्गुश्यामासनाथः शिशुरिव कृतधात्रीधृतिर्वासरारम्भ इव गैरिकारुणप्रभापाटलितवनराजिः कृष्णपक्ष इव बाहुलतागहनः कर्ण इवानुभूतशतकोटिदानो भीष्म इव शिखण्डिमुक्तैरर्द्धचन्द्रैराचितः कामसूत्रविन्यास इव मल्लनागघटितः कान्तारसामोदश्च हिरण्यकशिपुरिव शम्बरकुलाश्रयो गैरिकव्याजाद्रविरथमार्गमार्गणार्थमिवारुणेनोपास्यमानः शिखरगतसूर्याचन्द्रमस्तया विस्तारितलोचनोऽगस्त्यमार्ग मिवोद्वीक्षमाणः स्रस्तान्त्रजाल इव जरदजगरभोगैः कुम्भकर्ण इव दन्तान्तरालगतवानरव्यूहः ॥37॥

नरवाहनदत्तस्तन्नामको राजा तद्वत् प्रियङ्गुश्यामया तन्नामकस्त्रिया सनाथः। पक्षे। प्रियङ्गुः फलिनी। श्यामा रोचनी। प्रियङ्गुः फलिनी फलीत्यमरः। त्रिभण्डी रोचनी श्यामेति च। श्वेतत्रिधारेति ख्याता। शिशुरिव बालक इव कृता धात्रा आमलक्या धृतिरवस्थानं येन। पक्षे। धात्र्युपमाता। धात्री स्यादुपमातापि क्षितिरप्यामलक्यपि। इत्यमरः। वासरारम्भ इव गैरिकारुणप्रभया पाटलिता वनराजिर्वनपरम्परा जलसंहतिर्वा यस्य। श्वेतरक्तस्तु पाटल इत्यमरः। अव्यक्तरागस्त्वरुण इति च। पक्षे। गैरिकवदरुणस्य सूर्य्यसूतस्व प्रभा तया सूर्णसूतोऽरुणोऽनूरुरित्यमरः। कृष्णपक्ष इव बहुलता कृष्णता तया गहनः। भावे तल्। बहुलः कृषद्वपक्षेऽग्नौ शितौ च बहुला गवि। इति विश्वप्रकाशः। कोशे शितौ कृष्णे। पक्षे। बहुलताभिर्गहनः सान्द्रः। वल्ली तु व्रततिर्लतेत्यमरः। कर्ण इवानुसूतं शतकोटीनां तत्संख्याकधनानां दानं वितरणं येन। पक्षे। अनुभूतं शतकोटिना वज्रेण दानं येन। दो अवखण्डने। शतकोटिः स्वरुः शम्ब इत्यमरः। भीष्म इव शान्तनव इव शिखण्डिमुर्क्तैरर्द्धचन्द्रैस्तदाकारैर्बाणैराचितो व्याप्तः। पक्षे। शिखण्डो बर्हं तदस्ति येषां ते शिखण्डिनो मयूरास्तैर्मुक्तैरर्द्धचन्द्रैरर्द्धमेवकाङ्कैः पक्षैः। अर्द्धचन्द्रेण तदाकारयुक्ता लक्ष्यन्ते। शिखण्डस्तु पिच्छबर्हे नपुंसके। समौ चन्द्रकमेचकाविति द्वयोरमरः। कामसूत्रविन्यास इव मल्लनागेन मुनिविशेषेण। पक्षे। गजविशेषेण। घटितो रचितो युक्तश्च। मल्लनागोऽभ्रमातङ्गे वात्स्यायनमुनावपि इति विश्वप्रकाशः। कान्तानां रसामोदौ शृङ्गारहर्षौ येन। पक्षे। कान्तारे

दुर्गवर्त्मनि कानने वा सामोदोऽतिसुगन्धः। हिरण्यकोयुपुरिव शम्बरो दैत्वविशेषस्तत्कुलाश्रयः। पक्षे। शम्बरो हरिणविशेषो जलं वा द्रव्यं वा। रङ्कुशम्बररौहिषाः। नीरक्षीराम्बुशम्बरमित्युभयत्रामरः। शम्बरं सलिले वित्ते बौद्धव्रतविशेषयोः। शम्बरो दैत्यहरिणमत्स्यशैलजिनान्तरे। इति विश्वप्रकाशः। गैरिकव्याजाद्रविरथमार्गस्य मार्गणार्थमन्वेषणार्थमिवारुणेनानूदक्षोपाखमानः। मृग अन्वेषणे। शिखरा गतसूर्य्याचन्द्रमस्तया। देवताद्वन्द्वे चेत्यानङ्। विस्तगरितलोचनो विकासितनेत्रोऽगस्त्यमार्गमुद्वीक्षमाण इव। यावदहमागच्छामि तावत् त्वमुपविशेत्युक्त्वा गतो मुनिरायाति न वेति मार्गावलोकनमिति पुराणप्रसिद्धम्। जरदजगरभोगैर्वृद्धशयुशरीरैः स्रस्तान्त्रजालो विगलितान्तसमूह इव अन्त्र पुरीतत्। इत्यमरः। तिलित्सः स्यादजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ। इति च। कुम्भकर्ण इव दन्तान्तराले दशनान्तराले गतो वानरव्यूहो यस्य। पक्षे। दन्तः कटकः सानुतिर्यग्विनिर्गतः शिम्लविशेषो वा। तदन्तरालगतवानरयूथः। दन्तो गिरिनितम्बे च दशने सानुनिःस्मृतः। इति विश्वः। दन्तकास्तु बहिस्तिर्य्यक्प्रदेशान्निःसृता गिरेः। इति हैमः ॥37 ॥

पिण्डालक्तकरागाङ्कितपादपङ्क्तिसूचितसञ्चरितशचीपतिवारविलासिनीसङ्केतकेतकीमण्डपोऽकुलीनोऽ
पि सद्वशभूषितो दर्शिताभयोऽपि मृत्युफलदायी सप्रस्योऽप्यपरिमाणः सनदोऽपि निःशब्दो
भीमोऽपि कीचकसुहृत् पिहिताम्बरोऽप्युल्लसदंशुको विन्ध्यो नाम महागिरिरदृश्यत ॥38 ॥

पिण्डीभूतमलक्तकं पिण्डालक्तकं तद्रागेणाङ्कितानां पादानां चरणानां पङ्क्तिभिः परम्पराभिः सूचितं सञ्चरितं सञ्चरणं येषु। भावे क्तः। तादृशाः शचीपतिवारविलासिनीनामुर्वश्यादीनां सङ्केतकेतकी मण्डपा यस्मिन् सः। विरोधाभासेनाह। अकुलीनोऽपि निन्द्यगोत्रोऽपि सद्वंशेनोक्तमकुलेन भूषितो मण्डित इति विरोधः। न कौ पृथिव्यां लीनोऽकुलीनोऽत्युच्चत्वात्। शोभनैर्वंशैर्वेणुभिरलङ्कृत इति परिहारः। दर्शितमभयं येन स मृत्युजनकं फलं दातुं शीलमस्य तादृश्य इति विरोध। दर्थिताभया हरीतकी येन। मृत्यु फलं महाकालफलं कदलीफलं वा दातुं शीलमस्य तादृगिति परिहारः। अभया त्वव्यथा पथ्येत्यमरः। मृत्युफलं महाकाले कल्यां मृत्युफल्यपि। इति विश्वः। सप्रस्थःपरिमाणविशेषविशिष्टः। अपरिमाणः परिमाणरीहत इति विरोधः। कुडवः प्रस्थ इत्याद्याः परिमाणार्थकाः पृथक्। इत्यमरः। सप्रस्थः ससानुरित्यविरोधः। स्युः प्रस्थः सानुरस्त्रियामित्यमरः। नदेन शब्देन सहितः सनदो निःशब्द इति विरोधः। णद

अव्यक्ते शब्दे। नदेन शोणाख्यनदेन सहितो निःशब्दं इत्यविरोधः। भीमोऽपि युधिष्ठिरानुजोऽपि कीचकसुहृत् तन्नामराक्षससुहृत्। विराटगृहावस्थितः कीचकः पाञ्चाल्यां साभिलाष इति भीमेन हत इति भारते प्रसिद्धमिति भीमस्य कीचकसुहृत्त्वं विरोधः। भीमो भयानकः कीचका वंशविशेषास्तेषां सुहृत। वेण्वः कीचकास्ते स्युर्ये स्वनन्तानिलोद्धताः।इत्यमरः। पिहिताम्बरश्छादितवस्त्रः। उल्लसत् स्फुरमाणमंशुकं वस्त्रं यस्य स इति विरोधः। चेलं वसनमंशुकमित्यमरः। पिहितमाच्छादितमम्बरमाकाशो येन। उल्लसन्तः स्फुरमाणा अंशवः एवांशुकाः स्वार्थे कः। किरणा यस्य स। इति परिहारः। अम्बरं व्योम्नि वाससि। किरणोऽस्त्रमयूखांशुरित्युभयत्रामरः ॥38 ॥

यश्च प्रवृद्धगुल्मतयेव दृश्यमानबहुधातुविकारः साधुरिव सानुग्रहप्रचारप्रकटितमहिमा मीमांसान्याय इव पिहितदिगम्बरदर्शनः।
यश्च हरिवंशैरिव पुष्करप्रादुर्भावरमणीयै राशिभिरिव मीनमिथुनकुलीरसङ्गतैः करणैरिव शकुनिनागभद्रबालबकुलोपेतैर्देवखातैरुपशोभितोपान्तः। यश्च कुसुमविचित्राभिर्वंशपत्रपतिताभिः सुकुमारललिताभिः पुष्पिताग्राभिः शिखरिणीभिः प्रहर्षिणीभिर्लताभिर्दर्शितानेकवृत्तविलासः ॥39 ॥

श्लेषेणाह। यो विन्ध्यः प्रवृद्धगुल्मतया प्रवृद्धस्तम्बतयेव दृश्यमानो बहुधातूनामनेकगैरिकादीनां विकारो यत्र तादृक्। अप्रकाण्डे स्तम्बगुल्मौ। धातुर्मनःशिलाद्यद्रेरित्युभयत्रामरः। पक्षे प्रवृद्धगुल्मतया प्रवृद्धप्लीहतया दृश्यमानो बहुधातूनां रसादीनां विकारो यस्य सः। गुल्मस्तु प्लीहा पुंसीत्यमरः। रसासृङ्मांसमेदोऽस्थिमज्जाशुक्राणि धातवः सप्तैव दध चैकेषां रोमत्वक्स्नायुभिः सह। इति हैमः। मता इति शेषोऽत्र। साधुरिव सानुग्रहः सकृपः प्रचारश्चरणं तेन प्रकटीकृत उद्योतितो महिमा स्वोत्कर्षो येन सः। पक्षे। सानुषु शिखरेषु ग्रहाणां सूर्यादीनां प्रचारेण भ्रमणेन प्रकटीकृतो महिमौन्नत्यं येन सः। मीमांसान्याय इव तच्छास्त्रमिव पिहितं तिरोहितं दिगम्बरदर्शनं दिगम्बरमतं येन। पक्षे। पिहितं छादितं दिगम्बरयोर्दिशाकाशयोर्दर्शनं येन सः। यो विन्ध्यो देवखातैरुपशोभितोपान्त इत्यन्वयः। हरिवंशैरिव पुष्करप्रादूर्भाव आख्यानविशेषस्तेन। पक्षे। पुष्कराणां कमलानां जलानां वा प्रादुर्भावेण

रमणीयैः। पुष्कराम्भोरुहाणि च। पुष्करं सर्वतोमुखमित्युभयत्रामरः। राशिभिरिव ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धैर्मेषादिराशिभिरिव मीनो मिथुनं कुलीरः कर्कटस्तैः सङ्गतैः। पक्षे। मीनमिथुनं कर्कटास्तैः सङ्गतैः। करणैरिव ज्योतिषागमवित्तैर्बवादिकरणैरिव शकुनिनागभद्रबालवानां तत्सञ्ज्ञकानां कुलैः समुदायैरुपेतैः। पक्षे। शकुनि पक्षी नागो गजः सर्पो वा भद्रो मुस्ता बालबकुलो लघुवञ्जुलः। अथवा बालं ह्रीवेरं वकुलो वञ्जुलस्तैरुपेतैः। शकुन्तिपक्षिशकुनिशकुन्तशकुनद्विजाः। मुस्ता मुस्तकमस्त्रियाम्। स्याद्भद्रमुस्तकः। वकुलो वञ्जुलः। वालं ह्रीवेरबर्हिष्ठोदीच्यमिति चतुर्ष्वमरः। यो विन्ध्यो लताभिर्दर्शितानेकवृत्तविलास इति सम्बन्धः। कुसुमैर्विचित्राभिर्वंशपत्रेषु पतिताभिः शिखरिणीभिः शिखरमग्रं तद्वतीभिः साग्राभिरित्यर्थः। प्रहर्षिणीभिः। अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र हृषिः। प्रकर्षेण हर्षकारिणीभिः सुकुमाराश्च। ललिताश्च ताभिः। पुष्पितानि सञ्जातपुष्पाण्यग्राणि यासां ताभिः। पक्षे। तत्तदभिधानैच्छन्दोभिः। म्नौ ज्रौ गस्त्रिदशयतिः प्रहर्षिणीयम्। रसैरुद्रैश्छिन्ना यमनसभला गः शिखरिणी। नयसहितौ न्यौ कुसुमविचित्रा। कुमारललिता जसौग्। दिङ्मुनि वंशपत्रपतितं भरनमनलगैः ॥39॥

यश्च मदकलकलहंससारसरसितोद्भ्रान्तभाः
कूटविकटपुच्छच्छटाव्याधूतविकचकमलखण्डविगलितमकरन्दबिन्दुसन्दोहसुरभितसलिलया
सायन्तनमज्जनपुलिन्दराजसुन्दरीनाभिमण्डलनिपीतसलिलया
मदमुखरराजहंसकुलकोलाहलमुखरिञ्ज्तकूलपुलिनया
तटनिकटमत्तमातङ्गगण्डपिण्डविनिर्गतमदधारास्तवकितसलिलया
तीरप्ररुढकेतकीकानननिपतितधूलिनिकुरम्बजातसैकतसुखोपविष्टतरुणसुरमिथुननिधुवनलीलापरिमलसाक्षिकूलोपवनया तटाटवीनिकटनिपतितजम्बुखण्डमण्डपावस्थितजलदेवतावगाह्यमानतोयया ॥40॥

पुनरनुप्रासेनाह। यो विन्ध्यो रेवयोपगूढ इत्यन्वयः। मदेन कलमव्यक्तमधुरं कलहंसानां कादम्बानां सारसानां पुष्कराख्यानां रसितं शब्दस्तेनोद्भ्रान्ता भाःकूटा मत्स्यविशेषास्तेषां विकटपुच्छच्छटाभिर्व्याधूतविकचकमलखण्डाद्विगलितमकरन्दबिन्दुसन्दोहेन सुरभितसलि- लया। कादम्बः कलहंसः स्यात्। पुष्कराह्वस्तु सारस इत्युभयत्रामरः। भाःकूटः कथ्यते मीनभेदे शैलान्तरेऽपि च। इति विश्वप्रकाशः। भागुर इति भाषायाम्। सायन्तने सायङ्कालिके मज्जने

पुलिन्दराजसुन्दरीणां शबराङ्गनानां नाभिमण्डलैर्निपीतसलिलया। सायं चिरमित्यादिना ट्युस्तुडागमश्च। मदमुखरराजहंसकुलस्य कोलाहलः कलकलस्तेन मुखरितं कूलपुलिनं यस्यास्तया। राजहंसास्तु ते चञ्चुचरणैर्लोहितैः सिताः। कोलाहलः कलकलः। कूलं रोधश्च तीरं च।। तोयोत्थितं तत् पुलिनमिति चतुर्ष्वमरः। कोशे तदित्यनेन तटम्। तटनिकटमत्तमातङ्गगण्डपिण्डविनिर्गतमदधाराभिः स्तबकितं सञ्जातस्तबकं सलिलं वस्यास्तया। गण्डः कटो मदो दानमित्यमरः। तीरप्ररूढकेतकीकाननिपतितधूलेर्निकुरम्बं समूहस्तेन जातं यत् सैकतं तत्र या। सुखोपविष्टसुरमिथुनमिधुवनलीलां तस्यां परिमलो विमर्दजन्मा जनमनोहरो गन्धस्तत्साक्षि कूलोपवनं तीरकृत्रिमवनं यस्यास्तया। उमवनस्य परिमलसाक्षित्ववर्णनेन सर्वथा जनसञ्चाररराहित्य ध्वन्यते। अत्र सैकतशब्दप्रयोगस्ततत्सदृश औपचारिकः। विमर्दोत्थे परिमलो गन्धे जनमनोहरे। मैथुनं निधुवनं रतम्। आरामः स्यादुपवनं कृत्रिमं वनमेव यत्। इति त्रिष्वमरः। तटेऽटवीवनं तस्या निकटे निपतितानि जम्बूख्हण्डानि तेषां मण्डपेष्ववस्थितजलदेवताभिरवगाह्यमानतोययः अटव्यरण्यं विपिनमित्यमरः ॥40 ॥

तीरप्ररूढवेतसलताभ्यन्तरलोनदात्यूहव्यूहमदकलकुहकुहारवकौतुकाकृष्टसुरमिथुनसंस्तूयमा
नाभोगयोपकूलसञ्जातनलनिकुञ्जयुञ्जितकुलायकुक्कुटघूत्कारभैरवतीरया
जलमानुषीमृदितसुकुमारतीरयोपवनवातान्दोलिततरलतरङ्गया
नलनिकुञ्जपुञ्जनिविष्टावकोटककुटुम्बिनीनिरीक्ष्यमाणार्द्धशकरया
पोताधानलुब्धकोयष्टिकस्कभनभीमवेतसवनया ॥41 ॥

तीरप्ररूढवेतसलताभ्यन्तरलीनदात्यूहव्यूहः कालकण्टकसमूहस्तस्य मदकलो यः कुहकुहारावः कुहकुहणब्दस्तेन कौतुकं तदाकृष्टसुरमिथुनैः संस्तूयमान आभोगः परिपूर्णता यस्यास्तया। दात्यूहः कालकण्टकः। आरवारावसंराववविरावा इति द्वयोरमरः। आभोगः परिपूर्णतेति च। उपवनोपभोग इत्यपि पाठः। उपकूलं सामीप्येऽव्ययीभावः। तत्र सञ्जातो नलनिकुञ्जो लतादिच्छादितो देशस्तत्र पुञ्जितः पुञ्जवदाचरितोऽनेक इत्यर्थः। तादृक् कुलायो नीडं यस्याः सा चासौ कुक्कुटघटा कुक्कुटसमूहस्तस्या घूत्करिण तादृशशब्देन भैरवं भयानकं तीरं यस्यास्तया। शैलोपशल्यनिपतद्रयनेमिधारा इत्यादौ उपशल्यञ्चब्दस्यान्त इवात्र धटाशब्दस्य समुदाये प्रयोगो भाक्तः। कुक्कुटश्चरणायुधः। अथ भैरवम् ! दारुणं भीषणं भीष्मम्। निकुञ्जकुञ्जौ

वा क्लीबे लतादिपिहितोदरे। कुलायो नीडमस्त्रियाम्। नडस्तु धमनः पोटगल इति चतुर्ष्वमरः। जलमानुषीमृदितसुकुमारपुलिनया। वनमानुषवज्जलमानुषः प्राणिविशेषः। नातेरस्त्रीविषयादिति ङीष्। उपवनपवनान्दोलिततरलतरङ्गया। एतेनात्र वाते गुणत्रयं वर्णितम्। तेन कामिनां सर्वदा सुखकारितास्य ध्वनिता। नलनिकुञ्जपुञ्जे निविष्टोऽवकोटको वकस्तत्कुटुम्बिनी स्त्री तया निरीक्ष्यमाणोऽर्द्धशफरो दण्डपालो यस्यां तया। वकोऽवकोटकश्चाथ वलाका तु वकी स्मृता इति हारावली दण्डपालोऽर्ध्यफर इति च। पोताधानं क्षुद्राण्डमत्स्यसङ्घातस्तत्र लुब्धकोयष्टिकस्य टिट्टिभकस्य स्कभणं शब्दस्तेन भीमं वेतसवनं यस्यान्नयास्कम्भः सौत्रो धातुरनेकार्थत्वाच्छब्दार्यः। क्षुद्राण्डमत्स्यसङ्घातः पोताधानम्। कोयष्टिकष्टिट्टिभक इति द्वयोरमरः ॥41॥

तरलतरङ्गमालासञ्चरदुद्दण्डपालदर्शनधावदतिचपलराजिलराजिरञ्जितोपकूलसलिलया कणाटीरमिथुनमैथुनदर्शनोपजातनिधिग्रहणकौतुककिरातशतखन्यमानतीरया क्रुद्धयेव दर्शितमुखविभङ्गया मत्तयेव स्खलितगत्या दिनारम्भलक्ष्म्येव वर्द्धमानवेलया भारतसमरभूम्येव नृत्यत्कबन्धया प्रावृषेव विजृम्भमाणशतपत्रपिहितविषधरया धनकामयेव कृतभूभृत्सेवया रेवया प्रियतमयेव प्रसारितवीचिहस्तयोपगूढः ॥42॥

तरलतरङ्गमालायां सञ्चरदुद्दण्डपालो मत्स्यविशेषस्तद्दर्शनेन धावदतिचपला या राजिलराजिर्डुण्डुभसमूहस्तेन रञ्जितमुपकूलं यस्यास्तया। समौ राजिलडुण्डुभावित्यमरः। भवेदुद्दण्डपालस्तु सर्पमत्स्यप्रभेदयोः। इति विश्वप्रकाशः। कणाटीरः खञ्जनस्तन्मिथुनमैथुनदर्शनेनोपत्रातं निधिग्रहणकौतुकं येषां तादृक्किरातशतेन खन्यमानतीरया। कणाटीरः। खञ्जलेखस्तु खञ्जम इति हारावली। कौतूहलं कौतुकं च। भेदाः किरातशबरपुलिन्दा म्लेच्छजातयः। इति द्वयोरमरः। तथा च वराहमिहिरः। तस्मिन् निधिर्भवति मैथुनमेति यस्मिन् यस्मिन् पुनर्वमति तत्र तलेऽस्ति काचः। अङ्गारमप्युपदिशन्ति पुरीषणेऽस्य तत्कौतुकाय नयनस्य खनेद्धरित्रीम्।। इति। वसन्तराजोऽपि। अङ्गारखण्डं किल भूमिभागे तस्मिन् भवेद्यत्र करोति विष्ठाम्। यत्रावनौ खञ्जनको विधत्ते रतं भवेत् तत्र महानिधानम्।। इति। क्रु द्धयेव दर्शितो मुखस्य वदनस्य विभङ्गः ओष्ठभ्रुकुटीविकारादिर्यया पक्षे। मुखविभङ्गौ निःसरणतरङ्गौ यदा। मुखं निःसरणास्ययोरिति धरणि। भङ्गस्तरङ्ग ऊर्मिर्वेत्यमरः। मत्तयेव स्खलिता गतिर्यस्यास्तया। पक्षे।

स्कलिता तिर्य्यग्गतिः प्रवाहो यस्यास्तया। दिनारम्भलक्ष्येव वर्द्धमाना वेला कासो यस्यां तया। पक्षे। वेला मर्यादा। अब्धाम्बुविकृतौ वेला कालमर्य्यादयोरपि। इत्यमरः। मारतसमरभूम्येव नृत्यत्कबन्धमपमूर्द्धकलेवरं यखां सा। पक्षे। जलम्। कवन्धः सलिले रुद्रे कबन्धो राक्षसान्तरे। इति विश्वः। कबन्धीऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्ध कलेवरम्। इत्यमरः। प्रावृषेव विजृम्भमाणैः शतपत्रैर्मयूरैः पिहिता मयूरभक्षणभयादितस्ततश्छन्ना विषधरा सर्पा यस्यां तया। शबपत्रः सितापाङ्गः प्रचलाकी च चन्द्रकी। इति हारावली। पक्षे। विजृम्भमाणशतपत्रैः कुशेशयैः पिहिताश्छन्ना विवधरा जलधराण्डागादयो यस्यां तया। विषं क्ष्वेडे जलेऽपि चेति विश्वः। शतपत्रं कुशेशयमित्यमरः। धने द्रव्ये कामोऽभिलाषो यस्यास्तयेव। कृता भूभृतो राज्ञः सेवा यया। पक्षे। विन्ध्यस्य प्रसारितवीचिहस्तया प्रियतमयेवोपगूढः ॥42॥

यश्च हरिखरनखरविदारितकुम्भस्यलविकलवारणध्वानैः। अद्यापि
कुम्भसम्भवमाह्वयतीवोच्चतालभुजः।।ततो मकरन्दस्तमुवाच।
पश्योदञ्चदवाञ्चदञ्चितवपुः पश्चार्द्धपूर्वार्द्धभाक्
स्तब्दोत्तानितपृष्ठनिष्ठितमनाग्भुग्नाग्रलाङ्गूलभृत्। दंष्ट्राकोटिविशङ्कटास्यकुहरः
कुर्वन्सटामुत्कटामुत्कर्णः कुरुते क्रमं करिपतौ क्रूराकृतिः केसरी।।अपिच।
उत्कर्णोऽयमकाण्डचण्डिमपटः स्कारस्फुरत्केसरः
क्रूराकारकरालवक्त्रविकटः स्तब्धोर्ध्वलाङ्गूलभृत्।
चित्रेणापि न शक्यतेऽभिलिखितुं सर्वाङ्गसङ्कोचनाच्
चित्कुर्वद्गिरिकुञ्जकुञ्जरशिरःकुम्भस्थलस्यो हरिः ॥43॥

हरीति। यो। विन्ध्यः। उच्चलाल एव भुजो यस्य सः। हरिखरनखरविदारितकुम्भस्थलविकलवारणध्वानैरद्यापि कुम्भसम्भवमगस्त्यमाह्वयतीवागच्छागच्छेत्याह्वानं करोतीवेत्यर्थः। कुञ्जरो वारणः करीत्यमरः। अगस्त्यः कुम्भसम्भव इति च। उत्प्रेक्षालङ्कारः। आर्या वृतन्। ततो गिरिदर्शनोत्तरं मकरन्दस्तं कन्दर्पकेतुमुवाच। स्वभावोक्त्याह। पश्येति। उदञ्चदुत्तिष्ठदवाञ्चदधोगच्छदञ्चितं वपुःपूर्वार्धपश्चार्धं भजति तादृक्। अपरस्यार्धे पश्चभावो वक्तव्य इति पश्चादेशः। स्तब्धोत्तानितपृष्ठे निष्ठितं स्थितं तादृक्। मनागीषद्भुग्नमग्रमस्य तादृक। लाङ्गलूं पुच्छस्तं विभर्ति तादृक्। दंष्ट्राकोटिभिर्विशङ्कटं

बृहदास्यकुहरं मुखगर्भो यस्य तादृक्। उद्बद्धौ कर्णौ यस्य सः। सटामुत्कटां कुर्वन् क्रूराकृतिः। केसरी सिंहः। करिपतौ गजवरे क्रम पादविक्षेपं कुरुते पश्य। पश्य मृगो धावतीत्यादाविवात्र क्रियायाः कर्मत्वम्। पुच्छोऽस्त्रीलूमलाङ्गूलम्। विशङ्कटं पृथु बृहदित्यमरो द्वयोः। सटा जटाकेसरयोरिति हैमः। स्वभावोक्तिरलङ्कारः। स्वभावोक्तिस्तु तस्यैव जात्यादिस्थस्य वर्णनम्। इति लक्षणात्। शार्दू लविक्रीडितं वृत्तम्। सूर्याश्वैर्मसजस्तताः सगुरवः शार्दूलविक्रीडितमिति लक्षणात्। उत्क्रममाणं वर्णयित्वा क्रान्तगजं वर्णयति। उत्कर्णं इति। उत्कर्ण। अकाण्डचण्डिमपटुः। स्फारं बहु स्फुरन्तः केसरा यस्य। क्रूराकारं करालं वक्त्रं मुखं तेन विकटो भयानकः। स्तब्धं निश्चलमूर्ध्वमुत्क्षिप्तं लाङ्गूलं बिभर्ति तादृक्। चीत्कुर्वन्। गिरिकुञ्जकुञ्जरशिरः कुम्भस्थलस्थोयं पुरोवर्ती हरिः सिंहः सर्वाङ्गसद्रोचनाचित्रेणाप्यभिलिखितुं न शक्यते। अत्र शिरःपदमधिकम्। तुरङ्गसिंहयोः स्कन्धकेशेषु बकुलद्रुमे। पुन्नागवृक्षे किञ्जल्ये केसरः स्यात् ।इति हैमः ॥43 ॥

अनन्तरं नीचदेशनद्येव न्यग्रोधोपचितयोत्तरगोग्रहसमरभूम्येव विजृम्भमाणबृहन्नलया मरुदेशढक्कायात्रयेव घनसारसार्थवाहिन्या विदग्धजनमधुपानगोष्ठ्येव नानाविटपीतासवया नलकूबरचित्तवृत्त्येव सततधृतरम्भया मत्तमातङ्गगत्येव घण्टारवा वेदितमार्गयासदीश्वरसेवयेवादूरोद्गतबहुफलया विराटलक्ष्म्येवानन्दितकीचकशतया विन्ध्याटव्या कतिचित् पदानि गत्वा कामिन इव मदनशलाकाङ्क्षितस्य जम्बूवृक्षस्य शीतलच्छायायां विशश्राम ॥44 ॥

अनन्तरं सिंहावलोकनानन्तरं विन्ध्याटव्या विन्धारण्येन कतिचित्। पदानि गत्वा कामिन इव मदनशलाकाङ्क्षितस्य जम्बूवृक्षस्य शीतलच्छायायां विशश्रमित्यन्वयः। मदनशलाका सारिर्या पाठशालिनीति हारावली। पक्षे। मदनशलाका कामोद्बोधको वर्त्तिविशेषः। मदनशलाकां कामी सिद्धौषधमप्ययं वहति। इति गर्गः स्यान्मदनशलाकापि सार्यां कामोदयौषधाविति विश्वप्रकाशः। नखक्षतमिति केचित्। नीचदेशनद्येव निम्नभागनद्येव न्यग्रोधोऽधःप्रदेशावरोधनं तेनोपचितया वृद्धया। पक्षे। न्यग्रोधैर्वटैरुपचिता तया न्यग्रधो बहुपाद्वट इत्यमरः। उत्तरगोग्रहसमरभूम्येव विजृम्भमाणो बृहन्नडोऽर्जुनः। उत्तरस्तु विराटस्य तनये दिशि चोत्तरे। इति विश्वप्रकाशः। पक्षे। बृहन्नडो धमनश्च यस्यां तया। ढक्काया ढक्काध्वनेर्यात्रा गमनं ढक्कायात्रा मरुदेशस्य ढक्कायात्रा तयेव

घनो मेघस्तत्सारः पानीयं तदर्थं सार्थः समूहस्तद्वाहिनी तत्प्रापिका। यद्वा ढक्केत्यनेन तद्ध्वनिः सा चासौ यात्रोत्सवः। तदुक्तमुदकं कूपादित्येवं रुषस्तद्वत्या। अन्यत् पूर्ववत्। गमनोत्सवयोर्यात्रेति विश्वः। मरुदेशे जलार्थिनो ढक्काध्वनिश्रवणाज्जलमुद्गतमन्धोरिति निकषा प्रयान्तीति प्रसिद्धम्। पक्षे। घनसारः कर्पूरम्। पुष्पफलहीनः करवीरसमानाकारपत्रः क्षुपभेदो वा घनसारस्तु कर्पूरे वृक्षभेदे जलेऽपि च। इति विश्वः। ढक्कयात्रेति त्वपपाठः। असञ्ज्ञात्वान्ङ्यापोः सङ्ज्ञाछन्दसोरित्यस्या- प्रवृत्तेः। विदग्धजनमधुपानगोष्ट्येव नानाविटैरनेकखिड्गैः पीत आसवो मद्यं यस्याम्। खिङ्गः पाल्लविको विटः। मैरेयमायवः शीधुरित्यमरः। पक्षे। नानाविटपिष्वित जातमासवं लाक्षादिकं यस्यां तया। नलकूबरः कुवेरपुत्रस्तच्चित्तवृत्तेव सततं धृता रम्भा तन्नामिकाप्सरसो यया। अस्येत्यनुवृत्तौ पुत्रस्तु नलकूवर इति कुबेर प्रकरणेऽमरः पक्षे। सततं धृता रम्भा कदली यया। कदली वारणबुसा रम्भा मोचांशुमत्फला। इत्यमरः। मत्तमातङ्गत्येव घण्टाया रवः शब्दस्तेनावेदितमार्गया। पक्षे। घण्टारवा वृक्षभेदः। घण्टारवा तु शणपुष्पिकेत्यमरः। सदीश्वरसेवयेवादूरोद्गतानि बहूनि बहुविधानि भूयांसि वा फलानि यस्वां तया। पक्षे। अदूरं शीघ्रमुद्गतानि बहूनि धनाद्यनिष्टनिवारणादीनि फलानि यस्यां तया। विराटलक्ष्म्येवानन्दितं कीचकानां तच्छयालानां शतं यया। पक्षे। कीचका वंशविशेषाः। वेणवः कीवकास्ते स्युर्ये स्वनन्त्यनिलोद्धताः। इत्यमरः ॥44 ॥

अत्रान्तरे भगवानपि
मरीचिमाल्यातपक्लान्तमत्तमहिषलोचनपाटलमण्डलश्चरमाचलशृङ्गमारुरोह। ततो मकरन्दः
फलमूलान्यादाय कथं कथमपि तमभिनन्दिताहारपरिचयमकार्षीत् स्वयं च
तदुपभुक्तशेषमशनमकरोत्। अथ तामेव प्रियतमां हृदयफलके सङ्कल्प्य तूलिकया
लिखितामिवाबलोकयन् निस्पन्दकरणग्रामः कन्दर्पकेतुर्मकरन्दविरचितपल्लवशयने सुष्वाप।
अथार्धयाममात्रावखण्डितायां यामवत्यां तत्र जम्बूतरुशिखरे शुकसारिकयोर्मिथः कलहायमानयोः
कलकलं श्रुत्वा कन्दर्पकेतुर्मकरन्दमुवाच। वयस्य ! शृणुवस्तावदेतयोरालापमिति। ततः
सारिका प्रकोपतरलाक्षरमुवाच। कितव ! सारिकान्तरमन्विष्य समागतोऽसि कथमन्यथा
रात्रिरियती तवेति। तच्छुत्वा शुकस्तामवादीत्। भद्रेऽपूर्वाद्य कथा मया श्रुता प्रत्यक्षीकृता च
तेनायं कालातिपातः। अथ समुपजातकुतूहलया सारिकयानुरुध्यमानः कथयितुमारेभे ॥45 ॥

अत्रान्तरेऽस्मिन्नवसर आतपक्लान्तमत्तमहिषलोचनवत्। पाटलो मण्डलो यस्य तादृक् मरीचिमाली सूर्य्यश्चरमाचलशृङ्गमस्तगिरिशिखरमारुरोह श्वेतरक्तस्तु पाटलः। अस्तस्तु चरमः क्ष्माभृदिति द्वयोरमरः। ततोऽस्तमनोत्तरं मकरन्दः फलमूलान्यादाय तं कन्दर्पकेतुमभिनन्दिताहारपरिचयमकार्षीत्। स्वयं च तद्भुक्तशेषाशनमकरोत्। अथ फलाद्यशनोत्तरं हृदयफलके हृदयपट्टे सङ्कल्प्य तूलिकया कूर्चिकया लिखिऽतां तामेव स्वप्नदृष्टामेव प्रियतमामवलोकयन् ध्याने पश्यन् निस्पन्दकरणग्रामो निश्चलसकलेन्द्रियः कन्दर्पकेतुर्मकरन्दविरचितपल्लवशयने सुष्वाप। अथ तूलिका कूर्चिकेति हैमः। नक्तव्रतकन्दमूलाशनपल्लवशयनशयनेन गिरौ तपश्चरणं ध्वनितं गिरेः सद्यः फलदातृत्वं दर्शयति। अथेन्यादिना। अथ शयनोत्तरमर्द्धयाममात्रावखण्डितायां विभावर्य्यां तच्च जम्बूतरुशिखरे तस्मिन् जम्बूवृक्षाये मिथः कलहायमानयोः शुकसारिकयो कलकलं श्रुत्वा कन्दर्पकेतुमकरन्दमुवाच। मिथोऽन्योन्यं रहस्यपि। द्वौ यामप्रहरौ समावित्युभयत्रामरः। किमित्याह। वयस्येति। वयस्यैतयोरालापं तावच्छृणुव इति। ततः कलहानन्तरं सारिका। प्रकोपतरलाक्षरं क्रियाविशेषणम्। उवाच। कितव! धूर्त्त! सारिकान्तरमन्विष्य। अन्वेषणेन तया सह सम्बन्धो लक्ष्यते। समागतोऽसि अन्यथा सारिकान्तरसम्बन्धाभावे। तवेत्यस्य तदागमने लक्षणा। इयती रात्रिरिति। तच्छ्रुत्वा शुकस्तां सारिकामवादीत्। भद्रेऽद्यापूर्वा कथा श्रुता प्रत्यक्षीकृता च। कथायाः शब्दप्रबन्धस्य प्रत्यक्षासम्भवात् तदर्थभूतक्रियाया अपि प्रत्यक्षासम्भवात् तदाश्रया जना लक्ष्यन्ते। तेनायं कालातिपातः। मदागमनेऽतिकाल इत्यर्थः। अथ शुकवाक्श्रवणोत्तरं समुपजातकुतूहलया सारिकयानुरुध्यमानः शपथादिना भूयो भूयोऽर्थ्यमानः। शुक इति शेषः। कथयितुमारेमे ॥45॥

अस्ति सुधाधवलैर्बृहत्कथारम्भैरिव शालभञ्जिकोपेतैर्वृत्तैरिव समाणवकक्रीडितैः करियूथैरिव समत्तवारणैः सुग्रीवसैन्यैरिव सगवाक्षैर्बलिभवनैरिव सुतालसन्निवेशैर्वेश्मभिरूपशोभितं ॥46॥

कुसुमपुरं नाम नगरमस्तीत्यन्वयः। कीदृग्वेश्मभिरुपशोभितम्। सुधाधवलैः। सुधा लेपोऽमृतं स हीत्यमरः। छुही इति प्रसिद्धं लेपनद्रव्यम्। बृहत्कथा गुणाढ्यकृतिस्तदारम्भैरिव शालभञ्जिकोपेतैः। शालभञ्जिका नायिकाविशेषः। पक्षे। शालभञ्जिका पुत्तलिका। शालभञ्जी पाञ्चालिका च पुत्तलिकेति हैमः। वृत्तैरिव छन्दोभिरिव समाणवकक्रीडितैः। माणवकक्रीडितं नाम। छन्दो विशेषः। माणवकं भात्तलगाः। पक्षे। माणवकानां शिशूनां क्रीडितानि तैः सहितानि तैः।

करियूथैरिव समत्तवारणैः समन्तगजैः। पक्षे। सनिर्यूहैः। मत्तवारणमिच्छन्ति दानक्लिन्नकरे द्विपे। महाप्रसादवीथीनां वरण्डे चाप्यपाश्रये।। इति विश्वप्रकाशः। निर्यूहो मत्तवारणमिति वैजयन्ती। मत्तालम्बोऽपाश्रयः स्यात् प्रग्रीवो मत्तवारयः। इति हैमः। निर्यूहः शेखरे द्वारे निर्यासे नागदन्तके। रति विश्वप्रकाशः। सुग्रीवसैन्यैरिव सगवाक्षैः। गवाक्षो वानरविशेषस्तत्सहितैः। पक्षे। सगवाक्षैः सवातायनैः।बलिभवनैरिव सुतले पातालविशेषे सन्निवेशो येषां तैः। पक्षे। शोभनस्तलसन्निवेशो येषां तैः ॥46॥

धनदेनापि प्रचेतसा जापालेनापि रामेण प्रियं वदेनापि पुष्पकेतुना भरतेनापि शत्रुघ्नेन तिथिपरेणाप्यतिथिसत्कारपरेणासंख्येनापि संख्यावता मर्मभेदिनापि वीरतरेणापतितेनापि नानासवासक्तेन सुदर्शनेनाप्यचक्रेणाजातमदेनापि सुप्रतीकेनापक्षपातिनापि हंसेनाविदितस्नेहक्षयेणापि कुलप्रदीपेनाग्रन्थिनापि वंशपोतेन निदाघदिवसेनेव वृषविवर्धितरुचिना माघविरामदिवसेनेव तपस्यारम्भिणाग्रहेद्यापि काव्यजीवज्ञेन पौरजनेनानुगतं ॥47॥

पौरजनेनानुपेतमित्वन्वयः। धनदेनापि कुबेरेणापि प्रचेतसा वरुणेनेति विरोधः। धनदो धनदाता प्रछष्टं चेतो यस्य स इत्यविरोधः अजापालो जाबालो रामः पशुविशेष इति विरोधः। केचित् त्वजापालो रामपूर्वजो रामो दाशरथिरिति विरोधः। जाबालः स्यादजाजीवः। रामः सृमरो गवयः शश इत्यादयो मृगेन्द्राद्या इत्युभयत्रामरः। अकारो वासुदेवस्तस्माज्जातोऽजः कामस्तमापालयति तादृक्। अतएव रमयतीति रामः। णिजन्तादच्। ततोऽण्। स्त्रीणां क्रीडाकारकस्तादृशेनेत्यविरोधः। प्रियम्बदो गन्धर्वविशेषः षुष्पकेतुः काम इति विरोधः। प्रियं वदति तादृक् तेन। प्रियवशे वदः खजिति स्वच्। अरुर्द्विषदिति मुम्। पुष्पकेतुः पुष्पाभरणस्तेनेत्यविरोधः। भरतः कैकेयीतनयः शत्रुघ्नः सौमित्रिरिति विरोधः। मे नक्षत्रे रतस्तेन ज्यौतिषिकेन शत्रुघातकेनेति परिहारः। तिथौ विहिततत्तत्तिथिकर्म्मणि परेण रतेन। न तिथिसत्कारपरोऽतिथिसत्कारपर इति विरोधः। अतिथीनामागन्तूनां सत्कारपरेणेति परिहारः। आगन्तुरतिथिर्ना गृहागते। इत्यमरः। असङ्ख्येन बहुत्वाद्गणनारहितेन सङ्ख्यावता सङ्ख्यासहितेनेति विरोधः। असङ्ख्येनायुद्धेन सङ्ख्यावता पण्डितेनेत्यविरोधः। मृधमास्कन्दनं सङ्ख्यम्। सङ्ख्यावान पण्डितः कविरित्युभयत्रामरः। अमर्मभेदिनाऽपि वीरतरेण काण्डेन। काण्डस्य मर्मभेदित्वं प्रसिद्धम्। तद्भिन्नत्वेन वर्णन विरोधः। अजिह्मगो वीरतरोऽत्रकण्टक इति

हारावली। मर्मरहस्य तदभेदकेन वीरतरेणातिशूरेणेति परिहारः। अपतितेन भूमावपतितेन नानासवासक्तेनानेकमद्यासक्तेनेति विरोधः। मैरेयमासवः शोधुरित्यमरः। अपतिनेनाप्रायश्चित्तर्हेण। नाना सवा अनेकप्रज्ञास्तेष्वासक्तेनेति परिहारः। यज्ञः सवोऽध्वरो याग इत्यमरः। अजातमदेनासम्मतदानेन सुप्रतीकेन तन्नामक गजेनेति विरोधः। अजातमदेनासञ्जाताहङ्कारेण सुष्ठु प्रतीकमङ्गं यस्य तेनेति परिहारः। अङ्गं प्रतीकोऽवयव इत्यमरः। सुदर्शनेनाचक्रेण विष्णुचक्रस्य सुदर्शन इति सञ्ज्ञेति विरोधः। अचक्रेणादम्भेन। जनावने समूहे च दम्भे भेदरथाङ्गयोः। इति रन्तिदेवः। शोभनं दर्शनं यस्येत्यविरोधः। न पक्षेण गरुता पततीत्यपक्षपाती तेन हंसेन पक्षिणेति विरोधः। अकारे विष्णौ पक्षपाती तादृशेन हंसेन विशुद्धेन निर्लोभेन वेति परिहारः। अकारो वासुदेवः स्यादित्येकाक्षरः। हंसो विशुद्धे निर्लोमे श्रेष्ठो च विहगान्तरे। इति विश्वः। न विदितः स्नेहस्य तैलस्य क्षयो येन तेनापि कलप्रदीपेनेति विरोधः न विदितः स्नेहक्षयोऽनुरागक्षयो येन। कुलस्य वंशस्य प्रदीपेन प्रकाशं नेति परिहारः। अग्रन्थिना पर्वरहितेन वंशपोतेन वंशाङ्कुरेणेति विरोधः। अग्रन्थिना शुद्धहृदयेन वंशपोतेन सत्कुलार्भकेणेत्यविरोधः। निदाघदिवसेनेव वृषेण वृषभसङ्क्रमणेन विवर्द्धितरुचिना प्रवृद्धतापेनेत्यर्थः। पक्षे। वृषे धर्मे विवर्द्धितरुचिना। माघविरामदिवसेनेव तपस्यस्य फालगुनस्यारम्भिणा। स्यात् तपस्यः फाल्गुनिक इत्यमरः। पक्षे। तपस्या तपश्चरणं तदारम्भिणा अग्रहेणापि काव्यजीवज्ञेन शुक्रगुरुवधेन। पक्षे। काव्यस्य जीवज्ञेनाशयज्ञेन ॥47 ॥

घनागमदिवसेनेव दर्शितखण्डाभ्रेण वेलातटेनेव प्रवालमणिमण्डितेन देवाङ्गनाजनेनेवेन्द्राणीपरिचयविदग्धेन वनगजेनेव पल्लवपल्लवितरुचिना कोकिलेनेव परपुष्टेन भ्रमरेणेव कुसुमेषु लालितेन जलौकसेव रक्ताकृष्टिनिपुणेन याजकेनेव सुरतार्थिना महानटबाहुनेव वलाद्भुजङ्गेन गरुडेनेव विलासिहृदयतापकरेणान्धासुरेणेव शूलानामुपरिगतेन वेश्याजनेनाधिष्ठितं कुसुमपुरं नाम नगरम् ॥48 ॥

वेश्याजनेनाधिष्ठितमित्यन्वयः। घनागमदिवसेनेव दर्शितखण्डाभ्रेण दर्शितखण्डमेघेन। पक्षे। खण्डाभ्रं दन्तक्षतविशेषः। तथा च वामनः। विचित्रमीषत्परिमण्डलं च क्षतैः समन्ताद्विशदैरुपेतम्। खरण्डाभ्रमे तद्दशनाग्रलेखं बिम्बाधरोत्सङ्गविभूषणाय।। इति। वेलातटेनेव प्रवाला विद्रुमा मणयश्च तैर्मण्डितेन। पक्षे। प्रवालैरुत्तमकेशैर्विद्रुमैर्वा मणिभिर्मण्डितेन। यद्वा।

प्रवालमणिर्दन्तक्षतविशेषः । तथा च वामनः । गाढं दन्तौष्ठसंयोगात् स प्रवालमणिर्भवेत् । इति । देवाङ्गनाजनेनेवेन्द्राणी शची तस्याः परिचयाद्विदग्धेन। पक्षे। इन्द्राणी रतौ बन्धविशेषः। निजकक्षद्वयसङ्गतजानुभ्यां भवति चाभ्यासात् । इन्द्राणीरचितत्वादिन्द्राणीत्याख्यया बन्धः । डति । वनगजेनेव पल्लवे किसलये पल्लविता विवृद्धा रुचिरिच्छा येन तेनेव। पक्षे। पल्लवैः पल्लवेषु वा विटैर्विटेषु वा विवर्द्धितरुचिना। पल्लवः किसलये खिङ्गे विस्तारे विटपेऽपि च। इति विश्वः। कोकिलेनैव परस्मात् पुष्टेन। पक्षे। परमत्यर्थं पुष्टेन। भ्रमरेणेव कुसुमेषु पुष्पेषु कालितेन। पक्षे। कुसुमेषुणा कामेन लालितेन जलौकसेव रक्ताकृष्टो रुधिराकृष्टिस्तत्र निपुणेन। रक्तक्षतजशोणितमित्यमरः। जलौकसेनेति पाठे पूर्वमोकःशब्दात् स्वार्थेऽण् पश्चात् समासः पक्षे। रक्तानामनुरक्तानामाकृष्टिस्तत्र निपुणेन। शाब्दिकैस्तु जलौकाभिः कथितोऽयं जलौकसः। इतिशब्दभेदप्रकाशः याजकेनेव सुरता सुरत्वं तदर्थिना। भावे तल्। तलन्तं स्त्रियामिति स्त्रीत्वम्। पक्षे। सुरतं निधुवनं तदर्थिना महानटबाहुनेव शिवभुजेनेव वल्गद्भुजङ्गेन। पक्षे। वल्गद्विलासिना। भुजङ्गोऽहिविलासिनोरिति विश्वः। गरुडेनेव विल आसितुमुपवेष्टुं शीलं येषां तेषां सर्पाणां हृदयतापकरेण। पक्षे। विलासिनां खासङ्गतविलसनशीलानां हृदयतापकरेण। अन्धासुरेणेव शूलानामुपरिगतेन। दारा इत्यादाविवावयवाभिप्रायेण बहुवचनम्। अन्धासुरो भैरवेण शूलाग्रे रोपित इति कथा। पक्षे। शूलानामुपरिगतेन। अन्यत्र स्थिताभ्यो वेश्याभ्योऽधिकेनेति भावः। मृत्यौ प्रहरणे शूलः केतने योगरोगयोः। खलदेश्च वधार्थाय कीलके पण्ययोषिति।। इति विश्वप्रकाशः ॥48 ॥

यत्र च सुरासुरमौलिमालालालितचरणारविन्दा शुम्भनिशुम्भमहावनदावज्वाला महिषमहासुरगिरिवज्रसारधारा प्रणयप्रणतगङ्गागधरजटाजूटस्खलितजान्हवीजलधाराधौतपादपद्मा भगवती कात्यायनी वेतालाभिधाना स्वयं प्रतिवसति ॥49 ॥

यत्र कुसुमपुरे वेतालाभिधाना स्वयं प्रतिवसतीति सम्बन्धः। सुरासुरेति स्पष्टम्। शुम्भनिशुम्भावेव महावनं तस्य दावज्वालारण्यादिशिखां दवदावौ वनारण्यवन्ही इत्यमरः। महिषेति रूपकम्।। विषय्यभेदतादूप्यरञ्जनं विषयस्य यत्। इति लक्षणात्। प्रणयेन प्रीत्या प्रणतो गङ्गाधरस्तस्य जटाजूटात् स्खलिता या जाह्नवीजलधारा तया धौतपादपद्मा। एतेन न केवलं भर्तैव प्रणनाम किन्तु सपत्न्यापि पादक्षालनमाचरितमिति ध्वनितम्। तेनातिवल्लभात्वं ध्वनितम् ॥49 ॥

यस्य च परिसरे सुरासुरमुकुटकुसुमरजोराजिपरिमलवाहिनी पितामहकमण्डलुधर्मद्रवधारा धरातलगतसगरसुतशतसुरनगरसमारोहणपुण्यरज्जुरैरावत-कटकषणकम्पिततटहरिचन्दनस्यन्दनसुरभितसलिला सलीलसुरसुन्दरीनितम्बविम्बाहतितरलिततरङ्गा स्नानावतीर्णसप्तर्षिजटाटवीपरिमलपुण्यवेणिरेणतिलकमुकुटजटाजूटविकटकुहरभ्रान्तिजनितसंस्कारतयेव कुटिलावर्त्ता धरणीव सार्वभौमकरस्पर्शोपभोगक्षमा जलदकालसरसीव गन्धान्धोपरिभ्रमद्भ्रमरमालानुमीयमानजलमग्नकुमुदपुण्डरीका छन्दोविचितिरिव मालिनीसनाथा हतान्धतमसापि तमसान्विता वीचिकलिताप्यवीचिदुर्गमा भगवती भागीरथी वहति ॥50 ॥

यस्य पुरस्य परिसरे प्रान्ते भागीरथी गङ्गा वहतीति सम्बन्धः। सुरासुरेति। पितामहस्य ब्रह्मणः कमण्डलोर्धर्मद्रवरूपा धारा। धरातलगतसगरसुतशतस्य सुरनगरसमारोहणार्थं पुण्यरज्जु। ऐरावतस्य कटकषणेन गण्डस्थलघर्षणेन कम्पिततटहरिचन्दनस्य स्यन्दनेन प्रस्रवणेन सुरभितसलिला। सलीलं क्रियाविशेषणम्। सुरसुन्दरीनितम्बबिम्बाहतिभिस्तरलतरङ्गा। स्नानावतीर्णसस्पर्षिजटाटव्याः परिमलपुण्यवेणिः पुण्यप्रवाहा। एणतिलकश्चन्द्रो मुकुटे यस्य तस्य जटाजूटविकटकुहरे भ्रान्तिर्भ्रमणं तेन जनितसंस्कारतयैव कुटिल आवर्तो जलभ्रमस्तद्वती। स्यादावर्त्तोऽम्भसां भ्रम इत्यमरः। धरणीव सार्वभौमश्चक्रवत्ती। पक्षे। सार्वभौम उत्तरदिग्गजस्तस्य करस्पर्शोपभोगक्षमा। उभयोरेकदिक्स्थत्वादिति भावः। स्पर्शः स्पर्शनदानयोरिति विश्वः। जलदकालसरसीव गन्धान्धोपरिभ्रमन्ती चासौ भ्रमरमाला तयानुमीयमानानि जलमग्नकुमुदपुण्डरीकाणि यस्यां सा। पक्षे। कुमुदपुण्डरीकौ दिग्गजौ। छन्दोविचितिर्ग्रन्थविशेषस्तहन्मालिनी छन्दोविशेषस्तेन सनाथा। ननमयययुतेयं मालिनी भोगिलोकैः। पक्षे। मालिनीनामिका नदी। हतान्धातमसापि नाशितान्धकारापि तमसान्धकारेणान्वितेति विरोधः। तमसानाभिकया नद्यान्वितेति परिहारः। वीचिभिस्तरङ्गैः कलिता व्याप्तापि न वीचिभिर्दुर्गमेति विरोधः। पक्षे। अवीचिर्नरकभेदः। तद्भेदास्तपनावीचिमहारौरवरौरवाः। इत्यमरः ॥50 ॥

यच्च दिशि दिशि तारागणमिव कुसुमनिकरमुद्वहद्भिरुत्तम्भितजलदैरनूरुकरकशाभिघातपरवशरविरथतुरगग्रासविषमितपल्लवैश्चन्द्रचमू

रुचरणसङ्क्रान्तामृतकणनिकरसेकसञ्जातबहलसुकुमारनवकिसलयसहस्रदर्शिताकालसन्ध्याविभ्रमै भरतचरितैरिव सदा रामाश्रितैर्महावीरैरिव नारिकेलीधरैरसंस्कृततरुणैरिवातिदूरप्रसारिताक्षैर्मत्तमातङ्गकम्भस्थलदारणोद्यतसिंहैरिवोद्यतकेसरैः सारिष्टैरपि चिरजोविभिरुपवनपसपैरुपशोभितमदितिजठरमिवानेकदेवकुलाध्यासितं पातालमिव महाबलिशोभितं भुजङ्गाधिष्ठितं च सुरालयैरपि पवित्रं भोगिभिरपि निरुपद्रवम्। यत्र च सुरतभरखिन्नसुप्तसीमन्तिनीरत्नताटङ्कमुद्राङ्कितबाहुदण्डः प्रचण्डप्रतिपक्षलक्ष्मीकेशपाशकुसुममालामोदसुरभितकरकमलः प्रशस्तकेदार इव बहुधान्यकार्यसम्पादकः शृङ्गारशेखरो नाम राजा प्रतिवसति ॥51॥

सम्बन्धातिशयोक्त्याह। उपवनपादपैरुपशोभितमित्यन्वयः। दिशि दिशीति स्पष्टम्। अतएवोत्तम्भितजलदैः। अनूरुरिति। अश्वादेस्ताडनी कशेत्यमरः। ग्रासो भक्षणम्। शेषं स्पष्टम्। भरतचरितैरिव सदा रामाश्रितैः। पक्षे। सन् श्रेष्ठो य आरामस्तदाश्रितैः। असंस्कृततरुणैरिवातिदूरं प्रसारिते अक्षिणी यैस्तैः। कटाक्षदर्शनानभिज्ञत्वादिति भावः। बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णो स्वाङ्गात् षजिति षच्। यद्वातिदूरं प्रसारिता अक्षाः पाशका यैस्तैः। अथाक्षमिन्द्रिये। नाद्यूताङ्ग इत्यमरः। पक्षे। अक्षा विभीतकाः। विभीतकः। नाक्षस्तुषः कर्षफलो भूतावासः कलिद्रुमः। इत्यमरः। मत्तमातङ्गकुम्भस्थलदारणोद्यतसिंहैरिवोद्यतकेसरैरुद्धूस्कन्धकेशैः। जातिवर्णनमेतत्। पक्षे। केसरावृक्षाः। चाम्पेयः केसरो नागकेसर इत्यमरः। सारिष्टैरपि मरणसूचकयोगविशेषसहितैरपि चिरजीविभिः। पक्षे। सारिष्टैः फेनिलवृक्षसहितैः। अरिष्टः फेनिलः समावित्यमरः। अदितिजठरमिव देवमातुरुदरवदनेकं देवकुलं देवसमूहस्तेनाध्यासितम्। पक्षे। देवकुलं देवब्रगृहम्। सुरालयैमैद्यगृहेरपि पवित्रमिति विरोधः। सुरालयैर्देवगृहैरित्यविरोधः। भोगिभिः सर्पैरोषि निरुपद्रवमिति विरोधः। भोगिभिः सुखिभिरिति परिहारः। अत्र कुसुमपुरनामनगरे शृङ्गारशेखरो नाम राजा प्रतिवसतीति सम्बन्धः। सुरतेति स्पष्टम्। प्रखण्ड इति स्पष्टम्। अनेन कचग्रहणपूर्वकमरिलक्ष्मीः स्वायत्तीकृतेति ध्वनितम्। प्रशस्तकेदार इव विपुलक्षेत्रमिव बहुधान्यकार्यसम्पादकः। पुन्नपुंसकयोर्वप्रः केदारः क्षेत्रमित्यमरः। पक्षे। बहुधा बहुप्रकरिणान्यकार्यसम्पादकः ॥51॥

या बलभित् पावको धर्मराण् निर्ऋतिः प्रचेताः सदागतिर्धनदः शङ्कर

इत्यष्टमूर्तिरप्यनष्टमूर्त्तिः पार्थ इव सुभद्रोपेतः समीमसेनश्च कृष्ण इव सत्यभामोपेतः सबलश्च ॥52 ॥

यः शृङ्गारशेखरो बसमिच्छत्रुबलभेत्ता। पावकः पवित्रकर्त्ता। धर्मेण राजते धर्म्मराट्। निर्गतार्त्तिः स्पर्धा यस्य ऋतिर्गतौ घृणायां च स्पर्धायां च शुभेऽपिच। इति रभसः। प्रकृष्टं चेतो यस्य प्रचेताः। सतामा साकल्येन गतिर्निर्वाहो यस्मात् धनदो धनदाता। शङ्करः कल्याणकारी। पक्षे। बलभिदिन्द्रः। पावको वह्निः। धर्मराड् यमः। निर्ऋतो राक्षसः। प्रचेता वरुणः। सदागतिर्वायुः। धनदः केबेरः। शङ्करः शिवः। इत्यष्टमूर्तिरष्टगुणविशिष्टा मूर्तिरस्येत्यष्टमूर्तिरप्यनष्टमूर्तिः। नाष्टौ मूर्तयोऽस्येत्यनष्टमूर्तिरिति विरोधः। अनष्टा मूर्तिरस्वेत्यनष्टमूर्तिरिति परिहारः। पार्थ इवार्जुन इव सुभद्रयोपेतः। भीमसेनेन सहितः सभीमसेनः। पक्षे। शोमनभद्रेण कल्याणेन युतः। भीमया सेनया सहितः। कृण इव सत्यभामयोपेतः। सबलः सबलभद्रः। पक्षे। सत्यं च भा च दीप्तिश्च मा च लक्ष्मीश्च ताभिर्युतः। सबलः ससैन्यः ॥52 ॥

सुराणां पातासौ स पुनरतिपुण्यैकहृदयो
ग्रहस्तस्यास्थाने गुरुरुचितमार्गे स निरतः।।
करस्तस्यात्यर्थं वहति शतकोटिप्रणयितां
स सर्वस्वं दाता तृणमिव सुरेशं विजयते।।
जीवाकृष्टिं स चक्रे मृधभुवि धनुषः शत्रुरासीद्गतासुर्लक्षाप्तिर्मार्गणानामभवदरिबते तद्यशस्तेन लब्धम्।मुक्ता तेन क्षमेति त्वरितमरिबलैरुत्तमाङ्गैः प्रतिष्ठा
पञ्चत्वं द्वेषिसैन्ये स्थितमवनिपतिर्नाप संख्यान्तरं सः ॥53 ॥

सुराणामिति असाविन्द्रः सुराणां देवानां पाता रक्षकः। मद्यप इत्यपि श्लेषमहिम्नार्थः शृङ्गारशेखरः पुनरतिपुण्यं पवित्रमेकं हृदयं यस्येत्युत्कर्ष इन्द्रात्। तस्येन्द्रस्वास्थाने सभायां गुरुर्बृहस्पतिर्ग्रहो ग्रहेषु पठितः। तस्येन्द्रस्यास्थाने गुरुर्महान् ग्रहो निर्बन्ध इत्यर्थश्च। निर्बन्धोपरागार्कादयो ग्रहा इत्यमरः। स राजोचितमार्गे निरतः सक्तः। तस्येन्द्रस्य करो हस्तः शतकोटिप्रणयितां वज्रप्रणयितां वहति। शतकोटिः स्वरुः शम्बो दम्भोलिरशनिर्द्वयोः। इत्यमरः। शतकोटिसङ्ख्याकद्रव्यप्रणयिता साभिलाषतेति याचकरूपोऽर्थश्च। स राजा सर्वस्वं दाता। न

लोकेति निषेधात् कर्मणि षष्ठी न। सुरेशमिन्द्रं तृणमिव विजयते। विपराभ्यां जेरित्यात्मनेपदम्। विरोधाभासोऽलङ्कारः। शिखरिणी छन्दः। रसैरुद्रैश्छिन्ना यमनसभला गः शिखरिणी। जीवेति। स शृङ्गारशेखरो मृधभुवि धनुषो जीवायाः प्रत्यञ्चाया आकृष्टिमाकर्षणं चक्रे। शत्रुर्गतासुरासीत्। धनुषो जीवाकृष्टिः शत्रोर्मरणमित्यसङ्गत्यलङ्कारः। चपलातिशयोक्तिश्च। मौर्वी जीवा गुणो गव्या शिञ्जाबाणासनं गुणे। इति हैमः। अरिवले मार्गणानां लक्षाप्तिरभवत्। तेन राज्ञा तेषामरीणां यशो लब्धम्। तेन राज्ञा क्षमा क्षान्तिर्मुक्तेत्यरिबलैस्त्वरितमुत्तमाङ्गैः प्रतिष्ठा मुक्ता। द्वेषिसैन्येऽरिबले पञ्चत्वं मृत्युः स्थितम्। स्यात् पञ्चता कालधर्म इत्यमरः। सङ्ख्यान्तरं युद्धान्तरं न प्राप। एकस्मिन्नेव युद्धे रिपूणां नाशादिति भावः। मृधमास्कन्दने सङ्ख्यमित्यमरः। लक्ष्यं लक्षं शरव्यं चेति च। श्लेषोऽप्यत्र। स्रग्धरा छन्दः। स्रभ्नैर्यानं वयेणं त्रिमुनियतियुता स्रग्धरा कीर्तितेवम् ॥53॥

यत्र च राजनि राजनीतिचतुरे चतुरुदधिमेखलाया भुवो नायके शासति वसुमतीं पितृकार्ये वृषोत्सर्गः शशिनः कन्यातु- लारोहणं योगे शूलव्याघातचिन्ता दानच्छेदः करिकपोलेषु दक्षिणवामकरणं दिङ्निश्चये शरभेदो दधिषु शृङ्खलाबन्धो वर्ण- ग्रथनासूत्प्रेक्षाक्षेपः काव्यालङ्कारेषु लक्षदानच्युतिः सायकानां क्विपां सर्वविनाशः ॥54॥

यत्र यस्मिन् चतुरुदधिमेखलाया भुवो नायके राजनीतिचतुरे राजनि वसुमतीं पृथिवीं शासति सति। परिसङ्ख्याह। पितृकार्ये वृषस्य नीलस्यान्यस्य वोद्वाहपूर्वकस्यागः। वृषो धर्मश्च। एवकारः सर्वत्र योज्यः। यद्यपि पदार्थान्तरेणापि परिसङ्ख्योपपद्यते तयापि ससन्ततिकस्यैव मृतिरिति ध्वनयितुममङ्गलस्य पितृकार्यस्य वर्णनमिति भावः। शशिन एव कन्या तुला च राशिस्तस्यामारोहणम्। तुलारोहणयोग्यस्यान्यस्यापराधिनोऽभावादिति भावः। योगे विष्कम्भादियोग एव शूलध्याघातौ योगविशेषौ तयोश्चिन्ता न तु शूलेन व्याघातस्ताडनं तस्य चिन्ता। करिकपोल एव दानस्य मदस्य विच्छेदो न तु वितरणस्य विच्छेदः। दिङ्निश्चय एव दक्षिणवामकरणम्। अस्मादयं दक्षिणोऽस्मावयं वाम इति। दक्षिणवामौ हस्तौ पादौ कर्णौ वा। तयोः करणं छेदनम्। कृञ् हिंसायाम्। बाहुलकाद्भावे ल्युट्। दधिष्वेव शरभेदः शरस्य दध्यग्रभागस्य भेदो नाशो न तु शरैर्बाणैर्भेदः। वर्णग्रथनास्वेव काव्यप्रसिद्धबन्धविशेषेष्वेव शृङ्खलाबन्धनं न तु शृङ्खलायाः पादबन्धेन बन्धः। काव्यालङ्कारेष्वेवोत्प्रेक्षाक्षेपः।

उत्प्रेक्षाक्षेपावलङ्कारौ तद्युक्तः शब्दो लक्ष्यत इत्येकवचनोपपत्तिः। उत्प्रेक्षानवधानं तयाक्षेपो निन्दाऽतोऽन्यत्र नास्ति। उत्प्रेक्षानवधानेऽपि काव्यालङ्करणेऽपिच। इति विश्वः। अवर्णाक्षेपनिर्वाटपरीवादापवादत्। इष्यमरः। सायकानामेव लक्षस्य दानं खण्डनं तस्व च्युतिर्न तु लक्षदानस्य वितरणम्य च्युतिः। क्षिपामेव सर्वविनाशः सर्वनाशो व्यत्त्यभिप्रायेण बहुवचनम्। न तु सर्वेषां वीनां पक्षिणां नाशः ॥54 ॥

कोशमुङ्कोचः कमलाकरेषु जातिहीनता दुष्कुलेषु न पुष्पमालासु श्रृङ्गारहानिर्जरत्करिषु न जनेषु दुर्वरणायोगः कटकादिषु न कामिनीकान्तिषु गान्धारविच्छेदो रागेषु न पौरवनितासु खर्माभावो नीचसेवकेषु न परिजनेषु मलिनाम्बरत्वं निशासु न जनेषु चलरागता गीतेषु न विदग्धेषु वृषहानिर्निधुवनलीलासु न पौरेषु भङ्गुरत्वं रागविकृतिषु न चित्तेष्वनङ्गता कामदेवे न परिजने मारागमो यौवनादयेषु न प्रकृतिषु द्विजाष्टातः सुरतेषु न प्रजासु रशनाबन्धो रतिकलहेषु न दानानुमतिप्यधररागिता तरुणीषु न परिजनेषुकर्तनमलकेषु न पुरन्ध्रीषु निस्त्रिंशत्वमसीनां न पुरुषाणां करवालनाशो योधानां पर व्यवस्थितः ॥55 ॥

कमलाकरेष्वेव कोशस्य कुड्मलस्य सङ्कोचो न तु कोशस्य सङ्गृहीतधनस्य सङ्कोचः। दुष्कुलेष्वेव जात्या सामात्येन हीनता न पुष्पमालासु। तत्र जातीनां तत्कुसुमानां सत्त्वात्। जातिर्जातं च सामान्यमित्यमरः। जरत्करिष्वेव श्रृङ्गारहानिर्मण्डनहानिर्न नु जनेषु श्रृङ्गारस्य रसस्य हानिः। रसे नाट्ये च शङ्गारः करिमण्डन एवच। दूति विश्वः। कटकादिष्वेवाभररीष्वेव दुर्वर्गास्य रजतस्य योगो न नु कामिनौकान्तिषु कुत्सितवर्ण योगः। दुर्वर्णं रजतं रुप्यमित्यमरः। रागेष्वेव गान्धारस्य स्वरस्य विच्छेदो न नु पौरवनितासु गान्धारं सिन्दूरं तस्य छेदः। एतेन न काप्येतद्राज्ये विधवेति ध्वनितम्। निषादर्षं भगान्धरेत्यमरः। गान्धारं रक्तवर्णं च सिन्दूरं रक्तवालुकम्। इति हारावली। नीचसेवकेष्वेव खर्मस्य परम्पराशुद्धेरभावो न तु परिजनेषु खर्मस्य वस्त्रभेदस्य पौरुषस्य नाभावः। खर्मः परम्पराशुद्धौ वस्त्रभेदेऽपे पौरुषे। इति धरणिः। निशास्वेव मसिनाम्बरत्वं न जनेषु। अम्बरं वस्त्रमाकाशश्च। गीतेष्वेव गानेष्वेव चलरागता न विदग्धेषु। रागो मालवादिरनुरागश्च। निधुवनलीलास्वेव वृषस्य शुक्रस्य हानिर्न पौरेषु वृषस्य धर्मस्य हानिः ज्येष्ठाम्बुधर्मशुक्रेषु स्मृतोऽसौ वृषभे वृषः। इत्युत्पलिनी। रागविकृतिष्वेव भङ्गुरत्वं न चित्तेष भङ्गुरत्वं कुटिलत्वम्। कामदेव एवानङ्गताशरीरत्वं न परिजनेऽनङ्गतासम्बन्धिता। यौवनोदय एव

मारस्य कामस्योदयो न परिजने मारस्य मारणस्योदयः। मृङ् प्राणत्यागे। भावे घञ्। सुरतेष्वेव द्विजैर्दन्तैराघातो न तु प्रकृतिषु राज्याङ्गेषु प्रजासु च द्विजानां ब्राह्मणानां पक्षिणां वा घातः। रतिकलहेष्वेव रसनायाः काञ्च्याः बन्धनं न दानानुमतिषु रसनाया जिह्वया बन्धो जडता। स्त्रीकट्यां मेखला काञ्ची सप्तकी रसना तथा। रसज्ञा रसना जिह्वेत्युभयत्रामरः। तरुणीष्वेवावरस्याधरोष्ठस्य रागिता न परिजनेष्वधरे नीचेऽतरागिता। अलकेष्वेव कर्तनं छेदनं न पुरन्ध्रीषु स्त्रीषु सूत्रोत्पादनम्। दाराः स्यात् तु कुटुम्बिनी। पुरन्ध्रीत्यमरः। कर्तनं च द्वयोश्छेदे नारीणां सूत्रनिर्मितौ। इति विश्वः। असीनामेव खड्गानामेव निस्त्रिंशत्वम्। निर्गतस्त्रिंशद्भ्योऽङ्गुलिभ्यो निस्त्रिंशस्तत्त्वम्। सङ्ख्यायास्तत्पुरुषस्य वाच्य इति डच्। न पुरुषाणां निस्त्रिंशत्वं क्रूरत्वं निःकृपत्वं वा। निष्करुणेऽथ निस्त्रिंशः क्रूरे खड्गेऽपि चेष्यते। इत्युत्तरतन्त्रम्। योधानामेव परं केवलं करवालेन खड्गेन नाशो व्यवस्थितो नान्यत्र करस्य राजभागस्य हस्तस्य वा बालानां शिशूनां केशानां वा नाशः ॥55 ॥

यस्य च महिषी दिग्गजकपोलमदलेखेवानन्दितालिगणा पार्वतीव सुकुमारा सर्वान्तःपुरप्रधानभूतानङ्गवती नाम। तयोश्च मध्यमोपान्ते वयसि वर्तमानयोः कथमपि दैववशात् त्रिभुवनविलोभनीयाकृतिः पुलोमतनयेवानन्दितसहस्रनेत्रा तनया वासवदत्ता नाम बभूव ॥56 ॥

यस्य शृङ्गारशेखरस्य महिष्यनङ्गवती। नामेति प्रसिद्धावित्यन्वयः दिग्गजकपोलमसदलेखेवानन्दितोऽलीनाम्। पक्षे। आलीनां सखीनां गणो यया सा पार्वतीव शोभनः कुमारः कार्तिकेयो यस्याः। पक्षे। सुकुमारातिमृहुला सर्वेष्वन्तःपुरेषु प्रधानभूता। प्रधानं क्लीबमेकत्वे प्रधानस्तत्तूमे पुमान् इति मेदिनी। तयोरनङ्गवती शृङ्गारशेखरयोः। कथमपि यत्नेन। यत्नस्यापि स्वतोऽप्रभुत्वादाह। दैववशात्। विभुवने विलोभनीया कृतिरभिलषणीयाकृतिः। अतएव पुलोमतनयेव शचीवानन्दितः सहस्रनेत्र इन्द्रो यया सा। पक्षे। आनन्दितं सहस्राणां नेत्रं यया। वासवदत्ता नाम तनया बभूव ॥56 ॥

अथ सा रावणभुजेवोल्लासितगोत्रा परिणाममुपयात्यपि यौवनभरे परिणयपराङ्मुखी तस्थौ। एकदा तु विजृम्भमाणसहकारकोरकनिकुरम्बनिपतितमधुकरमालामदकलझङ्कारजनितपथिकजनसञ्ज्वरः कोमलमलयमारुतोद्धूतचूतप्रसवरसास्वादकषायकण्ठकलकण्ठकुहूरुतभरितसकलदिङ्मुखो

विकचकमलखण्डलीयमानमत्तकलहंसकुलकोलाहलमुखरितसकलसरोवरः परभृतनखकोटिपाटितपाटलिकुट्मलवृन्तविवरविनिर्गतमधुधारासारशीकरकणनिकरसमालब्धदक्षिण समीरणबाण व्रणितपथिकजनवधूहृदयो मधुमदमुदितकामिनीगण्डूषसीधुसेकपुलकितबकुलो मदनरसपरवशविलासिनीतुलाकोटिविकटचटुलचरणारविन्दमन्दप्रहारप्रहृष्ट-कङ्केलितरुशतः प्रतिदिशमश्लीलप्रायगीयमानगीतश्रवणोत्सुकखिङ्गजनप्रारब्धचर्चरीगीतकर्णनमुह्यमानानेकपथिकश तो दुर्जन इव सतामरसो दुष्कल इव जातिहीनो रावण इवापीतलोहितपलाशशतसेवितो ॥57॥

अथ सा वासवदत्ता रावणभुजेवोल्लासितो गोत्रः पर्वतः। पक्षे। गोत्रं कुलं यया सा। दोर्दोषा च भुजा भुज इति मेदिनी। परिणाममुपयात्यपि यौवनभरे परिंणयपराङ्मुखी तस्थौ। एकदा वसन्तकाल आजगमेत्यन्वयः। विजृम्भमाण इति।झङ्कारः शब्दविशेषः। कोसलेति। कषायः सुरभिः कण्ठः स्वरो यस्य।। द्रवेऽङ्गारागे सुरभौ रसे वर्णेकषाय इति विश्वः। सुरभिः स्यान्मनोज्ञेऽपीति रत्नकोशः। कण्ठे गले सन्निधाने ध्वनौ। मदनपादपे। पति विश्वप्रकाशः। कलकण्ठः कोकिलः। ताम्राक्षः कोकिलः पिकः। कलकण्ठ काकपुष्ट इति हैमः। कुहूरुतम्। भरितं पूरितम्। विकचेति। परभृतेति। कोटिरग्रम् शीकरा बिन्दवः। शीकरोऽम्बुकणाः स्मृता इत्यमरः। सभालब्धो मिलितः। व्रणितं सव्रणम्। मधुमदेति। नवाङ्कुरोद्गमेन सपुलक इवाचरित इति भावः। तथाचोक्तम्। पादाहतः प्रमदया विकसत्यशोकः शोकं जहाति बकुलो मुखसीधुसिक्तः। इति। तुलाकोटिर्मञ्जीरं तेन विकट विरहिणां चटुलं चञ्चलं यच्चरणारविन्दम्। प्रतिदिशमिति। वीप्सायामव्ययीभावः। शरदादित्वाद्टच्। अश्लीलप्रायं ग्राम्यप्रायम्। चर्चरा चाचर इति भाषायां प्रसिद्धम्। दुर्जन इव सता साधूनामरसोऽप्रीतिजनकः। पक्षे। तामरसेन कमलेन सहितः। सतामरसः। पङ्केरुहं तामरसमित्यमरः। दुष्कुल इव जातिः सामान्यं तेन हीनः। जातिर्जातं च सामान्यमित्यमरः। पक्षे। जातिर्मालती। सुमना मालती जातिरित्यमरः। रावण इवापीतं लोहितं रुधिरं यैस्तादृशैः पलाशशतैः रक्षसां शतैः सेवितः। रुधिरेऽसृग्लोहितास्ररक्तक्षतजशोणितम्। इत्यमरः। हरिद्वर्णो राक्षसश्च पलाशच्छदनः स्म तः। इति हैमः। पक्षे। आपीतैरीषत्पीतवर्णैर्लोहितैः रक्तैः पलाशशतैः पलाशवृक्षशतैः सेवितः। रोहितो लोहितो रक्त इत्यमरः ॥57॥

महाशृङ्गारीव सुगन्धवहः सुराजेव समृद्धकुवलयो वास्तविक इव विवर्धितसुखाशः

सत्कविकाव्यबन्ध इवाबद्धतुहिनः सत्पुरुष इव दोषानुबन्धरहितः कैवर्त इवाबद्धराजीवोत्पलशालः समृद्धकासारशकुनिसार्थ इव निन्दितमरुबकः शक्र इवेन्द्राणीरुचिर्महावीर इवाधरीकृतदमनकः खिङ्ग इवाम्लानसुभगो वसन्तकाल आजगाम ॥58 ॥

शृङ्गारीव सुगन्धं सुगन्धद्र वहति तादृशः। पक्षे। शोभनो गन्धवहो वायुर्यस्मिन् सः। पृषदश्वो गन्धवहो गन्धवाहानिलाशुगाः। इत्यमरः। सुराजेव। न पूजनादिति निषेधान्न टच्। समृद्धः कुवलयो भूवलयो यस्मान्। पक्षे। समृद्धानि कुवलयानि यस्मिन्। वास्तविक इव तात्त्विकपदार्थ इव विवर्धिता सुखस्वाशा येन। पक्षे। विशेषेण शरदपेक्षया वर्धितः सुखाशो राजतिमिषः। केचित् तु वास्तविको वाटिकापाल इत्याहुः। सुखाशो राजतिमिषः शोभनाशाप्रचेतसोः इति विश्वः। सत्कविकाव्यबन्ध इवाबद्धान्यप्रयुक्तानि तु हि नाव्ययानि यत्र। पक्षे। तुहिनं हिमम्। सत्पुरुष इव दोषस्यानुबन्धेन रहितः। पक्षे। दोषा रात्रिस्तदनुबन्धेन रहितः। रात्रिह्रासारम्भकत्वात् तदपक्षपातितेति भावः। मीने मेषे वसन्तः स्यात्। मीनराशिस्थसूर्यस्य नवांशोत्तरं दिनमानम्। ३०। ३। रात्रिमानम्। २९। ५७ इति प्रसिद्धं ज्योतिषे। कैवर्त इव दाश इवाबद्धा राजीवोत्पलशाला मत्स्यभेदा येन सः। राजीवाख्या मृगे मत्स्ये पद्मे राजोपजीविनि। इति विश्वप्रकाशः। कैवर्ते दाशधीवरौ। रोहितो मद्गुरः शालो राजीवः शकुलस्तिमिः। इति द्वयोरमरः। पक्षे। राजीवं पद्ममुत्पलं कुवलयं शाला वृक्षाः। स्यादुत्पलं कुवलेयमित्यमरः। शालः पादपमात्रे स्यात् प्राकारे शङ्कुकद्रुमे। इति विश्वप्रकाशः। समृद्धकासारस्तत्सम्बन्धी शकुनिसार्थः पक्षिसमूहः। समीरणो मरुबकः। कासारः सरसी सरः। शकुन्तिपक्षिशकुनि इति त्रिष्वसरः। मरुआ इति लोके। यद्वा मरुबकः पिण्डीतकः। पिण्डीतको मरुबकः श्वसनः करहाटकः। इत्यमरः। मैनफल इति लोके। पक्षे। मरुबको मरुदेशस्थो बकः। शक्र इवेन्द्राणी शची तस्यां रुचिरभिलाषो यस्य। पक्षे। इन्द्राणी निर्गुण्डी। सिन्दुवारेन्द्रसुरसौ निर्गुण्डीन्द्राणिकेत्यपि। इत्यमरः। मेउडी इति ख्याता लोके। वसन्तप्रकरण एव दमनकश्लेषवर्णनान्महावीर इवेति प्रक्षिप्तः पाठः। खिड्ग इव विट इवाम्लानसुभगः। पक्षे। अम्लानैर्महासहाभिः सुभगः। अम्लानस्तु महासहेत्यमरः। कठसरैया इति ख्याता ॥58 ॥

अतिदूरप्रवृद्धेन मधुना जगति को वा न विक्रियते यदतिमुक्तको मुनिरपि विचकास। कुसुमशरस्य नवचूतप्रसवशरमूलनिलीना मधुकराली यन्त्रणेव रेजे। वृन्तविनिर्गतविचकिलकलिकातले मञ्जु

गुञ्जन् मधुकरो मकरकेतोस्त्रिभुवनविजयप्रयाणशङ्खध्वनिमिव चकार । नवयावकपङ्कपल्लवितसनूपुरतरुणीचरणप्रहारानुरागवशान्नवकिसलयच्छलेन तमिव रागमुदवहदशोकः । मधुरमधुपरिपूरितकामिनोमुखकमलगण्डूषसेकादिव तद्रसमात्मकुसुमेषु बिभ्रद्बकुलतरू रराज ।अन्तरान्तरा निपतितमधुकरनिकरकिर्मीरितः कङ्केलिगुच्छोर्द्धनिर्वाणमनोभवचिताचक्रानुकारी पथिकजनहृदयदाहमुवाह । विकचविचकिलराजिरलिकुलशबलेन्द्रनीलमणिमयी मुक्तावलीव मधुश्रियो रुरुचे । विरहिणां हृदयमथनाय कुसुमशरस्य चक्रमिव नागकेसरकुसुममशोभत । पथिकजनहृदयमत्स्यं ग्रहीतुं मकरकेतेः पलाव इव पाटलिपुष्पमदृश्यत ॥59 ॥

अतिदूरप्रवृद्धेन मधुना वसन्तेन मद्येन वा जगति को न विक्रियते। कर्मणि लट्। अतिमुक्तको मुनिरपीति स्पष्टम्। पक्षे। अतिमुक्तकः पुण्डनको मुनिरगसतयो विचकास। उत्प्रेक्षयाह। कुसुमशरेति। शराणां पत्नरचना यन्त्रणा परिकीर्तिता। इति हारावली। यन्त्रणं स्यान्नियमने बन्धने रक्षणेऽपि च। इति विश्वप्रकाशः। शेषं स्पष्टम्। हन्तेति। वृन्तात् प्रसवबन्धनाद्विनिर्गतानां विचकिलानां मल्लिभेदानां कलिकास्तासां तले मञ्जुगुञ्जन् मधुकरो मधुव्रतो मकरकेतोस्त्रिभुवनविजयप्रयाणशङ्खद्ध्वनिमिवाकरोत्। स्मृतो विचकिलो मल्लीप्रभेदे मदनेऽपि च। इति विश्वप्रकाशः। अशोको नवयावकपङ्केन नवलाक्षारसेन पल्लवितं रक्तं सनूपुरं समञ्जीरं तरुणीचरणं तस्य प्रहारस्तदनुरागवशान्नवकिसलयच्छलेन तं रागमिवोदवहत् भवेत् पल्लवितं लाक्षारक्ते सप्रसवे तते। इति विश्वप्रकाशः। बकुलतरुमधुना मद्येन परिपूरितं यत् कामिनीमुखकमलं तस्य गण्डूषसेकात् तद्रसमात्मकुसुमेषु बिभ्रदिव रराज। तरु रराजेत्यत्र रो रीति लोपे द्रलोप इति दीर्घः। अन्तरा निपतितो मधुकरैः किर्मीरितश्चित्रः कङ्केलिगुच्छोऽशोकगुच्छोऽर्ध निर्वाणमर्धोपशान्तं यन्मनोभवचिताचक्रं तदनुकारी विरहिणां हृदयदाहं मनस्तापमुवाह। वह प्रापणे। निर्वाणमस्तङ्गमनमिति विश्वः। अलिकुलशबला विकचविचकिलराजिर्मधुश्रिय इन्द्रनीलमणिमयो मुक्तावलीव रुरुचे। विरहिणामिति स्पष्टम्। पथिकजनहृदयमत्स्यं ग्रहीतुं कुसुमकेतोः पलाव इव पलेन मांसेनावति मत्स्यानां तृप्तिं जनयति हन्ति वा पलावोवडिशं तद्वत् पाटलिपुष्पमदृश्यत। सदारैरिति शेषः। पाटलिः पाटला मोघेत्यमरः। पाडला। इति लोके ॥59 ॥

कन्दर्पकेलिसम्पल्लम्पटलाटीललाटतटधम्मिल्लमलनमिलितपरिमलसमृद्धमधुरिमगुणः कामकलाकलापकुशलचारुकर्णाट सुन्दरीस्तनकलशघुसृणधूलिपरिमलामोदवाही करणरसिककान्तकुन्तलीकुन्त लोल्लासनसङ्क्रान्तपरिमलमिलितालिमालामधुरतरझङ्काररवमुखरितनभस्तलो नवयौवनरागतरलकेरलीकपोलपालिपत्रावलीपरिचयचतुरश्चतुःषष्ठिकलाकलाषविदग्धमुग्धमालवनितम्बिनीनितम्बबिम्बसंवाहनकुशलः सुरतश्रमपरवशान्ध्रीनीरन्ध्रपीनपयोधरभारनिदाघजलकणनिकरशिशिरितो मलयानिलो ववौ ॥60 ॥

वायोः श्रृङ्गारितां पुरस्कृत्य तत्तद्देशाङ्गनाभिः सह सम्भोगमनुप्रासेनाह। मलयानिलो बवाविति सम्बन्धः। कन्दर्पकेलिसम्पत् कामक्रीडासम्पत्तिस्तस्यां लम्पटाः सक्ता लास्यो लाटदेथस्त्रियस्तासां ललाटतटः। धम्मिल्लः संयताः केशास्तयोर्मलनेन मिलितः परिमलो जनमनोहरो गन्धस्तेन समृद्धमधुरिमगुणः। धम्मिलः संयताः कचा इत्यमरः। कामकलाकलापकुशलाः प्रवीणा याः कर्णाटसुन्दर्यस्तद्देशाङ्गनास्तासां स्तनकलशेषु घुसृणं तद्धूलिपरिमलस्तदामोदोऽतिनिर्हारी गन्धस्तद्वाही। स्तनस्पर्शो ध्वनिरच। कुङ्कुमं पीतकावेरं धुसृणं कुसुमान्तकम्। इति हारावली। आमोदः सोऽतिनिर्हारीत्यमरः। करणेषु गीताङ्गहारसंवेशक्रियादिषु रसिकाः कान्ताः कुन्तल्यः कुन्तलदेशाङ्गनास्तासां कुन्तलानां केशानामुल्लासनेन सङ्क्रान्तपरिमलस्तेन मिलितालिमाला भ्रमरपङ्क्तयस्तासां मधुरतरझङ्कारै रवैर्मुखरितगभस्तलः। अनेन कचग्रहणं मणितं च ध्वनितम्। करणं साधने क्षेत्रे कायकायस्थकर्मसु। गीताङ्गहारसंवेशक्रियाभेदेन्द्रियेषु च। बालवादौ च करणः स्मृतः शूद्राविशोः सुते। इति विश्वप्रकाशः। नवयौवनरागतरलकेरलीनामित्यादि। कपोलपालिपत्रावलीपरिचये सम्बन्धे चतुरः। अत्र परिचयेन निर्माणमपि ध्वनितम्। नितम्बसंवाहनं तत्स्पर्शोऽपि। स्पष्टम् ॥60 ॥

अत्रान्तरे वासवदत्तासखीजनाद्विदिताभिप्रायः श्रृङ्गारशेखरः स्वसुतायाः स्वयंवरार्थमशेषधरणितलभाजां राज्ञामेकत्र सङ्गममकरोत्। ततो दग्धकृष्णागुरुपरिमलामोदमोहितमधुव्रतव्रातबहलगुमगुमायितमुखरितमतिंरभसहासच्छटादीधितिधवलिमपरिमिलितमनेकपरिहासकथाकलापविदग्धश्रृङ्गारिजनसमाकुलं

दह्यमानसुगन्धिसौरभाकृष्टपुरोपवनषट्पदकुलसमाकुलमर्जुनसमरमिव नन्दिघोषमुखरितदिगन्तरं मञ्चमारुरोह वासवदत्ता ॥61॥

अवान्तरे वासवदत्तायाः सखीजनाद्विदिताभिप्रायः शृङ्गारशेखरः स्वसुतायाः वासवदत्तायाः स्वयंवरार्थं समग्रनृपतीनां सङ्गममकरोत्। ततो भूभुजां सम्मेलनोत्तरं वासवदत्ता मञ्चमारुरोहेत्यन्वयः। दग्धः कृष्णागुरुः कालागुरुस्तदामोदमोहितमधुव्रतव्रातानां बहलगुमगुमायितेन प्रचुराव्यक्तशब्देन मुखरितम्। अतिरभसेति। चेटीनामित्यादिरस्य। अनेकेषां भूपतीनां परिहासः कुलवयोरूपगुणहीनत्वेन परिहासः। कथाकलापः योग्यानां वंशादिवर्णनसमुदायस्तत्र विदग्धश्चतुरस्तज्ज्ञो यः शृङ्गारिजनो लोको नायिकानायकरसभावाभिज्ञःसखीरूपस्तेन समाकुलं व्याप्तम्। जनो लोके महर्लोकात् परलोके च पामरे। इति विश्वप्रकाशः। कपोलाक्षिकृतोल्लासो भिन्नोष्ठः स महात्मनाम्। विदीर्णास्यश्च मध्यानामधमानां सशब्दकः।। सहास इति वाग्भटालङ्कारः। तथा च कालिदासः। ततो नृपाणां श्रुतवृत्तवंशेति। यद्वा। अनेकपरिहासकथाकलापे द्वयोः परस्परानुरागानन्तरमनेकपरिहासकथाकलापे विदग्धः। शेषं पूर्ववत्। तथा च कालिदासः। तथागतायां परिहासपूर्वं सख्यां सखी वेत्रधरा बभाषे। आर्ये व्रजामोऽन्यत इत्यथैनां वधूरसूयाकुटिलं ददर्श।। इति। दूह्यमानेति पूर्वविशेषणेन गतार्थम्। अर्जुनसमरमिव नन्दिघोषेण तदभिधानेन रथेन मुखरितदिगन्तरम्। तदुक्तम्। गाण्डीवं धनुरेतस्य हनूमान् ध्वजभूषणम्। नन्दिघोषो रथश्चास्य गतिस्तस्य न भूतले। इति पक्षे। नन्दिरानन्दनो घोषस्तूर्यादिशब्दस्तेन मुखरितदिगन्तरम्। नन्दिरानन्दने प्रोक्तः प्रतीहारे हरस्य च। इति विश्वप्रकाशः। यद्वा नन्दिर्जामातृसुहृज्जन इत्यर्थः। तेषां घोषेणेति पूर्ववत्। नन्दिरानन्दजामातृमित्रयोरपि चेष्यते। इत्युत्तरतन्त्रम् ॥61॥

तत्र च केचित् कलाङ्कुरा एव विजितनगरमण्डना अपरे पाण्डवा इव दिव्यचक्षुः कृष्णागुरुपरिमिलिता अन्ये शरद्दिवसा इव सुदूरप्रवृद्धसुखाशा इतरे व्याहन्तुमुद्यता इव स्वबलार्थिनः केचिद्व्याधा इव शकुनश्रावकाः कचिदाखेटका इव रूपानुसारप्रवृत्ताः केचिज्जैमिनिमतानुसारिण इव तथागतमतध्वंसिनः ॥62॥

तत्र तेषु केचित् कलाङ्कुरा इव मूलदेवा इव विजितनगरमण्डना विजिततदभिधानवेश्याः कलाङ्कुरेण कामग्रास्त्रकलाभिज्ञतया नगरमण्डना वेश्या जितेति वार्त्ता। कर्णीसुतो मूलदेवो सूलभद्रः

कलाङ्कुरः। इति हारावली। विजितं नगरस्य मण्डनं भूषणं यैस्ते। सर्वोत्कृष्टभूषणधारणादिति भावः। पक्षे। विना गरुडेन जितं नगरं बाणपुरं तस्य मण्डना बाणासुरतुल्या राक्षसा इवेत्युपहासोऽपि। अपरे पाण्डवा इव दिव्यचक्षुः कृणः कृष्णा द्रौपदी गुरवो द्रोणादयो द्रौपदीगुरवो वा तैर्मिलिताः। पक्षे। दिव्यचक्षुषः सुलोचनाश्च ते कृणागुरुपरिमिलिताश्च कालागुरुधूपधूपायितसर्वाङ्गास्ते। पक्षे। दिव्यचक्षुषोऽन्धाः कृष्णाः श्यामवर्णा अगुरुपरिमिलिता वृद्धरक्षणरहिता इत्युपहासः। दिव्यचक्षुः सुनयने कृष्णेऽन्धे सिंहकेऽपि च। इति धरणिः। विदुः परिमलं गन्धे रक्षणेऽपि चेति विश्वः। अन्ये शरद्दिवसा इव सुदूरं प्रवृद्धाः सुखाशा राजतिमिषा येभ्यस्ते। सुखाशानां वसन्ते वृद्धेरिति भावः। पक्षे। सुदूरं प्रवृद्धा सुखस्य वासवदत्तारतिमहोत्सवस्याशा येषां ते। पक्षे। सुदूरं प्रवृद्धा सुष्ठु खमिवाकाशमिवाशा येषां ते। ईक्षिता लब्धेर्व्यर्थत्वादिति भाव इत्युपहासः। अपरे व्याहन्तुं परान् हन्तुमुद्यता इव स्वबलार्थिनः स्वसैन्यार्थिनः पक्षे। सुष्ठु शोभनाबला वासवदत्ता तदर्थिनः। स्वस्मै बलं पराक्रममर्थयन्ते वैद्यादिभ्यस्त इत्युपहासः। केचिदाखेटो मृगया तदासक्ता रूपस्यानुसरणे प्रवत्ताः। केचिज्जैमिनिमतानुसारिणो मीमांसानुसारिणस्त इव तथागतानां नास्तिकानां मतध्वंसिनः। सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः। इत्यमरः। पक्षे। तथागतानां यथा स्वगेहे स्थितास्तथागतानां न तु सभोचितवस्त्रभूषणधारिणां सौन्दर्याभिमानजुषां मतम्। किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनामित्येवं रूपं तद्ध्वंसिनस्तन्निन्दकाः। पक्षे। तथागतं कुलपरम्परोचितं मतं शैवादिमतं तद्ध्वंसिनो नाशकाः। आचारहीनतात्रोपहासबीजम्। तथा च श्रीहर्षः। जनः किलाचारमुचं विगायतीति ॥62 ॥

केचित् खञ्जना इव सांवत्सरफलदर्शिनः केचित् सुमेरुपरिसरा इव कार्तस्वरमयाः केचित् विकचकुमुदाकरा इव भास्वद्दर्शननिमीलिताः केचिद्धार्तराष्ट्रा इव विश्वरूपावलोकनजनितेन्द्रजालप्रत्ययाः केचिदात्मनि वारणबुद्ध्या बलवन्तोऽपि सुवाहाः ॥63 ॥

केचित् खञ्जना इव सांवत्सरो ज्योतिषिकस्तद्वत् फलदर्शिनः। यथा ज्यौतिषिको निध्यादिप्रश्ने निधिरूपफलं दर्शयति। एवं खञ्जना अपि सुरतादिना निध्यादिफलं दर्शयन्तीत्यर्थः पक्षे। सांवत्सरं फलं वर्षफलं दर्शयन्ति स्त्रीपुत्रादिलाभार्थं तादृशास्ते। सांवत्सरो ज्यौतिषिक

इत्यमरः। द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिधेर्दिशोऽप्यन्तात्। आनीय झटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः।। इति निश्चयरहितत्वेनाधीरत्वं व्यङ्ग्यमुपहासबीजम्। केचिन्मेरुपरिसरा इव प्रान्तभूमय इव कार्त्तस्वरं सुवर्णं तन्मयाः। पक्षे। का ईषदार्तस्वरमयाः। सुवर्णमयाः पक्षे। का ईषदार्तस्वरमया, वा। रुक्मं कार्तस्वरं जाम्बूनदमित्यमरः। रुग्णतोपहासबीजम्। केचिद्विकचकुमुदाकरा इव भास्वद्दर्शनेन सूर्यदर्शनेन निमीलिताः सङ्कुचिताः। कुमुदानां सङ्कोचस्तदाश्रये। मञ्चाः क्रोशन्तीतिवदुपचारात्। भास्वद्विवस्वत्सप्ताश्व इत्यमरः। पक्षे। भास्वतोऽतितेजोयुतस्य जनस्य दर्शनेन निमीलिता निमीलितनयनाः। वासवदत्तादर्शनादेव येषामयं प्रकारस्तेषामग्रे का गतिरिरिति स्पष्ट एवोपहासः। केचिद्धार्तराष्ट्रा इव विश्वरूपस्य कृष्ण दर्शितविश्वरूपस्य दर्शनेन जनितेन्द्रजालप्रत्ययाः अनेन मायाजालमेव कृतमिति धार्तराष्ट्राभिप्रायः। पक्षे। विश्वस्य जगतो रूपं सौन्दर्यं यस्या त्रैलोक्यसमवायिसौन्दर्यपरमाणुनिर्मिता वासवदत्ता तस्या दर्शनेन जनितेन्द्रजालप्रत्ययाः। तथा च कन्दर्पकेतुवर्णनप्रस्तावे मूलकार एव स्वस्यैव नैपुण्यस्य सौन्दर्य्येत्यादि स्पष्टमेव वक्ष्यति। अतो द्वयोरभूतपूर्व सुरूपयोः संयोजनम्। अतएव स्वप्रदर्शनोत्तरं कन्दर्पकेतौ साभिलाषा वृथैवेत्यादिनाननुरूपभर्तृसङ्गता अन्या निन्दयिष्पति। अतत्त्वज्ञत्वमत्र व्यङ्ग्यम्। केचिदात्मनि स्वस्मिन् वारणबुद्ध्या गजबुद्ध्या बलवन्तोऽति सवला अपि सुवाहाः सुखेन वाहो वहनं येषां तादृशः। वह प्रापणे घञ्। यो ह्यतिबलः पुमान् स न पुरुषानरेण सुखोद्वहनीय इति विरोधः। पक्षे। शोभना वाहा अश्वा येषां ते। यद्वा वाहा भुजा येषाम्। वाहो बाहुतुरङ्गयोरिति शाश्वतः। पक्षे। सुवाहाः शोभनाश्वजातिपुरुषास्ते वृषजातिपुरुषा इव न यथाकथञ्चिदपि जातित्रयनायिकोपयुक्ता इति दिक्। प्रपञ्चस्तु रतिरहस्यादौ द्रष्टव्यः। अत्रोपहासबीजं तत एवावधेयम् ॥63॥

किचित् पाणिग्रहणार्थिनोऽप्यसुकरं मन्यमानाः केचिदधरीभूता अपि स्थिराः केचित् पाण्डुपुत्रा इवाक्षहृदयज्ञानहृतक्षमाः केचिद्बृहत्कथानुबन्धिनो गुणाढ्याः केचित् तिर्यग्गतयः सुगन्ध वाहाः केचित् कौरवसैनिका इव द्रोणाशासूचकाः केचित् कुमुदाकरा इवासोढशूरभासः स्थिता राजपुत्राः ॥64॥

पाणिग्रहणार्थिनो वासवदत्तापाणियहणार्थिनः। अमुकरं दुष्करं मन्यमानाः स्वेच्छासत्त्वेऽपि स्वयंवराधीनत्वात् तस्य। पक्षे। असुकरमसवः प्राणास्तत्कारकं प्राणप्रदम्। केचिदधरीभूता

अप्यपृथ्वीभूता अपि स्थिराः पृथिव्य इति विरोधः। विश्वम्भरा स्थिरा। धरा धरित्रीत्यमरः। पक्षे। अधरीभूता हीनतामापादिता अपि स्थिरा निश्चला इति परिहारः। स्फुटमेवात्रोपहासबीजं निर्लज्जतारुपम्। केचित् पाण्डुपुत्रा इवाक्षहृदयस्य पाशकतत्वस्याज्ञानाद्धृतक्षमा हुतभूमयः। पक्षे अक्षाणां वासवदत्तासम्बन्धिनामिन्द्रियाणां हृदयस्य तत्त्वस्य मनसो वाज्ञानेनानवबोधनेन हृतक्षमा गतशान्तयः। इयमङ्गीकरिष्यति न नेति व्याकुलीभूता इति भावः। तरलतात्र दोषः। केचिद्बृहत्कथानुबन्धिनो बृहत्कथाख्यग्रन्थकर्तारो गुणाढ्यास्तन्नामानः कवयः। बहुवचनं पूजार्थम्। पक्षे। बृहत्कथानुबन्धिनो बहुकथावक्तारो गुणाढ्या गुणैः सन्ध्यादिभिरन्यैश्चाढ्याः। पक्षे। गुणैर्वागुरादिभिराढ्याः। सर्वदा मृगयासक्ततया व्यसनितादोषः। केचित् तिर्य्यग्गतयः कुटिलमार्गगामिनः सुगन्धवाहाः सुगन्धधारिणः। पक्षे। तिर्य्यग्गतयो वायवः। वायोस्तिर्यग्गमनं वैशेषिकभाष्ये। सुगन्धवाहाः शोभनवायवः। केचित् कौरवसैनिका इव द्रोणाचार्यादाशा जयाशा तत्सूचकाः। द्रोणाचार्योऽस्मत्सेनापतिरिति नास्माकं पराजय इत्येवं परस्परसूचकाः। पक्षे। द्रोणः काकस्तस्मादाशा वासवदत्ताप्राप्त्याशा तत्सूचकाः। उक्तं च स्थानस्थितप्रकरणे वसन्तराजे। इष्टार्थदोऽश्वादिकवाहनस्थच्छत्रादिसंस्थस्तदवाप्तिकारी। वध्वागमं जल्पति तोरणस्थो हृद्यार्थदो हृद्यतरूस्थितश्च ॥ इत्यादि।द्रोणः कृपीपतौ कृष्णकाके स्यादाढकेऽपि च। इति विश्वप्रकाशः। केचित् कुमुदव्रजा इवासोढशूरभासोऽसोढसूर्य्यकान्तयः। पक्षे। शूरो वीरः। तालव्यादिः शूरशब्दः सूर्य्यवाचकोऽपि। शूरश्चारुभटे सूर्य्य इति विश्वः। सुभटे शूरः सूर्ये च दाम्पत्येऽपीत्यूष्मवि- वेकः ॥64 ॥

तानेकैकशः समवलोक्य विरक्तहृदयासौ कुमारिका तस्मात् कर्णवंशादवततार। अथ तस्यामेव रात्रौ स्वप्ने वालिनमिवाङ्गदोपशोभितं कुहूकण्ठमिव हारकण्ठं कनकमृगमिव रामाकर्षरगनिपुणं जयन्तमिव वचनामृतानन्दितवृद्धश्रवसं कृष्णमिव कंसहर्षं न कुर्वन्तं महामेघमिव विलमत्करकमादिकन्दं रूपपादपस्या रोहणगिरिं शृङ्गाररत्नस्य प्रभवगिरिं सुन्दरकथानदीनां सुरभिमासं वैदग्ध्यासहकारस्यादर्शतलं सौजन्यमुखस्यादिबीजं विद्यालतानां स्वयंवरपतिंकीर्तेः स्पर्धागृहं लक्ष्मीसरस्वत्योरादिगृहं शीलसम्पदां कोशमिव महासौन्दर्यस्य त्रिभुवनविलोभनीयाकृतिं युवानं ददर्श। स च चिन्तामणिनाम्नो राज्ञस्तनयः कन्दर्पकेतुर्नाम। सा च स्वप्न एव नामादिकमश्रौषीत् ॥65 ॥

तानेकेकशः समवलोक्य विरक्तहृदया। वर्णितदोषदर्शनात्। असौ कुमारिका कर्णवंशान्मञ्चादवततार। सङ्ख्यैकवचनाच्च वीप्सायामित्यत्र चकारो वीप्सायामित्यस्यानन्तरं द्रष्टव्यः। सङ्ख्यैकवचनाद्वीप्सायां च। चात् स्वार्थेऽपि। स चाभिधानस्वभावादेकशब्दादेव। तेनैकशब्दाद्वीप्सायां शस्याभावे द्विर्वचनेऽत्यन्तस्वार्थिके शसि पक्षे जातैकैकश इत्येतत्सिद्धिः। कर्णवंशो भवेन्मञ्च इति हारावली। अथागतेषु राजकुमारेषु विरागोत्तरं तस्यामेव तद्दिवससम्बन्धिन्यामेव रात्रौ स्वप्ने निद्रायां सा युवानं ददर्शेत्यन्वयः। वालिनमिवाङ्गदेन तन्नामकवानरेण। वालिनमिवेत्यादिधर्मराजमाचकाङ्क्षदियन्ते माधुर्य्यं गुणः। पक्षे। अङ्गदेन केयूरेण। कुहूकण्ठमिव कुहू इति कण्ठे ध्वनिरस्य तमिव कोकिलमिव हारिकण्ठं मनोहरस्वरम्। पक्षे। हारी हारयुक्तो मनोहरो वा कण्ठो गलो यस्य तम्। कनकमृगमिव रामस्य दाशरथेराकर्षणनिपुणम्। मारीचनामा राक्षसः कनकमृगो बभूवेति प्रसिद्धं रामायणे। पक्षे। रामाणां स्त्रीणाम्। जयन्तमिवेन्द्रपुत्रमिव वचनामृतेनानन्दितो वृद्धश्रवा इन्द्रो येन तम्। वृद्धश्रवाः शुनासीरः पुरुहूतः पुरन्दरः। जयन्तः पाकशासनिरिति द्वयोरमरः। पक्षे। वचनामृतैरानन्दिते वृद्धानां श्रवसो श्रोत्रे येन तम्। श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रव इत्यमरः। कृष्णमिव कंसस्य हर्षस्तं न कुर्वन्तम्। तदन्तकत्वादित्यर्थः। पक्षे। कं जनं न सहर्षं कुर्वन्तमपि तु सर्वमेव। महामेघमिव विलसत्करकं स्फुरद्वर्षोपलम्। वर्षोपलस्तु करकेत्यमरः। पक्षो। करो हस्त एव करकः समासान्तः कब्वा। रूपपादपस्य सौन्दर्य्यतरोरादिकन्दम्। शृङ्गाररत्नस्यारोहणगिरिं प्रादुर्भावाद्रिम्। रुह बीजप्रादुर्भावे। सुन्दरकथानदीनां रम्यकथानदीनां प्रभवगिरिमुत्पत्तिगिरिम्। सुरभिर्वसन्तस्तत्सहितमासमिव वैदग्ध्यासहकारस्य। सौजन्यगेव मुखं तस्यादर्शतलम्। विद्यालतानामादिबीजम्। कीर्तिः स्वयं वापतिम्। लक्ष्मीसरस्वत्योः स्पर्द्धागृहम्। तथा च कालिदासः। निसर्गभिन्नस्पदमेकसंस्थमस्मिन् द्वयं श्रीश्च सरस्वती च। इति। शीलसम्पदामादिगृहम्। महासौन्दर्यस्य कोशमिव। त्रिभुवने त्रिभुवनस्य वा विलोभनीया विलोभनकर्त्री आकृतिर्यस्य तम्। कर्त्तर्यनीयर्। स इति स्पष्टम् ॥65 ॥

अनन्तरमहो प्रजापते रूपनिर्माणकौशलमिदं मन्ये स्वस्यैव नैपुण्यस्य सौन्दर्यदर्शनोत्सुकमनसा कमलभुवा जगत्त्रयसमवायिरूपपरमाणूनादाय विरचितोऽयमन्यथा कथमिवास्य कान्तिविशेष ईदृशो भवति। वृथैव दमयन्ती नलस्य कृते वनवासवैशसमवाप।

मुधैवेन्दुमती महिष्यप्यजानुरागिणी बभूव। अफलमेव दुःष्मन्तस्य कृते शकुन्तला दुर्वाससः शापमनुबभूव। निरर्थकं मदनमञ्जरी नरवाहनदत्तं चकमे। निष्कारणमेवोरुयुगविनिर्जितरम्भा रम्भानलकूबरमचीकमत विफलमेव धूमोर्णा स्वयंवरार्थागतानेकदेवगणगन्धर्वसहस्रेषु धर्मराजमाचकाङ्क्षदिति बहुविधं चिन्तयन्ती ॥66॥

अनन्तरं जाग्रदवस्थायामिति बहुविधं भाषमाणा सखीजनेन समं मुमूर्च्छेत्यन्वयः। प्रथमे त्वभिलाषः स्याद्द्वितीये चिन्तनं भवेत्। तृतीये तु स्मृतिः प्रोक्ता चतुर्थे गुणकीर्तनम्।। उद्वेगः पञ्चमे प्रोक्तो विलापः षष्ठ उच्यते। उन्मादः सप्तमे प्रोक्तो भवेद्व्याधिस्तथाष्टमे।। नवमे जडता प्रोक्ता दशमे मरणं भवेत्। इति भरतोदिता दशावस्था वर्णयंश्चतुर्थीं दशां वुर्णयति। अहो प्रजापते रूपनिर्माणकौशलमिदं मन्य उत्प्रेक्षे। मन्ये शङ्के ध्रुवं प्रायो ननूमित्येवमादिभिः। उत्प्रेक्षा व्यज्यते शब्दैरिव शब्दोऽपि तादृशः।। स्वस्यैव नैपुण्यस्य प्रजानिर्माणनैपुण्यस्य सौन्दर्य्यदर्शनोत्सुकमनसा कमलभुवा ब्रह्मणा जगत्त्रयसमवायिरूपपरमाणूनादाय निर्मितः। वृथैवेत्यादि। इन्दुमती भोजराजतनया अजे तदभिधाने राजन्यनुरागिणी वृथैव बभूव। अजस्येन्दुमत्यपेक्षया हीनरूपत्वादिति भावः। तथा च कालिदासः। कुलेन कान्त्या वयसा गुणेन गणैश्च तैस्तैर्विनयप्रधानैः। त्वमात्मनस्तुल्यममुं वृणीष्व रत्नं समागच्छतु काञ्चनेन।। इत्यत्रात्मनस्तुल्यमित्यनेनोपमानकल्पनेनास्या अधिकगुणवत्त्वप्रतिपादनात्। अत एव रवं काञ्चनेन समागच्छत्विति सङ्गच्छते कन्दर्पकेत्वपेक्षयाजादीनां कुरुपत्वमिति तासां तेष्वनु- रागो वृथैवेति तु स्पष्टमेव। महिष्याः सैरन्ध्या अजे छागेऽनुरागो विरोधाभासः। एतन्मूलकोऽपि परिहासः। यद्यप्यजवरणसमय इन्दुमत्या न महिषीत्वं तथापि वासवदत्तापरिहासदशायां तत्सत्त्वेन न काप्यनुपपत्तिः। अफलमेव दुःष्यन्तस्य राज्ञो न लोकाव्ययेति निषेधस्तु कारकषष्ठीविषयः। कृते तादर्थ्येऽव्ययम्। दुर्वाससः शापं यस्मिन्नासक्तहृदया स जनस्वां न स्मरिष्यतीत्येवं रूपमनुबभूव। अर्थे कृतेऽव्ययं तावत् तादर्थ्ये वर्त्तते द्वयम। इति कोशसारः। स्पष्टं चैतदभिज्ञानशाकुन्तले। विचिन्तयन्ती यमनन्यमानसा तपोधनं वेत्सि न मामुपस्थितम्। स्मरिष्यति त्वां न स बोधितोऽपि सन् कथां प्रमत्तः प्रथम कृतामिव।। इति। मदनमञ्जरी तन्नामिका स्त्री नरवाहनदत्तं राजविशेषं निष्कारणमेवाचकमत। कमेर्णिङनुभावे कमेश्च्लेरिति वार्त्तिकाच्चङ्। ऊरुयुगविनिर्जितरम्भा रम्भा स्वर्वेश्या निष्कारणमेव नलकूबरं कुबेरसूनुमचीकमत। अत्राप्यसमता। तथा च श्रीहर्षः। अस्मत् किल श्रोत्रसुधां विधाय रम्भा चिरं भामतुलां नलस्य। तत्रानुरक्ता तमनाप्य भेजे

तन्नामगन्धान्नलकूबरं सा।। उत्तमोपभोगिनो नीचे प्रवृत्तिर्निन्दाहेतुः। तथा च भर्तुहरिः। मत्तेभन्द्रविभिन्नकुम्भकवलग्रासैकबद्धस्पृहः किं जीर्णं तृणमति मानमहतामग्रेसरः केसरी। कमेर्णिङिति स्वार्थे णिङि णिश्रीति चङि मेरनिटीति लोपे णौ चङीत्युपधाह्रस्ये चङीति द्वित्वम्। सन्वल्लघुनीति सन्वद्भावे सन्यत इतीत्वेऽभ्यासस्य दीर्घो लघोरिति दीर्घः। अट्। धूमोर्णा स्वयंवरगतानेकदेवगणगन्धर्वसहस्रेषु षष्ठी चानादर इति चकारादनादरे सप्तमी। ताननादृत्य धर्मराजं पितृपतिं विकलमेवाचकाङ्क्षत् काक्षि वाक्षि माक्षि काङ्क्षायाम्। लुङ्। इति बहुविधं चिन्तयन्ती ॥66 ॥

विरहमुर्मुरमध्यमधिरूढेव वाडवाग्निशिखाकवलितेव कालाग्निरुद्रपावकग्रस्तेव पातालगुहाप्रविष्टेव शून्यकरणग्रामे हृदये लिखितमिवोत्कीर्णमिव प्रत्युप्तमिव कीलितमिव निगलितमिव वज्रलेपघटितमिवास्थिपञ्जरप्रविष्टमिव मर्मान्तरस्थितमिव मज्जासारशबलितमिव प्राणपरीतमिवान्तरात्मानमधिष्ठितमिव रुधिराश्रयद्रवीभूतमिव पललसंविभक्तमिव कन्दर्पकेतुं मन्यमानोन्मत्तेव बधिरेव मूकेव शून्येव निरस्तकरणग्रामेव मूर्च्छागृहीतेव ग्रहग्रस्तेव यौवनसागरतरङ्गपरम्परापरिगतेव रागरज्जुभिरपवारितेव कन्दर्पकुसुमबाणैः कीलितेव श्रृङ्गारभावनाविषघूर्णितेवरूपपरिभावनाशलखिल्लितेव मलयानिलापहृतजीवितेव ॥67 ॥

विरहमुर्मुरेत्यादिनाष्टमीमवस्थां वर्णयति। विरहतुषानलमधिरूढेव। मुर्मुरस्तु तुषानल इति वैजयन्ती। वाडवाग्निर्वडवानलस्तच्छिखा ज्वाला तया कवलितेव। वाडवो वडवानभः वह्न्योर्द्वयोर्ज्वालकीलावित्युभयत्रामरः। कालाग्निर्यो रुद्रपावकः शिवालिकनेत्रजन्मा तेन ग्रस्तेव इति विरहदाहमभिवर्ण्यान्ध्यं वर्णयति। पातालगुहायां प्रविष्टेव शून्यकरणग्रामं शून्येन्द्रियवर्गं यद्धृदयं तत्र लिखितमिव। अन्तरात्मानमधिष्ठितमिवान्तरात्मनि स्थितम्। अधिशीङ्स्थासां कर्मेति कर्मसञ्ज्ञा। पललं मांसं तत्र विभक्तमिव। सप्तमीमवस्थां दर्शयति। उन्मत्तेव। अष्टमीमवस्थां व्याधिमाह। बधिरेव मूकेव। नवमीमवस्थां जडतामाह। शून्येवेत्यादि ॥67 ॥

प्रियसख्यनङ्गलेखे ! वितर हृदये पाणिपद्मं दुःसहो विरहसन्तापः। मुग्धे मदनमञ्जरि ! सिञ्च चन्दनोदिकेन सरलेवसन्तसेने ! संवृण केशपाशं तरले तरङ्गवति ! विकिर केतकीधूलिं वामे मदनप्रालिनि ! वीजय शैवलदलेन चपले चित्रलेखे ! लिख चित्रे चित्तचौरं जनं भाविनि

विलासवति ! निक्षिप मुक्ताचूर्णनिकरं रागिणि रागलेखे ! स्थगय नलिनीदलसमूहेन पयोधरभारं कान्ते कान्तिमति ! मन्दमपनय बाष्पबिन्दून् । एहि भगवति निद्रे !ऽनुगृहाण मां धिगिन्द्रियैरपरैः किमिति लोचनमयान्येव ममाङ्गानि न कृतानि विधिना भगवन् कुसुमायुधायमञ्जलिस्तेऽनुचरो भव भाववति तादृशे जने मलयानिल ! सुरतसमुत्कण्डादीक्षागुरो वह यथेच्छमपगता मम प्राणा इति बहुविधं भाषमाणा सखीजनेन समं मुमूर्च्छ ॥68 ॥

मदनव्याधिनिराकरणार्थं शिशिरोपचारं वर्णयन् पुनरष्टम्यवस्थां सूचयति । प्रियसख्यनङ्गलेखे ! अनङ्गस्य लेखा यस्या सा । ईषदुद्भूतमन्मये ! विरहवेदनानभिज्ञतया शिक्षणं तदुपचारेषु । हृदये पाणिपद्मं वितर देहि । दुःसहो विरहसन्तापः । मुग्धेऽनभिज्ञे मदनमञ्जरि ! चन्दनोदकेन सिञ्च । सरले ! मन्मथविकारानभिज्ञे ! वसन्तसेने ! केशपाशं केशकलापं संवृणु पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात् परे । इत्यमरः । तरले ! चञ्चलचित्ते ! तरङ्गवति ! केतकीधूलिं केतकीपरागं विकिर । वामे ! विपरीतक्रियाकारिणि ! मदनमालिनि ! नलिनोदलेन वीजय । चपले ! चित्रलेखे ! चिवत्रे ! चित्तचौरं जनं लिख भाविनि ! भावाभिज्ञे ! मुक्ताचूर्णनिकरं निक्षिप । रागिणि ! रागवति ! नलिनीदलसमूहेन पयोधरभारं स्थगयाच्छादय । कान्ते ! कान्तिमति ! मन्दं बाष्पबिन्दूनपनय । बिन्दूनिति बहुवचनं पीडारुदितसूचकम् । तथा च भरतः । बाष्पो नामाश्रुणः पूर्व्वमसौ सञ्जायते त्रिधा । निमित्तत्रयसम्बन्धादानन्देर्ष्यार्त्तिसम्भवः ।। आनन्दे विलुठन् भवतीर्ष्यायां सतरङ्गितायासः । आर्तावजस्राविकलबद्धबहुलविन्दुसन्दर्भः । इति । सप्तम्यवस्थामुन्मादं वर्णयति । व्यभिचारी चोन्मादः । अत्र विभावः प्रियवियोगविभवभ्रंशादयः । अनुभावो वृथालपितव्रथारोदनादयः । भगवति ! सर्वैश्वर्ययुते । प्रसन्नेयं तं पुनर्दृष्टिगोचरं करिष्यतीति स्तुतिः । निद्रे मामनुगृहाण । पूर्वं तत्सम्बन्धाद्यथा मुखमनुभूतमेवं पुनरपि सुखानुभवं यथा करवै तथा रचयेत्यनुग्रह इत्यर्थः । अपरैरिन्द्रियैः किं तददर्शनेनानुपयुक्तत्वादुत्प्रेक्षा । कृत्वेत्यस्य गम्यमानत्वात् तृतीया । गम्यमानापि क्रिया कारकविभक्तौ प्रयोजिका । वेधसा लोचनमयान्येव ममाङ्गानि न कृतानीति तं धिक् । उभसर्वतसोः कार्य्या धिगुपर्यादिषु त्रिषु । द्वितीयाम्रेडितान्तेषु ततोऽन्यत्रापि दृश्यते ।। इति शेषे तमित्यत्र द्वितीया । भगवन् ! कुसुमायुधायमञ्जलिर्नमस्कारो भाववत्यभिप्रायाभिज्ञे तादृशे जनेऽनुचरो भव । तस्य मेवको भवेत्यर्थः । यथा मां पीडयसि तथा तमपि पीडयेति त्वतिवात्सल्यादयोग्यत्वाच्च नाभ्यधायि ।सम्बन्धं विना गुणाविष्काराभावेनाल्परूपत्वेन हीनत्वादनुचरत्वोक्तिः । मलयानिल ! समुत्कण्ठादीक्षागुरो

! यथेच्छं वह। यथेष्टवहनात् सोऽप्युत्कण्ठितो भविष्यतीत्यभिप्रायात् प्रार्थना। प्रार्थनायां लोट्। मे प्राणा अपगताः वर्त्तमाने क्तः। पुंसि भूम्यसवः प्राणा इत्यमरः ॥68॥

अनन्तरं परिजनप्रयत्नोच्छसितजीविता सती क्षणमतिशिशिरघनसाररसनिम्नगाकूलपुलिने क्षणमतितुहिनमलयजरससरित्परिसरे क्षणमरविन्दकाननपरिवारितसरस्तटविटपिच्छायासु क्षणमनिलोल्लासितदलेषु कदलीकाननेषु क्षणं कुसुमशय्यासु क्षणं नलिनीदलसंस्तरेषु प्रलयकालोदितद्वादशरविकिरणकलापतीव्रविरहाग्निदह्यमानामतिकृशां विप्राणामिव तनुं बिभ्रती प्रचलदमन्दमन्दरान्दोलितदुग्धसिन्धुतरलतरङ्गःच्छटाधवलहासच्छुरिताधरं पल्लवं तन्मुखारविन्दं द्विजकुलमिव श्रुतिप्रणयि तदीक्षणयुगलं सहजसुरभिमुखपरिमलमाघ्रातुकामेव सुदूरविनिर्गता सा नासावंशालक्ष्मीः कलङ्कमुक्तेन्दुकलाकमिला पीयूषफेनपटलपाण्डुरा सा द्विजपङ्क्ति स्तदद्दष्टचरमनङ्गमतिशायानं रूपं धन्यानि तानि स्थानानि ते च जनपदाः पुण्यानि नामारक्षाणि च तानि सुकृतभाञ्जि यान्यमुना परिष्कृतानीतिमुहुर्मुहुः परिभावयन्ती दिक्षु विदिक्षु लिखितमिव नभस्युत्कीर्णमिव विलोचने प्रतिबिम्बितमिव चित्रफलके लिखित्वा पुरोदर्शितमिवेतस्ततो विलोकयन्ती व्यतिष्ठत ॥69॥

अनन्तरं परिजनप्रयत्नेनोच्छूसितं जीवितं यस्यास्तादृशी सत्यतिशिशिरघनसाररसनिम्नगाकूलपुलिनेष्वतिशीतलकर्पूरजलनदीतीरे पुलिनेषु। क्षणमतितुहिनमलयजरससरित्परिसरेष्वतिशीतचन्दनजलनदीषु। क्षणमरविन्दकाननपरिवारितं यत् मरस्तस्य तटविटपिच्छायासु। क्षणमनिलोल्लासितानि दलानि येषां तादृशेषु कदलीकाननेषु। क्षणं कुसुमशय्यासु। क्षणं नलिनीदलसंस्तरेषु नलिनीदलास्तरेषु। प्रलयकालोदितद्वादशरवीणां किरणकलापवत् तीव्रो यो विरहानलस्तेन दह्यमानामतएवातिकृशां विप्राणां तनुमिव बिभ्रती। अर्थात् तनुमिति। मुहुर्मुहुः परिभावयन्ती दिक्षु लिखितमिवेत्यादीतस्ततो विलोकयन्ती व्यतिष्ठतेत्यन्वयः। गुणकीर्तनरूपा चतुर्थी दशां प्रचलदित्यादिना वर्णयति। प्रचलदमन्दो मन्दरस्तदान्दोलितः कम्पितो दुग्धसिन्धुस्तस्य तरलतरङ्गच्छटाबडवलो हासो हास्यं तेन छुरितमधरपल्लवं यस्य तादृशं तन्मुखारविन्दं कन्दर्पकेतुमुखकमलम्। द्विजकुलमिव ब्राह्मणसमूहमिव वंशमिव वा श्रुतिर्वेदः कर्णश्च तत्र प्रणयि प्रश्रयवत् तदीक्षणयुलगम्। सहजेति कलङ्कसुक्तेति स्पष्टम्। अनङ्गमतिशयानं तदनिर्वचनीयं रूपमदृष्टचरम्। भूतपूर्वे चरट्। धन्यानि तानि स्थानानि ते च जनपदा यत्र स

वसतीति शेषः। तानि नामाक्षराण्यभिधानवर्णानि सुकृतभाञ्जि पुण्यानि यान्यमुना परिष्कृतान्यलङ्कृतानीति परिभावयन्ती चिन्तयन्ती दिक्षु विदिक्षु लिखितमिव नभस्वाकाश उत्कीर्णमिव विकीर्णंमिव विलोचने प्रतिबिम्बितमिव। चित्रफलके लिखित्वा पुरी दर्शितमिवेतस्ततो विलोकयन्ती। अननुभूतमपि सङ्कल्पेनावलोक्यते। तदुक्तम्। कामक्रोधभयोन्मादाच्चौरसर्पाद्यु पद्रवात्। असत्यान्यपि पश्यन्ति पुरतोऽवस्थितानिव।। इति। व्यतिष्ठत समवप्रविभ्यः स्थ इति तङ् ॥69॥

अथ तस्याः सारिका तमालिका नाम तत्सखीभिः सहालोच्य कन्दर्पकेतोर्भाव माकलयितुं प्रस्थितागता च मयैव सार्धमत्रैव तरोरधस्तात् तिष्ठतीत्युक्त्वा विरराम। अथ मकरन्दं सहर्षमुत्थाय तमालिकां विदितवृत्तान्तामकरोत् सा च कृतप्रणामा मकरन्दाय पत्रिकामुपानयत। अथ स तां स्वयमेवावाचयत् ।प्रत्यक्षदृष्टभावाप्यस्थिरहृदया हि कामिनी भवति। स्वप्नानुभूतभावा द्रढयति न प्रत्ययं युवतिः ।तच्छ्रुत्वा कन्दर्पकेतुरमृतार्णवमग्नइव सर्वानन्दानामुपरिवर्त्तमानो मन्दमुत्थाय प्रसारितबाहुयुगलस्तमालिकामालिलिङ्गं। अथ तयैव सार्धं किं करोति किं वदति कथमास्त इत्यादि सकलं वासवदत्तावृत्तान्तं पृच्छंस्तत्र तां निशां दिवसमप्यतिवाह्य कन्दर्पकेतुश्चचाल ॥70॥

पत्रहारिणी दूतीयम्। कामिन्याः कामिनश्चापि सन्देशार्थां तु पत्रकाम्। प्रापयत्यचिरेणैतामाहुः पत्रस्य हारिकाम्।। इति। अथ तस्याः सारिका तमालिका। नामेति प्रसिद्धौ। तत्सखीभिः सहालोच्य कन्दर्पकुतोर्भावं वासवदत्तानुरागमाकलयितुं प्रस्थिता मयैव सार्धं सहागता चात्रैव तरोरधस्तात् तिष्ठतीत्युक्त्वा विरराम। अथ शुकवाक्यश्रवणोत्तरं मकरन्दः सहर्षमुत्थाय तमालिकां विहितो वृत्तान्तो यस्यास्तादृशोमकरोत्। सा च तमालिकापि कृतप्रणामा सती मकरन्दाय पत्रिकामुपानयत्। अथ स मकरन्दस्तां पत्रिकां मयि सत्येतावन्मात्रमपि प्रयासोऽस्य माभूदित्यभिप्रायात्। स्वयमेवावाचयत्। आर्य्ययाह। प्रत्यक्षं दृष्टो भावः पुरुषाभिप्रायोऽनया तादृश्यपि कामिनी हि यतोऽस्थिरहृदया मय्यनुरक्त एवासावित्यनिश्चलचित्ता भवति। स्वप्नानुभूतभावा युवतिः प्रत्ययं स्वप्नदृष्टं स्वानुरक्तत्वनिश्चयं न द्रढयति। न दृढीकरोतीत्यर्थः। प्रत्यक्षदृष्टे यत्रानिश्चयस्तत्र परोक्षे का वार्तेति भावः। काव्यार्थापत्तिरलङ्कारः। कैमुत्येनार्थसंसिद्धिः काव्यार्थापत्तिरिष्यते। इति। आर्य्या छन्दः। लक्ष्मैतत् सप्त गणा गोपेता

भवति नेह विषमे जः। षष्ठोऽयं न लघू वा प्रथमेऽर्धे नियतमार्यायाः।। षष्ठे द्वितीयलात् परके न्ले मुखलाच्च सयति पदनियमः। चरमेऽर्धे पञ्चमके तस्मादिह भवति षष्ठो लः।। इति लक्षणात्। तच्छुत्वेति स्थष्टम्। अथ तयैवेत्यपि स्पष्टम् ॥70॥

अत्रान्तरे भगवानपि मरीचिमाली तं वृत्तान्तमिव कथयितुं मध्यमलोकमवततार। अथ वासरताम्रचूडचूडाचक्राकारश्चक्रवाकचक्रसङ्क्रामितसन्तापतयेव मन्दिमानमुद्वहन् मन्दारस्तबकसुन्दरः सिन्दूराहतसुरराजकुम्भिकुम्भविभ्रमं बिभ्राणस्ताण्डवचण्डवेगोच्छलितधूर्जटिजटाजूटकूटबन्धबन्धुरविकटवासुकिभोगमणिताटङ्कसनाभिमण्डलः सन्ध्यासन्धिनी सरसयावकपटलचारुर्वारुणीवारविलासिन्यरुणमणिकुण्डलकान्तिः कालकरवालकृत्तवासरमहिषस्कन्धचक्राकारो मधुपूर्ण कपालपात्रमिव कालकपालिनोऽम्लानकुसुमस्तवक इव नभःश्रियो गगनाशोकतरुस्तबक इव कनकमयदर्पण इव प्रतीचीविलासिन्या भगवान् दिनमणिश्चरमार्णवपयसि तरलतरङ्गवेगोच्छलितविद्रुमविटपाकृतिर्ममज्ज ॥71॥

अत्रान्तरे भगवान् मरीचिमाल्यपि वृत्तान्तं वासवदत्तावृत्तान्तं कथयितुमिव मध्यमलोकं भूलोकमवततार। अथ चरमार्णवपयसि ममज्जेति सम्बन्धः। वासरमेव ताम्रचूडस्तस्य चूडाचक्रकारः। चक्रवाकानां वक्रं समूहस्तत्र सङ्क्रामित्रः सन्तापो येन तद्भावतयेव मन्दिमानमल्पतेजस्त्वमुद्वहन् मन्दारस्तवकसुन्दरः सिन्दूरेणाहतोऽभिभूतश्छादितो यः सुरराजकुम्भिकुम्भस्तद्विभ्रमं तदाकारत्वादस्त्येकत्वान्नास्तीति विशिष्टभ्रमं विलासं च बिभ्राणः। पूर्वत्रार्थेऽन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र भृञ्। द्विपायिशूर्पश्रुतिकुम्भिसोमजा इति हारावली। ताण्डव चण्डवेनोच्छलितेन अटाजूटकूटबन्धेन बन्धुर उन्नतानतोऽत एव विषमविन्यासो यो वासुकिस्तस्य भोगमणिः फणामणिः स एव ताटङ्कः स्त्रीणां कर्णभूषणं तत्सनाभिस्तत्तुल्यरूपो मण्डलो यस्य सः। वर्तुलत्वार्थं ताटङ्करूपकम्। बन्धुरं तून्नतानतमित्यमरः। सन्ध्यैव सन्धिन्यकालदुग्धा दृषाक्रान्ता या गौस्तस्याः सरसयावकपटवच्चारुः। "पीनायाश्चातिदुग्धाया गोः श्रृङ्गाराय मानवाः। रञ्जयन्ति शिरोदेशमन्यच्च बहुधा किल ॥"क्वचिद्यावकपटलेति पाठः। अस्मिन् पाठे यावकपटलशब्देन यावकपटलमिव यावकपटलं लोकप्रसिद्धमेहदीतिपत्रविशेषं रञ्जनतिलकं विवक्षितम्। सन्धिनी तु वृषाक्रान्तकालदुग्धगवोः स्मृताः। इति विश्वप्रकाशः। सन्ध्याष्टरन्ध्रीति पाठः सुगमः। वारुण्येव

वारविलासिनी तस्या अरुयमणिकुण्डलवत् कान्तिरस्य सः। कालकरवालेन कृतच्छिन्नो वासरमहिषस्कन्धस्तच्चक्राकारः। करवालः कृपाणवदित्यमरः। कालकपालिनो मघुपूर्णकपालपात्रमिव। नभःश्रियोऽम्लानकुसुमस्तबक इव। तत्क्रीडनायेति भावः। गगनमेवाशोकतरुस्तस्य स्तबक इव। प्रतीचीविलासिन्याः कनकमयदर्पण इव। दिनमणिर्भगवांश्चरमार्णवपयसि ममज्ज ॥71॥

क्रमेण च
रजोविलुठितोत्थितकुलायार्थिपरस्परकलहविकलकलविङ्ककुलकलकलवाचालशिखरेषु शिखरिषु
वसतिकाङ्क्षेषु ध्वाङ्क्षेष्वनवरतदह्यमानकालागुरुधूपपरिमलोद्गारेषु वासागारेषु
दूर्वाञ्चिततटिनीतटनिविष्टविदग्धजनप्रसूयमानकाव्यकथाश्रवणोत्सुकशिशुजनकलकलनिवारयाक्रुद्धेषु
वृद्धेष्वालोलिकातरलरसनाभिः कथितकथाभिर्जरतीभिरतिलघुकरतालजनितसुखे शिशयिषमाणे
शिशुजने विरचितकन्दर्पमुद्रासु क्षुद्रासु
कामुकजनानुबध्यमानदासीजनविविधाश्लीलवचनश्रुतिर्विरसीकृतसन्धावन्दनोपविष्टेषु शिष्टेषु
रोमन्थमन्थरकुरङ्गकुटुम्बकाध्यास्यमानप्रदिष्ठगौष्ठीनपृष्ठास्वरण्यस्थलीषु
निद्रालुद्रोणकुलकलितकुलायेषु काननिकायेषु कापेयविकलकपिकुलमासमतरुषु ॥72॥

क्रमेण भगवती सन्ध्या समदृश्यतेत्यन्वयः। पूर्वं रजोविलुठितानि पश्चादुत्थितानि कुलायार्थीन्यत एव परम्परकलहविकलानि कलविङ्ककुलानि तेषां कलकलेन वाचालानि शिखराण्यग्राणि येषां तादृशेषु शिखरिषु वृक्षेषु सत्सु। कलविङ्कश्चित्रपृष्ठो गृहनीडो वृषायणः। इति हारावली। शिरोऽग्रं शिखरं वा नेति तरुप्रकरणेऽमरः। वसतेर्निवासस्थानस्य काङ्क्षेच्छा येषां तादृशेषु ध्वाङ्क्षेषु काकेषु। अनवरतेति स्पष्टम्। दूर्वाभिरञ्चितं यत् तटिनीतटं तत्र निविष्टविदग्धजनैः प्रसूयमानानां काव्यकथानां श्रवणोत्सुका अतएव शिशुजनकलकलनिवारणार्थं क्रुद्धास्तादृशेषु वृद्धेषु। आलोलिकायां बालानां निद्रार्थं क्रियमाणे हूरलोल इति लोकप्रसिद्धे मुखध्वनिविशेषे तरला रसना जिह्वा यासां ताभिः कथितकथाभिर्जरतीभिरतिलघुकरतालजनितसुखे शिशयिषमाणे शयितुमिच्छौ शिशुजने। तदुक्तम्। अलोलिका मुकुलिका उलूलिर्मुखघण्टिका। इति। विरचिता कन्दर्पमुद्रा प्रसाधनं याभिस्तासु क्षुदासु वेश्यासु। क्षुद्रा वेश्यानटीकण्टकारिकासरघासु च। इति विश्वप्रकाशः। कामुकेति स्पष्टम्। रोमन्थेन चर्वितस्याकृष्य पुनश्चर्वणेन मन्थरेण

कुरङ्गकुटुम्बकेनाध्यास्यमानं म्रदिष्ठं मृदुतरं गौष्ठीनानां भूतपूर्वगोस्थानानां पृष्ठं पृष्ठवत् पृष्ठं यासु तादृशीष्वरण्यस्थलीषु सतीषु। गोष्ठं गोस्थानकं तत्तु गौष्ठीनं भूतपूर्वकम्। इत्यमरः। निद्रालुद्रोणकुलं काककुलं तेन कलितकुलायेषु व्याप्तनीडेषु काननिकायेषु काननसमूहेषु। निकायस्तु पुमान् लक्षे सधर्मिप्राणिसंहतौ। इति विश्वप्रकाशः। कापेयं कपिकर्म तेन विकलानि कपिकुलानि येषु तेष्वाश्रमतरुषु। कपिज्ञात्योर्ढक् ॥72॥

निर्जिगमिषति जरत्तरुकोटरकुटोरकुटुम्बिनि कौशिककुले तिमिरतर्जननिर्गतासु दहनप्रविष्टदिनकरकरशिखास्विव प्रस्फुरन्तीषु दीपलेखासु मुखरितधनुषि वर्षति शरनिकरमनवरतमशेषसंसारशेमुषीमुषिमकरध्वजे सुरतारम्भाकल्पशोभिनि शम्भलीभाषितभाजि भजति भूषां भुजिष्याजने सैरन्ध्रीबध्यमानरसनाकलापजल्पाकजघनस्थलीषु जनीषु विश्रान्तकथानुबन्धतया

प्रवर्त्तमानानेकजनगृहगमनत्वरेषु चत्वरेषु समावासितकुक्कुटेषु निष्कुटेषु कृतयष्टिसमारोहणेषु बर्हिणेषु विहितसन्ध्यासमयव्यवस्थेषु गृहस्थेषु सङ्कोचोदञ्चदवाञ्चत्केसरकोटिसङ्कटकुशेशयकोशकोटरकुटीरशायिनि षट्चरणचक्रेऽथानेन वर्त्मना भगवता भानुमता समागन्तव्यमिति सर्वपट्टमयैर्वसनैरिव मणिकुट्टिमालिरिव विरचिता वरुणेन कालक्नत्तस्य दिवसमहिषस्य रुधिरधारेव विद्रुमलतेवाम्बरमहार्णवस्य रक्तकमलिनीव गगनतडागस्य काञ्चनसेतुरिव कन्दर्पगमनस्य मञ्जिष्ठारागारुणपताकेव गमनहर्म्यतलस्य लक्ष्मीरिव स्वयंवरपरिगृहीतपीताम्बरा भिक्षुकीव तारानुरक्ता रक्ताम्बरधारिणी भगवती सन्ध्या समदृश्यत ॥73॥

जरत्तरूणां चिरन्तनवृक्षाणां कोटरा निष्कुहास्त एव कुटीराणि तेषु कुटुम्बिनि कुटुम्बवति कौशिककुले निर्जिगमिषति निर्गच्छति। निष्कुहः कोटरं वा नेत्यमरः। वासः कुटीति च। कुटीशमीशुण्डाभ्यो र इत्यल्पत्वे रः। तिमिरतर्जनार्थं निर्गतास्विव दहनप्रविष्टदिनकरकराणां किरणानां शिखासु प्रस्फुरन्तीषु दीपलेखासु सौरं तेजः सायमग्निं सङ्क्रमते। आदित्यः सायमग्निं प्रविशतीत्यादिश्रुतिः। मुखरितधतुषि। समासान्तविधेरनित्यत्वान्नानङ्। शरनिकरं वर्षति। अनवरतमशेषसंसारशेमुषीमुषि सकलसंसारमतिहारके मकरध्वजे। धीः प्रज्ञा शेमुषी मतिरित्यमरः। सुरतारम्भस्याकल्पेन वेषेण शोभिनि शम्भलीनां कुट्टनीनां भाषितं वचनं भजति तादृशि भूषां भजति

भुजिष्याजने प्रेष्याजने। आकल्पवेषौ नेपथ्यम्। शम्भली कुट्टनी समे। नियोज्यकिङ्करप्रैष्यभुजिष्यपरिचारकाः। इति त्रिष्वमरः। भुजिष्या प्रैष्यमात्रे स्यात् स्वतन्त्रायामपि स्मृता। इति धरणिः। सैरन्ध्रीभिर्बध्यमानरसनाकलापेन काञ्चीकलापेन जल्पाकजघनस्थलीषु जनीषु वधूषु। सैरिन्ध्री परवेश्मस्था स्ववशा शिल्पकारिका। स्याज्जल्पाकस्तु वाचाल इति द्वयोरमरः। जनी सौमन्तिनीवध्वोरुत्पत्तौ च जनिर्मता। इति विश्वः। विश्रान्तकथानुबन्धतया प्रवर्तमानानेकजनेषु गृहगमनत्वरा येषु तेषु चत्वरोष्वङ्गणेषु। अङ्गणं चत्वराजिरे इत्यमरः। निष्कुटेषु गृहारामेषु समावासितकुक्कुटेषु। गृहारामास्तु निष्कुटा इत्यमरः। बर्हिणेषु मयूरेषु कृतयष्टिसमारोहणेषु। मयूरो बर्हिणो बर्हीत्यमरः। गृहस्थेषु विहितसन्ध्यासमयव्यवस्थेषु। सङ्कोचेति स्पष्टम्। अथानन्तरं वरुणेनानेन वर्त्मना भानुमता गन्तव्यमिति सर्वपट्टमयैर्वसनैर्मणिकुट्टिमालिर्मणिबद्धभूमिरिव रचिता। कुट्टिमोऽस्त्री निबद्धा भूरित्यमरः। कालकृत्तेत्यादि स्पृष्टम्। लक्ष्मीरिव स्वयंवरपरिगृहीतः पीताम्बरो विशुर्यया। पक्षे। पीताम्बरं पीतनभः। भिक्षुकीव तारायां देवतायामनुरक्ता रक्ताम्बरधारिणी रक्तवस्त्रधरा। पक्षे। तारा नक्षत्राण्यनुरक्ता यस्याम्। आहिताग्न्यादिः। रक्तमम्बरमाकाशो यस्याम् ॥73 ॥

क्षणेन च क्षणदारागरचनाचतुरासु सन्ध्याशिष्यास्विव वेश्यासु तुलाधारशून्यायां पण्यवीथ्यामिव दिवि घनघटमानदलपुटासु पुटकिनीषु तिमिरप्रतिहस्तकेष्विव तत इतः परिभ्रमत्सु कमलसरसि मधुकणे विकलकुररीरुतच्छलेन रविविरहविधुरासु विलपन्तीष्विव सरोजिनीषु ॥74 ॥

क्षणेन गणक इव नक्षत्रसूचके प्रदोषे तिमिरमजृम्भतेत्यन्वयः। क्षणदा रात्रिस्तस्या रागवचना तत्र चतुरासु सन्ध्याशिष्यास्विव वेश्यासु। पक्षे। क्षणदा आ साकल्येन रागा भैरवादयस्तेषां रचना यथायथं स्वरयाममूर्च्छनासहितं गानं तत्र चतुरासु। यद्वा। क्षणदानां स्वसुखप्रदानामा साकल्येन रागरचना प्रीतिरचना तत्र चतुरासु। तुखाधारः वणिजस्तैः शून्यायां पण्यवीथ्यामिव दिवि। पक्षे। तुलाराशिराधारो येषां ते चन्द्रादयस्तैः शून्यायाम्। तथाच माघः। “अविभाव्यतारकमदृष्टहिमद्युतिबिम्बमस्तमितभानुनभः। विगतोरुतापमतमिस्रमभादपदोषतैव विगुणस्य गुणः ॥”इति। तुलाधारस्तुलाराशौ भवेद्वाणिजकेऽपिच। इति विश्वः। धनं निविडं घटमानदलपुटासु पुटकिनीषु कमक्षिनीषु। राजादेर्योग्यस्यापदि विपणिनो विपणमपसारयन्ति

सश्रीकाश्च स्वद्वारपिधानमाचरन्तीति लोकव्यवहारो ध्वनितः। हरताल इति भाषायाम्। नालीकिनी पुटकिनी विसनालिश्च पद्मिनी। इत्युतपलिनी। कमलसरसि तिमिरप्रतिहस्तकेष्विवेतस्ततो भ्रमरेषु परिधमत्सु। प्रतिहस्तकोऽपरहस्तकः। सञ्ज्ञायां कन्। गुमास्ता इति भाषायाम्। मालिन्येन साम्यात् प्रतिहस्ततोत्प्रेक्षणम्। प्रभौ पराभूते क्षुद्रः परहस्तदारादीन् समया स्वभृत्यान् लक्ष्मीजिघृक्षया प्रेषयत्येवेति लोकप्रसिद्धो ध्वनितः। रविविरहविधुरास्वत एव विकलकुररीरुतच्छलेन पक्षिविशेषशब्दमिषेण विलपन्तीष्विव सरोजिनीषु ॥74॥

गणक इव नक्षत्रसूचके प्रदोषे हरकण्डकाण्डकालिमसनाभि दैत्यबलमिव प्रकृष्टतारकं भारतसमरमिव वर्धमानोलूककलकलं धृष्टद्युम्नवीर्यमिव कुण्ठितद्रोणप्रभावं नन्दनवनमिव सञ्चरत्कोशिकं कृष्णवर्त्मेवाखिलकाष्ठापहारकं सगर्भमिव घनतरपाषाणकर्करासु गिरितटीषु सचक्षुरिव सुप्तसिंहनयनदीधितिच्छटाकपिलेषु सानुषु ॥75॥

गणक इव दैवज्ञ इव नक्षत्रसूचके शुभाशुभकार्योपयोग्यश्विन्यादिनक्षत्रसूचके। पक्षे। नक्षत्राणि तारास्तत्सूचके द्योतक प्रदोषे। दैवज्ञगणकावपीत्यमरः। हरस्य कण्ठकाण्डं गलस्तम्भस्तत्काखिमसनाभि दैत्यबलमिव प्रकृष्टः श्रेष्ठस्तारको दैत्यविशेषो यत्र। काण्डं चावसरे बाणे नाले स्कन्धे च शाखिनाम्। स्तम्बे रहसि गर्वे चेति धरणिः। पक्षे। प्रकृष्टास्तरका भौमादिनक्षत्राणि यत्र। तथाच माघः। “सवितुस्त्विषाद्धि ददृशेऽपि न यः स तमी तमोभिरधिगम्य तताम् द्युतिमग्रहीद्ग्रहगणो लघवः प्रकटीभवन्ति मलिनाश्रयतः ॥” भारतसमरमिव वर्धमान उलूकस्य कुरुयोधविशेषशकुनिपुत्रस्य कलकलो यत्र। पक्षे। उलूकाः पेचकाः। उलूक करुभेदेऽपि पेचके जम्भभेदिनि। इति विश्वः। सङ्ग्रामे प्रयोजनयोद्धृभ्य इत्यण्। धृष्टद्युम्नवीर्यमिव द्रुपदपुत्रवीर्यमिव कुण्ठितो द्रोणस्याचार्यस्य प्रभावो येन। पक्षे। कुण्ठितो द्रोणानां काकानां प्रभावो यत्र। द्रोणो ना दग्धकाके स्यादश्वत्थाम्नी गुरावपि। इति रुद्रः। नन्दनवनमिवेन्द्रवनमिव सञ्चरन् कौशिक इन्द्रो यत्र। पक्षे। कौशिका उलूकाः। कौशिकः पेचके शक्रे विश्वामित्रे च कौशिकः। इति विश्वः। कृष्णवर्त्मेवाखिलकाष्ठानामिन्धनानामपहारकम्। पक्षे। काष्ठा दिशस्तासामपहारकमाच्छादकम्। यद्वा। कृष्णवर्म्मानमिव दूराचारमिवाखिलकाष्ठानामखिलोत्कर्षाणामपहारकं नाशकम्। कृष्णवर्त्मा हुताशे स्याद्दुराचारे विधुन्तुदे। काष्ठा दारुहरिद्रायां कालमानप्रकर्षयोः। स्याद्दिशि स्थानमात्रे च काष्ठमाख्यातमिन्धने।

इति विश्वप्रकाशः। सगर्भमिव ससत्त्वमिव। अधिकमिति यावत्। क्वचित् सगर्वमित्यपि पाठः। घनतराः पाषाणाः कर्कराश्च यत्र तासु गिरितटीषु। कांकर इति भाषायाम्। सचक्षुरिव सिंहनेत्रदीधितिच्छटाकपिलेषु सानुषु ! सुप्तसिंहेति पाठस्तु धामकत्वादुपेक्षितः ॥75 ॥

सजीवमिव तमोमणिभिः संवर्धितमिवाग्निहोत्रधूमलेखाभिर्मांसलितमिव
कामिनीकेशपाशसंस्कारागुरुधूमपटजैरुद्दीपितमिव घनतरलीनमधु
करपटलमेचकितपेचकिकणेलतलदानधाराशीकरैः पुञ्जीकृतमिव विततमालमालाच्छायासु
लीयमानमिव कज्जलश्यामभोगेषु प्रावरणमिव रजनीपांसुलायाः पलितौषधमिव वृद्धवारविलासिन्या
अपत्यमिव रजन्याः सुहृदिव कलिकालस्य मित्रमिव दुर्जनहृदयस्य बौद्धदर्शनमिव
प्रत्यक्षद्रव्यमपह्नुवानं तिमिरं व्यजृम्भत ॥76 ॥

तमोमणिभिर्ज्योतिरिङ्गणैः सजीवमिव।इतस्ततो भ्रमणादिति भावः। ध्वान्तोन्मेषखद्योतस्तमोमणिर्ज्योतिरिङ्गणः। इति व्याडिः। अग्रिहोत्रधूमलेखाभिः संवर्द्धितमिव। कामिनीकेशपाशसंस्कारार्थमगुरुधूमपटलानि तैर्मांसलो बलवांस्तद्वदाचरितमिव। सिध्मादित्वाल्लः। बलवान् मासलोऽसल इत्यमरः। घनतरं निविडतरं लीनानामुपविष्टानां मधुकराणां पटलैर्मेचकितानां श्यामवदाचरितानां पेचकिनां गजानां कपोलतलदानधाराशीकरैरुद्दीपितमिव। उलूके करिणः पुच्छमूलोपन्ति च पेचकः। कालश्यामलमेचका इति द्वयोरमरः। प्रौढोक्तिः। वितता या समालमाला तच्छायासु पुञ्जीकृतमिव। कज्जलश्यामभोगिभोगेषु सर्पशरीरेषु लीयमानमिव। रजनीपांसुलाया रात्रौ कृष्णाभिसारिकायाः प्रावरणमिव। स्वैरिणी पांसुला च स्यादित्यमरः। वृद्धवारविलासिन्याः पलितस्य जराकृतकेशशौत्क्यस्यौषधं तन्निवारकमिव। अन्धतमसे केशानां विशेषानुपलम्भादिति भावः। पलितं वेश्यानां जीविकाभङ्गहेतुरिति ता एव वर्णिताः। पलितं जरसा शौक्ल्यं केशादावित्यमरः। रजन्या रात्रेरपत्यमिव। तत उद्भूतत्वादिति भावः। कलिकालस्य सुहृदिव। सदाचारनाशकत्वान्मालिन्याच्च साम्यात् सुहृत्त्वम्। दुर्जनहृदस्य मित्रमिव। बौद्धदर्शनमिव बौद्धशास्त्रमिव प्रत्यक्षमपि चक्षुरिन्द्रियगोचरमपि न तु परमाण्वादिवदतीन्द्रियं द्रव्यमपह्नुवानम्। सर्वं ज्ञानमयं जगदिति मन्यमानास्ते। सूर्य्याचन्द्रमसौ व्योम ताराचक्रं वसुन्धरा। सरितः सागराः शैलाश्चित्तस्यैव विभूतयः।। इति प्रत्यक्षपरिकल्पितमप्यर्थमन्यथयन्ति ॥76 ॥

मुदितमिवातिमत्तमातङ्गमनोहरगण्डमण्डले फलितमिवातिसान्द्रबहलच्छदविततमालतमालकानने स्मरितमिवातिकान्तकान्ताजनघनतरकेशपाशसंहतौ मिलितमिवेन्द्रनीलमणिरश्मिभिरतिशयमांसलं तम इवावटतटाटवीषु साटोपमिव स्फुटपाटवोत्कटप्रकटविशङ्कटकुटजविटपोत्कटविनटितषट्पदालिषु घनतरघोरघस्मरविषधरभोगभासुरं मदभरमत्तदन्तिदन्तद्युतितर्जनजर्जरं तमः ॥77॥

अतिमत्तमाबङ्गमनोहरगण्डमण्डले मुदितमिव हृष्टमिव। अतिसान्द्रपहलपत्रविततभालतमालकानने फलितमिव। अतिक्रान्तकान्ताजनघनतरकेशपाशसंहतौ स्फुरितमिव। इन्द्रनीलमणिरश्मिभिर्मिलितमिव। अतिशयमांसलं तमः। अवटा गर्तास्तटा अटव्यश्च तत्रोत्पन्नमिव। अवटः स्यात् खले गर्ते कूपे कुहकजीविनि। इति विश्वप्रकाशः। स्फुटं पाटवं पटुत्वं तेनोत्कटमुदग्रं प्रकटो व्यक्तो विशङ्कटो महान् यः कुटजविटपस्तत्रोत्कटविनटितषट्पदालिषु साटोपमिव सावष्टम्भमिव। विकटः सुन्दरे प्रोक्तो विलासविकरालवोः। इति विश्वप्रकाशः। विशङ्कटं पृथुवृहदित्यमरः। घनतरं घोरं भयानकं घस्मरो भक्षको यो विषधरस्तद्भोगवद्भासुरम्। घोरं भीमं भयानकम् भक्षको घस्मरोऽद्मर इत्युभयत्रामरः। सृघस्यदः क्मरच् घसेः। मदभरमत्तदन्ति दन्तद्युतितर्जनेन जर्जरं शिथिलावयवं तमः। मदमत्त इति विशेषणं गजानां तारुण्यद्योतनाय तच्च दन्तयोः श्वैत्याय ॥77॥

निशाकरारम्भसमय इवसङ्कुचत्कुवलयव्या जेन विरचिताञ्जलिपुटे नतिमति तमीतिमिरे क्षणेन च सन्ध्याताण्डवाडम्बरोच्छलितमहानटजटाजूटकूटकुटिलविवरविवर्त्तित जह्नुकन्यावारिधाराबिन्दव इवविकीर्णा दुर्धरधरणिभारभरभुग्नभीमदिग्मत्तमातङ्गमण्डलकरपरिमुक्तशीकरच्छटा इवातिदवीयोनभस्तलभ्रमणखिन्नदिनकरतुरगवान्तफेनस्तबका इव गगनमहासरःकुमुदकाननसन्देहदायिन्यो विश्वं गणयतो विधातुः शशिकठिनीखण्डेन तमोमशीश्यामेऽजिन इवनभसि संसारस्यातिशून्यत्वाच्छून्यबिन्दव इव वितता जगत्त्रयाविजयविनिर्गतस्य मकरकेतोरतिकरतलविकीर्णलाजा इव गुटिकास्त्रगुलिका इव पुष्पधन्वनो वियदम्बुराशिफेनस्तबका इव रतिविरचिता गगनाङ्गणे आतर्पणपञ्चाङ्गुलय इव विकीर्णा व्योम लक्ष्मीहारमुक्तानिकरा इव चन्द्रचिताचक्राद्धात्यावेगव्यस्ताः कामकीकसखण्डां इव

तिमिरोद्गमधूमधूमलसन्ध्यानलपरितप्तगगनमहास्थलीकटाहभृज्ज्यमानलाजानुकारिण्य इव तारका व्यराजन्त ॥78 ॥

निशाकरारम्भसमये चन्द्रोदयारम्भसमये सङ्कुचत्कुवलयव्याजेन विरचिताञ्जलिपुट इव। अतएव नतिमति नम्रे तमीतिमिरे सति। क्षणेन तारका व्यराजन्तेत्यन्वयः। पूर्वं तमःप्रारम्भे ता एव वर्णिता इदानीं चन्द्रोदयप्रारम्भ इति न किञ्चिदसमञ्जसम्। सन्ध्यासु ताण्डवं नृत्यं तस्याडम्बरः समारम्भस्तनोच्छलिते महानटस्य शम्भोर्जटाजूटकूटकुटिलविवर विवर्तिता या जह्नुकन्या गङ्गा तस्या वारिधाराबिन्दव स्त इव विकीर्णा विधृताः। ताण्डवं नटनं नाट्यमित्यमरः। आडम्बरः समारम्भे गजगर्जिततूर्यवोः इति विश्वप्रकाशः। दुर्धरधरणिभारभरमुग्रभीमदिङ्मत्तमातङ्गमण्डलं समूहस्तत्करैः शुण्डाभिः परिमुक्ताः सीकरच्छटा अम्बुकणच्छटास्ता इव। करो वर्षोपक्ते पाणौ शुण्डाप्रत्ययरश्मिषु। इति विश्वप्रकाशः। अतिदवीयो दूरं नभस्तलं तव भ्रमणेन खिन्ना दिनकरतुरगास्तैर्वान्तफेनस्तबका इव।दवीयश्च दविष्ठं च सुदूर इत्यमरः। गगनमहासरसः कुमुदकाननसन्देहदायिन्यः। तुल्यत्वादित्यर्थः। विश्वं गणयतो विधातुस्तमोमशीश्यामेऽजिने चर्मणीव नभस्याकाशे शथी चन्द्र एवकठिनी खटिका तस्याः खण्डेन शकलेन रचिता इति शेषः। संसारस्यातिशून्यत्वात्। नश्वरत्वेनेत्यर्थः। शून्यबिन्दव इव। कठिनी खठिकायां त्विर्तिं विश्वप्रकाशः। जगत्त्रयविजयार्थं विनिर्गतस्य मकरकेतोः कामस्य रतेः प्रियायाः करतलविकीर्णलाजा इव। पुष्पधन्वनो गुटिकास्त्रं गुलेल इति भाषायाम्। तस्य गुलिका इव। गुरिया गोली इति वा द्वयं भाषायाम् वियदम्बुरशेः केनस्तबका इव। गगनाङ्गणे रतिविनिर्मिता आतर्पणम्। अयिपन इति भाषायाम्। तस्य पचाङ्गुलयः। चुटकी इति भाषायाम्। ता इव। उत्सवादावातर्पणेनाङ्गुली रञ्जयित्वा कुड्यादि रञ्जयन्तीति सम्प्रदायः। आतर्पणं च सौहित्ये विन्द्यादालिम्पनेऽपि च। इति विश्वप्रकाशः। विकीर्णा विक्षिप्ता व्योमलक्ष्म्यागहारमुक्तानिकरा इव। चन्द्र इव चिताचक्रं तस्माद्वात्यावेगेन व्यस्ता इतस्तत उत्पतिताः कामकीकसखण्डाः कामास्थिखण्डास्त इव चिता चित्या चितिः स्त्रियाम्। कीकसं कुल्यमस्थि चेति द्वयोरमरः। तिमिरमेव धूमस्तेन धूमलः कृष्णलोहितः सन्ध्यैबानलो वह्निस्तेन परितप्तो गगनमहास्थल्येव कटाहस्तत्र भृज्ज्यमानलाजानुकारिण्यः। धूमधूमलौ कृष्णलोहित इत्यमरः ॥78 ॥

ताभिः श्वित्रितमिव वियदशोभत। दीर्घोच्छ्वासरचनाकुलं सुश्लेषवक्त्रघटनापटु सत्कविवचनमिव

चक्रवाकमिथुनमतीवाखिद्यत।

कमलिनीवनसञ्चरणलग्नमकरन्दबिन्दु लुब्धमुग्धमधुकरमालाशबलगात्रं कालपाशेनेव मूर्त्तरामशापेनाकृष्यमाणं चक्रवाकमिथुनं विजघटे। रविविरहविधरायाः कमलिन्या हृदयमिव द्विधा पपाट चक्रवाकमिथुनम्। आगमिष्यतो हिमकरदयितस्य पार्श्वे सञ्चरन्ती कुमुदिन्या भ्रमरमाला दूतीवालक्ष्यत। तारकाव्याजादस्तङ्गतस्य दिवाकरस्य शोकादिव स्थूलाश्रुबिन्दुभिः ककुभो व्यरुदन्। भास्वतो निजदयितस्य विरहादभिनवकिञ्जल्कराजिव्याजेन मुर्मुर इव नलिनी कोशहृदये जज्वाल। रविरश्मिभस्मितनभोवनमशीराशिरिव श्रुतिवचनमिव परिहृतदिगम्बरदर्शनं सद्यो द्रावितराजपट्ट इवसमुद्रप्रवाह इवशार्वरमन्धकारं व्यजृम्भत ॥79॥

ताभिस्वाराभिः श्वित्रितं सञ्जातकुष्ठमिव वियदराजत। कोठो मण्डलकं कुष्ठं श्वित्र इत्यमरः चित्रितमिति पाठे सञ्जातचित्रम्। दौर्घोच्छ्वासो दीर्घपरिच्छेदस्तद्रचनयाकुलं व्याप्तम्। यद्वा। दीर्घोच्छ्वासरचनानां कुलं गृहम्। शोभनः श्लेषोऽलङ्कारो गुणविशेषो वा वक्त्रं छन्दोभेदस्तद्रचनापटः सत्कविस्तत्काव्यमिव। पक्षे। दीर्घोच्छ्वासस्य महोच्छ्वसनस्य रचनयाकुलं व्याकुलम्। सुश्लेषवक्त्रघटना शोभनः श्लेष आलिङ्गनं यत्र तादृशी वक्त्रघटना मुखसंयोजनं तत्र पटु चक्रवाकमिथुनमतीवाखिद्यत। आख्यायिका परिच्छेद आश्वासोच्छ्वासकावपि। इत्युत्तरतन्त्रम्। इष्टं जनपदे गृहे। सजातीयगणे गोत्रे देहेऽपि कथितं कुलम्। इति विश्वप्रकाशः। एकरूपेण वाक्येन द्वयोर्भणनमर्थयोः। तन्त्रेण यत्स शब्दज्ञैः श्लेष इत्यभिशब्दितः।। इति भोजराजः। शिष्टमन्युदशैथिल्यं इति गुणप्रकरणे दण्डी। वक्त्रं नाद्यान्नसौ स्याताब्धेर्योऽनुष्टुऽभि ख्यातम्। इति केदारः। पटुस्तीक्ष्णोऽस्फुटे दक्षे निष्ठुरे निर्दयेऽपि च। इति रुद्रः। कमलिनीवनसञ्चरणैर्लग्न मकरन्दबिन्दुषु लुब्धा सतृणा मुग्धा रम्या मधुकरमाला तया शबलं चित्रं गात्रं यस्य तत्। कालपाशेनेव मूर्तरामशापेन सम्यग्यथा रात्रौ न मिलतस्तथाकृष्यमाणं चक्रवाकमिथुनं विजघटे विघटितम्। रविविरहविधुरायाः कमलिन्या हृदयमिव चक्रवाकमिथुनं द्विधा पपाट। अट पट गतौ। कुमुदिन्याः पर्श्वेसञ्चरन्ती भ्रमरमालागमिष्यतो हिमवारदयितस्य चन्द्रप्रियस्य दूतीवालक्ष्यत। सञ्चरन्तीत्यत्र तृतीयान्तेन योगा भावात् समस्तृतीयायुक्तादिति नात्मनेपदम्। अस्तङ्गतस्य दिवाकरस्य शोकात् ककुमस्ताराव्याजेन व्यरुदन्। कमलिनी कोशहृदये भास्वतो निजदयितस्य विरहादभिनवकिञ्जल्कराजिन्याजेन मुर्मुर इव तुषा नल इव जज्वाल। मुर्मुरस्तु तुषानल इति वैजयन्ती। रविरश्मिभस्मितनभोवनस्य मशीराशिरिव। श्रुतिवचनमिव वेदवाक्यमिव पीग्हितं

दिगम्बरस्य बौद्धस्य दर्शनं शस्त्रं येन तत्। पक्षे। दिगम्बरयो दिगाकाथयोर्दर्थनं येन तत्। शार्वरं शर्वरीसम्बन्धि। शेषत्वेन विवक्षायामण्। भवे तु ठञ् स्यात्। एवं शार्वरस्य तमसो निवृत्तय इत्यादयो व्याख्याताः। तमो व्यजृम्भत ॥79॥

क्षणेन च क्षणदाराजकन्यकाकन्दुकः कन्दर्पकनकदर्पण
उदयगिरिबालमन्दारपुष्पस्तबकाकृतिः प्राची ललाटतटकुङ्कुमबिन्दुचक्राकारः कनककुण्डलमिव
नभःश्रियः दिव्यवधूप्रसाधिकाहस्तस्रस्तालात्ककपटलमिव गगनसौधकनककुम्भ इव
प्रस्थानकनककलश इव त्रिभुवनविजयविनिर्गतस्य मकरकेतोः
कन्दर्पकार्त्तस्वरतूणमुखकान्तितस्करः प्राच्यशैलशिखराग्रप्ररूढजपाकुसुमच्छविः
स्वच्छकुङ्कुमपिण्डपूर्णपात्रमिव निशाविलासिन्याः कुङ्कुमारुणैकस्तनकलश इवाखण्डलाशाङ्गनायाः
क्षीरसिन्धुरिव हरिणाधिष्ठितो राम इव लक्ष्मणान्वितः सुग्रीवं इव तारापतिः सुराजेव रक्तमण्डल
उदयारुणमण्डलो रजनीपतिरुदयमाससाद ॥80॥

क्षणेन रजनीपतिरभ्युदयमाससादेत्यन्वयः। क्षणदा राजकन्या कन्दुको गेन्दुकः। गेन्दुकः कन्दुकः इत्यमरः। गेन्दा इति गालमसुरिया इति भाषायाम्। कन्दर्पस्य कनकदर्पणो मुकुरः। दर्पणे मुकुरादर्शावित्यमरः। कनकपदं रक्तत्वेन साम्यार्थम्। उदयगिरेर्वालमन्दारपुष्पस्तबको नव्यमन्दारगुच्छकस्तदाकृतिः। स्याद्गुच्छकस्तु स्तबक इत्यमरः। वालपदमारुण्यातिशयाय। प्राचीललाटतटे कुङ्कुमबिन्दुचक्रवदाकारो यस्य। अथ कुङ्कुमम्। कश्मीरजन्माग्निशिखमित्यमरः। नभःश्रियः कनककुण्डलमिव कर्णवेष्टनमिव। कुण्डलं कर्णवेष्टनमित्यमरः। दिव्यवधूनां प्रसाधिका तद्धस्तात् स्रस्तमलत्ककपटलमिव। गगनेति स्पष्टम्। प्रस्थानकनकेति च। कन्दर्पस्य कार्तस्वरतूणमुस्तकान्तेः सुवर्णनिषङ्गमुखशोभायास्तस्करोऽपहारकः। तच्छ्रेष्ठत्वादिति भावः। तूणोपासङ्गतुणीरनिषङ्गा इत्यमरः। प्राच्यां भवः प्राच्यः शैलस्तच्छिखराग्रे प्रकटं जपाकुसुमं तच्छविः। द्युप्रागपेति यत्। ओड्रपुष्पं जपापुष्पमित्यमरः। स्वच्छकुङ्कुमेन पिण्डं सान्द्रं पूर्णपात्रमिव निशाविलासिन्याः। पिण्डं सान्द्रे बले काले तूलेऽपि परिकीर्तितम्। पूर्णपात्रं वस्तुपूर्णपात्रे वर्धायकेऽपि च।। इति विश्वः। कुङ्कुमारुणैकस्तनकलश इवाखण्डलाशाङ्गनाया इन्द्रदिगङ्गनायाः। आखण्डलः सहस्राक्ष इत्यमरः। क्षीरसिन्धुरिव हरिणा विष्णुनाधिष्ठितः। पक्षे। हरिणेन। राम इव लक्ष्मणेनानुगतः। पक्षे। लक्ष्मणा चिह्नेन। सुग्रीव इव तारा तन्नामिका स्त्री।

पक्षे। तारा नक्षत्राणि। सुराजेव रक्तं मण्डलममात्यादिसमूहो यस्य। पक्षे। मण्डलं बिम्बम् उडयेनारुणं मण्डलं बिम्बं यस्य सः ॥80॥

ततः कामिनीहृदयसङ्क्रामित इव चकोराङ्गनानेत्रपुटपीत इव रक्तकुमुदकोशलीढ इव क्षीणतां क्षणदाकृतो जगाम रागः ॥81॥

ततः कामिनीहृदये सङ्क्रामित इव चकोराङ्गनाभिर्नेवपटैः पीत इव कुमुदकोशैर्लीढ इवास्वादित इव क्षीणतां जगाम क्षणदाकृतो रागश्चन्द्रमण्डलस्थ लौहित्यम् ॥81॥

अनन्तरं शर्वरीव्रजाङ्गनाविष्कृतनवनीतस्वस्तिक इव कुसुमकेतोः मुखच्छायामुद्रितमुकुर इव श्वेतातपत्रमिव मकरकेतोर्दन्तपालिवक्रमिव वियन्महासेः श्वेतचामरमिव मदनमहाराजस्य वलुकापुलिनमिव निशायमुनायाः स्फाटिकलिङ्गमिव गगनमुहातापसस्याण्डमिव कालोरगस्य कम्बुरिव नभोमहार्णवस्य चैत्यमिव मदनारिदग्धस्य मकरकेतो श्चिताचक्रमिव कलङ्काङ्गारशबलं सङ्कल्पजन्मनो गगनगामिगङ्गापुण्डरीकमिवाम्बरमहार्णवफेनपुञ्ज इव पारदपिण्ड इव कालधातुवादिनो राजतकलश इव दूर्वाप्रबालशबलः कन्दर्परथचक्रचारुरम्बरप्रासादस्य पारावत इव उदयाचलचारुचूडामणि रिव ऐरावतलुप्तसिन्दूरकुम्भस्थलमिव भग्नश‍ृङ्गपुराणगोमुण्डखण्ड इव तारकाश्वेतगोधूमशालिनो नभःक्षेत्रस्य मलयजपिण्डपाण्डुरराजतपात्रमिव सिद्धाङ्गनाहस्तस्रस्तं ग्रहपतिरुज्जगाम ॥82॥

अनन्तरं ग्रहपतियन्द्र उज्जगाम। शर्वरी व्रजाङ्गना गोपी तस्या आविष्कृतं नवनीतस्य स्वस्तिकश्चतुष्कमिव। चौक इति भाषायाम्। नवनीतं नवोद्धृतमित्यमरः। स्वस्तिको मङ्गलद्रव्ये चतुष्कगृहभेदयोः। इति विश्वप्रकाशः। कुसुमकेतोर्भुग्वच्छायामुद्रितो मुकुर इव। मकरकेतोः श्वेतातपत्रमिव। वियन्महासेराकाशखङ्गस्य। पालयतीति पालिः। पाल रक्षणे। ण्यन्तः। अच इः। दन्तस्य गजदन्तस्य पालिर्गजदन्तमयः। त्सरुरिति यावत्। मदनमहाराजस्व श्वेतचामरमिव। चामरं तु प्रकीर्णकमित्यमरः। निशायमुनाया वालुकापुलिनमिव। गगनमहातापसस्य स्फाटिकलिङ्गमिव पूजार्थं स्फाटिकमयशिवलिङ्गमिव। काल एवोरगः कृष्णोरनस्तस्याण्डमिव। नभोमहार्णवस्य कम्बुरिव शङ्ख इव। मदनारिणा शिवेन दग्धस्य मकरकेतोर्यत्यमिव। चेत्यमायतने बुद्धगृहे चोद्देश्यपादपे। इति विशः।कलङ्काङ्गारः। यद्यप्यङ्गारोऽलातमुल्मुकमित्यमरः।

साग्निकाष्ठमङ्गारः। अङ्गारचुम्बितमिव व्यथमानमास्त इति प्रयुक्तं भवभूतिना। तथापि निरग्न्याग्निदग्धं श्यामं काष्ठमिहाङ्गारपदेन विवक्षितं योग्यत्वात्। कोइला इति भाषायाम्। तेन शबलं चिताचक्रमिव सङ्कल्पजन्मनः। एतादृशेऽर्थे श्रीहर्षेण देशीय इङ्गालशब्दः प्रयुक्तः। वितेनुरिङ्गालमिवायशः पर इति। गगनगामिगङ्गाया मन्दाकिन्याः पुण्डरीकमिव सिताम्भोजमिव। यदत्र वक्तव्यं तदग्रे वक्ष्यते। अम्बरं व्योमैव महार्णवस्तत्फेनपुञ्ज इव। कालधातुवादिनः पारदपिण्ड इव। दूर्वाप्रवालशबलो राजतकलश इव। दूर्वाप्रबालेति कलङ्कसाम्याय। कन्दर्परथचक्रचारुरुदयाचलचारुचूडामणिः। अम्बरमेव प्रासादो राजगृहं तस्य पारावत इव। गृहप्रकरणे। प्रासादो देवभूभुजाम्। पारावतः कलरवः कपोत इति द्वयोरमरः। ऐरावतस्य लुप्तसिन्दूरं मृष्टसिन्दूरं कुम्भस्थलमिव। श्वेतगोधूमैः शालिनः श्वेतत्वं तारासाम्पाय। काबिली गोहूम् इति भाषायाम्। शोभमानस्य नभःक्षेत्रस्य मग्नश्रृङ्गः। भग्नविषाणत्वं वर्तुलत्वार्थम्। पुराणश्चर्मरहितो गोमुण्डखण्ड इव। सीमानिर्माणार्थं रक्षार्थं वा क्षेत्रे गोमुण्डः समारोप्यते। सिद्धाङ्गनाहस्तात् स्रस्तं भ्रष्टं मलयजेन घृष्टचन्दनेन पिण्डं चूर्णमतएवातिपाण्डुरं राजतपात्रं रौप्यपात्रमिव। यद्वा। मलयजपिण्डैर्घृष्टचन्दनगुटिकाभिः पाण्डुरमित्यादि। उभयत्र भ्रंशनवर्णनं चन्दनपङ्कबिन्दवो गुटिका वा तारा विकीर्णा इति ध्वनयितुम् ॥४२॥

यश्च पुण्डरीकं लोचनमधुकराणां शयनीयसैकतमिव चित्तहंसानां स्फाटिकव्यजनं विरहवह्नीनां श्वेतशाणचक्रं मन्मथसायकानाम् ॥४३॥

लोचनमधुकराणां पुण्डरीकमिव। वर्तुलत्वसासितसाम्यार्थं विकासपर्यन्तामाग्रहेतु कुमुदम्। एवं पूर्वत्रापि। चित्तहसानां शयनीयसैकतमिव शयनार्हसिकतामयदेश इव। विरहवह्नीनां स्काटिकव्यजनम्। तत्सन्धुक्षकत्वादिति भावः। अत्र व्यजनं वर्तुलमग्निसन्धुक्षकं विवक्षितम्। छितनौ इति भाषायाम् ॥४३॥

अत्रान्तरेऽभिसारिकासार्थप्रहितानां प्रियतमान् प्रति दूतीनां ह्यर्थाः सेर्ष्याः सप्रपञ्चा विकारभङ्गुराः प्रवादा बभूवुः। तथाहि ॥४४॥

अत्रान्तरे मानिनीमानपाटनपटुकुमुदिनीकान्तोदयावसरेऽभिसाविकासार्थप्रहितानां ज्योत्स्नाभिसा- रिकासमूहप्रेषितानां। दूतीनामन्योऽन्यसङ्घट्टनविरहनिवेदनादिकर्मकुशलानां

प्रियतमान् प्रति वल्लभान् प्रति द्व्यर्था उपालम्भावर्जनरुपार्थद्वयोपेताः। सेर्ष्याः। उपालम्भे। विकारैर्मदनविकारजन्यचित्तवृत्तिविशेषैर्भङ्गुरा मानावस्थायामिव न केवलं परुषा एवापितु किञ्चित्स्वापराधव्यङ्ग्या इत्यर्थः। आवर्जन इदम्। सप्रपञ्चा वक्रोक्त्यादिसहिताः प्रवादाः प्रकृष्टवैदग्ध्यविशिष्टा वादा बभूवुः। रतार्थिनी तु सङ्केत याति या साभिसारिका। इति रसरत्नहारः ॥84 ॥

अवस्त्रीकृतमात्मानं नाकलयसि तत्त्वतः ॥85 ॥

उपालम्भे। प्रत्यक्षरश्लेषमयेत्यादि स्वगुणं प्रकटयन्नाह। अवस्त्रीकृतं कौपीनावशेषीकृतम्। अनुदरा कन्येतिवदल्पतात्र नञोऽर्थः। उक्तं च। "तत्सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता। अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थाः षट् प्रकीर्तिताः ॥"इति। आत्मानं तत्त्वतो नाकलयसि न जानासि। यथा धनलुब्धया काममञ्जर्या मलमल्लकशेषो वसुपालितोऽपवाहितस्तथा तत्रापि का गतिर्भविष्यतीति वक्ति। आत्मानमित्यादि। यद्वा। स्त्रीणां कृतं कार्मणादि कर्म। कृतमिति कृञः कर्मणि क्तः। तत्त्वतो नाकलयस्यत आत्मानमव रक्ष। यथा काममञ्जर्या आत्मानमवन् रक्षन् स महर्षिर्मरीचिः सेवक इव परिभ्रामितस्तथा त्वमपि भ्रमिष्यसीति ब्रवीम्यात्मानुभवेति। स्पष्टं चैतदपहारवर्मचरिते। मूलकर्म तु कार्मणमित्यमरः। वैशिकं मत्वेदमभिधाय कुलटासक्तं मत्वाभिधत्ते। आत्मानं प्रत्यवतीत्यवा। अवेः कर्तर्यच्। सा चासौ स्त्री अन्वहन्त्री तया कृतमवस्त्रीकृतं नीचनारी कर्म। भृङ्गकीटन्यायादतिस्त्रीसेवनात् त्वं स्त्र्येव परैर्ज्ञायस इति गदति। अवेत्यादि अवस्त्रीकृतं वधकयोषिद्भूतमात्मानं तत्त्वतो नाकलयसि। आवर्जने। सितत्त्वतो बद्धत्वाद्धेतोः। षिञ् बन्धने। क्तः। त्वमेव मम प्रिया नान्येत्यत्र शपथ इति शपथरूपपाशादित्यर्थः। सितत्त्वत इत्यत्र झरो झरीति पाक्षिकस्तकारलोप इति तु जगद्धरस्य प्रमाद एव। अनचि च इति तकारद्वित्वे रूपसाम्यं बोध्यम्। अवस्त्रीभ्यो नीचस्त्रीभ्यः कृतं पर्याप्तमात्मानं माकलय माजानीहि। मत्सख्येव त्वामभिलषत इति त्वं नीचनारीसक्तो माभूदिति भावः। कृतं युगेऽपि पर्याप्ते विहिते हिंसिते फले। इति विश्वप्रकाशः। कं सुखं सुखकारी लयः संश्लेष आलिङ्गनं विलासो वा यस्य न कलयोऽकलयः। न अकलयो नाकलयः। त्वत्तो मत्सख्या अन्यस्याः सितबद्धस्त्रीकृतं स्त्रीभ्यः पर्याप्तमात्मानमव प्रीणय। मत्सख्या सह रतिं विधायात्मानं सन्तोषयेति भावः। कं मूर्धसुखवारिष्विति विश्वप्रकाशः। लयो विकासे संश्लेषे इति च। यद्वा। नाकस्य दुःखस्य लयः संश्लेषः सम्बन्धो यस्य। अकं पापे

च दुःखे चेति विश्वः। यद्वा। अस्य वासुदेवस्य वो वक्षोऽवस्तत्र स्त्री लक्ष्मीस्तया कृतं पर्याप्तमवस्त्रीकृतं लक्ष्मीपूर्णमात्मानं तत्त्वतो नाकलयसि। जानासि चेत् कथं तां परित्यज्यान्यत्रासक्तो भवसि। अकारो वासुदेवः स्वात्। वक्षःस्थले च वः प्रोक्त इत्येकाक्षरद्वयम्। यमकश्लेषचित्रेषु बवयोर्डलयोर्नभिदित्यनुशासनाद्भेदाभावेनात्रार्थान्तरवर्णनम्। यद्वा। सितत्त्वतो बद्धत्वाद्धेतोः। अर्थात् तया प्रेम्णा बद्धत्वादवस्त्रीकृतमात्मानं नाकलय। सा किल त्वां धनेनाप्यविष्यतीति व्यङ्ग्यम्। यद्वा। सितत्वाद्रतौ बन्धविशेषबद्धत्वात् स्त्रीकृतमात्मनं नाकलय। अव तत्समीपे गच्छ। यद्वा। नाकस्येवाकाशस्येव लयः संश्लेषो यस्य। निरर्थकसम्बन्ध सूत्यर्थः। आकाशे त्रिदिवे नाक इत्यमरः। यद्वा। केन मुखेन लयो विलासस्तेन सितो बद्धस्तत्सम्बोधनम्। त्वत्तोऽन्यस्य स्त्री न। सर्वनाम्नोरन्यार्थकयोस्त्वतवतोस्तसिलन्तस्य पञ्चम्यन्तस्य प्रयोगो यथायथं बोध्यः। यथा पतिव्रतया ना स्वपतिःसेव्यत एवं पराङ्गना विदग्धेन सेवनीयेत्यर्थः। कृतं मिथ्याभाषणादिना हिंसितमात्मानमवद्योतय। सत्यसम्भाषणात् तेजोऽभिवृद्धिर्जायत इति तदाचरेति व्यङ्ग्यम्। कृञ् हिंसायाम्। यद्वा। के जले लयो विलासस्तेन सितावगत जलक्रीडाविदित सितस्ववसिते बद्धे सिता शर्करेति हैमः। सितः समामे धवले विबन्धज्ञातयोरपि। इति विश्वप्रकाशः। यद्वा। नाके स्वर्गे लयो विलासो येषां ते नाकलया देवास्तद्वत् सितोऽवगतः। यद्वा। अवस्त्रीकृतं लक्ष्मीहिंसितमात्मानं तत्त्वतो नाकलयसि पूर्वं तयैव धनदानादिना सर्वस्पृहणीयतामापादित इदानीं तामेवायासयसि। सा दरिद्रावस्था ते किं विस्मृतेति व्यङ्ग्यम्। कस्य जलस्य लयो विलासो नीचगमनरूपस्तेन सितावगत नीचगमन प्रसिद्ध। स्त्रीकृतं स्त्रीहिंसितमात्मानमव। यद्वा। अकारो वासुदेवस्तेन तुल्यमव। इवार्थे वः। अव कृष्ण इव स्त्रीकृतं स्त्रीपर्य्याप्तमात्मानं तत्त्वतो नाकलयसि। अन्याभिः सह क्रीडां करीषि चेत् कुरु परन्तु मत्सख्यापि सह क्रीडां कुर्विति भावः। व वा यथा तथेवैवं साम्य इत्यमरः। यद्वा। सितत्त्वतो धवलत्वाद्धेतोरेव कृष्ण इव स्त्रीकृतं स्त्रीपर्य्याप्तमात्मानं नाकलय। तदीयशरीरवर्ण एव त्वच्छरीरे नास्ति कथं तदीयसामर्थ्यमिति भावः। यद्वा। येन यशसा सितत्वं तस्मात्। नाके स्वर्गे ल इवेन्द्र इव स्त्रीकृतमात्मानमव। यशो यः कथितः शिष्टैः। ल इन्द्र इत्येकाक्षरकोशः। अव रक्षे गतौ कान्तौ पीतौ तृप्तौ द्युतौ श्रुतौ। प्राप्तौ श्लेषेऽर्थने वेशे भागे वृद्धौ ग्रहे वधे।। स्वाम्यर्थेऽवगमे कामे कृताविति कविकल्यद्रुमः। दूतीसंवादवाक्यैकव्याख्यादिग्दर्शिता मया। ग्रन्थबाहुल्यभीतेन ज्ञैरूह्यं स्वधियाधिकम् ॥85 ॥

कान्त प्रस्तर इव क्रूरोऽसि न चाकर्षकचुम्बकद्रावकेष्वेकोऽसि भ्रामकोऽसि परं कितव
धर्मार्थान्यप्रयुक्तः क्षेपणिक इव मुधावाहिततरवारिस्त्वमसि ॥86 ॥

हे कान्त कस्य सुखस्यान्तो यस्मात्। प्रस्तर इव। क्रूरोऽसि पाषाण इव कठिनोऽसि निष्ठुरहृदयोऽसि। तत्रापि न चाकर्षको यत्सम्बन्धात् प्रत्युप्तमपि लोहं निःसरति। अयस्कान्तमणिश्चुम्बको यत्सम्बन्धाल्लोहमुपगच्छति सूर्यकान्तो वा सूर्य्यकराभिमृष्टयच्छायासम्बन्धादिन्धनादावग्निरुत्पद्यते। द्रावको यत्सम्बन्धाल्लोहं द्रवति। चन्द्रकरस्पर्शात् स्वयं द्रवति स चन्द्रकान्तो वा भ्रामको यत्सम्बन्धाल्लोहं भ्रमति स गुरिया इति ख्यातः। चुम्बको द्रावकश्चैवाकर्षको भ्रामकस्तथा। एकद्वित्रिचतुः पञ्चषणमुखाः सम्भवन्ति ते।। इति लोह शास्त्रे। कामकलाकौशलेन यो नारीमाकर्षति स आकर्षकः। रतिकौशलेन यश्चुम्बति स चुम्बकः। औषधिविशेषयोगेन कुचादिमर्दनेन वा यः कठिनकामिनीं द्रावयति स द्रावकः। एतेषु नैकोऽसि। परं केवलं भ्रामकोऽसि। अन्यासक्तो योऽन्यनारीं भ्रामयति प्रतारयति स भ्रामकः। कस्य शत्रुशिरसोऽन्तो यस्मात् कान्तः। आकर्षको धनुराकर्षकः। चुम्बकः सैन्यप्रवेशज्ञः। द्रावकः परसैन्यविद्रावणः तेष्वेक। श्रेष्ठोऽसि। भ्रामकोऽश्वादीनामसेः स्वङ्गस्य भ्रामको वा कान्त मनोहर न प्रस्तर इव क्रूरोऽसि। प्रार्थितः सन्नपराधान् क्षमसे। आकर्षकचुम्बकद्रावका इषवो वाणा यस्य स कामस्तद्वदेकोऽद्वितीयोऽसि। भ्रामको नारीचेतसाम्। एकोऽद्वितीये श्रेष्ठे च। क्रूरौ कठिननिर्दयौ। इत्युभयत्र विश्वः। धर्मार्थमन्येन केनचिद्धर्मिष्ठेन राज्ञा नागरिकादिना वा प्रयुक्त आतरं विनाकिञ्चनजनान् परपारे नयेति प्रेरितः क्षेपणिको नाविक इव मुधा वृथा वाहिततरं वारि जलं येन। अत्र स्वामिन एव धर्मो न नाविकस्वेत्यर्थः। मुधा वाहिततरं वारि जलं येन वा। तदनुरञ्जनदशायामिति भावः। अतिश्वी सेवेतिवटपहासार्थं सेर्ष्ययोक्तम्। न तु तत्त्वकथनम्। रसाभासापत्तेः। यद्वा। मुधा वाहितस्तरवारिः खङ्गो येन। आवर्जने। कितव विदग्ध धर्मार्थं धर्मप्रयोजनं मुधावा व्यर्थावना अहिताः शत्रवो यस्य। अन्येन शत्रुणा प्रयुक्तं शस्त्रादि ततक्षेपणिको नाशकस्तरवारिः। खङ्गस्तद्वत्। क्रूर धर्मार्थाद्धर्मप्रयोजनादन्येनाधर्मेण प्रयुक्तः। यद्वा। त्रिवर्गे धर्मार्थाभ्याभन्यः कामस्तन प्रयुक्तः। कितवो द्यूतकृद्धूर्तविदग्धेषु निगद्यते। तरवारिर्मतः खङ्ग इति धरणिद्वयम्। मुधातु निष्फलं वृथेत्यमारः ॥86 ॥

सखेदमिव मनसा चिन्तयसि दुर्लभं जनं सत्त्वसारचरितो यो रिपुमण्डलाग्रतो निर्वृतिमुपेत्य तिष्ठति ॥87॥

तूष्णीं स्थिते पृच्छति सखेदं सकष्टं मनसा दुर्लभमिव जनं नायिकान्तर चिन्तयसि। सखे ! मित्र दमिव खण्डितमिव श्रृङ्गारे सखे दमिव कलत्रमिव दुर्लभं जनम्। इकार उच्यते कामः। दं कलत्रे बुधैः प्रोक्तं छेदे दामे च दातरि। इत्येकाक्षरकोश उभयत्र। दः शुद्धे दोऽवदाते च दातरि च्छेद् दानयो इति विश्वप्रकाशः। स त्वसारचरितस्तुच्छव्यवहारः। या आगन्ति ता अगो मण्डलस्यागो मण्डलागः कुलटा रिपुभूता मण्डलागो रिपुमण्डलागस्तासु रतो रिपुमण्डलाग्रतो निर्वृतिं सुखमुपेत्य तिष्ठति। अक अग कुटिलायां गतौ। यद्वा। निर्गता वृतिरावरणं यस्यास्तां निरावरणां वेश्याम्। वीर निन्दायां रिपुमण्डलायतः शत्रुस्वङ्गान्निर्वृत्तिं सुखम्। शत्रुणा खङ्गे धृते स्वयं सुखी तिष्ठतीत्यर्थः। निर्वृतिं क्षेत्रादेरावरणं वा। भयदुपेत्य। श्रृङ्गारे सत्त्वेन गुणेन सारचरितो यो रिपुमण्डलाग्रतः शत्रुमण्डलाग्रतो निर्वृतिं जीविकाम्। यद्वा रिपुमण्डलाग्रतः सपत्नीसमूहाग्रतः। सप्तम्यर्थे तसिः। निर्गता वृतिरन्यपुरुषान्तरवरणेच्छा यस्याः। मत्सखी तामुपेत्य तिष्ठति। वर्त्तमानसामीप्य इति लट्। पूर्वमन्याः सपत्नीरनादृत्य त्वं तस्यामेवानुरक्तः स्थितं इदानीं तथैव कर्तव्यं त्वयेति स्तौति। कौक्षेयको मण्डलाग्रः करवालः कृपाणवत्। इत्यमरः। मण्डलं देशसङ्घयोरिति विश्वः निर्वृतिस्तु सुखे जीव्ये अभवे अक्षयेऽपि च। इति धरणिः ॥87॥

स खलु वीरः प्रतिपक्षस्य यः सम्प्रहारतः कुञ्जरान् नयति ॥88॥

अपराह स खलु वीरः शूरो यः प्रतिपक्षस्य शत्रोः सम्प्रहारतः कुञ्जरान् गजान्नयति। यद्वा। विशेषेणेरयति वीन् पक्षिणो वेरयतीति वीरः। सम्प्रहारतो गमनात। सम्प्रहारो रणे गताविति हैमः। ईर गतौ कम्पने च। यद्वा। विशिष्टा इरा मद्यं यस्य। मद्यप इति यावत्। इरा भूमिसुरावारिभारतीषु प्रयुज्यते। कुञ्जरोऽनेकपे केशे धातक्यामपि कुञ्जरा।। वीरस्तु सुभटे श्रेष्ठे वीरो भङ्ग्यन्तरेऽपि च।। इति विश्वप्रकाशस्त्रिषु। प्रतिगतः पक्षं प्रतिपक्षो बलं तस्य। यद्वा। प्रतिपक्षस्य सख्युः सहायस्य वा। पक्षो मासार्धके गेहपार्श्वे साध्यविरोधयोः। केशादेः परतो वृन्दे बले सखिसहाययोः।। पतत्त्रे चुल्लिरन्ध्रे च देहाङ्गे राजकुञ्जरे। इति विश्वप्रकाशः। यद्वा। विशेषेण इं काममीं लक्ष्मीं वा रात्यादत्ते वीरः। इकारः कथ्यते कामो लक्ष्मीरीकार उच्यते। इत्येकाक्षरकोशः सम्यक् प्रकृष्टोऽत्युत्कृष्टो हारो मुक्तादिमाला तान् सम्महारतः। द्वितीयार्थे तसिः। कुञ्जरान् केशान्

नयति। हारो मुक्तावलौ युद्ध इति विश्वप्रकाशः। यद्वा सम्प्रहारतोऽत्युत्कृष्टरतियुद्धे सप्तम्यर्थे तसिः। खलु स्यात् प्रतिषेधेऽपि निश्चयेऽप्यवधारणे। इति विश्वः ॥88॥

धृतोरुकरवालसञ्चयोऽपि परमकाण्ड एवसम्पतन् महापदं विग्रहेण लभते ॥89॥

अन्याह। धृत उरुकरेण विशालहस्तेन बालानां शत्रुकेशानां सञ्चयो येन। यद्वा धृत उरुर्महान् करवालस्य कृपाणस्य सञ्चयो येन। यद्वा ऊरुपर्यन्तौ करावूरुकरौ ताभ्यां धृतो बालानां प्रतिपक्षलक्ष्मीकोशानां सञ्चयो येन। आजानुबाहरित्यर्थः। यद्वा। धृत उरुकरेण भूरिराजभागेन बालानामज्ञानां सञ्चयो येन। यद्वा। धृत उरुकरेणोरुकराणां वा बालानां सञ्चयो येन यद्वा। धृत उरुकरवालानां सञ्चयः। सुरतबन्धे। विग्रहेण शरीरेण कलहेन युद्धेन पक्षिग्रहणेन वा महापदं महास्थानं महापत्तिं वा परं शत्रुं परमत्यर्थं वाऽकाण्डेऽनवसरे परलकाण्ड उत्कृष्टावसरे वा। विग्रहो युधि विस्तारे प्रविभागशरीरयोः। इति हैमः ॥89॥

राजसेन रहितो राजसे न रहितो ध्रवं ॥90॥

अपराहर। राजसे रजोगुणविकारे सत्यनरहितो मनुष्याननुकूलस्त्वं न राजसे रहितो मत्सख्या जनैर्वा त्यक्तः। रहत्यागे। क्तः। यद्वा। राजसेन प्रज्ञाद्यणि रजोगुणेन रहितो नरहितो मनुष्यहितो न राजसे ध्रुवम्। यद्वा। राजस रजोगुणप्रधान इ नरहितोऽप्रभुस्त्वं न राजसे यतो रहितः प्रभुणा त्यक्तः। नरेषु हितो राजसे ध्रुवम्। ध्रुवं तु निश्चिते तर्के निश्चले शाश्वतेऽन्यवत्। इति विश्वप्रकाशः। यमकालङ्कारः ॥90॥

विशारदा विशारदाभ्रविशादा विशदात्मनीनमहिमा महिमानरक्षणक्षमा क्षमातिलक
धोरताधीरता मनसि भूतताभूतता वचसि ॥91॥

अन्याह। विगता शारदा सरस्वती यस्य तत्यम्बोधनम्। धृष्टो वा चतुरो वा। विशारदो बुधे धृष्ट इति विश्वप्रकाशः। स्त्रीविशेषणं वा। विशिष्टः शारदोऽभ्रो मेघस्तद्वद्विशदा निर्मलान्तःकरणा। विशन् प्रविष्टो भवन् आत्मनीन आत्महितो महिमा महित्वं यस्याः। मह उत्सवो येषां ते महिनस्तेषां मानरक्षणे सन्मानप्रालने क्षमा। क्षमातिलक पृथ्वीभूषण शान्तितिलक बहिः शान्तिप्रदर्शक तव मनसि धीरता बुद्धिरता सर्वकालिकीत्यर्थः। अधीरता कातरता। वचस्यभूतताऽसत्यता भुवि

पृथिव्यां तता विस्मृता यद्वा। अकारो वासुदेवस्तस्माद्भूतस्तत्ता कन्दर्पता। यद्वा। अक्षेण व्यवहारेण मा लक्ष्मीः सा तिलकमस्य। यद्वा। अक्षस्य बिभीतकस्य मा लक्ष्मीस्तत्तिलक। अक्षः कर्षेतुषे चक्रे शकटव्यवहारयोः। आत्मजे पाशके चाक्षमिति विश्वप्रकाशः। विशेषेण शारं हिंसां ददातीति विशारदः। शॄञ् हिंसायाम्। घञ्। महिम्नाजन्ति प्राणन्ति ते महिमाना मानधनास्तेषां रक्षणक्षम हे धीर तास्तादृश्यो धीरतास्तव मनसि तव वचसि भूतता सत्यता भूतता पृथ्वीप्रख्याता। भूतं न्याये पिशाचादौ भूतं सत्योपतानयोः। इति विश्वः। विशारदाभ्रविशदा विशिष्टशरन्मेषस्वच्छा। निष्कपटहृदयेति यावत्। आत्मनि स्वविषये विशिष्टं शं श्रेयो द्यति विशदाः। दो अवखण्डने। इनस्य सूर्यस्य महिमा महत्त्वं यस्य तादृशस्त्वम्। शं श्रेयसि शकारः स्याच्छिवे सीम्नि प्रकीर्तितः। इत्येकाक्षरकोशः। शं धर्मे शास्तु शास्तरीति विश्वप्रकाशः। आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात् ख इति खः। आत्मनीने ॥91॥

साह साहसेन कमला कमलापराजितापराजिता सा ॥92॥

अपराह। सा मत्सखी त्वामाह। हे सेन सप्रभो परतन्त्र सा मनसापि नान्यमनुसरामीति प्रतिज्ञाविशिष्टाहम्। आहसेन भवदीयेषद्धासेन कस्य सुखस्य मलाधारपात्री। मल मल्ल धारणे। पचाद्यच्। पराजिता कमला लक्ष्मीर्यस्याः सा कमलापराजिता। आहिताग्न्यादिः। अतएवापराजिता। अन्यस्त्रीभी रूपसुरतकौशलादिभिरपराभूता। पराजितपराभूतावित्यमरः। यद्वा। आहसेनेषद्धासेन अपराजिता एतदभिधाना देवी पराजिता पराभूना के मलमस्याः कमला शिरोमालिन्यविशिष्टा। सीमन्तकर्मण्यनभिज्ञेति यावत्। तादृशी कमला लक्षीः। यद्वा। साहसेनाभिसरणरूपेण कमला लक्ष्मीस्तत्परा कमलापरा लुब्धेति यावत्। जिता यथा लुब्धा नाभिसरत्येवं प्रीत्या मत्सख्यमिसरतीत्यर्थः। ननु कुरूपा सा केनापि नाद्रियत इति सा स्वतो धावति न तत्र मन्मुद्धेतुरित्याह। आहसेन सा प्रसिद्धा कमला लक्ष्मीः पराजिता। मत्सख्येति शेषः। सखीभावमाह। ला आदाने। लातीति ला न ला अला लुब्धा कं सुखमपराजिता त्वया पूर्वं प्रोतसाहनाद्दीपिता। राजृ दीप्तौ। यद्वा। साहसेनाहसेन युक्तेति शेषः। सा मत्सखी कमला वरस्त्री। आकमला बहुलक्ष्मीका। कमला तु वरस्त्रियामिति शाश्वतः। हस इति स्वनहसोर्वेत्यप्प्रत्ययान्तः। यद्वा। यया परा कमला पराजिता सा मत्सख्याह। आहसेनेषद्धासयुक्तेन त्वया जितमात्मानमाहेत्यर्थः। कीदृशी सेना सप्रभुः कमला लक्ष्मीर्यस्यास्तस्या

लक्ष्मीदानभोगादियुक्ता न त्वस्वामिकलक्ष्मीवद्दानभोगहीनेत्यर्थः ॥92 ॥

त्वदर्पणा दर्पणाकारविमलाशया शयाञ्जविनिर्जितकिसलया सलयाङ्गलिविभ्रमेण विभ्रमेण प्रतिगवाक्षशलाकाविवरं विलोकयन्ती विलोकयन्ती ॥93 ॥

इतराह। त्वय्यर्पणमस्यास्त्वदर्पणा दर्पणाकारो सुकुराकार आशयो यस्याः। शयाब्जेन करकमलेन विनिर्जितकिसलया जितनवपल्लवा। अङ्गुलिविभ्रमेणाङ्गुलिभ्रमणेन सलया सविलासा। लयो विलासे संश्लेषे साम्ये तौर्यत्रिकस्य च। इति विश्वप्रकाशः। गवाक्षेषु शलाका जन्तूनामागमनप्रतिषेधार्थं प्रत्युप्ताः काष्ठादिनिर्मितास्तासां विवरं विवरं प्रति प्रतिगवाक्षशलाकाविवरं विलोकयन्ती पश्यन्ती विलोकवत् पक्षिजनवदाचरन्ती विलोकयन्ती। यथा पक्षिणः पञ्जरशलाकान्तरेण पश्यन्त्येव सापि भवानागतो न वेति गवाक्षशलाकान्तरेण पश्यति। गवाक्षशलाकान्तरदर्शनं परकीयात्वद्योतकम्। स्याच्छलाकापि मदनसारिकाशल्ययोः शरे।। छत्रे पञ्जरकाष्ठे चेति विश्वप्रकाशः। उक्तं च। स्वानूढास्वानुरक्ता स्त्री परकीया निगद्यते। उत्तमाधमभेदाभ्यां द्विविधैषा पराङ्गना।। अलक्षितानुरागैषा स्वीयाकल्पोत्तमा भवेत्। तद्भिन्ना त्वधमा ज्ञेया तद्भेदा लक्षितादिकाः।। परोढाकन्यकाभेदाद्विविधा द्विविधा मता। विदग्धानुदिता चैषानुशयानाथ लक्षिता।। गुप्ता च कुलटा चेति षट्प्रकारोदिता बुधैः। इत्यस्मत्कृते रसरत्नहारे। यत्तु अप्रकटपरपुरुषानुरागा परकीयेति तन्न। कुटलाया असङ्ग्रहात्। उपालम्भपक्षे नञ् समासः। विभ्रमेण भ्रमणेन। स्याच्छालाकापि मदनसारिकाशल्ययोः शरे। पञ्जरकाष्ठे चेति विश्वप्रकाशः ॥93 ॥

त्वया विना साविना सायमनुभवन्ती दुःखानि ॥94 ॥

इतराह। अविना मेषेण त्वया विना सायं सायङ्काले दुःखानि त्वद्वियोगदुःखान्यनुभवन्ती तिष्ठति तामनुसरेति व्यङ्ग्यम्। धीरेयम्। प्रियं सोत्प्रासवक्रोक्त्या मध्या धीरा दहेद्रुषा। इति रसरत्नाकरः। अविना रक्षकेण त्वया विना दुःखान्यनुभवन्त्यतः सायं सादमनुभवन्ती तिष्ठति। अव रक्षणादौ। सर्वधातुभ्य इनिरितीनिः। षो अन्तकर्म्मणि। आदेच इत्यात्वम्। आतो युगिति युक् ॥94 ॥

जीवनायक जीवनाय क इह नाश्रयन्ति सुभगम् ॥95 ॥

अन्याह । जीवनायक प्राणहारक जीवनाय जलार्थम् जलहरणार्थमित्यर्थः । सुभगं शोभनपशुं त्वां के नाश्रयन्ति । भगमैश्वर्यमाहात्म्यज्ञानवैराग्ययोनिषु । पशुवीर्य्यप्रयत्नेच्छाश्रीधर्मरविमुक्तिषु ।। इति विश्वप्रकामः । अधीरोक्तिरियम् । अधीरा परुषोक्त्या रसरत्नहारः । शृङ्गारे । जीवनायक मत्सखीप्राणेश जीवनाय प्राणधारणार्थं के जनाः सुभगमैश्वर्ययुक्तं त्वां नाश्रयन्ति । क इति पुंल्लिङ्गनिर्देशो यदि पुरुषाः स्वप्राणधारणार्थं त्वामाश्रयन्ति तर्हि स्त्रीणां का वार्तेति द्योतयितुम् ॥95 ॥

अन्यास्तावदासतां दासतां पुरतोऽहमेव भजामि । मैत्र्यतोऽमैत्र्यतोऽस्तु ॥96 ॥

अपराह । अन्यया मत्सख्यतिरिक्तयास्तः क्षिप्तस्तत्सम्बन्धोधनम् । अत एवावद तस्यां क्रोधादमम्भाषक । असतां परपीडानभिज्ञानां परोऽग्रे दासतां दास्वमहसेव भजामि । अतोऽमैत्र्यतोऽमित्रभावात् । मैत्र्यस्तु वदो वदावदोवक्तेत्यमरः । यद्वा । अन्यैस्त्वदपेक्षयान्यैः शृङ्गारिभिस्तत्सम्बन्धिभिर्वास्ता क्षिप्ता तया सह वदति तत्सम्बोधनम् । यद्वा । अन्यास्त अतएव दास पुरोऽहमेव भजामीति तां दासतां पूर्वस्वीकृतां मत्सख्या दासताभव रक्ष । यद्वा । अन्यास्तेनान्यनारीपरित्यक्तेनावहाभाषणकर्त्री । निर्माल्योज्झितपुष्पदामनिकरे का षट्पदानां रतिः । इत्यहं सतामेव दासतां भजामीति । यद्वा । अवनभावो घञ् । अन्यास्तानामावदा रक्षणकर्त्री । अशरणशरणेति यावत् । प्रीतिप्रदा वा तृप्तिप्रदा वा । यद्वा । अप्रशस्तो मश्चन्द्रोऽस्यास्ति । अमि सम्बुद्धौ नपुंसकानां नलोपो वा वाच्यः । हापितः क्वासि हे सुभ्रु इत्यत्र सम्बुद्धिह्रस्वो यथा रामविरहातिशयपोषकस्तथा सर्व्वथाप्रयोजकत्वद्योतनाय नपुंसकप्रयोगः । अनाः प्राणिनस्तेभ्यो हितान्या । तस्मै हितमिति यत् । सतामावदा । त्वयेति शेषः । अस्ता तिरस्कृता । इदानीं दासतां भज । कीदृशी पुरो नमर्या गेव लक्ष्मीव । हन्तेर्विच् । हे अहारछेदक अत्रापि पूर्ववत् । मः शिवश्चन्द्रमा वेधाः । हकारश्छेदने मत इत्युभयत्रैकाक्षरकोशः । अन्या इतरास्तावदासतां तिष्ठन्तु । अहमेव पुरोदास्यं भजाभि ॥96 ॥

अङ्गसारतः सारतः किमपि कन्दर्पकं दर्पकं न तनोषि विशेषतोऽशेषतः स्थितमेव मरणं ॥97 ॥

अपराह अञ्जसा शैघ्र्येण स्मरतो बलात्। सा तन्वी तव प्रियेति शेषः। त्वं रतः सक्तः किमसि दर्पकं न तनोषि। किमुत्कृष्टं दर्पकं दर्पं न तनोषि। विशेषतो विशेषात्। अशेषतो निःशेषात्। मरणं स्थितमेव। माधुर्यं गुणः। मूर्ध्नि वर्गान्त्यगाः स्पर्शा अटवर्गा रणौ लघू। अवृत्तिर्लघु- वृत्तिर्वा तन्माधुर्यमिति स्मृतम्। इति काव्यप्रकाशे ॥97॥

शठधियां शोधन यशोधन प्रेमहार्यामहार्याशयोत्कटाक्षैः कटाक्षैराविर्भूतदास्यास्त- दास्याः परिजनाः ॥98॥

परा प्राह। हे शठधियां जडवृद्धीनां शोधन यशसा अधन बुद्धिशुद्धियशोहीन। उत्कटमसौम्यमक्षि येषु तैः कटाक्षैः प्रेमहार्य सुखहारणीय या त्वां क्रूरकटाक्षैरामन्त्रयति तस्यास्त्वं वश्य इत्यर्थः। अत एवामहार्याशय महानीचाशय। अस्तं त्यक्तं दास्यं यया तस्या आविर्भूतं दास्यं यस्मिन् तत्सम्बोधनम्।। परितो जनान् स्वशिक्षकजनानस्यति। तया कार्मणादिना हृतप्रज्ञतया तत्सम्बोधनम्। आवर्जने शठधियां जडबुद्धीनां शोधन शिक्षक। अतो यशोधन प्रेमहार्य केवलप्रणयवश्य। अतो महार्याशयात्युन्नताभिप्राय। तदा मत्सख्या मानसमये। उत्कटाक्षैः कटाक्षैर्भवतसम्बन्धिभिः। अस्या अस्मत्सख्याः परिजना अस्मदादय आविर्भूतदास्याः। यस्मिन् काले तया मानः कृतो भवता च क्रूरकटाक्षैः सा दृष्टा तदारभ्यैवास्मदादयस्तत्परिजना भवत् सेवकाः संवृत्ताः। एवं च चिरसेवकानामस्मदादीनां प्रार्थनया सा सुसम्पन्नमनोरथा सम्पादयितव्येत्यर्थः। यद्वा। उत्कटव्यवहारैः। यद्वा। उत्कटभाभि र्वोत्कटार्थैः। यद्वा। तदा भवत्कोपकाले उत्कटाक्षैः क्रूरैः कटाक्षैरित्यादि पूर्ववत्। अत्र पक्षे सर्वथा तवैव दोष इत्यर्थः ॥98॥

कमलाकृतिनारीणां कमलाकितिनारीणां भवता मुखं च मलिनितं ॥99॥

काचिदाह। भवतारीणां शत्रूणां कमलाकृतिनारीणां लक्ष्म्याकृतिस्त्रीणां कमलाकृति मुखं न मलिनितमिति न। यद्वा। कृतिना भवतारीणां शत्रणां कमला लक्ष्मीर्न मलिनिता न मलिनीकृता। कमलाकृति पद्माकारं नारीणामर्थाच्छत्रु नारीणां मुखं न मलिनितमिति काकुः। नपुंसकमनपुंसकेनेति नपुंसकैकशेषः। कृती कुशल इत्यपीत्यमरः। यद्वा। कमलया लक्ष्म्या कृती तेन भवतारीणां नारीणां कमलाकृति मुखं न मलिनितम्। काकुः पूर्ववत्। यद्वा कमलाकृतिन्

पद्माकार निर्लेपत्वेन साम्यं लक्ष्मीकुशलेति वा सम्बोधनम्। आरीणामा साकल्येनातिकठिनतया वैदग्ध्येन वा कोऽपि नास्मान् द्रावयितुं पटुरिति शत्रुतापन्नानां नारीणां कमलाकृति कमलरम्यं मुखं न मलिनितमिति काकुः। अकाकुरुपालम्भपक्षः ॥99॥

विश्वस्य विश्वस्य व्यवस्था समासाद्यसमासाद्यमनेककालसङ्गीतसङ्गो तनुषे
तनुषेकमनङ्गमनङ्गपुष्पेषु पुष्पेषु रुजा तरसा जातरसा मन्दाक्षमन्दा क्षणं भ्रमन्ती मुह्यति।
कामधुराधरेण का मधुराधरेण मुक्ता रजोराजिविशेषकेण विशेषकेण मुखेन्दुना ॥100॥

काचिदाह विश्वस्य सर्वस्य विश्वस्य विश्वासं कृत्वा सा तव प्रिया समा सलक्ष्मीका विगतावस्था मर्यादा वयो वा यस्याः। आदितोऽसमा विषमा त्वं तु साद्यमासादयोग्यं तनुषे शरीराय। तनुः स्यात् तनुषा सार्धमिति शब्दभेदप्रकाशः। कमलपस्नेहार्जने तनुषे आसेवकं विश्वस्य सर्वस्य जगतो मध्ये त्वया व्यवस्था समासादि असमं विषमस्येत्यसमासा हे असमास इति वा आद्यं प्रथममतनोः कामस्यसेकं कं सुखम्। पुष्पं विकाशे कुसुमे स्त्रीणांच रजसि स्मृतम्। इति विश्वः। अनङ्गमशरीरं पुष्पेषुपुष्येषु कामशरेषु तरसा वेगेन जातरसा मन्दाक्षं मन्देक्षणं भ्रमन्ती मुह्यति। आवर्जने। हेऽनङ्ग साक्षात् काम अनङ्गमसम्बद्धं प्रति पुष्पेषुपुष्पेषुरुजा कामबाणरुजा तरसा वेगेन जातरसोत्पन्नानुरागा मन्दाक्षमन्दा लज्जामन्थरा क्षणं भ्रमन्ती मुह्यति। धुराया धरो धुराधरः। भागुरिमते टाप्। कामं धुराधरस्तेनात्यन्तभारवाहकेनाधरेण नीचेन रजोराजिभिर्विशेषकं तिलकं यस्य तेन त्वया। विशेषस्य हावादेः शेषो यत्र तेन मुखेन्दुनोपलक्षिता मधुरा रम्या मूर्तिः काश्ची मुक्ता न कापीत्यर्थः। एतादृशेनैतादृशयो बह्व्या उपभुक्ताः। समालङ्कारः। समं स्याद्वर्णनं यत्र द्वयोरप्यनुरूपयोः। इति लक्षणात्। आवर्जने कामस्य धूः कामधुरा। ऋक्पूरिति समासान्तः। तस्या अधरस्तेन मधुरः सुधाधिकस्वादोऽधरोष्ठो यस्य तेन। मुक्तारजोराजिभिर्विषेकं तिलकं यत्र तेन। एतन्निर्माणावसरे बहवो मुखेन्दवो निर्मितास्तेषु रम्यत्वादस्यैव प्रयोगः कृतो विधिनेति विशेषेण शेषो यस्य तेन मुखेन्दुनोपलक्षिता का कापि स्त्री वर्तते। शेषो यदत्र मत्सखीं ज्ञात्वा न चलति चेत् सामान्यरूपेणाभिधायैनं नेष्यामीति छलप्रधानाया इयमुक्तिः। तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकम्। इत्यमरः ॥100॥

तव हृदि लग्ना म्रदिमाकरेण करेण स्वेदविन्दुपयोधरेण पयोधरेण वक्षःफलकाञ्चनेन

जितानाविलकाञ्चनेन ॥101॥

इतराह। तव हृदि लग्ना कापि वर्त्तते। अम्रदिम्न आकारस्तेन दासीत्वं व्यङ्ग्याम्। करेण स्वेदबिन्दुभिः पयोधरो जलधरस्तेन वक्षःफलकेऽञ्चनं गमनं यस्य। पतितत्वादित्यर्थः। तेन पयोधरेणोपलक्षितानाविलकाञ्चनेन जिता। श्यामवर्णत्वादित्यर्थः। आवर्जने म्रदिम्न आकरेण करेण स्वेदबिन्दुपयोधरेण वक्षःफलकस्याञ्चनं पूजनं रस्यत्वं येन। जितमनावित्वं स्वच्छं काञ्चनं येन। गौरत्वादिति भावः। तेन पयोधरेणोपलक्षिता तव हृदि लग्ना कापि वर्तेत इति पृच्छति। अस्ति चेत् तामनुसरेति व्यङ्ग्यम्। अकर्मकठिनौ हस्तौ पादौ चाध्वनि कोमलौ। इति सामुद्रिकलक्षणं तु पुरुषविषयम्। अञ्चु गतिपूजनयोः। काञ्चनं चम्पके हेम्नीति विश्वः ॥101॥

कामदारुण मदारुणनेत्रास्मरमयं रमयन्त त्वामदयं मदयन्ती। परमकमितारं परमकमितारं वाञ्छति ॥102॥

अन्याह। कामेनाभिलाषेण दारुण मदारुणनेत्र। अस्मरमयमदयं रमयन्त त्वाम्। परित्यज्येति शेषः। मदयन्ती मत्ता का परमत्यर्थमकं दुःखमितारं प्राप्तवन्तं परं भिन्नमकमितारं मकामुकम्। अकं पापे च रोगेऽति विश्वः। आवर्जने कामेन मदेन दारुण कठिननारीणामप्ययत्नेन द्रावक। मदयन्ती सीधुसेवनात्। अत एवारुणनेत्र कामदाभिलाषप्रद। स्यरमयमदयं रमयन्तं परमकमितारं परमकामुकं परमकं परमसुखमितारं त्वां वाञ्छति। कामुके कमितानुक इत्यमरः। अत्रापि समालङ्कारः ॥102॥

हारिणा हारिणा स्तनकुम्भेन हारिणाक्षिरुचिहारिणा चक्षुषा हारिणा ॥103॥

पराह। हारिणाऽन्योन्यं युद्धवता। पतितत्वादिति भावः। अरिणा जनानां हेयतासम्पादनेनेत्यर्थः। एतादृशेन स्तनकुम्भेनोपलक्षिता। हे गर्ते ऋच्छति हारि। ऋ गतौ। अच हः। हारिणा गर्तगतेनात एवाक्षिरुचिहारिणा प्रेक्षकनेत्राभिलाषहारकेण। कुत्सितत्वादित्यर्थः। चक्षुषा चोपलक्षितं त्वामाह। एतादृग् दोषविशिष्टा त्वामेतादृशमाहेत्यर्थः आवर्जने। हारिणाक्षिरुचिहारिणा हरिणसम्बन्धिनेत्रकान्तिहारिणा चक्षुषोपलक्षिता हारिणा हारवता हारिणा करिकलभकुम्भानुकारित्वाद्रम्येणेत्यर्थः। स्तनकुम्भेनोपलक्षिता। अनेन मत्सखी युवतिः सुन्दरावयवा प्रसाधिता चेति सुगन्धि जाम्बूनदम्। हा गर्तेऽपि निगद्यत इत्येकाक्षरकोशः। निरीक्ष्य

लोकव्यवहारजालं रीतिं कवीनामथ कोशजालम्। व्याख्या मयेयं रचिता महेशपादारविन्दे प्रणिधाय चेतः ॥103॥

अनन्तरं दुग्धार्णवप्रविष्टमिव स्फटिकगृहप्रविष्टमिव श्वेतद्वीपनिवाससुखमनुभवदिव जगदामुमुदे। क्रमेण चविघटमानदलपुटकुमुदकाननकोशमकरन्दबिन्दु-सन्दोहमुदित-मुधमधुकर-कुलकलरुत-मुखरितदिगन्ते चन्द्रिकापानभरालसचकोरकामिनीभिरभिनन्दितागमने सुरतभरपरिश्रमखिन्नपुलिन्दराजसुन्दरीस्वेदजलकणिकापहारिणि प्रयाति सायन्तने तनीयसि निशानिःश्वासनिभे नभस्वति कन्दर्पकेतुस्तमालिकामकरन्दसहायो वासवदत्ताजनकनगरमयासीत् ॥104॥

चन्द्रिकाव्याप्तिं वर्णयन्ति। अनन्तरं चन्द्रोदयोत्तरं दुग्धार्णवप्रविष्टमिव स्फटिकगृहेषु प्रविष्टमिव श्वेतद्वीपनिवासस्य सुखमनुभवदिव जगद्भुवन मासाकल्येन मुमुदे। मुद हर्षे। क्रमेण कन्दर्पकेतुर्वासवदत्ताजनकनगरमयासीदित्यन्वयः। विघटमानं विकसद्दलपुटं पत्रपुटं यस्य तादृक् कुमुदकाननं तस्य कोशेषु मध्यभागेषु मकरन्दबिन्दुसन्दोहः पुष्परबिन्दुसमुदायस्ते मुदितं हृष्टं मधुकरकुलं तस्य कलरुतेन मुखरितदिगन्ते। चन्द्रिका ज्योत्स्ना तस्याः पानभरेणालसचकोरकामिनीभिरभिनन्दितागमने स्तुत्यागमने। चन्द्रिका कौमुदी ज्योत्स्नेत्यमरः। सुरतमरपरिश्रमखिन्नाः पुलिन्दराजस्य म्लेच्छजातिविशेषराजस्य सुन्दर्य्यस्तासां स्वेदकणिकापहारिणि सायन्तने सन्ध्याकालिके। सायंचिरमित्यादिना ट्युः। तनीयसि स्वल्पेऽत एव निशानिःश्वासनिभे नभस्वंति वायौ प्रयाति सति तमालिकामकरन्दौ सहायौ यस्य सः। या प्रापणे। यमरमेति सगिटौ ॥104॥

अथ कटकैकदेशविरचिताभ्रंलिहशिखरेण सुधाधवलेनैकान्तर-निविष्ट-कनक्-मुक्ता-मरकत-पद्मराग-शकलेन
वासवदत्तादर्शनार्थमवस्थितादेवतागणेनेव शालवलयेन
परिगतमनिलोल्लासिताभिर्नभस्तरुमञ्जरीभिरिव तर्जयन्तीभिरिव गग-
नार्णवश्रियं पताकाभिरुपशोभमानं कनकशिलापट्टाङ्गणप्रसृताभिः
कर्पूरकुङ्कुम-चन्दनैलालवङ्गगन्धोदक-परिमल-वाहिनीभिर्वाहिनी-

भिरज्ञाततटस्काटिकपट्टसुखनिषणनिद्रायमाणप्रासादपारावताभिः प्रभ्रश्यत्तटनिकटविटपिकुसुमस्तवकितसलिलाभिरनवरतमज्जदुन्मज्जन्मदयुवतिजनघनजघनस्कालनोच्छलच्छीकरनिकरस्नपितवे- दिकाभिः कर्पूरपूरविरचितपुलिनतटनिविष्टनिनदानुमीयमानराजहंसीभिर्विकचनीलोत्पलकाननदर्शिताकाण्डचक्रवाकतिमिरशङ्कनभिर्युवतिभिरिव सुपयोधराभिः सुग्रीवयुद्धकलाभिरिव कीलालस्नपितकुम्भकर्णाभिः सागरकूलभूमिभिरिव सुन्दरीपादपरागशबलाभिर्नवनृपतिचित्तवृत्तिभिरिव कुल्यापमानकारिणीभिरनेकतराभिरुपशोभितं ॥105 ॥

अथ वासवदत्ताभवनं ददर्शेत्यन्वयः। कटकैकदेशे राजधान्येकदेश विरचितमभ्रंलिहं शिखरं यस्य तेन। वहाभ्रे लिह इति खश्। कटकं वलये सानौ राजधानीनितम्बयोः। इति विश्वः। सुधास्नुही तया धवलेन। एकान्तरं निविष्टानि कनकं सुवर्णं मुक्ता मरकतं गारुत्मतं पद्मराग एषां शकलानि यत्र। वासवदत्तादर्शनार्थमवस्थितदेवतागणेनेव शालवलयेन प्राकारवलयेनानुनीतम्। प्राकारो वरणः शाल इत्यमरः। अनिलोल्लासिताभिर्नभस्तरुमञ्जरीभिर्गगनार्णवीश्रयं तर्जयन्तीभिरिव पताकाभिरुपशोभितम्। पताका वैजयन्ती स्यादित्यमरः। कनकशिलापट्टाङ्गणेषु प्रसृताभिः। जलयन्त्रविशेषैरिति भावः। फोहारा इति चद्दर इति वा भाषायाम्। पाटङ्गणेति परसार इति भाषायां प्रसिद्धः। कर्पूरकुङ्कुमचन्दनैललवङ्गानां गन्धो यत्र तादृगुदकं तत्परिमलस्तद्वाहिनीभिर्वाहिनीभिर्नदीभिः। अज्ञातास्तटस्फाटिकपट्टेषु सुखेन निषण्णा अत एव निद्रायमाणाः प्रासादपारावता यासु। निश्चलत्वमज्ञानि निश्चलत्वे च निद्रा तस्यां सुखोपवेशनं हेतुरिति कारणमालालङ्कारः। प्रवश्यद्भिस्तटविटपिकुसुमैस्तीरवृक्षपुष्पैः स्तवकितं सञ्जातस्तबकं सलिलं यासाम्। अनवरतमज्जदुन्मदयुवतिजनस्य घनजघनास्फालनेनोच्छलच्छीकरनिकरेण स्नपितार्द्रीकृता वेदिकांवितर्दिः प्राङ्गणादौ कृतमुपवेशनं स्थानं याभिर्यासां वा ताभिः। स्याद्वितर्दिस्तु वेदिकेत्यमरः। कर्पूरपूरेष विरचितं यत् पुलिनं तस्य तटे समीपदेशे निविष्टा उपविष्टा निनदैर्वासितैरनुमीयमाना राजहंस्यो यासु ताभिः। मात्कोऽत्र पुलिनप्रयोगः। प्रमाणालङ्करिष्वनुमानालङ्कारः। कर्पूरपुलिनवर्णनेन सम्पत्तेरपरिमेयत्ववर्णनात्। उदात्तालङ्कारोऽप्यत्र, तथाच दण्डी। आशयस्य विभूतेर्वा यन्महत्त्वमनुत्तमम्। उदात्तं नाम तं प्राहुरलङ्कारं मनीषिणः। इति। विकचमित्यादि। रक्तोत्पलपाठपक्षे रात्रौ विकासासम्भवात्। नीलोत्पलपाठपक्षे चक्रवाकाणामेव

तिमिरशङ्कावर्णनानुपयोगादुपेक्ष्यम्। युवतिभिरिव तरुणीभिरिव यनूस्तिरिति तिः। सुपयोधराभिः शोभनस्तनीभिः। पक्षे धरत्यीति धरा। पचाद्यच्। पयसो जलस्य धरास्ताभिः। तरुणी युवतिः समे। स्त्रीस्तनाब्दौ पयोधराविति द्वयोरमरः। सुग्रीवयुद्धकलाभिरिव कीलालेन रक्तेन स्नपितः कुम्भकर्णो राक्षसो याभिः। पक्षे कीलालेन पयसा स्नपित कुम्भस्य कलशस्य कर्णोऽग्रे याभिः। शोणितेऽम्भसि कीलालमिति पक्षद्वयेऽमरः। सागरस्य कूलभूमिभिरिव तीरभूमिभिरिव सुन्दरीपादपानां रागैः शवलाभिः। पक्षे सुन्दरीणां पादपरागैश्चरणरेणुभिः शबलाभिः। सुन्दरी तरुभिन्नारीभिदोः स्त्री रुचिरेऽन्यवत्। नवोऽचिरप्राप्तराज्यपदो नृपतिस्तच्चित्तवृत्तिभिरिव। कुल्यस्य कुले साधोस्तव साधुरिति यत् तस्यापमानकारिणीभिः। पित्रादेरमात्यादयः शिशुत्वान्नव्यत्वाद्वा नैनमतिमनुत इति तेषामपमानः। पक्षे कुल्यानां कृत्रिमाल्पसरितामपमानकारिणीभिः। कुल्याल्पा कृत्रिमा सरिदित्यमरः। अनेकतराभिर्वह्लीभिरुपशोभितम् ॥105॥

शिखरगतमुक्ताजालव्याजेन पुरयुवतिजनदर्शनकुतूहलागतं
तारागणमिवोद्वहद्भिरुपान्तनिलीनाभिः काचकलशाकृतिमुद्वहन्तोभिः शिखिसंहतिभिरुद्भासितैः
प्रासादैरुपशोभितं क्वचिदनवरतदह्यमानकृष्णागुरुधूमपटलैर्दर्शिताकालजलदोदयं
क्वचिदतिगम्भीरमुरजरवाहूतसानन्दनर्तितनीलकण्डं सायन्तनसमयमिव पतितलोकलोचनं
जनकयज्ञस्थानमिव दारोत्सुकरामं मानुष्यकमिवाभिनन्दितसुरतं निधानमिव कौतुकस्य वासमिव
शृङ्गारस्य कुलगृहमिव विभ्रमस्य सङ्केतस्थानमिव सौन्दर्य्यस्य वासवदत्ताभवनं भवनन्दनप्रभावो
ददर्श ॥106॥

शिखरगतानां पक्षिप्रवेशवारणार्थमुपरिबद्धानां मुक्ताजालानां मुक्तामयानायानां व्याजेन पुरयुवतिजनस्य कुतूहलं कौतुकं तद्दर्शनार्थमागतं तारागणमिवोद्वहद्भिः। कुतुकं च कुतूहलम्। जालं समूह आनायो गवाक्षक्षारकावपि। इत्युभयत्रामरः। उपान्ते निलीनाभिर्नितरां लीनाभिर्निश्चलतया स्थिताभिरत एव काचकलशाकृतिमुद्वहन्तीभिः शिखिसंहतिभिर्मयूरयूथैरुद्भासितैः प्रासादैरुपशोभितम्। क्वचिदनवरतदह्यमानकालागुरुधमूपटलैर्दर्शितमकाले जलदानां मेघानामुदयो येन यत्र वा। अत एव क्वचिदतिगम्भीरमुरजरवाहूताः सानन्दं नर्तिता नीलकण्ठा बर्हिणो यत्र। रात्रौ मयूरनृत्यवर्णनं तिर्यञ्चोऽपि सर्वकालं सुखिनो मनुष्याणां तु का कथेति ध्वनयितुम्। मृदङ्गा मुरजाः। मयूरो बर्हिणो

बर्ही नीलकरल इति द्वयोरमरः। सायन्तनसमयमिव पतितः लोकलोचनः सूर्यो यत्र। किरणमालिविलोचनहेतय इति हारावली। पक्षे पतितानि सौन्दर्यावलोकनार्थं लोकानां लोचनानि यत्र। जनस्थानमिव दारेषु सीतायामुस्तुको रातो राघवो यत्र। पक्षे दारयतीति दारः कन्दर्पस्तेनोत्सुका रामाः स्त्रियो यत्र। सुन्दरी रमणी रामेत्यमरः। मानुष्यकमिव मनुष्यसमूह इवाभिनन्दिता श्लाघाविषयीकृता सुरता देवत्वं येन पक्षेऽभिननन्दितं सुरतं मैथुनं यत्र। कौतुकस्य निधानगृहं भाण्डागारमिव श्रृङ्गारस्य वासगृहमिव। पुंसः स्त्रियां स्त्रियाः पुंसि सम्भोगं प्रति या स्पृहा। स श्रृङ्गार इति ख्यातः कीडादिरसकारणम्।। इत्युक्तमन्यत्र। विभ्रमस्य विलासस्य कुलगृहमुत्पत्तिस्थानम्। कामौत्सुक्यकृताकारं रूपयौवनसम्पदा। अनवस्थितचेष्टत्वं विभ्रमः परिकीर्तितः।। इति भरतः। भवनन्दनस्य कार्तिकेयस्येव प्रभावो यस्य सः ॥106 ॥

द्रवसि द्रवसिद्धितो निगलिते चपला चपलायते किमेषा स्तबकस्तव कर्णतः पतितोऽयं
सुरेखे ! सुरया चिता सुरयाचितश्रीस्त्वमसि मत्ता कलहे ! कलहेमकाञ्चिदामक्वणितैः
स्मरमिवाह्वयसि मलये ! मलयेष्मितं दृशैवाधिगतासि कलिके ! कलिकेतुमिमां मुखरां मुञ्च
मेखलां श्रुणुमः कलवल्लकीरुतं मेखला मे खला न भवति त्वमेव मुखरतया मुखरतया च
॥107 ॥

इत्यन्योन्यप्रणयेन पेशला रम्याः प्रमदानामालापकथाः श्रृण्वन् कन्दर्पकेतुर्मकरन्देन समं विस्मयमाश्चर्यमकरोत्। द्रवसिद्धितो नर्मसिद्धितः सार्वविभक्तिकस्तसिः। निगलिते डलयोरैक्यान्निगडिते द्रवसि द्रुगतौ। बद्धस्य गमनप्रयास उपहासाय अफलत्वादिति काचिदुपहसति। यद्वा मया प्रेम्णा बद्धासि त्वं मां परित्यज्य यासीत्युपालम्भः। द्रवो विद्रवनर्मणोः। आसवे सरगत्योश्चेति हैमः। यद्वा निगलिते एतदभिधाने द्रवसिद्धितो द्रावकौषधिविशेषाद्द्रवसि। यद्यप्यष्टगुणः स्मरो निगदितः पुंसोऽङ्गनानां सदा नो याति द्रवतां तथापि झटिति व्यायासिता सङ्गमे। तत् स्याद्भेषजसम्प्रयोगविधिना सङ्क्षेपतो द्रावणम्। इति रन्तिदेवः। यथोक्तं द्रवसीति तां लक्षीकृत्यान्यां प्रत्याह। एषा पुरोवर्तिनी चपला चपलाभिधाना किं चपलेव विद्युदिवाचरति। नाम्नैव गतार्थत्वादिति भावः। यद्वैषा चपला चञ्चला। किञ्चान्यच्च पायते। इण् गतौ उपसर्गस्यायताविति लत्वं पररिफस्य। यद्वा चपलेव पिप्पलीवाचरति। इयमेवौषधिः। सर्वथा द्रवतीति भावः। चपला कमला विद्युत्पुंश्चलीपिप्पलीषु च। इति विश्वप्रकाश इति दिक्। हे सुरेखे तव कर्णतः स्तबकः

पुष्पगुच्छोऽयं पतितः। त्वं न जानासि। मत्तासीत्युपहासः। स्याद्गुच्छकस्तु स्तबक इत्यमरः। एनमेवोपहसति सुरैर्देवैर्याचिता। अर्थाद्ब्रह्मण उचिता योग्या श्रीः सौन्दर्यश्रीर्यस्यास्तादृशी त्वम्। सुरया मदिरया चिता व्याप्ता तादृशी सती मत्तासि। हे कलहे कलैर्हेमकाञ्चीदामक्वणितैः स्मरमाह्वयसीवाकारयसीव। पत्यतिरिक्तपुरुषाह्वानोत्प्रेक्षणमुपहासाय। एनामुपहसति। मलये तन्नामिके। मे शिवे लयो नाशो यस्य मलय। कामस्तत्वदीप्सितं हृद्यं दृशैव दृष्ट्यैवाधिगतासि त्वं पुरुषं कटाक्षैरामन्त्रयसीति भावः। अभीष्टऽभीप्सितं हृद्यमिथमरः।। यद्वा मः शिवो लयो गृहं यस्य मलयश्चन्द्रस्तस्येप्सितं हरिणस्तं दृशैवाधिगतासि। मृगलोचनासीति भावः। मः शिवश्चन्द्रमा वेधा इत्यनेकार्थध्वनिमञ्जरी। कलिके कले रतिकलहस्य केतुध्वजम्। यथा केतुना सेनादि द्योत्यते। एवमनया रतिकलहो द्योत्यत इति भावः। मुखरां वाचालां मेखलां काञ्चीं मुञ्च। त्यागे फलमाह। कलमव्यक्तमधुरं च तद्वल्लकीरुतं तत् शृणुमः। कलिः स्यात् कलहे सूरे कलिरन्त्ययुगे युधि। इति विश्वप्रकाशः। उत्तरयति। मे मम मेखला काञ्ची खला पिशुना न भवति। मुखेन प्रेष्ठेन रतं यातीति मुखरतयाः। यद्वा मुखेन वात्स्यायनाद्युक्तोपायेन रतं यातीति मुखरतयाः त्वमेव मुखरतया वाचालतया खला। मुखमुपाये प्रारम्भे प्रेष्ठे निस्मरणास्वयोः। इति हैमः। पिशुनो दुर्जनः खल इत्यमरः ॥107 ॥

त्रपतेऽत्र पतेदियमवन्तिसेना कुसुमोपहारे मुग्धा तव कैतवैरलं लवङ्गिके ! वेपथुरेवाशयं व्यनक्ति वहतीव हतीरनङ्गलेखे ! स्मरसायकानां तव वपुरलसं पिहितापि हिताय त उत्कलिकामहोर्मिर्वदने वद नेत्रपेयकान्तौ किमुपमानमिन्दुरप्युपयति वसतीव सतीव्रते ! तव हृदि कोऽपि शतधा शतधारसारा वाचस्तवानुभूताः कुन्तलिके !

करकाकरकालमेघखण्डतुलामयमुल्लसितोत्फुल्लमल्लिकामालभारी कुन्तलकलापः तव याति केरलिके ! पुरगोपुरगोचराः श्रूयन्ते गीतध्वनयः किमिव कल्पयसि क्षणमीक्षणमीलनादपि चटुलं चटुलम्पटं सखीजनमायासयसि

मुरलिके ! स्तनता स्तनताडनेषु यत् सौख्यं तल्लब्धं स्मरता स्मरतापनोदनं दयितेन दयितेन विमुक्तासि किंमुह्यसि महतो महतो दयितो दयितः स्मरति स्म रतिप्रियं तव कौशलं ॥108 ॥

काचिदाह। मुग्धेयमवन्तिसेना त्रपते लज्जतेऽत्र कुसुमोपहरे। पतेत्। सम्भावनायां लिङ्।

तां प्रत्याह। लवङ्गिके कैतवैरलं कैतवसाध्यं नास्तीत्यर्थः। वेपथुरेव कम्प एव तवाशयं व्यनक्ति। सात्त्विकाविर्भावात् त्वमेव कम्पसे मां किं वृथा वदसीति भावः। स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चः स्वरभङ्गोऽथ वेपथुः। वैवर्ण्यमश्रु प्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका मताः। अनङ्गलेखे तव वपुः कर्तृ स्परसायकानां हतीर्हननानि। हन् हिंसागत्योः त्तिवन्। वहतीव यतोऽलसम्। उत्तरमाह। तेऽप्युत्कलिकामहोर्मिः पिहिता छन्ना हिताय। विरहस्यानाविष्कारादर्थात् ते हिताय कल्याणाय। यद्वोत्कलिकामहोर्मिः पिहितापि हितवदाचरति हितायते। यद्वोत्कलिकामहोर्मिः पिहितापि हि निश्चयेन तायते लोकोपहासात् त्वां पालयतीत्यर्थः तासु सन्तानपालनयोः। सन्तानः प्रबन्धः। यद्वा पिहिताप्युत्कलिकामहोर्भिः कर्मकर्तृ तायते स्वयमेव विस्तृता भवति। हिः प्रसिद्धौ। तनु विस्तारे। तनोतेर्यकीति विभाषात्वम्। यद्वोत्कलिकामहोर्भिः पिहितापि हिता वृद्धा। हि गतौ वृद्धौ च। अयते लोके गच्छति प्रसूता भवति। हि नेत्रैः पेया कान्तिरस्य तस्मिन् वदने मुखे किमिन्दुरुपमानमपि यातीति वद। पूर्वं त्वन्मुखमुपमानमिदानीमिन्दुरुपमानमपि यातीति सम्भावनम्। मुखे विरहातिशयात् पाण्डुत्वाधिक्यद्योतनाय। उत्तरमाह। सतीनां व्रतमिव व्रतमस्यास्तत्सम्ब धनम् ।तव हृदये कोऽपि वसतीव। शतधा शतप्रकारेण शतधारोऽशनिस्तत्साराः वज्रपरुषास्तव वाचोऽतुभूताः। शतकोटिः स्वरुः शम्बो दम्भोलिरशनिर्द्वयोः। इत्यमरः। कुन्तलिक उल्लसितोत्फुल्लमल्लिकामालभारी तवायं कुन्तलकलापः करकाणां वर्षोपलानामाकरो यः कालमेघखण्डः तस्य तुलां साम्यं याति प्राप्नोति। वर्षोपलस्तु करकेत्यमरः। मालभारीत्यत्वेष्टकेषीकामालानामिति ह्रस्वः। पुरस्य गोपुरं द्वारं तद्गोचरा गीतध्वनयः श्रूयन्ते। गोपुरं द्वारि पूर्द्वारि कैवर्ते मस्तकेऽपि च। इति मेदिनी। किमिव कल्पयति किंवा गायसि कथं वा कस्य कृते वेति किं कल्पयसि सर्वे स्पष्टतयैव ज्ञायत इति त्वदर्थमेवेत्युपहासः। हे मुरलिके क्षणं कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे द्वितीया। ईक्षणमीलनादृष्टिमीलनाच्चटुलं चञ्चलं कार्येऽनलसम्। चटुलम्पटमपि प्रियवाक्यासक्तमपि सखीजनमायासयसि। त्वमपि विरहवेदनया मूर्छिताऽस्मान वेदयसीति भावः। दयितेनाभीष्टेन स्तनता भणितं कुर्वता सङ्केतार्थं पक्ष्यादिशब्दं कुर्वता वा स्तनमण्डलेषु सुरते चन्द्रकलानुरोधप्राप्तेषु। यत् स्मरतापनोदनं स्मरतापनाशकं सौख्यं लब्धं तत् स्मरतापि दयितेन पत्या विमुक्तासि। दयितः स्वामिकान्तयोरिति धरणिः। एतादृश्येतादृशेन मुक्ताऽसीति को वेद तवापराधमिति ध्वनिः। अतएव वदति किं मह्यसि युक्तमेव कृतं पत्येत्यभिप्रायः। यद्वा समाश्वासयति किं मुह्यसि स त्वद्गुणासक्तस्तस्त्वां न त्यक्ष्यति। पूर्वं

वर्णितमपि गुणं तत्प्रत्ययार्थं पुनर्वर्णयति। महतो महीयसो महतस्त्वद्रतिरूपान् महोत्सवाद्धतमोहतमः। हतो यया कयाचिद्रतविधानरूपोमोहो यस्य सः। ततोऽतिशये तमप्। दयितः कान्तो दयितः पतिः। रतौ सुरते प्रियं तव कौशलं स्मरति स्म स्मृतवान्। लट् स्म इति भूते लट् ॥108॥

नवनिशानखराणां नखराणां व्रणः स्मरजन्यां स्म रजन्यां कुरुते न कुरुते रुजं किं ते
लोचनाभ्यां लोचनाभ्यां प्रीणिताखिलजनेक्षणदेशः क्षणदेशः किं न पीयते प्रियसखि मदमालिनि !
बिम्बाधरसङ्गत्या सङ्गत्यागच्छया विरागं कुरु मधुमदारुणमालवीकपोलतलसमानो लसमानो
रक्तमण्डलतया लतया त्वया विशेषः कः ॥109॥

हेकुरुते नवं निशानं तेजनं तेन खराणां नखराणां नखानां व्रणः क्षतं स्मरस्य जनी वधूरतिस्तस्वां रतौ स्मरं जनयतीति कर्मण्यण्। जनिवध्योश्चेति वृद्धिनिषेधः। ङीप् तस्यां कामोद्दीपिकायां वा रजन्यां रात्रौ रुजं पीडां किं ते न कुरुते स्म। पूर्ववल्लट्। शान तेजने। यद्वा स्मरेण जन्या कामेनोत्पादिता तां रुजं चन्द्रकलानुरोधेन नखक्षतादयो नारीणां काममुद्दीपयन्तीति स्पष्टं कामतन्त्रे। भव्यगेयेति साधुः। जन्या मातृवयस्यायां जन्यः स्याज्जनके पुमान्। त्रिषूत्पाद्यजनित्रोश्च। इति विश्वमेदिन्यौ। स्त्री रुग् रुजा चोपताप इत्यमरः। कापि मानिनीं प्रति छलेन वक्ति हे मदनमालिनि लोचनाभ्यां प्रीणितोऽखिलजनानामीक्षणदेशो नेत्रदेशो येन सः। क्षणदेशश्चन्द्रः किं न पीयते। विध्यलङ्कारः। सिद्धस्यैव विधानं यत् तामाहुर्विध्यलङ्क्रियाम्। लोचनयोर्लोचनविधानं चन्द्रदर्शनेन साफल्यद्योतनाय। नात्युद्भूत रागेयं स्वयमेव प्रियमनुनेष्यतीति भावः। यद्वा लोचनाभ्यां नेत्राभ्यां प्रीणिताखिलजनेक्षणदेशः। क्षणदः सुखदश्चासावीशश्च स पतिः लोचनाभ्यां किं न पीयते रक्तमण्डलतया लसमानोऽतएव मधुमदारुणमालवीकपोलतलसमानः। पक्षे रक्तमण्डलतयानुरक्तमण्डलतया लसमान शोभमानो मालवीकपोलतलसमानता रक्तमण्डलतया। बिम्ब एव बिम्बवद्वाधरस्त- त्सङ्गत्या लतया त्वया को विशेषो न कोऽपीत्यर्थः। अतः सङ्गत्यागेच्छया विरागं कुरु। यथा क्षणदेशस्यौषधीशत्वेनाविरोधो लतयैवं नैकविधवाजीकरणाद्यौषधीशत्वेन क्षणदेशेन तवाप्यविरोध उचित इति भावः ॥109॥

कुरङ्गिके ! कल्पय कुरङ्गशावकेभ्यः शष्पाङ्कुरं किशोरिके ऽकारय किशोरकेभ्यः प्रत्यवेक्षां

तरलिके ! तरलय कृष्णागुरुधूपपटलं कर्पूरिके ! पाण्डरय कर्पूरधूलिभिः पयोधरभारं मातङ्गिके ! मानय मातङ्गशिशुयाचनां शशिलेखे ! लिख ललाटपट्टे शशिलेखां केतकिके ! सङ्केतय केतकीमण्डपस्य दोहदं शकुनिके ! देहि क्रीडाशकुनिभ्य आहारं मदनमञ्जरि ! मञ्जरय सभामण्डपकदलीगृहं शृङ्गारमञ्जरि ! सङ्कल्पय शृङ्गाररचनानि सञ्जीविके ! वितर जीवञ्जीवकमिथुनाय मरिचपल्लवं पल्लविके ! पल्लवय कर्पूरधूलिभिः कृत्रिमकेतकीकाननं सहकारमञ्जरि । सञ्जनय सहकारसौरभं व्यजनवातेन मदनलेखे ! लिख मदनलेखं मलयानिलस्य मृणालिके ! देहि मृणालाङ्ग्कुरं राजहंसशावकेभ्यो विलासवति ! विलासय मयूरकिशोरं तमालिके ! परिमलय मलयजसेन भवनवाटं काञ्चनिके ! विकिर कस्तूरीद्रवं काञ्चनमण्डपिकायां प्रवालिके ! सेचय घुसृणरसेन बालप्रवालकाननमित्यन्योन्यं प्रणयपेशलाः प्रमदानामालापकथाः शृण्वन् कन्दर्पकेतुर्मकरन्देन सह विस्मयमकरोत् ॥110 ॥

कुरङ्गिक इत्यादीनि सखिसम्बोधनानि । कुरङ्गशावकेभ्यो हरिणशिशुभ्यः शष्पं बालतृणं कोमलं तदङ्कुरं कल्पयोत्पादय देहि । मृगे कुरङ्गवाताय । पृथुकः शावकः शिशुः । शष्पं वालतृणं घासः । अङ्कुरोऽभि नवोद्भिदि । इति चतुर्ष्वमरः । किशोरकस्याश्ववालकस्य प्रत्यवेक्षामवेक्षणम् । बालः किशोर इत्यमरोऽश्वप्रकरणे । अवेक्षा प्रतिजागर इति च तरलय विस्तारय । काप्यतिविरहाकुलाह । कर्पू रिके कर्पूरधूलिभिः पयोधरभारं पाण्डुरय । अन्याह । मातङ्गिके मातङ्गशिशुयाचनां मानयाङ्गीकुरु । पुनः पुनः करचालनेन कुचौन्नत्यकुश्रयोः प्रार्थयत इति भावः । शशिलेखे ललाटपट्टे शशिलेखां लिख । स्मरबिभीषिकार्थमिति भावः । केतकिके केतकीमण्डपस्य दोहदं सङ्केतय जानीहि । कस्यैचिद्वद वा । दोहदो गर्भलक्षणे । अभिलाषे तथा गर्भ इति हैमः । शकुनिके क्रौडाशकुनिभ्य आहारं देहि । घृसोरेद्धवित्येत्वाभ्यासलोपौ मदनमञ्जरीत्यादि । शृङ्गारमञ्जरि शृङ्गाररचनानि सङ्कल्पयोत्पादय । सञ्जीविके जीवञ्जीवकाय मरिचपल्लवं वितर देहि । जीवञ्जीवश्चकोरकः । मरिचं कोलकं कृष्णमित्यमरद्वयोः । पल्लविके कृत्रिमकेतकीकाननं कर्पूरधूलिभिः पल्लवय । सहकारमञ्जरीति । सदनलेखे मलयानिलस्व मदनलेखं सदनावस्थासूचकं लेखं लिख । मृणालिक इति । विलासवति मयूरकिशोर विशेषेण लासय नर्त्तय । किशोरस्तरुणे श्रेष्ठ इति धरणिः । तमालिके मलयजरसेन चन्दनरसेन भवनवाटं गृहमार्गं परिमलय । वाटः पथश्च मार्गश्चेति त्रिकाण्डशेषः । काञ्चनिके काञ्चनमण्डपिकायां कस्तूरीद्रवं विकिर विक्षिप । कॄ विक्षेपे । प्रवालिके घुशृणरसेन कुङ्कुमरसेन प्रवालानां प्रकृष्टकेशानां काननं समूहस्तं सेचय । कुङ्कुमं

पीतककावेरं घुश्रृणं कुसुमान्तकम्। इति हारावली ॥110॥

मनस्यहो भवनानामतिशायि सौन्दर्य्यमहो श्रृङ्गारकलाकेलिकौशलं तथाह्ययं तत्काललीलाबहलविरलविमलमालवीदशनकान्तिकान्तिदन्तिदन्तघटितो मण्डपोऽसावपि कनकशलाकाविनिर्मितयन्त्रपञ्जरसंयतः क्रीडाशुक इत्यादि परिचिन्तयन् प्रविश्य व्याकरणेनेव सरक्तपादेन भारतेनेव सुपर्वणा रामायणेनेव सुन्दरकाण्डचारुणा जङ्घायुगलेन विराजमानां छन्दोविचितिमिव भ्राजमानतनुमध्यां नक्षत्रविद्यामिव गणनीयहस्तश्रवणां न्यायस्थितिमिवोद्योतकरस्वरूपां बौद्धसङ्गतिमिवालङ्कारभूषितामुपनिषदमिवानन्दात्मकमुद्योतयन्तीं द्विजकुलस्थितिमिव चारुचरणां विन्ध्यगिरिश्रियमिव सुनितम्बां तारामिव गुरुकलत्रतयोपशोभितां शतकोटिमिव मुष्टिग्राह्यतनुमध्यां प्रिहङ्गुश्यामासखीमिव प्रियदर्शनां ब्रह्मदत्तमहिषीमिव सोमप्रभां दिग्गजकरेणुकामिवानुपमां वेलामिव तमालपत्रप्रसाधितामश्वतरकन्यामिव मदालसां वासवदत्तां ददर्श ॥111॥

प्रविश्य वासवदत्तां ददर्शेत्यन्वयः। व्याकरणेनेव पाणिनिप्रोक्ताष्टाध्यायीरुपेणेव तेन रक्तं रागादित्युपलक्षितः पादोऽध्यायतुरीयांशस्तत्सहितेन। पक्षे रक्तपादेन लोहितचरणेन सह सरक्तपादं तेन। भारतेनेव सुपर्वणा शोभनपरिच्छेदयुतेन। पक्षे सुपर्वणा शोभनग्रन्थियुतेन। ग्रन्थिर्ना पर्वपरुषी इत्यमरः। रामायणेनेव सुन्दरकाण्डेन चारुणा। पक्षे सुन्दरकाण्डवच्चारुणा। काण्डं चावसरे वाणे नाले स्कन्धे च शाखिनाम्। स्तम्बे रहसि वग चेति धरणिः। जङ्घायुगलेन विराजमानां विन्ध्यगिरिश्रियमिव सुनितम्बां सुन्दरकटकाम्। कटकोऽस्त्री नितम्बोऽद्रेरित्यमरः। पक्षे शोभनकटिपश्चाद्भागां पश्चान्नितम्बः स्त्रीकट्या इत्यमरः। छन्दोविचितिमिव भ्राजमानतनुमध्याम्। तनुमध्याभिधं छन्दः। त्यौ स्तस्तनुमध्या। पक्षे भ्राजमानं तनुमध्यं यस्याः। नक्षत्रविद्या ज्योतिः शास्त्रमिव गणनीयं हस्तो हस्तर्क्षं श्रवणं श्रवणर्क्षं च यत्र। पक्षे गणनीयमत्युत्कृष्टतया हस्तश्रवणं यस्याः। न्यायस्थितिमिवोद्द्योतकर आचार्यो न्यायवार्त्तिककृत् तत्स्वरूपा तदात्मिकाम्। विद्यातद्वतोरभेदविवक्षात्त्रिमुनिव्याकरणमितिवत्। भेदविवक्षाया तु। उद्द्योतकरेण स्वरूपं यस्याः। उक्तानुक्तदुरुक्तचिन्ताकृता वार्त्तिककृता स्वरूपं यथा प्रतिपादितरूपम्। नतु खण्डितं भ्रष्टमित्यर्थः पक्षे उद्द्योतकरं प्रकाशकरं स्वरूपं यस्याः। प्रकाशो द्योत आतप इत्यमरः। बौद्धसङ्गतिमिवालङ्कारो धर्मकीर्तिकृतो ग्रन्थविशेषस्तेन भूषिताम् पक्षेऽलङ्कारो भूषणं तेन भूषिताम्।

उपनिषदमिवैकमानन्दमद्वितीयं ब्रह्मानन्दमुद्द्योतयन्तीम् तदुक्तम्। आनन्दो ब्रह्मणो रूपं तच्च मोक्षे प्रतिष्ठितम्। इति। पक्षे एकमुत्कृष्टमानन्दमाह्लादम्। द्विजकुलस्थितिमिव चारु सुन्दरं चरणमाचारो यस्यास्ताम्। पक्षे चारु रम्य चरणं यस्याः। चरणोऽस्त्री बह्वृचादौ मूले गोत्रे पदेऽपि च। तारामिव बृहस्पतिभार्यामिव गुरुकलत्रयोपशोभिताम्। पक्षे बृहच्छ्रोणितयोपशोभिताम्। कलत्रं श्रोणिभार्ययोरित्यमरः। शतकोटियष्टिमिव वज्रयष्टिमिव मुष्टिग्राह्यो मध्यो मध्यदेशो यस्याः पक्षे मध्यमवलग्नं यस्याः। मध्यमं चावलग्नं च मध्योऽस्त्रीत्यमरः। प्रियङ्गुश्यामासखीमिव प्रियदर्शनां तन्नामिकाम्। पक्षे प्रियं दर्शनं यस्यास्ताम्। ब्रह्मदत्तमहिषीमिव सोमप्रभां तदभिधानाम्। पक्षे सोमस्येव चन्द्रस्येव सोमा रम्या वा प्रभा यस्यास्ताम्। सोमो मनोहरे चन्द्र इति विश्वः। दिग्गजः कुमुदस्तत्करेणुकामिवानुपमां तदाख्याम्। करिण्योऽभ्रमुः कपिला पिङ्गलाऽनुपमा क्रमात्। इत्यमरः। पक्षेऽनुपमामुपमारहिताम्। वेलामिव समुद्रतीरभूमिमिव तमालपत्रैः प्रसाधितामलङ्कृताम्। पक्षे तमालपत्रं तिलकं तेन प्रसाधिताम्। तमालपत्रं तिलकचित्रकाणीत्यमरः। अश्वतरकन्यामिव मदालसां तन्नामधेयाम्। पक्षे मदेन यौवनजन्येनालसां मन्दगतिम् ॥111 ॥

अथ तां प्रीतिविस्फारितेन चक्षुषा पिबतः कन्दर्पकेतोर्जहार चेतनां मूर्च्छावेगः। तमपि पश्यन्ती वासवदत्ता मुमूर्च्छ। अथ मकरन्दसखीजनप्रयत्नलब्धसञ्ज्ञौ तावेकासनमलञ्चक्रतुः। ततो वासवदत्तायाः प्राणेभ्योऽपि गरीयसी सर्वविस्रम्भपात्रं कलावती नाम कन्दर्पकेतुमुवाच। आर्य्यपुत्र !नायं विस्रम्भकथाया अवसरस्ततो लघुतरमेवाभिधीयसे। त्वत्कृते यानया वेदनानुभूता सा यदि नभः पत्रायत सागरो मैलानन्दायते ब्रह्मायते लिपिकरो भुजगराजायते कथकस्तदा किमपि कथमप्यनेकैर्युगसहस्रैरभिलिख्यते कथ्यते वा। त्वयापि राज्यमुज्फितं किं बहुना। आत्मा सङ्कटे समारोपित एव। एषास्मत्स्वामिदुहिता पित्रा प्रभातप्रायायां रजन्यां यौवनातिक्रान्तिदोषशङ्किना हठेन विद्याधरचक्रवर्तिनो विजयकेतोः पुत्राय पुष्पकेतवे पाणिग्रहणेन दातव्येति। अनयाप्यालोचितमद्य यदि तं जनमादाय तमालिका नागच्छति तदावश्यमेव मया हुतवहे शयितव्यमिति। तदस्याः सुकृतवशेन महाभागेमां भूमिमनुप्राप्तः। तदत्र यत् साम्प्रतं तत्र भवानेव प्रमाणमित्युक्त्वा विरराम ॥112 ॥

अथेति स्पष्टम्। मकरन्देन तत्कृतोपचारेण सखीजनेन तत्कृतोपचारेण यथाक्रमं लब्धसंज्ञौ

तौ वासवदत्ताकन्दर्पकेतू एकमभिन्नमासनमलञ्चक्रतुः। तत इति। विस्रम्भपात्रं विश्वासस्थानम्। आर्यपुत्रेति। आर्यपुत्रेति सम्बोध्यः पतिः पत्नीजनेन वा। इति भरतः। त्वत्कृते त्वदर्थमनया वासवदत्तया या या वेदना अनुभूता सा सा यदि नभ आकाशः पत्रवदाचरति। उपमानादाचार इति क्यङ्। पत्रायते। अतिवैपुल्यार्थमिदमुक्तम्। सागरो मेलानन्दायते मसीपात्रायते। गाम्भीर्यार्थं चेदम्। मेलानन्दो मसीपात्रमिति हारावली। लिपिकरो लेखकः। दिवाबिभेति टः। ब्रह्मायते चिरजीवितार्थमिदम्। कथको वक्ता भुजङ्गराजायते भुजङ्गश्रेष्ठशेषायते। योगशास्त्रप्रणेतृत्वेनान्तरभावाभिज्ञत्वार्थम्। शब्दशास्त्रार्णवपारावारीणत्वेन बहुमुखत्वेन वहुधाभिप्रायाविष्कारकर्तृत्वार्थम्। वैद्यकशास्त्राचार्यत्वेन विरहवेदनयास्या इयमवस्था न ज्वरादिजन्येति वक्तृतार्थं चेदम्। तथा चोक्तम्। योगेन चित्तस्य पदेन वाचां मलं शरीरस्य तु वैद्यकेन। योऽपाकरोत् तं प्रवरं मुनीनां पतञ्जलिं प्राञ्जलिरानतोऽस्मि।। इति। तदा कथमप्यनेकैर्युगसहस्रैः कथ्यतेऽभिलिख्यते वा। सम्भावनालङ्कारः। सम्भावनं यदीत्थं स्यादित्यूहोऽन्यस्य सिद्धये। इति लक्षणात्। त्वयेत्यादि। पाणिग्रहणं विवाहः। अनया वासवदत्तयालोचितं चिन्तितं यद्यभ्यर्हितं त्वल्लक्षणं जनं हुतवहे वह्नौ शयितव्यं प्रवेष्टव्यं महान् भागो भाग्यं यस्य तत्सम्बोधनम। भागो भाग्यैकदेशयोरिति विश्वः। साम्प्रतं युक्तं प्रमाणमुत्तरकर्तव्यतायामित्यर्थः ॥112 ॥

अथ कन्दर्पकेतुर्भीतभीत इव सप्रश्रयमानन्दसागरलहरीभिराप्लुत इव भुवनत्रयराज्याभिषिक्त इव इव वासवदत्तया सह सम्मन्त्र्य मकरन्दं वार्तान्वेषणाय तत्रैवं नगरे नियुज्य भुजङ्गेनेव सदागत्यभिमुखेन मनोजवनाम्ना तुरगेण तया सह नगरान्निर्जगाम ॥113 ॥

अथ सखीवाक्यश्रवणोत्तरमानन्दसागरलहरीभिराप्लुतः कन्दर्पकेतुर्भीतभीत इवाननुभूतपुरुषसङ्गेयं मा कदाचिदुद्विग्नाभूत् तथा सति रसभेदः स्यादिति सभय इवेत्यर्थः। सप्रश्रयं सविश्वासं वासवदत्तया सम्मन्त्र्य सख्याः कामचारानुज्ञा विधाय तया सह रतिं कृत्वेत्यर्थः। सम्पूर्वो मन्त्रिः कामचारानुज्ञार्थकः। वार्त्तान्वेषणाय मकरन्दं तत्रैव नगरे नियुज्य भुजङ्गेनेव सदागतिर्वायुस्तदभिमुखेन। पक्षे सदा सर्वदा गत्यभिमुखेन मनोजनाम्ना तुरगेण तया वासवदत्तया सह नगरान्निर्जगाम। दुर्गगमनादौ स्त्रीणामनधिकारात्। अत्र सहयुक्तेऽप्रवान इत्यप्रधाने तृतीया ॥113 ॥

क्रमेण च जाङ्गलकवलनाभिलाषमिलितनिःशङ्ककङ्ककुलसङ्कुलेनार्द्धदग्धचिताचक्रसिमसिमायमानविकटकटतृष्णाचटुलकटपूतनोत्तालवेतालरवभीषणेन शूलशिखरारोपितशङ्कितवर्णकर्णनासिकच्छेदरुधिरपटलपतितभाङ्कारिभम्भरालीभारभरितभूमिभागबीभत्सेन कटाग्निदह्यमानापटुचटचटन्नृकरोटीटङ्कारभैरवरवेण शूलपाणिनेव कपालावलिभस्मशिवावह्निभूतभुजगावरुद्धदेहेन पुरुषातिशयेनेवानेकमण्डलकृतसेवेन श्मशानवाटेन गत्वा निमेषमात्रादेवानेकशतयोजनं प्रलयकालवेलामिव समुदितार्कसमूहा नागराजस्थितिमिवानन्तमूलां सुधर्मामिव स्वच्छन्दस्थितकौशिका सत्पुरुषसेवामिव बहुश्रीफलाढ्यां ॥114 ॥

क्रमेण श्मशानवाटेन निमेषमात्रादनेकशतयोजनं गत्वा विन्ध्याटवीं विवेशेत्यन्वयः। जाङ्गलकवलनाभिलाषेण मांसग्रासाभिलाषेण मिलत निःशङ्कं कङ्कानां पक्षिविशेषाणां कुलं तेन सङ्कुलेन। जाङ्गलं जलदेशे स्याज्जाङ्गलं पिशितेऽपि च। इति विश्वः। अर्धदग्धचिताचक्रे सिमसिमायमान एतादृक् शब्दविशिष्टो विकटो भयानकं कटो मृतशरीरं तत्तृणाचटुलकटपूऽतनानामूत्तालवेतालानां रवेण भीषणेन कटः समयबन्धेऽपि तृणेऽपि मृतकेऽपि च। इति विश्वः। शूलशिखरारोपितस्य शङ्कितवर्णस्य चोरस्य कर्णनासिकमिति प्राण्यङ्गत्वादेकवद्भावः। तच्छेदरुधिरपटले कर्णनासिकच्छेदनिर्गतरुधिरपटले पतिता भाङ्कारिभम्भराल्यो भाङ्कारोऽव्यक्तशब्दस्तद्युक्ता भम्भराल्यो मक्षिकालाभिर्भरितम्। इत्यजन्तो न तु क्तान्तः। पूरितं तादृग्भूमिभागेन बीभत्सेन। चोरः शङ्कितवर्णश्च कुसुमाक्षः प्रकीर्तितः। इत्युत्तरतन्त्रम्। मत्सरा मक्षिका ज्ञेया भम्भराली च सा मता। इति हारावली। कटाग्निस्तृणाग्निस्तेन दह्यमानापटुचटचटन्नृकरोटिर्मनुष्यशिरोऽस्थि तस्याष्टङ्कारेण भैरवरवेण भयानकशब्दविशिष्टेन। शिरोऽस्थनि करोटिः स्त्रीत्यमरः। शूलपाणिनेव सिवेनेव। कपालावलीत्यादि। शिवा गौरी। पक्षे क्रोष्ट्री। पुरुषेष्वतिशयो यस्य स महाराजस्तेनेवानेकमण्डलं राष्ट्रम्। पक्षे श्वा तत्कृतसेवेन। प्रलयकालवेलामिव समुदितोऽर्कसमूहः सूर्यसमूहो यस्याम्। पक्षेऽर्को वृक्षविशेषः। अर्काह्ववसुकास्फोत इत्यमरः। मदार इति भाषायाम्। नागराजस्थितिमिवानन्तः शेषो मूलमादिकारणमस्याः। पक्षेऽनन्तानि मूलानि यस्याम्। सुधर्मामिव देवसभामिव स्वच्छन्दं स्थितः

कौशिक इन्द्रो यस्याम्। पक्षे कौशिक उलूकः। सत्पुरुषसेवामिव बहुश्रीयुक्तैः फलैराढ्याम्। पक्षे श्रीफलो बिल्वः। बिल्वे शाण्डिल्य शैलूषो मालूरश्रीफलावपि। इत्यमरः ॥114 ॥

भारतसमरभूमिमिव दूरप्ररूडारजजुनां पुलोमकुलस्थितिमिव सहस्रनेत्रोचितेन्द्राणिकां शूलपालचित्तवृत्तिमिव फलितगणिकारिकां सज्जनसम्पदमिव विकसिताशोकसरलपुन्नागां शिशुजनलीलामिव कृतधात्रीधृतिं क्वचिद्राघवचित्तवृत्तिमिव वैदेहीमयीं क्वचित् क्षीरसमुद्रमथनवेलामिवोध्वृम्भमाणास्मृतां क्वचिन्नारायणशक्तिमिव स्वच्छन्दापराजितां क्वचिद्वाल्मीकिसरस्वतीमिव दर्शितेक्ष्वाकुवंशां लङ्कामिव बहुपलाशसेवितां कुरुसेनामिवार्ज्जुनशरनिकरपरिवारिता नारायणमूर्त्तिमिव बहुरूपां ॥115 ॥

भारतसभरभूमिमिव दूरप्ररुढोऽर्जुनः पार्थो यस्याम्। पक्षेऽर्जुनो वृक्षविशेषः। इन्द्रदुः ककुभोऽर्जुनः इत्यमरः। पुलोमकुलस्थितिमिव सहस्रनेत्रायेन्द्रायोचिता योग्येन्द्राणी शची यस्याम्। नद्यृतश्चेति कप्। पक्षे सहस्रनेत्रैः सहमूलैरुचिता योग्येन्द्राणी शतावरी। चारुधारा महेन्द्राणी शक्राणी जयवादिनौ। इति रभसः। शूलपालो वेश्यापालो वैशिको वा तच्चित्तवृत्तिमिव फलिता सफला वैशिकेभ्यो धनलाभात् सुरतसुखलाभाद्वा। गणिकानां वेश्यानामारिकागतिराकारणं वा यस्यास्ताम्। ऋ गतौ धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल्। वृद्धिः। अर्यान्तरे आङ्पूर्वः। प्रत्ययस्थादितीकारः। पक्षे गणिकारिका वृक्षविशेषः। श्रीपर्णमग्निमन्थः स्वात् कणिका गणिकारिका। इत्यमरः। जयपर्ण इति प्रसिद्धः। सज्जनसम्पदमिव विकसिता हृष्टा अशोकाः शोकरहिताः सरला उदाराः पुरुषा नागा इव। पुन्नागाः पुरुषश्रेष्ठा यस्या हेतोर्यस्यां वा ताम्। स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुङ्गवर्षभकुञ्जरः। सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः इत्यमरः। पक्षे विकसिताः फुल्लाः अशोकाः सरलाः पुन्नागा यस्यां ताम्। पीतद्रुः सरलः पूतिकाष्ठम्। पुन्नागः पुरुषस्तुङ्गः केसरो देववल्लभः। इति द्वयोरमरः। शिशजनलीलामिव कृता धात्र्या उपमात्रा धृतिर्यस्याः। पक्षे धात्री आमलकी। राघवो रामचन्द्रस्तच्चित्तवृत्तिमिव वैदेहीमयीं सीतामयीम। पक्षे वैदेही पिप्पली। वैदेही रोचसीतावषिक्स्त्रीपिप्पलीष्वपि। इति विश्व प्रकाशः। क्वचित् क्षीरसमुद्रवेलामिवोज्जृम्भमाणममृतं यस्याम्। ताम्। पक्षेऽमृता गुडूची। गुडूची तन्त्रिकामृतेत्यमरः। क्वचिन्नारायणशक्तिमिव स्वच्छन्दा स्ववशा अपराजिता पराज्यरहिता ताम्। पक्षे स्वच्छन्दा निरर्गलक् सृतापराजिता विष्णुक्रान्ता। विष्णुक्रान्तापराजितेत्यमरः। वाल्मीकिसरस्वतीमिव दर्शित इक्ष्वाको राज्ञो वंशः

सन्ततिर्यस्यां ताम्। पचे इक्ष्वाकुः कटुतुम्बी स्यादित्यमरः। लङ्कामिव बहुपलाशैः राक्षसैः सेविताम्। पक्षे पलाशो वृक्षः। कुरुसेनामिवार्जुनशरनिकरैः परिवारिताम्। पक्षेऽर्जुनशरौ वृक्षतृणविशेषौ तयोर्निकरैः परिवारिताम्। नारायणमूर्तिमिव बहुरुपामनेवास्वरूपाम्। पक्षे बहुरूपां बहुपशुकाम् ! रूपं तु श्लोकशब्दयोः। पशावाकाशे सौन्दर्ये नाणके नाटकादिके। ग्रन्थावृत्तौ स्वभावे चेति हैमः ॥115 ॥

सुग्रीवसेनामिव पनसत्तन्दनकुमुदनलसेवितामविधवामिव सिन्दूरतिलकभूषितां
प्रवालाभरणां च कुरुसेनामिवोलूकद्रोणशकुनिसनाथां धार्त्तराष्ट्रान्वितां
चाम्लानजातिभूषितामप्यकुलीनवंशां दर्शिताभयामपि विभीषणां सततहितपथ्यामपि प्रवृद्धगुल्मां
षट्पदव्याकुलामपि द्विपदानाकुला द्विजकुलभूषितामप्यकुलीनवंशां विन्ध्याटवीं विवेश ॥116 ॥

सुग्रीवसेनामिव पनसचन्दनकुमुदैस्तत्तदभिधानैर्वानरैः सेविताम्। पक्षे पनसचन्दने वृक्षौ कुमुदं पुष्पम्। पनसः कण्टकि फले कण्टके कपिरुग्भिदोः। चन्दनं मलयोद्भवे। चन्दनः कपिभेदे स्यात्। कुमुदं कैरवे रक्तपङ्कजे कुमुदः कपौ। दैत्यान्तरे च दिङ्नागयोगयोरपि कीर्तितः।। इति त्रिषु विश्वप्रकाशः। अविधवामिव सिन्दूरस्य तिलकेन भूषिताम्। पक्षे सिन्दूरतिलकौ वृक्षविशेषौ। सिन्दूरस्तरुभेदे स्यात् सिन्दूरं रक्तचूर्णके। इति विश्वः। तिलकः क्षुरकः श्रीमानित्यमरः। पत्ररचनादिवन्नसिन्दुरधारणं प्रोषितभर्तृकाणामित्यविधवोक्तिः। प्रवालाः प्रकृष्टकेशा विद्रुमा याभरणं यस्यास्ताम्। पक्षे प्रवालाभरणां नवपल्लवाभरणाम्। कुरुसेनामिवोलूकद्रोणशकुनिभिस्तदभिधानैर्वीरैः सनाथाम्। पक्षे उलूकः कौशिकः। द्रोणः काकः। शकुनिः। पचिसामान्यम्। तैः सनाथाम्। धार्तराष्ट्रैर्धृतराष्ट्रशतपुत्रैरन्वितात्। पक्षे धार्तराष्ट्राः पक्षिणः धार्तराष्ट्राः सितेतरैरिति राजहंसप्रकरणेऽमरः। अम्लानजातिभूषितामुत्तमजातिभूषितामपि न कुलीन उतमकुलविशिष्टो वंशः सन्तानो यस्यास्तामिति विरोधः वंशोऽन्ववायः सन्तान इत्यमरः। यद्वा न कुलीनस्योत्तमकुलस्य वंशो गर्वो यस्याः। वंशो वेणौ कुले गर्वे पृष्ठाद्यवयवेऽपि च। इति विश्वमेदिन्यौ। परिहारस्तु। अम्लानो महासहा जातिर्मालती ताभ्यां भूषिताम्। न कौ लीना वंशा वेणवो यस्याम्। आम्लानस्तु महासहा। सुमना मालती जातिरिति द्वयोरमरः। दर्शितममयं भयाभावो यया तादृश्यपि विशेषेण भीषयतीति विभीषणेति विरोधः। दर्शितमभयं नलदमभया हरीतकी वा यया विभीषणा जनसञ्चाररहित्यादिति परिहारः।

अभयं नलदं सेव्यम्। अभया त्वव्यया पथ्येत्यमरो द्वयोः। सततं हितं पथ्यं यस्यास्तामष्यसाध्यरोगभिन्नामपि प्रवृद्धगुल्मामिति विरोधः। सततं हिता प्राप्ता पथ्या हरीतकी यया ताम्। हि गतौ। क्तः। गत्यर्थत्वात् प्राप्त्यर्थः। प्रवृद्धा गुल्मा यस्याम्। अप्रकाण्डे स्तम्बगुल्मावित्यमरः। षट्पदैर्भ्रमरैर्व्याप्तापि त्रिपदैर्मनुष्यैरनाकुला। समुच्चयेऽपिः। अगम्यत्वादिति भावः। यत् तु जगद्धरः षट्पदेषु पदद्वयसद्भावादिति भाव इति तच्चिन्त्यम्। गौण्यप्युत्तरा सङ्ख्या पूर्वसङ्ख्या बाधत इति विरोधानुत्थानात्। न हि त्रिपुत्रो द्विपुत्रव्यपदेशं लभते। यद्वा द्विपानां हस्तिनां दानेन मदजलेनाव्याप्तां षट्पदैर्भ्रमरैर्व्याप्ताम्। द्विजकुलेन भूषितामप्यकुलीनवंशाम्। ब्राह्मणकुलस्य सर्वोत्कृष्टतया विरोधः। परिहारस्तु द्विजकुलैः पक्षिसमूहैर्वा भूषिताम् ॥116 ॥

अनन्तरं तयोर्निद्रामादाय जगाम रजनी। क्रमेण च कालकैवर्त्तेन तमिस्रानायं प्रक्षिप्य गगनमहासरसि सजीवशफरीनिकर इवापह्रियमाणे तारागणे रक्तांशुकपटे विषमप्ररूढविसलताशरयन्त्रकामुगतशतपत्रपुस्तकसनाथे मकरन्दबिन्दुसन्दोहनिर्भरपानमत्तमधुकरसान्द्रमन्द्रमञ्जुस्वनैः स्वधर्म्ममिव पठति विकचकमलाकरभिक्षौ कृषीवलेनेव कालेन तिमिरबीजेष्विव मधुकरेषु कुमुदक्षेत्रेषु मक्षुरसकर्दमितपरागपङ्केषु घनघट्टमानदलेधु भ्रमरेषु व्याजात् पङ्कजेषूप्यमानेषु रजोमुर्मुरसनाथमधुकरपटलानुगतोद्दण्डपुण्डरीकव्याजाद्धूपपटलमिव भगवते किरणमालिने प्रयच्छन्त्यां कमलिन्यां रजनीवधूकरतलद्वयोच्छलितपतत्प्रभातमुसलाहतिक्षतान्तर उलूखल इव चन्द्रे कण्डनकीर्णेष्विव तण्डुलेषु तारागणेषु मीलत्सु सन्ध्याताम्रमुखेनेव वासरवानरेण नभस्तरुमारोहता शाखाभ्य इव कम्पिताभ्यो दिग्भ्यो विकचप्रसून इव तारागणे चन्द्रमण्डले फले च निपतति तारागणशालितण्डुलशबलनभोऽङ्गणं स्फुरदरुणतरुणचूडाचारुवदने वासरकृकवाकौ चरितुमवतरति मत्सङ्गतिप्रवृद्धो वारुणीसमागमात् द्विजपतिरेष पतिष्यतीति हसन्त्यामिवाखण्डलककुभ्यः ॥117 ॥

अनन्तरं तयोर्वासवदत्ताकन्दपकेत्वोर्निद्रामादाय। रजनी रात्रिर्जगाम। क्रमेणोक्तविशेषणयुक्तेषु तारादिषु कन्दर्पकेतुर्वासवदत्तया सह लतागृहे सुष्वापेत्यन्वयः। कालेत्यादि। कैवर्ती धीवरः। आनायो जालम्। कैवर्ते दाशधीवरौ। आनायः पुंसि जालं स्यादित्यमरो द्वयोः। रक्तांशवः एव रक्तांशुका स्वार्थे कन्।। त एव पटा यस्य तस्मिन्। रक्तांशुकं

रक्तवस्त्रं पटो वसनं यस्येति च। विषमप्ररूढविसलतैव शरयन्त्रकं तालपत्रीयपुस्तकमध्यस्थरज्जुः तेनानुगतं शतपत्रं कुशेशयं तदेव पुस्तकं तेन सनाथे। सरत इति भाषायाम्। मकरन्दबिन्दुसन्दोहनिर्भरपानमत्तमधुकटाराणां मन्द्रैर्गम्भीरैर्मञ्जुस्वनैः स्वधर्मं पठतीव विकचे विगतकेशे विकसिते च कमलाकरभिक्षौ। मन्द्रस्तु गम्भीर इति स्वरप्रकरणेऽमरः। शतपत्रं कुशेशयमिति कमलप्रकरणे च। कृषीवलेनेत्यादि। कृषीवलः कर्षकः। कर्षकश्च कृषीवल इत्यमरः। उप्यमानेषु टुवप बीजसन्ताने। रजोमुमुरेत्यादि। किरणमालिने सूर्याय। रजनीत्यादि। आहतिराघातः। क्षतान्तरे खण्डितमध्यभागे नायं कलङ्कः। किन्तु मुसलाघातरन्ध्रेणाकाश एव दृश्यत इति द्योतनाय। क्षतान्तरत्ववर्णनम्। कण्डनेत्यादि। संध्यैवेत्यादि। सन्ध्यैव प्रातःसन्ध्यैवाताम्रं मुखं यस्य तादृष्टेन वासरवानरेण। ताश्रमुस्तत्ववर्णनमत्यजातीयनिवृत्तये। स्फुरदरुण एव सूर्यसारथिरेव तरुणचूडा तया चारुवदने स्फुरव्यारुणया रक्तया तरुणचूडया चारुवदने कृकवाकौ चरितुं भक्षणार्थम्। तारागण एव शलितण्ड स्तं तेन शबलं नभोऽङ्गणमवतरति। मेघो वर्षतीतिवत् प्रसिद्धेश्वरतेः कर्म नोपायम्। मत्सङ्गतेः प्रवृद्ध एष। द्विजराजश्चन्द्रो वारुणी पश्चिमदिक्। तत्सङ्गमात् पतिष्यति। इति हसन्त्यामिवाखण्डलककुभि पूर्वदिशि। मया सह यदा सङ्गतस्तदोभयोः समवयस्कतासीत्। इदानीं त्वपराङ्गना उपभुक्तापि प्रवयस्यासीदयमपि क्लान्तस्तया चात्तसारोऽत्यौत्सुक्यादापतिष्यतीति भावः। तथाच यत्सुखलोभान्मा परित्यज्य यातस्तत् सुखं नाप्स्यतीत्युपहासः। उक्तं चान्यत्र। बालोपमुक्ता बलमादधाति पतिं श्लथाङ्गं तरुणी करोति। प्रौढा जरां निश्चितमेव सूते वृद्धा नितान्तं बलजीवहानिम्।। इति। द्विजराजो ब्राह्मणश्रेष्ठः। वारुणी मदिरा पतिष्यति व्रात्यत्वमेष्यति ॥117 ॥

उणकेसरिकराघातनिहतान्धकारकरीन्द्ररुधिरधाराभिरिवोदयगिरिशिखरनिर्झरधौतधातुधाराभिरिव तुङ्गतुरङ्गखरखुरपुटपाटितपद्मरागच्छटाभिरिव केसरिकरतलाहतमत्तमातङ्गोत्तमाङ्गसङ्गलदस्रप्रसारिणीरिवोदयाचल कूटकोटिप्ररूढजपाकुसुमकान्तिभिरिव त्रिभुवनकार्य्यसम्पादकप्रभानुरागरसैरिव रक्तमण्डले ताराकुमुदग्रहणाय प्रसारितहस्त एव कुङ्कुमरागारुणे प्राचीविलासिन्याः पूर्वाचलभोगीन्द्रफणोपले गगनेन्द्रनीलतरुकनककिसलये लभोनगरप्राचीरकनककुम्भे तप्तलोहकुम्भाकारे

प्राचीललाटतटकुसुम्भाम्बुबिन्दौ सन्ध्यावनलतैककुसुमे मञ्जिष्ठारक्तपट्टसूत्रसदृशे सन्धारागगुणगुम्फिते प्राचीकाञ्चनदीनारचक्र इव वासरविद्याधरसिद्धगुटिक इव धातुरागारुणदिग्गजपादतलानुकारिणि विभावरीतिमिरतस्करे भास्कर उदयमारोहति माञ्जिष्ठचामर इव दिग्गजेषु महाभारतसमरभूमिरुधिरोद्गार इव कुरुक्षेत्रेषु सुरराजशरासनकान्तिलेप इव जलदच्छेदेषु काषायपट इव शाक्याश्रममठिकासु कौसुम्भराग इव ध्वजपटपल्लवेषु फलपाक इव कर्कन्धूषु कुङ्कुमच्छटारस इव व्योममहासौधाङ्गणस्य सञ्चरदरुणजवनिकापट इव कालनर्त्तकस्य बालप्रवालभङ्गारुणे प्रसरति बालातपे क्षणेन च चाटुचटुलचक्रवाकहृदयशोकसन्तापहरणादिव दहनसमर्पिततेजः प्रवेशादिव दिननाथकान्तोपलानलसङ्गादिवोष्णिमानमुष्णरश्मेराश्रयति रश्मिसञ्चये कन्दर्पकेतु सर्वरात्रजागरणपरवशाहारशून्यशरीरतया निश्चेतनोऽनेकयोजनशतभ्रमणखिन्नो वासवदत्तयाप्येवंविधया सह लतागृहे मन्दमारुतान्दोलितकुसुमपरिमललुब्धमुग्धपरिभ्रमद्भ्रमरझङ्कारमनोहरे तत्कालागतया निद्रया गृहीतो निःस्पन्दकरणग्रामः सुष्वाप ॥118 ॥

रक्तमण्डलेऽरुणमण्डले भास्कर उदयमारोहतीत्यन्वयः। करीन्द्रेत्यादि। धातुर्गैरिकः। पद्मरागो मणिः। कूटः शृङ्गम्। अत्रं रुधिरम्। रुधिरेऽसृग्लोहितात्रमित्यमरः। प्रसारिणी प्रणालिकेति हारावली। अनुरागो लोकानां प्रीतिः। ताराकुमुदेत्यादि। फणोपले कयास्थरत्ने गगनमाकाश एवेन्द्रनीलतरुस्तस्य कनककिसलये स्वर्णपल्लवे राजभवनादौ निर्मितेन रूपकम्। तत्र रेखा गवयन्यायात् तरुता। नभ इत्यादि। प्राचीरं नगरप्रान्ते कण्टकादिवेष्टनम्। प्राचीरं प्रान्ततो वृतिरित्यमरः। प्राचीललाटतटे कुसुम्भामुबिन्दौ महारजनजलबिन्दौ। स्यात् कुसुम्भं वह्निशिखं महारजनमित्यपि। इत्यमरः। दीनारचक्रं निष्कचक्रम्। दीनारेऽपिच निष्कोऽस्त्रीत्यमरः। तस्करे मोषके। दस्युतस्करमोषका इत्यमरः। एतादृशे बालातपे प्रसरति। दिग्गजकपोले माञ्जिष्ठं मञ्जिष्ठारक्तं चामरमिव। तेन रक्तमित्यण्। सुरराजशरासनमिन्द्रधनुः। काषायं कषायरक्तम्। शाक्यो बौद्धभेदः। मठिका मढीति भाषायाम्। कर्कन्धूर्वदरी। कर्कन्धूर्वदरी कोलीत्यमरः। जवनिका तिरस्करिणी। प्रतिसीरा जवनिका स्यात् तिरस्करिणी च सा। इत्यन्यः। प्रवालो विद्रुमः। क्षणेन चोणरश्मेः सूर्य्यस्य रश्मिसमूह उष्णिमानमाश्रयतीन्यन्वयः। दिननाथकान्त्येपलं सूर्य्यकान्तमणिः। निःस्पन्दकरणग्रामः स्वस्वविषयग्रहणासमर्थेन्द्रियवर्गः ॥118 ॥

ततो वणिजीव प्रसारिताम्बरे महादावानल इव सकलकाष्ठोद्दीपिनि पतङ्गमण्डले मध्यन्दिनमारूढे कथमपि कन्दर्पकेतुः प्रियया विनाकृतं लतागृहमवलोक्योत्थाय च तत इतो दत्तदृष्टिः क्षणं विटपेषु क्षणं लतान्तरेषु क्षणं तरुशिखरेषु क्षणमन्धकूपेषु क्षणं शुष्कपर्णराशिषु क्षणमाकाशे क्षणं दिक्षु विदिक्षु च भ्रमन्ननवरतविरहानलदह्यमानहृदयो विललाप। प्रिये ! वासवदत्ते ! देहि मे दर्शनं किं परिहासेनान्तरितासि त्वत्कृते यानि मया दुःखान्यनुभूतानि तेषां त्वमेव प्रमाणं हा प्रिय ! मकरन्द ! पश्य मे दैवदुर्विलसितं किं मया न कृतमवदातं कर्माहो दुर्विपाका नियतिरहो दुरतिक्रमा कालगतिरहो ग्रहाणामतिकटुकटाक्षनिरीक्षणमहो विसदृशफलता गुरुजनाशिषामहो दुःस्वप्नानां दुर्निमित्तानां च फलितं सर्वथा न किञ्चिदगोचरो भवितव्यतानां किं न सम्यगागमिता विद्याः किं न यथावदाराधिता गुरवः नोपासितावह्नयः किमधिक्षिप्ता भूदेवाः किं न प्रदक्षिणीकृताः सुरभयः किं न कृतं शरणेष्वभयमिति बहुविधं विलपन् ॥119॥

तत उभयोर्निद्रोत्तरम्। पतङ्गमण्डले सूर्यमण्डले नभोमध्यमारुढे सतीत्यन्वयः। वणिजीव प्रसारिताम्बरे प्रसारितवस्त्रे। पक्षेऽम्बरमाकाशम्। काष्ठमिन्धनं काष्ठा दिक्। दीपिनि प्रकाणके दाहके च। पतङ्गौ पक्षिसूर्य्यौ च। अम्बरं व्योमवाससी इत्युभयत्रामरः। अथ कन्दर्पकेतुर्दैवेनेति कर्तृपदमध्याहार्यम्। प्रियया विनाकृतं लतागृहमवलोक्य विललापेत्यन्वयः। विनायोगे पृथग्विनानानाभिरिति तृतीया। विरहादुन्मादं वर्णयति। पारिहासार्थमन्तर्हिता स्यादिति। क्षणंविटपेषु वृक्षविस्तारेषु। क्षणं लतान्तरेष्वन्विष्यन्। तत्र तामनुपलभ्य शङ्कते। ननु नेयं परिहासेनान्तरिता पूर्वं मया नेयं विप्रलब्धा सम्यङ्मदाशयानभिज्ञ। क्षुत्तृषार्ता श्रान्ता तादृशानुरागा सेयं शिरीषमृद्वङ्गी भीषणे प्रदेशे कथं मां परित्यज्य स्थास्यतीति। मानुषीष्वेतादृशरूपानुपलम्भान्नागकन्येति केनचिन्नागेन वा न नीता स्यादिति क्षणमन्धकूपेषु क्षणं शुष्कपर्णराशिषु साक्षान्मृत्युयोगात् तद्विषोष्मणा वा तत्क्षण एवापगतजीविता भीरुस्तेन शयनस्थान एव परित्यक्ता स्यात्। अत्यप्सरोरुपा केनचिद्वियद्विहारिणा विद्याधरादिना वोपहृता स्यादिति क्षणं तरुशिखराग्रे क्षणमाकाशे क्षणं दिक्षु विदिक्षु च। कुत्राप्यनुपलम्भादनवरतविरहानलदह्यमानहृदयः अतएवापगततर्कः आह। प्रिय इत्यादि। दैवदुविलसितं भाग्यदुविपाकम्। अवदातं शुद्धम्। दैप् शोधने कर्मणि क्तः। अवदातं तु विमले मनोज्ञे सितपीतयोः। इति हैमः। अहो नियतिर्विधिर्दुर्विपाका। दैवं दिष्टं भागदेयं भाग्यं स्त्री नियतिर्विधिः। इत्यमरः। देवनियत्योः

पर्यायतया पुनरुक्तिरियं वैचित्येन। कालगतिः दुःखेनातिक्रमो यस्याः। कटु क्ररूम्। गुरुजनाशिषामस्यान् परेव्यष्य यातोऽपि सक्रतिभोग्यान् भोगान् लभस्वेत्येवं रूपाणाम्। स्पष्ट। चेयं रीतिरर्जुनदाराणामभिमन्युविलापे महाभारते। विसद्दरफलता दु:स्वप्ननामित्यादि ।भवितव्यतानाम। शुभमशुभं वा नागोचरो नाविषयः। तथा च भवभूतिः। प्रायः शुभं च विदधातयाशुभं च जन्तो सर्वङ्कषा भगवती भवितव्यतैव। इति। किं विद्या ज्योतिर्नीति-प्रमुखा न सम्यगागमिता न सम्यक् परिशीलिताः। यदावाभ्यां दुर्मुहूर्ते प्रस्थितं नीतिविरुद्धं चात्र स्थितमिति भावः। यथावद्यथाशास्त्रम् इदमग्रेऽप्युभयत्रान्वेति। किं भूदेवा द्विजा अधिक्षिप्तास्तिरस्कृताः। तदुक्तम्।"गतश्रीश्च गतायुश्च ब्राह्मणान् द्वेष्टि भारत।"इति। तेन किं वा ममेयमवस्थेति भावः। अग्रजन्मभूदववाडवा इत्यमरः। किं सुरभयो गावो न प्रदक्षिणीकृताः। अथेन्द्रमुपस्थायर्तुस्नातां सुदक्षिणां श्रुत्वा सत्वरो दिलीपो मार्गस्था धेनुमप्रदक्षिणीकृत्यैव यातस्तया शप्त एवमहमपि किं गोभिः शप्त डति भावः। किं शरणेषु शरणागतेष्वभय न कृतम्। येन मामपि कश्चित् प्रियादानेन विरहानलान्न त्रायत इति भावः ॥119॥

दक्षिणेन काननं निर्गत्य नव्यनडनलदनलिनीनिचुलपिचुलविदुलबकुलेन
प्रचुरचिरबिल्वबिल्वोटजकुटजरुद्धोपकण्डेन सोत्कण्ठभृङ्गराजरसितसुन्दरसुन्दरीवनेन
विततवेत्रव्रततिव्रातावरणुतरुणवरुणस्कन्धसन्नद्धभृङ्गरोलेन
गोलाङ्गलभग्नगलन्मधुच्छत्रमधुपटलरसासारसिक्ततरुतलेन तालहिन्तालपूगपुन्नागकेसरघजेन
घनसारमल्लिकाकेतककोविदारमन्दारबीजपूरजम्बीरजम्बूगुल्मगहनेनाप्रत्यूहदात्यूहकुहरितभरितनदीन
लनिकुञ्जेन पुञ्जिताकुण्डकण्डकलकण्ठाध्यासितोद्दामसहकारपल्लवेन
चपलकुलायकुक्कुटकुटुम्बसंवाहितोत्कटविटपेन ॥120॥

दक्षिणेनेत्येनवन्तम्। काननमित्यत्रैनपा द्वितीयेति द्वितीया। निर्गत्य कच्छोपान्तेन कतिपयदूरं गत्वा जलनिधिमपश्यदित्यन्वयः। नव्या नडा धमना नलदान्यभयानि नलिन्यः पद्मिन्यः। निचुलाः हिञ्जुलाः। पिचुला झावुकाः। विदुलाः परिव्याधाः। बकुलाः केसरा यत्र तेन। नडस्तु घमनः। नरकट इति ख्यातः। उशीरमस्त्रियाम्। अभयं नलदम्। स्वस इति ख्यातः। नलिनीपद्मिनीमुखाः। समौ पिचुलझावुकौ। झाऊ इति ख्यातः। द्वौ परिव्याधविदुलौ। वेत इति ख्यातः। अथ केसरे वकुलः। मौरसरीति ख्यातः। निचुलो हिञ्जुलोऽम्बुजः। स्थलवेत

इति ख्यातः। समुद्रफल इति ख्यात इत्यन्ये इति सप्तस्वमरः। प्रचुरश्चिरबिल्वैः करञ्जैर्बिल्वैः शैलूषैरुटजैः पर्णमयैर्मुनिगृहैः कुटजैर्वृक्षभेदैरुद्धोपण्ठेन। चिरबिल्वो नक्तमालः करञ्जश्च करञ्जके। मुनीनां तु पर्णशालोटजोऽस्त्रियामिति द्वयोरमरः। कुटजो वृक्षभेदे स्यादगस्त्याद्रोणयोरपि। इति विश्वप्रकाशः। कोरया इति भाषायाम्। सोत्कण्ठभृङ्गराजरसितेन सुन्दरं सुन्दरीवनं यत्र तेज। सुन्दरी तरुभिन्नारीभिदोः स्त्री रुचिरेऽन्यवत्। भृङ्गराजस्तु विज्ञेय ओषधे पक्षिभेदके। इति धरणिः। विततानां वेत्रव्रततीनां व्रातो व्यूह आवरणं येषां तादृशास्तरुणा नवीना वरुणास्तिकशाकास्तैषां स्कन्धे सम्बद्धा भृङ्गरोलाः कीटाः पक्षिणो भ्रमरा वा यत्र तेन। वल्ली तु वततिर्लता। वरणे वरुणः सेतुस्तिक्तशाक इति द्वयोरमरः। भृङ्गरोलः पक्षिभेदे कीटभेदे च षट्पदे। इति धरणिः। गोलाङ्गूलेत्यादि। गोलाङ्गूलो वानरः। गोलाङ्गूलः प्लवङ्गश्च कीशः शाखामृगः कपिः। इत्युत्पलिनी। तालस्तृणराजः। हिन्तालो हीनोऽल्पस्तालो हिन्तालः। पृषोदरादिः। पूगः क्रमुकः। पुन्नागो देववल्लभः। केसरो नागकेसरस्तैर्घनेन। तृणराजाह्वयस्तालः। ताड इति ख्यातः। पूगः क्रमुको गुवाकः। सुपारीति ख्यातः। पुन्नगे पुरुषस्तुङ्गः केसरो देववल्लभः। गुर्जरदेशे देशरा इति ख्यातः। इति त्रिष्वमरः। केसरो नागकेसरः इति हैमः। घनसारो वृक्षभेदः। कूष्माण्डको वा। मल्लिका हंसास्तृणशून्यं वा केतकम्। कोविदारो युगपत्रकः। मन्दारोऽर्कः पारिजातको वा। बीजपूरः कलपूरः। जम्बीरो मरुबकः। जम्बूः। गुल्माः स्तम्बास्तैर्गहनेन। कूष्माण्डकः पुष्पफलो घनसार इति हारावली। घनसारस्तु कर्पूरे दक्षिणावर्तपारदे। इति हैमः। मल्लिको हंसभेदे स्यात् तृणशून्ये तु मल्लिका। इति रुद्रः। कोविदारे चमरिकः कुद्दालो युगपत्रकः। कचनार इति ख्यातः। गणरूपविकीरणाः मन्दरश्च। मदार इति ख्यातः। मन्दारः पारिजातकः। बकाइन इति ख्यातः। मन्दारः पारिजातकः। पञ्चैते देवतरव इति देवतरुर्वा। फलपूरो बीजपूरः। विजौरा इति ख्यातः। मरुवकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः। जम्बीरोऽपि। मरु आ इति ख्यातः। अप्रकाण्डे स्तम्बगुल्माविति षट्स्वमरः। अप्रत्यूह इत्यादि। प्रत्यहो विघ्नः। पुञ्जीकृतेनाकुण्ठः कलकण्ठः कोकिलस्तस्य स्वरेणाध्यासिता उद्दामसहकारपल्लवा यत्र तेन। चपलेन कुलायकुक्कुटकुटुम्बेन संवाहितो मृदित उत्कटविटपो यत्र तेन ॥120 ॥

कोरकनिकुरुम्बरोमाञ्चितकुरबकराजिना रक्ताशोकपल्लव लावण्यलिप्यमानदशदिशा प्रविकसितकेसररजोविसरधूसरिमभरेण परागपिञ्जरमञ्जरीमुह्यमानमधुकरमञ्जु सिञ्चितजनितजनमुदा

मदजलमेचकितमुचुकुन्दस्कन्धकाण्डकष्यमाणनिःशङ्कश्वरिकटविकटकण्डूतिना कतिपयदिवसप्रसूतकुक्कुटीकुटीरीकृतकुटजकोटरेण चटकसञ्चार्यमाणचटुलवाचाटचाट कैरक्रियमाणचाटुना सहचरीचारणचुञ्चुचतुरचकोरचुञ्चुना शैलेयसुकुमारतरशिलातलसुखशयितशशकशिशुना शेफालिकाशिफाविवरविस्रब्धविवर्तमानगौधेरराशिना निरातङ्करङ्कुणा निराकुलनकुलकुलकेलिना कलकोकिलकुलकवलितसहकारकलिकोद्गमेन सहकारारामरोमन्थायमानचमरीयूथेन श्रवणहारिसलीलगिरिनितम्बनिर्झरनिनादनिद्राणमन्दायमानकरिकुलकर्णतालदुन्दुभिना समासन्नकिन्नरीगीतरवरज्यमानरुरुविसरेण क्षतहरितहरिद्राद्रवरज्यमानवराहपोतपोत्रपालिना गुञ्जापुञ्जगुञ्जज्जालकजालेन दंशनकुपितकपिकपोतनखकोटिपाटितपाटलकीटपुटसङ्कुलेन कुलिशशिखरखरनखरप्रचयप्रचण्डचपेटपाटितमन्तमातङ्गकुम्भस्थलरुधिरच्छटाच्छुरितचारुकेसरभारभासुरकेसरिकदम्बेन महाणागरकच्छोपान्तेन कतिपयदूरं गत्वा ॥121॥

कोरकेत्यादि। निकुरुम्बः। समूहः। कुरबको रक्तमहासहा। लाल कटसरैया इति भाषायाम्। विसरः समूहः। मुचुकुन्दो वृक्षभेदः। मुचुकुन्दोवृक्षभेदे मुनिदैत्यविशेषयोः। इति विश्वः। कटः गण्डस्थलः। कतिपयदिनप्रसूतकुक्कुट्या कुटीरीकृतं कुटजकोटरं निष्कुहो यत्र तेन। चटकः कलविङ्कः। चटकः कलविङ्कः स्यात्। पुमपत्ये चाटकैर इति द्वयोरमरः चटकाया ऐरक्। वाचाटो बहुभाषी। आलजाटचौ बहुभाषिणीत्याटच्। सहचरीणां सञ्चारणैश्चुञ्चुभिर्वित्तेश्चतुरचकोरेः पक्षिभिश्चुञ्चुना वित्तेन। तेन वित्तश्चुञ्चुप्चणापौ। शैलेयम्। कालानुसार्यवृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानि तु शैलेयमित्यमरः। शिलाजित इति ख्यातः। शेफालिका सुबहा। शेफालिका तु सुबहेत्यमरः। निवारीति ख्याता। शिफा जटायां सरति मांसिकायांच मातरि। इति विश्वप्रकाशः। गौधेरः। गोधाया द्रर्गिति द्रगन्तः। त्रयो गौधेरगौधार गौधेया गोधिकात्मजे इत्यमरः। गोह इति ख्याता रङ्कुर्मृगः। रङ्कुशम्बररौहिषा इत्यमरः। राशिः समूहः। स्यान्निकाय पुञ्जराशी इत्यमरः। रोमन्थायमानाः। चर्वितस्याकृष्य पुनश्चर्वणं रोमन्थः। कर्मणो रोमन्थतपोभ्यां वर्तिचरोरिति क्यङ्। ङित्त्वादात्मनेपदम्। चमरो मृगभेदः। श्रवणहारि सलीलं गिरिनितम्बानां निर्झरनिनादेन निद्राणं करिकुलं तस्य मन्दायमानः कर्णतालो दुन्दुभिर्यत्र तेन। रुरुर्मृगभेदः क्षता हरिता आमा न तु शुष्का या हरिद्रा तद्द्रवैः रज्यमाना। वराहपोतानां पोत्रपालिर्मुखाग्रपालिर्यत्र तेन। पोत्रं वक्त्रं मुखाग्रञ्च शूकरस्य हलस्य च। इति विश्वप्रकाशः। पालिः। पंक्तिप्रदेशयोरिति विश्वः। गुञ्जानां

काकचिम्बीनां पुञ्जे गुञ्जज्जालकजालं यत्र तेन। गुञ्जापि पटहे प्रोक्ता काकचिम्ब्या कलध्वनौ। इति विश्वप्रकाशः। जालकः कथितो घोङ्घः कारुडी चापि जालकः। इत्युत्पलिनी। घोङ्घे कारुडिकायां च जालकः परिकीर्त्तितः। इति हारावली। दशनेत्यादि। पाटलकीटः श्वेतरक्तः कीटविशेषः। कुलि- शशिखरं वज्राग्रम्। केसरभारः स्कन्धकेशसमूहः। भासुरं दीप्तिमत्। भञ्जभासेति घुरजन्तः। कदम्बकं समूहः ॥121॥

तिचपलवीचिप्रचयतवा ताण्डवोद्दण्डदोर्दण्डखण्डपरशुविडम्बनापण्डितं
वारुणीविजयपताकाभिरिव शेषकुलनिर्मोकमञ्ज मञ्जरीभिरिव शशाङ्कपरिशेषपरमाणसन्ततिभिरिव
लक्ष्मीलीलातर्पणधाराभिरिव जलदेवताचन्दनविच्छित्तिभिरिव फेनराजिभिरुपात्तरामणीयकमपरमिव
गगनमवनिमवतीर्णमर्णवच्छलादुच्छलच्छीकरकणनिकरैर्नभश्चरान् मुक्ताफलैरिव
विलोभयन्तमभयाभ्यर्थनागतानेकसपक्षक्षितिधरभरितकुक्षिभागं
सगरसुतशताखातमुत्खातपारिजातकमभिजातमणिरत्नाकरं करिमकरकुलसङ्कुलं
शकुलकुलकवलनाभिलाषसञ्चरन्नक्रचक्रमस्तिमिततिमिङ्गिलकुलं ॥122॥

अतिचपलवीचिप्रचयतयातिचञ्चलतरङ्गसमूहतया। ताण्डवेषूद्दण्डो दोर्दण्डो भुजदण्डो यस्य तादृशः। खण्डपरशुः शिवस्तद्विडम्बनापण्डितस्तदनुकरणपण्डितस्तम्। भूतेशः खण्डपरशुरित्यमरः। वारुणी वरुणस्येयम्। विजयपताकास्ताभिरिव। जलाधीशत्वादिति भावः। शेष इत्यादि। निर्मोकः। समौ कञ्चुकनिर्मोकावित्यमरः। सन्ततिः समूहः। लक्ष्म्या लीलार्थं क्रीडार्थं यदातर्पणम्। अइपन इति भाषायाम्। तद्धाराभिरिव। विच्छित्तिश्चमत्कारः। रामणीयकं रमणीयता। अपरमित्यादि। सगरो राजा। खातम्। खनु अवदारणे क्तः। जनसनेत्यात्वम्। पारिजातो देववृक्षः। अभिजातानां शुद्धानां मणीनां रत्नानां चाकरः। करी जलचरो गजो मकरश्च। तयोः कुलेन। करिरूपमकरकुलेन वा सङ्कुलम्। शकुलो मत्स्यभेदः। नक्रः कुम्भीरः। अस्तिमितं चञ्चलम्। तिमिं मत्स्यं गिलतीति तिमिङ्गिलः। मूलविभुजादित्वात् कः। अचि विभाषेति लत्वम्। गिलेऽगिलस्वेति मुम्। महामत्स्यस्तस्य कुलं यत्र तम् ॥122॥

कूल- कन्दलीवलया-चलविलुलितवेलातरलित-लवलीलवङ्गमातुलिङ्गगुल्ममूर्मिमारुत-
प्रसारिततरलतोत्ताल-तालहिन्तालतालोतरलित-
जलमानुषमिथुनमृदितसलिलपुलिनबालशैवालं

प्रवालाङ्कुरकोटिपाटितमुखखिन्नशङ्खनखशिखालिखिततटलेखं खगेश्वरगोत्रपत्रं रथपटलकलिलसलिलमद्याप्यनिर्मुक्तमन्दरमथनसंस्कारमिवावर्तभ्रान्तिभिः सापस्मारमिव फेनैः ससुरामोदमिव वेलाबकुलगन्धैः सरोषमिव गर्जितैः सखेदमिव निश्वसितैः सभ्रुकुटीभङ्गुरमिव तरङ्गैः सालानस्तम्भमिव रामसेतुना कुम्भीनसीकुक्षिमिव लवणोत्पत्तिस्थानं व्याकरणमिव विततस्त्रीनदीकृत्यबहूलं राजकुलमिव दृश्यमानमहापात्रं हस्तिबन्धमिव वारिगतानेकनागमुच्यमानफूत्कारं विश्वामित्रपुत्रवर्गमिवाम्भोजचामरमत्स्योपशोभितं सत्पुरुषमिव गोत्राश्रयं साधुमिवाच्युतस्थितिरमणीयं सुनृपमिव सज्जनक्रमकरं कृतमन्यमिव करतोयाप्लुतमुखं विरहिणमिव चन्दनोदकतिक्तं विलासिनमिव नर्मदानुगतमुद्धृतकालकूटमपि प्रकटितविषराशिमतिवृद्धमपि सुन्दरीपरिवृतकण्ठं सुरोत्पत्तिस्थानमप्यसुराधिष्ठितं जलनिधिमपश्यत् ॥123 ॥

कूलमित्यादि। लवली लताभेद इति केचित्। फलमित्यपरे। हरफरिवडीति प्रसिद्धम्। मातुलिङ्गको रुचकः। रुचको मातुलिङ्गक इत्यमरः। प्रवालो विद्रुमः। पाटितं विदारितम्। शङ्खनखाः क्षुद्रशङ्खाः। क्षुद्रशङ्खाः शङ्खनखा इत्यमरः। खगेश्वरो गरुडः। अपस्मारो रोगः। सुरा मद्यम्। आलानं बन्धस्तम्भ इत्यमरः। कुम्भनसी राक्षसी सवणस्तत्सुतः। व्याकरणमिव विततानि स्त्री रुत्याधिकारकार्याणि नदीसंज्ञा तत्कार्याणि। कृत्यसंज्ञाकार्य्याणि। बहुलं मघवा बहुलमित्यादि। पक्षे विततानां स्त्रीनदीनां पत्नीभूतानां नदीनां कृत्यैस्तरङ्गाधारपानरूपैर्बहुलम्। राजकुलमिव। महापात्रं महामात्यः। पक्षे पात्रं तीरद्वयान्तरम्। बन्ध बन्धने। अधिकरणे घञ्। हस्तिनो बध्यन्तेऽत्र हस्तिबन्धः। गजबन्धनस्थानमिव वारिगतैर्बन्धनरज्जुगतैस्तबद्धैरनेकनागैर्गजैर्मुच्यमानफूत्करम्। पानीये वारि विख्यातं वारि बन्धनरज्जुषु। इति धरणिः। वसिवपियजि राजिव्रजिसदिहनिवाशिवादिवारिभ्य इञितीञ्। पक्षे वारि जलम्। नागाः सर्पाः। अमरस्तु। वारी तु गजबन्धनीति दीर्घान्तं बन्धनस्थानवाच्यमाह। तन्मते तु नैतदुपपद्यते कोशान्तरेष्वेवमेव। विश्वामित्रपुत्रवर्गमिव। अम्भोजैः कमलैश्चामभरैर्वालव्यजनैर्मत्स्यदेशाधिपैः शोभितम्। पक्षेऽम्भोजचामरं शैवालम्। शैवालं शैवालाम्भोजचामरं जलनीलिका। इत्युत्पलिनी। सत्पुरुषमिव गोत्रं वंशः। पक्षे पर्वतः साधुमिवाच्युताभ्रष्टा स्थितिर्मर्यादा तया रमणीयम्। पक्षेऽच्युतस्र विणोः स्थित्या रमणीयम्। सुनृपमिव सज्जनानां क्रमकरं व्यवहारकरम्। पक्षे सज्जा नक्रा मकरा यत्र तम्। कृतमन्युमिव

कृतक्रोधमिव करतोयेन पाणिस्थजलेनाप्लुतं क्षालितं मुखम्। पक्षे करतोया नदी करतोया सदानीरेत्यमरः। विरहिणमिव चन्द्रमस्योदकेन सिक्तम्। पक्षे चन्दना नदीविशेषः। चन्दनसम्बन्धि जलं वा। विलासिनमिव नर्म क्रीडा तां ददाति ताभिरनुमतम्। पक्षे नर्मदा नदी नर्मदा सोमोद्भवेत्यमरः। उद्धृतः कालकूटो हालाहलो यस्मात् तमपि। प्रकटितो विषस्य क्ष्वेडस्य राशिर्येन तमिति विरोधः। विषं जलमिति परिहारः। अतिवृद्धमतिस्थविरमपि सुन्दरीभिः स्त्रीभिः परिवतकण्डमिति विरोधः। अतिवृद्धं महीयांसम्। सुन्दरो वृक्षभेदः। कण्ठः समीपदेशः। इति परिहारः। कण्ठो गले गलध्वाने समीपेऽपि प्रकीर्तितः। इति विश्वः। सुराश्चन्द्रादयो मद्यं वा तदुत्पत्तिश्चानमपि ताभ्यामनधिष्ठितमिति विरोधः। यद्वा सुरस्य ब्रह्मण उत्पत्तिर्यस्मात् सुरोत्पत्तिर्विष्णुस्तस्य स्थानमपि। अमुरैरधिष्ठितमिति परिहारः ॥123॥

अचिन्तयच्च। अहो ! मे कृतापकारेणापि विधिनोपकृतिरेव कृता यदयं लोचनगोचरतां नीतः समुद्रः। तदत्र देहमुत्सृज्य प्रियाविरहाग्निं निर्वापयामि। यद्यप्यनातुरस्य देहत्यागो न विहितस्तथापि कार्यः। न खलु सर्वः कार्यमकार्यं वा करोति। इत्यसारे संसारे केन किं वा न कृतम्। तथाहि। गुरुदारग्रहणं द्विजराजोऽकरोत्। पुरूरवा ब्राह्मणधनतृष्णया विननाश। नहुषः परकलत्रदोहदी महाभुजङ्ग आसीत्। ययातिर्विहितब्राह्मणीपाणिग्रहणः पपात। सुद्युम्नः स्त्रीमय इवाभवत्। सोमकस्य प्रख्याता जन्तुबधनिर्घृणता। पुरुकुत्सः कुत्सित आसीत् ॥124॥

अचिन्तयदित्यादि। यूद्यतो यसविधे राघवेणारण्यवियुक्ता कान्ता विन्ना सोऽयं लोचनगोचरतां नीतः। तदत्र देहमुत्सृज्य शरीरत्यागं कृत्वा। ततकृतकर्माचरणासामर्थ्यादिति भावः। प्रियाविरहाग्निं निर्वापयामि। तेनाऽथ कान्तां विरहाश्रयाशो निर्वापितः। अहं तु शरीरमुक्तेरित्यर्थः। "एति जीवन्तमानन्दो नरं वर्षशतादपि।"इति प्राचीनगाथयात्मघातनिषेधाश्चाह। यद्यपीत्यादि। आतुरस्य तु मरणम्। दुश्चिकित्स्यैर्महारोगैः पीडितस्तु सुमहामपि। प्रविशेज्ज्वलनं दीप्तं कुर्यादनशनादिकम्।। इत्यादि स्मृत्युक्तमेव। "अवश्यं भाविनो भावा भवन्ति महतामपि। नग्नत्वं नीलकण्डस्य महाहिशयनं हरेः ॥"अपथ पदमर्पयन्ति हि श्रुतवन्तोऽपि रजोनिमीलिताः। इत्यादिना भवितव्यताप्राबल्यं मन्वान आह। तथापीति। उभयमपि करोतीति भावः। अस्मिन्निति किमकार्य्यं न कृतमित्यर्थः। द्विजराजश्चन्द्रः। गुरुदारग्रहणं बृहस्पतिभार्यायास्ताराया ग्रहणं तया सह सुरतं तत्र बुध उत्पन्न इत्यादिपर्वणि कथा।

पक्षे द्विजराजो ब्राह्मणश्रेष्ठः श्रुतिस्मृत्याद्यध्ययनसम्पन्नः। गुरुदारग्रहणं गुर्वङ्गनागमनम्। पुरूरवा राजा वयःशेषे ब्रह्मस्वमगृह्णात् तत एव नष्ट इत्यपि भारते। नहुषो राजा परकलत्रदोहदीन्द्राण्यां साभिलाषी महाभुजङ्गः सर्प आसीत्। कामुको दोहदी मत इति रत्नकोशः। वृत्रवधदोषदूषिते मघोनि नहुष इन्द्रपदे स्थितस्तत इन्द्राण्यां साभिलाषोऽभूत्। यद्यपूर्ववाहनारूढो मां समयेऽवयास्यसि तदा स्वीक्रियते मययेत्यभिहितो महर्षीन् याने नियुज्य सर्पसर्पेति त्वरमाणोऽगस्त्येन सर्पो भवति शप्त इति हरिवंशे। ब्रह्महत्या कामान्धतया महर्षिपीडनं चोक्तमनेन। ययातिः राजा कृतब्राह्मणीपाथिग्रहणः कृतदेवयानीपाणिग्रहणः पपात। तारुण्यादित्यर्थः। ययातिर्भृगुसुतया देवयान्याः परिचारिकायां शर्मिष्ठायामप्यासक्तो देवयान्या भार्गवाय निवेदितस्तेन शप्तः। प्रवया भवेति। अतिकामुकत्वेन वयोऽन्तरप्राप्तिर्ध्वनिता। सोमकस्यैतदभिधानस्य जन्तोस्तन्नाम्नः पुत्रस्य बधेन निर्घृणता। पक्षे जन्तवः शरीरिणः। सोमकस्य शतस्त्रीष्वेकस्यां जन्तुसञ्ज्ञः पुत्र उत्पन्नः। स कदाचित् पिपीलिकया दष्टो ऽरुदत्। ततः सर्वास्तन्मातरोऽरुदन्। ततोऽन्तःपुरे महानाक्रन्द आसीत्। तत् श्रुत्वा राज्ञा पुरोहितः पृष्टः। सन्तु मे बहवः पुत्राः कथमिति तेन जन्तुर्हतो हुतश्च तद्धूमाघ्राणात् सर्वाः सगर्भाः संवृत्तास्ततः शतं पुत्रास्तस्याभवन्निति भारते। जन्तुजन्युशरीरिण इत्यमरः। एतेन त्रयो महापातकिनो वर्णिताः ॥124 ॥

कुवलयाश्वोऽस्वतरकन्यामपि जहार। नृगः कृकलासतामगमत्। नलं कलिरभिभूतवान्।
शम्बरणो मित्रदुहितरि विक्लवतामगात्। दशरथ इष्टरामोन्मादेन मृत्युमवाप। कार्त्तवीर्य्यो
गोब्राह्मणपीडया पञ्चत्वमयासीत्। युधिष्ठिरः समरशिरसि सत्यमुत्ससर्ज।
शान्तनुरतिव्यसनाद्विपिने विललाप। इत्थं नास्त्यकलङ्कः कोऽपि। तदहमपि देहं त्यजामि। इति
विचिन्त्य ॥125 ॥

कुवलयाश्वो राजाश्वतरकन्यामत्यश्वतराख्यनागकन्यामपि जहार। कुवलयाश्वो भार्यायां मदालसायां प्रमीतायामत्यन्तविक्लवः। तन्मित्राभ्यामश्वतरपुत्राभ्यां तद्वृत्तान्तः पित्र आख्यातः। पुत्रमित्रत्वान्मायानिमित्तां मदालसा तस्मायर्पयत् सः। न भस्मसात् कृतः कोऽपि विन्नः केनापि भूतले। आब्रह्मसृष्टेरित्येतद्विस्मृत्य स्मरमोहितः।। मनुजो नागकन्यामप्याजहार मदालसाम्। कामान्धतां ध्वनयितुमिदमाह नृपात्मजः।।"अज्ञानादपि सञ्जातं पातकं फलति ध्रुवम्।"इति प्रदर्शयन्नाह नृगस्य कृकलासताम्।। नृगो राजा। कृकलासतां सरटत्वमगमत्। सरटः कृकलासः

स्यादित्यमरः। नृगेण पुष्करे तीर्थे गा द्विजत्रा कृताः पुरा। तत्राज्ञानाद्विजस्यैका कपिला मिलिताभवत्।। अपराधादतस्तेन शप्तः सरटतामयात्। नलं राजानं कलिस्तुर्ययुगोऽभिभूतवान्। कालेन कलिना सोऽपि पुण्यश्लोकोऽतिपीडितः। इति संस्फोरयन्नूचे नलाख्यानं पुरातनम् ॥ शम्बरणो मित्रदुहितरं प्रति सूर्य्यसुतां प्रति ।पक्षे मित्रस्य सुहृदो दुहितरम्। स्पष्टम्। दशरथ इति। मृगयायां हतस्य तपस्विनः पित्रोर्यथा पुत्रवियोगादावयोर्मृतिरेवं पुत्रशोकान्मृतिस्तेऽस्तु। इति शापाद्रामवियोगेन मृतिः। मृगयासक्तिव्यसनेन तपस्विवधोऽपि ध्वनितः। कार्तवीर्यसहस्रबाहुर्गोर्जमदग्निगोर्ब्राह्मणस्य जमदग्नेः पीडया मृतः। अनेनैवापराधेन रामेण निहतोऽर्जुनः। युधिष्ठिर इति। शान्तनुरिति। शोकान्मृतिर्दर्षोत्सर्गो वने च परिदेवनम्। कन्दर्पकेतुः स्वकृतावुपष्टम्बकमुक्तवान्।। तदहमपि देहं त्यजामीति विचिन्त्य पुलिनमाससदेत्यन्वयः ॥125 ॥

कुररखरनखरशिखरखण्डितपृथुरोमविरलशकुलकुलशस्क- लसकुलोच्चारं क्रोष्टुकुलोत्सृष्टविकटकर्कटकर्परपरम्परापरि- गतोपान्तमति-तरलतरजल-रयलुलितचटुलशफरकुलकवलनक्षत- मतिनिभृतबकशकुनि-निवहधवलितपरिसर-मतिचपलजलकपि- कुलविहरणलुलितसलिल-कणनिकरजनित-पवनरयपरिमिलित-शिशिरतरमनुदिवसनिपतदतितरुणवनमहिषगवलशिखरलिखि-तविषमतटमनवरतचरदसितमुखरण-विहगनिवहमधुर-निनद- मुखरितमहिमकरचरणरुचिर-जलमनुजशयनमृदित-जलधरणि- तलमतिबहलमदजलशबलकरटतटकरिवर-शतनिपतितमधुकर-विरुतरतिकरमतिजवन-पवनविधुतजलधिजल-पटलविनटननिप-तितमणिगणपरिगतपरिसरं जलनिधिभुजगनिर्मुक्तनिर्मोकपट्टमिव दर्पणमिव वसुन्धरायाः स्फटिककुट्टिममिव वरुणस्य विपुलं पुलिनजलमाससाद ॥126 ॥

कुररा उत्क्रोशास्तेषां खरनखरशिखरैः खण्डितपृथुरोमविलं झषविलम्। उत्क्रोशकुररौ समौ। पृथुरोमा झषो मत्स्य इत्यमरः। अविरलानि शकुलकुलस्य मत्स्यविशेषकुलस्य शल्कानि यत्र। तादृशा जलनकुलानामुच्चारा यत्र तत्। शल्के शकलवल्कले इत्यमरः। उच्चारावस्करौ शमलं शकृदिति च। क्रोष्टुकुलोत्सृष्टाः श्रृगालकुलत्यक्ताः विकटा कर्कटानां कर्परपरम्पराः कपालपरम्परास्ताभिः परिगतोपान्तं व्याप्तप्रान्तम्। स्यात् कर्परः कपालोऽस्त्रीत्यमरः।

अतितरलजलस्य रये वेगे लुलितं चटुलं यत् शफरकुलम्। तत्कवलने कृतमतिरतएव निभृतो मन्दश्चेष्टाशून्यो बकशकुनिनिवहस्तेन धवलितपरिसरम्। अतिचपलेति। शिशुमारो जलकपिश्चन्द्रकी चासिपृच्छकः। इति हारावली। अनुदिवसं निपतन्तीऽतितरुणा वनमहिषास्तेषां गवलशिखरैः श‍ृङ्गाग्रैर्लिखितानि विदारितानि तैर्विषमतटम्। गवलं माहिषं श‍ृङ्गमित्यमरः। अत्र गवलप्रयोगे यद्वक्तव्यं तदन्यदोक्तम्। अनवरतं चरन्तोऽसितमुखवरणा धार्तराष्ट्रास्तेषां निवहस्तस्व मधुरनिनादैर्मुखरितम्।राजहंसास्तु ते चञ्चुचरणैर्लोहितैः सिताः। मलिनैर्मल्लिकाख्यास्ते धार्त्तराष्ट्राः सितेतरैः।। इत्यमरः। अहिमकरः सूर्यस्तस्य चरणैरिव किरणैरिव रुचिरं भासुरं जलमनुजानां जलमनुष्याणां शयनेन मृदितं जलगतं जलान्तर्गतं धरणितलं यत्र। यद्वा। अहिः सर्पो मकरो जलजन्तुभेदस्तयोश्चरणेन भ्रमणेन रुचिरं पोताधानादिरहितं जलजमनुजशयनेन मदितं जलधरणितलं यत्र। अतिबहलमदजलशबलः करटो गण्डो येषां तादृशकरिवरशतेषु निपतितमधुकराणां विरुतिभिः शब्दैः रतिकरम्। काकेभगण्डौ करटावित्वमरः। कट इत्यपि पाठोऽर्थस्त्वभिन्नः। अतिजवनोऽतिवेगवान् पवनस्ते न विधुतजलधिजलपटलान्निपतितो मणिगणो यत्र तादृशः परिसरो यस्य तम्। जवनस्तु जवादिक इत्यमरः। जलनिधीत्यादि ॥126 ॥

ततः कृतस्नानादिर्जलमवतरितुमारेभे शरीरत्यागाय। अथ सानुग्रहेषु ग्रहेषु निर्मत्सरेषु मत्स्येष्वक्षुद्रेषु क्षुद्रेषु वत्सलेषु कच्छपेष्वक्रूरेषु नक्रेष्वभयङ्करेषु मकरेष्वमारेषु शिशुमरिष्वाकाशसरस्वती समुदचरत्। आर्य कन्दर्पकेतो ! पुनरपि तव प्रियया सह सङ्गमो भविष्यत्यचिरेण तद्विरम मरणव्यवसायादिति। तदुपश्रुत्य मरणाद्विरराम पुनः प्रियया समागमेच्छया शरीरस्थितिहेतुमाहारं चिकीर्षुर्महासागरकच्छोपान्तभुवं जगाम। अथ तत इतः परिभ्रमन् फलमूलादिना वने वर्त्तमानः कियन्तं कालं निनाय कन्दर्पकेतुः। एकदा कतिपयमासापगमे काकलीगायन इव सन्नद्धनिम्नगानदः सन्ध्यासमय इव नर्त्तितनीलकण्ठः कुमारमयूर इय समूढशरजन्मा महातपस्वीव प्रशमितरजःप्रसरस्तापस इव धृतजलदकरकः प्रलयकाल इव दर्शितानेकतरणिविभ्रमो निरुपद्रुतकाननोद्देश इव घनोत्सुकितसारङ्गो रेवतीकरपल्लव इव हलिधृतिकर आजगाम वर्षासमयः ॥127 ॥

तत इत्यादि। आकाशसरस्वती आकाशवाक् समुदचरदुत्थिता चकर्मकत्वादुदश्चर इत्यात्मनेपदं न। तत्स्वरुपमाह। आर्येत्यादि। एकदा वर्षासमय आजगामेति सम्बन्धः।

काकलीगायनः कलसूक्ष्मगायनस्तद्वत्। सन्नद्धं निम्नं नीचं गभीरं वागानन्दं ददाति तादृशः। पक्षे सन्नद्धाः परि पूर्णपात्राः निम्नगा नद्यो नदाश्च यत्र। काकली तु कले सूक्ष्मे। निम्नं गभीरं गम्भीरमिति द्वयोरमरः। नीलकण्ठः शिवः। पक्षे मयूरः। कुमारमयूरः इव सम्यगूढः शरजन्मा षडाननो येन। पक्षे समूढानां पुञ्जीभूतानां शराणां जन्म यत्र। समूढः पुञ्जिते भुग्ने सद्योजाते धृतेऽपि च। इति विश्वः। रजो धूलिः। पक्षे द्वितीयो गुणः। तापस इव तपस्वीव धृतो जलदो जलप्रदः करकः कमण्डलुर्येन। पक्षे धृता जलदाः करका वर्षोपला येन। करका मेघपाषाणे करका च कमण्डलौ। दाडिमेऽपि च करकं करी च करकः स्मृतः।। इति विश्वः। वर्षासु करकावर्णनं कविसम्प्रदायः। प्रलयकाल इव दर्शितोऽनेकतरणीनां सूर्याणां बिभ्रमो येन। पक्षे तरणिर्नौः। स्त्रियां नौस्तरणिस्तरिरित्यमरः। विभ्रमो भ्रमणम्। निरुपद्रुतकाननोद्देश इव घनमत्यन्तं घना वोस्तुकिताः सारङ्गा हरिणा यत्र। पक्षे घनेन मेधेनोत्सुकिताः सारङ्गाश्चातका यत्र। चातके हरिणे पुंसि सारङ्गाः शवले त्रिषु। इत्यमरः। रेवतीकरपल्लव इव हलिनो बलरामस्य धृतिकरो धैर्याधायकः। पक्षे हलिनां कर्षकाणां धृतिकरः प्रीतिकरः ॥127 ॥

निर्भिन्नमेघनीलोल्पलकानने क्रीडासरसीव नभसि स्मरस्य रत्ननौकेव जलदलक्ष्मीमातङ्गकन्यानर्त्तनरज्जुरिव नभःसौधतोरणमालिकेव प्रवसता निदाघेन दिवः पयोधरे दत्ता स्मरणाय नखक्षतावलीव गगनलक्ष्मिरत्नरसनामालेव नभोमन्दारतरुमुन्दरकलिकामालेव रतिनखमार्जनरत्नशलाकेव रत्नशुक्तिरिव कुसुमकेतोरिन्द्रधनुर्लता रराज। अतिवेगनिपीतजलधिजलशङ्खम्मालामिव बलाकाच्छलादुद्वमन्नदृश्यत जलद। पीतहरितैः कृष्णासु केदारिकाकोष्ठिकासु समुत्पतद्भिर्जतुशबलैरिव ददुरैर्नयद्यूतैरिव चिक्रीड वर्षाकालः। रविदीपकज्जलनिचयनिभे निकषौपल इव मेघसमयसुवर्णकारनिकषितसुवर्णलेखेव तडिदशोभत। विरहिणां हृदयं विदारयितुं करपत्रमिव कुसुमायुधस्य क्रकचच्छदमशोभत। जलददारुणि लोलतडिल्लताकरपत्रदारिते पवनवेगनिर्धूताचूर्णचया इव जलरेणवो बभुः। विच्छिन्नदिग्बधूहारमुक्ता इव खरपनवेगभ्रमिवतघनमेघघरट्टघट्टनसञ्चूर्णिततारानिकरा इव त्रिभुवनविजिगीषोर्मकरध्वजस्य प्रस्थानलाजाञ्जलय इव करका व्यराजन्त ॥128 ॥

इन्द्रधनुर्नता रराजेति सम्बन्धः। निर्भिन्ने विकसिते मेध एव नीलोत्पलकानने क्रीडासरसीव

नभसि कुसुमशरस्य रत्ननौकेव रत्नजटितनौकेव जलदलक्ष्म्येव मातङ्गस्य चण्डालभेदस्य कन्या सैव नर्तकी तस्या रज्जुः समाकर्षणरज्जुः। चण्डालकन्या रज्जुमवलम्बा नृत्यति। चण्डालप्लवमातङ्गदिवाकीर्त्तिजनङ्गमाः। इत्यमरः। नभ इति। प्रवसता निदाधेनोष्णपगमेन स्मरणाय दिवो द्यौः पयोधरे स्तने मेषे च दत्तानि नखक्षतानीव। चिरोत्पन्नप्रवासेन प्रीतिर्गच्छेत् पराभवम्। रागायतनसंस्मारि यदि न स्यान्नखक्षतम्।। इति कामतन्त्रम्। निदाघ उष्णोपिगमः। द्योदिवौ द्वे स्त्रियामभ्रमित्यमरो द्वयोः। गगनलक्ष्म्या रत्नरसनेव काञ्चीव। स्त्रीकठ्यां मेखला काञ्ची सप्तकी रसना तथा। इत्यमरः। नभोमन्दारस्य देवतरुविशेषस्य सुन्दरकलिकामालेव। रतिरित्यादि। अतिवेग इति शङ्खपाने हेतुः। बलाकाच्छलाद्बिसकण्टिकामिषादूर्ध्वमण्डलदेशेऽदृश्यत। वलाका बिसकण्टिकेत्यमरः। बकजातिविशेषः। कैतवापह्नुतिरलङ्कारः। कैतवामपह्नुतिर्व्यक्तौ व्याजाद्यैर्निह्नुते पदैः। इति लक्षणात् कृष्णास्वसितासु सदूर्वास्वित्यर्थः। जातिद्वयसद्भावाद्विशेषणसार्थक्यम्। क्वचित् कृष्टास्विति पाठस्तत्र हलसंस्कृतास्वित्यर्थः। केदारिका एव कोष्ठिकास्तासु। केदारकोष्ठाभ्यामल्पत्वे कनि रूपम्। कियारीति भाषायाम्। वस्त्रादिनिर्मितं क्रीडासाधनं स्थलविशेषः। कोठा इति च। पीतहरितैस्तद्वर्णैर्जतुशबलैर्लाक्षारक्तैः। नयो युद्धनीतिस्तच्छिक्षकैर्द्यूतैश्चतुरङ्गैश्चतुरङ्गसाधनेषु लक्षणा नयद्यूतसाधनभूतैर्हस्त्यश्वादिभिरिव समुत्पतद्भिर्दर्दुरैर्भेकैः कालश्चिक्रीड। जातुषैरिति पाठे विकारे त्रपुजनुनोः षुगित्यण् षुगागमश्च। रविरिति। निकषोपलमाकषः। आकषो निकषोपलम्। कसौटीति भाषायाम्। विरहिणामिति। करपत्रं क्रकचम्। क्रकचोऽस्त्री करपत्रमित्यमरः। आरा इति भाषायाम्। क्रकचपत्रं केतकपुष्पम्। द्रोणीदलं सूचिपुष्पं जम्बालं क्रकचच्छदम्। इति हारावली। लोलतडिल्लताकरः त्वदारिते जलददारुणि मेघकाष्ठे पवनवेगनिर्घूताः कम्पिताश्चूर्णचया इवजलरेणवः शीकरा बभुः शुशुभिरे। विच्छिन्नेति घनो मेघ एव घरट्टः। जाता इति भाषायाम्। पुरुषप्रेरणानिरपेक्षो जलादिरयभ्रममाणः। करका वर्षोपलाः ॥128 ॥

अनन्तरमखञ्जखञ्जरीटेऽकुञ्चितक्रौञ्चसञ्चारे निर्भरभारद्वाजद्विजवाचाटविटपे पटुप्रभप्रभाते
भ्रान्तशुककुलकलमकेदारे प्रवेशिकावेशिकराजहंसे कंसारातिदेहद्युतिद्युतले
हंसतूलतुलितजरज्जलमुचि सान्द्रीकृतेन्द्रमहकामुकमुदि मधुरमधुतृणवीरुधि
सुरससारसरसितसारकासारे शोभनकवेरुकन्दलुब्धपोत्रिपोत्रोत्खातततटतडगि चकितचातके

सञ्चरन्मत्स्यपुत्रिकापत्रिपटलमधुरध्वनिविहितमुदि कदर्थितकदम्बे कम्बुद्विषि प्रसृतबिसप्रसूने विरलवारिदे तारतरतारके चारुचन्द्रमसि स्वादुतरसरःसलिले स्फुरितशफरचक्रकबलननिभृतबकानीके मूकमण्डूकमण्डले सङ्कोचितकञ्चुकिनि काञ्चनच्छेदगौरशालिशालिनि क्रोशदुत्क्रोशे सुरभिगन्धिसौगन्धिकगन्धहारिहरिणाश्वे कुमुदामोदिनि कौमुदीकृतमुदि निर्बर्हबर्हिणि निःकूजत्कोयष्टिके धृतधार्त्तराष्ट्रे हृष्टकलमगोपिकागीतसुखितमृगयूथे कथीकृतयूथिके म्लायमानमालतीमुकुले बन्धूकबान्धवे सञ्जातसुजातके विसूत्रितसौत्रामधनुषि स्मेरंकाश्मीररजःपुञ्जपिञ्जरितदशदिशि विकस्वरकमले शरत्समयारम्भे कन्दर्पकेतुः परिभ्रमन् शिलामयो पुत्रिकां दृष्ट्वा कौतुकेन मोहेन शोकावेगेन मम प्रियानुकारिणीति करेण पस्पर्श

॥129॥

अनन्तरं। शरत्समवारम्भे कन्दर्पकेतुः शिलामयीं पुत्रिकां पाञ्चालिकां मम प्रियानुकारिणीयमिति तां करेण पस्पर्शेति सम्बन्धः। शरदं वर्णयन्नाह। अखञ्जाः सद्गतयः। खजि गतिवैकल्ये। अकुञ्चिते विस्तृते निर्भरं भारद्वाजद्विजैर्वाचाटविटपे। भारद्वाजवाचाटत्वं विटपेष्वारोप्यते। तेन लक्षणानामालङ्कारोऽत्र। साक्षादनभिसम्बन्धात् सम्बन्धिषु परिग्रहः। यत्र सा लक्षणा नाम। इति कण्ठाभरणे पटुप्रभं सुन्दरं प्रभातं यत्र। भ्रान्तं भ्रमणविशिष्टं शुककुलं तादृशं कलमाना शालीनां केदारं क्षेत्रं यत्र। प्रवेशिका आवेशिका आगन्तवो राजहंसा यत्र। स्थुगवेशिक आगन्तुरित्यमरः। कंसारातिदेहद्युति कृष्णशरीरतुल्यकान्तौ द्युतले हंसवत् तूलं हंसतूलं तत्तुलिते जरज्जलमुचि पुराणमेधे जलसंयोगकृतं नवत्वं जलवियोगकृतं जरत्त्वं बोध्यम्। सान्द्रीकृता घनीकृतेन्द्रमहकामुकानां शुनां मुत् प्रीतिर्येन तत्र। मृगदंशश्च शुनको ग्रामसूकरभेदकौ। अस्थिभक्षश्च कपिलः स्यादिन्द्रमहकमुकः।। इत्युत्पलिनी। मधुरा मधुतृणवीरुत् यत्र। खड्गपत्रो मधुतृणमिक्षुर्मधुतरुर्मतः। इत्युत्पलिनी। सुरसं सारसानां रसितं सारस्तत्वं यत्र तादृक् कासारः सरो यत्र तत्र। कासारः सरसी सर इत्यमरः। शोभनकसेरुकन्दलुब्धानां पोत्रिणां वराहाणां पोत्रैर्घोणाभिरुत्खाततटास्तडागा यत्र तस्मिन्। कोलः पोत्री किरिः किटिरित्यमरः। चकितास्तृप्ताः संशयिता वा चातका यत्र। चक तृप्तौ प्रतीघाते च। सञ्चरदिति मत्स्यपुत्रिका जन्तुविशेषः। कदम्बो नीपवृक्षः। कादम्ब इति पाठः क्वचित्। कलहंसः। कादम्बः कलहंसः स्यादित्यमरः। बतक इति ख्यातः। प्रसृतानि बिसप्रसूनानि कमलानि यत्र। विसप्रसूनराजीवपुष्कराम्भोरुहाणि च। इत्यमरः। बकानीके बकसमूहे। मूको निर्वाक्। कञ्चुकी सर्पः। सौगन्धिकं कह्लारम्।

सौगन्धिकं तु कह्लारमित्यमरः। हरिणाश्वो वायुः। पृषदश्वो गन्धवह इत्यमरः। कुमुदैत्यादि। निर्वर्हाः गलितपिच्छा बर्हिणो यत्र तत्र। कलमगोपिका शात्तिसंरक्षिका। यूथकासीदिति कथामात्रशेषीकृता। बन्धूको बन्धुजोवकः। रक्तकस्तु बन्धूको बन्धुजीवक इत्यमरः। दुपहरिया इति ख्यातः। विमुद्रिते सौत्रामधनुषीति पाठस्त्वशुद्धः। काश्मीरं कुङ्कुमम्। विकस्वरं विकसितम्। विकासी तु विकस्वर इत्यमरः अथेत्यादि। एकाकी असहायः। एकादाकिनच्चासहाये। एकाकी त्वेक एकैक इत्यमरः। प्राकृतजन इव नीचजन इव। प्राकृतश्च पृथग्जन इत्यमरः। वाङ्मनसयोरित्यचतुरेत्यच्प्रत्ययान्तो निपातः ॥129॥

अथ सा स्पृष्टमात्रा शिलास्वभावमुत्सृज्य पुनर्वासवदत्तास्वरूपमापेदे। तामालोक्य कन्दर्पकेतुरमृतार्णवमग्न इव सुचिरमालिङ्ग्य पप्रच्छ। प्रिये वासवदत्ते! कथय किमिदं वृत्तान्तम्। उदिता सती सा दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य कथयितुमारेभे। आर्य्यपुत्रापुण्याया मम मन्दभाग्यायाः कृते महाभाग ! उज्झितराज्य एकाकी प्राकृतजन इव वाङ्मनसयोरगोचरं दुःखमनुबभूव। अथोपवासादिना कृशतरो मूलफलादिनार्य्यपुत्र आहारं करोतीति विचिन्त्य फलान्वेषणायोपवनतरूनवलोकयन्ती कतिपयनल्वगोचरमगच्छम्। क्षणेन च तरुगुल्मान्तरितक्रियमाणकायमानिकनिकेतनं विरच्यमानेश्वरगृहमवतार्यमाणकण्ठारकमारभ्यमाणपटकुटीकं व्यवस्थाप्यमानवेश्यानिवेशं श्रयूमाणतुरगह्रेषाशतं वाद्यमानविश्रमढक्काशतपुष्करमन्विष्यमाणस्वादुसलिलाशयमुद्दिश्यमानविपणिकेतुवंशं सेनासन्निवेशमपश्यम्। किमयं ममान्वेषणाय तातस्य व्यूहः समायात आहोस्विदार्य्यपुत्रस्येति विचारयन्तीं मां प्रति चारकथितवार्त्तः सेनापतिर्धावितः। ततः किरातसेनापतिस्तादृश एव सेनान्वितो मृगयागतः सोऽपि धावितः। अनन्तरं चिन्तितं मया यद्यहमार्य्यपुत्राय कथयामि तदा स एकाक्येभिरेव हन्तव्योऽथ न कथयामि तदैभिरहं घातनीयेति चिन्ताक्षण एव द्वयोः सेनयोर्युद्धमभवदेकामिषलुब्धयोर्गृध्रयोरिव ॥130॥

अथेत्यादि। अगच्छं याता। क्षणेन सेनासन्निवेशं सेनाशिबिरं दृष्ट्वेति चिन्तयन्तीं मां प्रति सेनापतिर्धावित इति सम्बन्धः। तरुगुल्मान्तरितं क्रियमाणं रच्यमानं कायमानिकैः कामार इति प्रसिद्धैर्हीनजातिक्षषैर्निकेतनं पटमण्डपं यत्र तम्। निवेशः शिविरोद्वाहविन्यसेषु प्रकाशितः इति।

विश्वप्रकाशः। विरच्यमानं विशेषेण रच्यमानमीश्वरस्य सेनापतेर्गृहं यत्र तम्। अवतार्यमाणमश्वादेर्भूमावुत्तार्य्यमाणकण्ठारकम्। कण्ठालीति दाक्षिणात्यभाषायां प्रसिद्धम्। वस्त्रपात्रादिस्थापनार्थं वस्त्रादिनिर्मितं पात्रम्। व्यवस्थाप्यमानं यथास्थाने स्थाप्यमानम् वेश्यानां निवेशो यत्र। श्रूयमाणं ह्वेषाशतं यत्र तम्। हेषा ह्वेषा च निःस्वन इत्यश्वप्रकरणेऽमरः। अत्रत्यसमाधिः पूर्वमुदिता। वाद्यमानं विश्रमसूचकं ढक्काशतं पुष्करं वाद्यविशेषो यत्र तम्। वृद्धिविशिष्टो विश्रमशब्दस्त्वशुद्ध एवेति स्पष्टं भाष्यप्रदीपे। स्याद्यशः पटहो ढक्केत्यमरः। पुष्करं पङ्कजे व्योम्नि पयःकरिकराग्रयोः। औषधद्वीपविहगतीर्थराजोरगान्तरे। पुष्करं तूर्यवक्त्रे च काण्डे खड्गफलेऽपि च। इति विश्वप्रकाशः। उद्दिश्यमान उत्पाद्यमानो विपण्यां पण्यवीथिकायां केतुर्यत्र। दिश अतिसर्जने। यद्वा उद्दिश्यमानः केतोरम्मिन् भागेऽकदीय आवास इति ज्ञानार्थमुद्देशविषयीक्रियमाणः केतुर्यत्र। आहोस्वित् संशयेऽव्ययसमुदायः। चारेण गूढपुरुषेण कथिता वार्ता वृत्तान्तो यस्मै। चारश्च गूढपुरुष इत्यमरः। तादृशश्चारकथितवृत्तान्तः किरातसेनापतिः। भेदाः किरातशवरपुलिन्दा म्लेच्छजातयः। इत्यमरः। मृगयाया आखेटार्थमागतः। आखेटो मृगया स्त्रियामित्यमरः। अनन्तर द्वयोरेकदेशागमनोत्तरम्। एकामिषलुब्धयोः। आमिषं पलले लोभे सम्भोगोत्कर्षयोरपि। आमिषं सुन्दराकारभूपादिविषयेऽपि च।। इति विश्वप्रकाशः।तत एवं रणस्वले सति। रणभूमौ धान्यमर्दनस्थान रति यावत्। योधाः समयेकैकावच्छेदेन द्विषां धनुषां च जीवस्य जीवायाः प्रत्यञ्चायाश्चाकृष्टिमाकर्षणञ्चक्रुरिति सम्बन्धः। अक्रमातिययोक्तिरलङ्कारः। पूर्वनिपातप्रकरणमिनित्यत्वे त्वत्यन्तातिशयोक्तिः। अत्यन्तातिशयोक्तिस्तु पौर्वापर्यव्यतिक्रमः। इति लक्षणात् ॥130 ॥

ततः प्रवृत्तप्रतिशरासनशरासारदुर्दिनहतदिनकरकिरणे
रणकर्म्मविशारदद्विरददन्तद्वयोत्क्षिप्तसुभटक्षणश्लिष्यमाणविद्याधरबिभ्रमे
समरदर्शनसञ्चरदनेकनभश्चरचारणचक्रवाले वेतालसमाक्रान्तस्कन्धकबन्धचक्रक्रियमाणचारुप्रचारे
चारुभटखङ्गखण्डितद्विरदपादसमाप्तपिशाचीकर्णोलूखलाभरणकौतुके समुत्पतदतिनिनदनान्दीके
कान्दिशोकभीरुणि रणस्वले श्रृगालप्रार्थनीयेष्वामिषपिण्डेष्विव जिह्मगदष्टेष्विव शरीरेष्वनास्थां
कलयन्तः समं द्विषां धनुषां च जीवाकृष्टिं योधाश्चक्रुः। त्यागिन इव दानवन्तो
मार्गणसम्पातमसहन्तः समृद्धविलासिन इव श्रृङ्गारशोभिताः सहेमकक्षाश्च सदारामा इव

कदलीराजिताः सद्विजाश्च निशा इव नक्षत्रमालोपशोभिता दिवसा इवोल्लसत्पुष्करा महामृगा बभुः । उत्क्षिप्ता इव क्षमां मुञ्चन्तः पयोधय इवावर्त्तशोभिता सोर्मयश्चोद्यानदेशा इव समल्लिकाक्षाः कुलगृहा इवाभिनवभाण्डहारिणो रत्नाकरा इव सदेवमणयो लेखा इव सेन्द्रधृतयस्तुरङ्गाश्च विरेजुः । कर्णाभ्यां श्रुतपरपरिवादाभ्यां खलोदयसाधुविपत्तिसाक्षिभ्यामक्षिभ्यां मूर्ध्ना चास्थानेऽपि नमता विमुक्तोऽहमिति हर्षादिव ननर्त्त चिरं कबन्धः ॥131॥

प्रवृत्तो यः प्रतिशरासनात् शत्रुधनुषः शरासारो बाणधारासम्पातस्तेन दुर्दिनं मेघच्छन्नदिनं तेन हृतदिनकरकिरणे सति। गौणे आसारदुर्दिने। धारासम्पात आसारः। मेघच्छन्नेऽह्नि दुर्दिनमित्यमरो द्वयोः। रणकर्मणि विशरदश्चतुरो द्विरदो हस्ती तेन दन्तद्वयोत्क्षिप्तः सुभटः शूरस्तेन क्षणं श्लिष्यमाण आश्रीयमाणो विद्याधरविभ्रमो देवयोनिविशेषविशिष्टमनो येन तस्मिन् सति। समरदर्शनार्थं सञ्चरदनेकनभश्चरचारणानां देवकुशीलवानां चक्रवाले मण्डले सति। चक्रवालं तु मण्डलमित्यमरः। चारणाश्च कुशीलवाः। चारुभटखण्डितद्विरदपादेन समाप्तं सम्यक् प्राप्तं पिशाच्याः कर्णे यदुलूखलाभरणं तत्कौतुकं यत्र। समुत्पतन्नतिनिनद एव नान्दी नाटकादौ प्रयुज्यमानः काव्यार्थसूचकः श्लोको यत्र। नद्यृतश्चेति कप्। न कपीति ह्रस्वनिषेधः। तथा च भरतः। आशीर्नमीस्क्रियारूपश्लोकः काव्यार्थसूचकः। नान्दीति कथ्यते। कान्दिशीको भयपलायितः। कान्दिशीको भयद्रुत इत्यमरः। भीरुः। श्रृगाले जम्बुके भीरुः शूरे वै दानवान्तर इति विश्वः। जिह्मगः सर्पः। जीवा जीवन्तिकाभूम्योर्मौर्वीसिञ्जितवृत्तिषु। इति विश्वप्रकाशः। त्यागिन इव दातार इव दानं मदजलवितरणं मार्गणानां गणानां याचकानां च सम्पातमसहन्तो महामृगा गजा रेजुः। महामृगः पुष्करिदीर्घमारुतौ इति हारावली। उत्क्षिप्ता इवाव्यवस्थितचित्ता इव क्षमां शान्तिं पृथ्वीं क्ष। तुरङ्गा अश्वा विरेजुः। कबन्धोऽपमूर्धकलेवरम्। इत्यमरः। इत्थं हर्षान्ननर्त। श्रुतपरपरिवादाभ्याम्। परापवादाभ्याम्। परापवादाभ्यां साक्षी साक्षाद्द्रष्टा साक्षाद्द्रष्टरि सञ्ज्ञायामिति साधुः। अस्थाने महानर्हस्थाने नमता ॥131॥

ततः कृतपरिहासेनेव चक्षुः पिदधता परापवादश्रवणभीरुणेव श्रोत्रवृत्तिं स्थगयता सोन्मादेनेव वायुवेगविक्षिप्तेन पलितङ्करणेनेव सुरयोषितामन्धकरणेनेव योधानां तिमिरेणेव समरप्रदोषस्य पतितेनेव विमुक्तगोत्रेण मीमांसकदर्शनेनेव तिरस्कृतदिगम्बरदर्शनेन सत्पुरुषेणेव विष्णुपदावम्बिना रणजेन रजसा जजृम्भे। कश्चिद्राम इव रावणबधमकरोत् कश्चित् कृष्ण इव

नरकच्छेदमकार्षीत् कश्चिद्बौद्धसिद्धान्त इव क्षपितश्रुतिवचनदर्शनोऽभवत् कश्चित् क्षपणक इव कटाष्ठतो बभूव कश्चिदाशङ्कितोरुभङ्गः सुयोधन इव पयसि विवेश कश्चित् शरतल्पगतो भीष्म इव चिराय श्वसन्नासीत् कर्ण इव विक्लवीकृतसर्वाङ्गः शक्तिमोक्षमकरेत्। ततो विध्वस्तध्वजपटं पतत्पताकं च्युतचापचामरापीडं स्खलत्खड्गं निधनमवाप सैन्यम्। अनन्तरं यस्याश्रमस्तेन मुनिना पुष्पादिकमादायागतेन प्रतिपन्नवृत्तान्तेन त्वत्कृते ममायमाश्रमो भग्नोऽतः शिलामयी भवेति शप्ताहम्। क्षणेन च वराकीं बहुदुःखमनुभवन्तीं मां विलोक्यार्य्यपुत्रकरस्पर्शावधिं शापान्तमकरोत्। ततः कन्दर्पकेतुः समागतेन वासवदत्तया च सह स्वपुरं गत्वा यथाहृदयाभिलषितानि सुखान्यनुभवन् कालं निनाय ॥132 ॥

इति महाकविसुब्दन्धुविरचिता वासवदत्ता समाप्ता

ततो रजसा जजृम्भे प्रादुर्भूतम्। जृभि गात्रविनामे। भावे लः। कृतपरिहासेनेव चक्षुः पिद्धताच्छादयता। लोकप्रसिद्धमेतत्। वायुरान्तरो बाह्यश्च। योधानां भटानां पलितङ्करणेन। पलितं जरसा शौक्ल्यामित्यमरः। आद्यतुभगेति करणे ख्युन् अरुर्द्विषदिति मुम्। समरप्रदोषस्य रणरजनीमुखस्य। पतितेन इव महापातकिनेव विमुक्तगोत्रेण। गोत्रं वंशः। गोत्रा पृथ्वी। आशङ्कित ऊर्वोर्भङ्गो येन। पक्षे उरुर्महान् भङ्गः पराजयः। शरतल्पं शरशय्याम्। चिराय। कार्त्तिकग्रद्धदशमीमारभ्य माघशुद्धाष्टमीपर्य्यन्तमित्युदयशङ्करपाठकाः। अत्रोपपत्तिस्तु तेषां कृतौ द्रष्टव्या। पक्षे चिराय चिररात्राय चिरस्येति चिरार्थका इत्यमरः। वित्कवीकृतं विह्वलीभूतं सर्वाङ्गं यस्य। शक्तेर्बलस्य मोक्षं त्यागम्। पक्षे शक्तेर्वासवदत्ताया अमोघाया मोक्षं घटोत्कचे त्यागम्। शक्तिरायुधभेदे स्तदुत्साहादौबले स्त्रियाम्। इति हेमचन्द्रः। निधनं मरणम्। मरणं निधनोऽस्त्रियामित्यमरः। प्रतिपन्नवृत्तान्तेन ज्ञातवृत्तान्तेन। शप्ता कर्मणि क्तः। क्षणेन च वराकीं बहु दुःखं भवद्वियोगजमनुभवन्तीं मां विलोक्य शापं शिलामयत्वरूपम्। आर्य्यपुत्रस्य करस्पर्शोऽवधिरन्तोऽस्य तादृशमकरोत्। नागरोत्त्यार्य्यपुत्रेति नाट्योत्त्या च प्रयुज्यते। इति भरतः। ततः कन्दर्पकेतुः समं वासदत्तासङ्गसमकालमागतस्तेन मकरन्देन वासवदत्तया च सह स्वपुरं कुसुमपुरं गत्वा हृदयं मनोऽनतिक्रम्य यथाहृदयं मनोऽनुरूपमभिलषितं येषु तानि मुखानि सम्भोगश्रृङ्गारसम्बन्धीन्यनुभवन् कालं निनाय। चेतो हृदयं स्वान्तं हृन्मानसं मन इत्यमरः। वासवदत्तामधिकृत्य कृताख्यायिका वासवदत्ता। अधिकृत्य कृते ग्रन्य इत्यर्थे वृद्धाच्छः। तस्य लुबाख्यायिकाभ्यो बहुलमिति लुप्। वासवदत्ताख्यायिका समाप्तेति पाठस्तु भ्रममूलकः।

वासवदत्ताव्याख्या समाप्ता ।